

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

The background of the cover is black, adorned with several elements: a large, realistic skull in the center-left, a cluster of white and light blue roses in the top right, and numerous red blood splatters scattered across the surface. The title 'HELL' is written in large, white, blocky capital letters with a distressed, speckled texture. Below it, the word 'house' is written in a white, elegant, cursive script. At the bottom, the author's name 'DAKOTA WILDE' is printed in white, bold, sans-serif capital letters.

HELL house

DAKOTA WILDE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

İçindekiler

İçerik Uyarısı:

PROLOGUE

BİRİNCİ

BÖLÜM İKİNCİ

BÖLÜM

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

DÖRDÜNCÜ

BÖLÜM BEŞİNCİ

BÖLÜM

ALTINCI BÖLÜM

BÖLÜM YEDİ

BÖLÜM BÖLÜM

DOKUZ SEKİZ ON

ON BÖLÜM BİRİNCİ

ON İKİNCİ BÖLÜM

BÖLÜM ON ÜÇ ON

BÖLÜMDÖRT BÖLÜM ON

BEŞ

ON ALTINCI BÖLÜM

BÖLÜM ON YEDİ ON

BÖLÜM BÖLÜM ON

DOKUZ SEKİZ BÖLÜM

YIRMI

BÖLÜM YIRMI BİR

BÖLÜM YIRMI İKİ

BÖLÜM YIRMI ÜÇ BÖLÜM

DÖRT YIRMI BÖLÜM

YIRMI BEŞ

BÖLÜM YIRMI ALTI

BÖLÜM YIRMI YEDİ

BÖLÜM YIRMI BÖLÜM

YIRMI DOKUZSEKİZ

OTUZUNCU BÖLÜM
BÖLÜM OTUZ BİR
BÖLÜM OTUZ İKİ
BÖLÜM OTUZ ÜÇ BÖLÜM
OTUZ DÖRT OTUZ BEŞ
OTUZ ALTINCI BÖLÜM
BÖLÜM OTUZ YEDİ OTUZ
BÖLÜMSEKİZ BÖLÜM
OTUZ DOKUZ BÖLÜM
KIRK
BÖLÜM KIRK BİR
BÖLÜM KIRK İKİ
BÖLÜM KIRK ÜÇ BÖLÜM
DÖRT KIRK BÖLÜM
KIRK BEŞ
KIRK ALTINCI BÖLÜM
BÖLÜM KIRK YEDİ KIRK
KIRK DOKUZ SEKİZ
BÖLÜM BÖLÜM ELLİ
BÖLÜM ELLİ BİR ELLİ
BÖLÜM İKİ
BÖLÜM ELLİ ÜÇ ELLİ
ELLİ BÖLÜM DÖRT BEŞ
BÖLÜM ELLİ ALTI
BÖLÜM ELLİ YEDİ ELLİ
ELLİ BÖLÜMSEKİZ
BÖLÜM DOKUZ BÖLÜM
ALTMİŞ
BÖLÜM ALTMİŞ BİR
BÖLÜM ALTMİŞ İKİ
BÖLÜM ALTMİŞ ÜÇ
BÖLÜM DÖRT ALTMİŞ
BÖLÜM ALTMİŞ BEŞ
ALTMİŞ ALTINCI BÖLÜM

BÖLÜM ALTMİŞ YEDİ
ALTMİŞ SEKİZ BÖLÜM
BÖLÜM YETMİŞALTMİŞ
DOKUZ
BÖLÜM YETMİŞ BİR
BÖLÜM YETMİŞ İKİ
BÖLÜM ÜÇ YETMİŞYETMİŞ
YETMİŞ BEŞBÖLÜM DÖRT
BÖLÜM YETMİŞ ALTI
BÖLÜM YETMİŞ YEDİ
Yazardan okuyucuya not: Yazar
Hakkında:

OceanofPDF.com

İçerik Uyarısı:

Bu kitap 18 yaşından büyükler için hazırlanmıştır. Grafik ve müstehcen içeriğe karanlık bir romantizmdir. Önemli ölçüde küfür mevcuttur. Bu bir neden seçme, düşman aşık romantizmidir. MFMM sahnesi mevcuttur. Kink'e övgü. Nefes oyunu. Anal. Reşit olmayan içki ve uyuşturucu kullanımı. Bir ebeveynin ölümü. Takip. Cinayet. Yabancı nesne oyunu. İntihara dair ipuçları. Şeytan çarpması. Zorbalık.

Bu kitap kapsayıcı olmak için hazırlandı. Kitapların etrafımızdaki dünyaya gerektiğine inanıyorum, bu nedenle LGBTQ+ karakterler, zamirleri olan Javelynn adında ikili olmayan bir karakter ve beyaz olmayan karakterler var. Bu kitap, karakterler bu konularla karşılaştıkça ırkçılık ve homofobiye kısaca değiniyor.

OceanofPDF.com

[Cehennem Evi Çalma Listesini](#) dinlemek ister misiniz? Dakota'nın Spotify'ına attığınızdan emin olun.

HELL
house
DAKOTA WILDE

OceanofPDF.com

Cehennem Evinin Çocukları:

1. Pierce "Pride" Ledger
2. Garrison "Greed" Hayes
3. Walker "Wrath" Hart
4. Emmett "Envy" St. James
5. Lukas "Lust" Ledger
6. Graham "Gluttony" Monroe
7. Sloan "Sloth" Hendrix

Kızlar:

1. Salem Knox
2. Skye Dannon

OceanofPDF.com

PROLOGUE

Pierce: İki yıl önce

Orman bu gece günahla dolu. Yüzüm siyah bir torbayla örtülü, görüşüm karanlık malzeme tarafından yok ediliyor, ayaklarım serseri dallara ve zemini kaplayan çukurlara takılıyor. Tartarus Evi'ne ya da kampüste daha yaygın olarak bilinen adıyla Cehennem Evi'ne kabul edilen yedi kişiyiz. Ayağım büküldü ve dizlerimin üzerine sertçe çöktüm, bir taş kotuma saplandı. Güçlü eller beni yukarı kaldırıyor ve ıslaklığın kaval kemiğimden aşağı kaydığını hissediyorum. Ah, lanet olsun. Kanamam vardı. Çocuklar ve ben önceden birkaç tek atmıştık, bu yüzden olması gerektiği kadar acımamıştı. Yine de sabah bunu hissedeceğime bahse girerim. Dalgaların sesi kulaklarıma çarpıyor ve adamların mırıltıları azalıyor. Bir bok göremesem de yaklaşmış olmalıyız. Ayaklarımın altındaki arazi, az önce iz sürdüğümüz ormanın sert yosunlu zemininden kuma dönüşüyor, ayakkabılarım ileriye doğru attığım her adımda batıyor. Biri hâlâ elini koluma dolamış, beni gizli inisiyasyon alanına götürüyor.

Kildale Akademisi Kuzeybatı Pasifik kıyısındaki bir adada yer alıyor. Buraya ulaşmak için ya feribot ya da helikopter gerekiyor, bu da kabul edilmek için bile tonla paranız olması gerektiği anlamına geliyordu. Ailelerimizin çoğu CEO'ydu ya da milyonlarca dolarlık bir servetin varisleriydi. Sadece ara sıra verilen burslar vardı ve kampüsteki tek kardeşliğe katılmayı düşünmek için bile para ve bağlantılar seçilmeniz için zorunluydu. İkiz kardeşim Lukas ve ben, hem babamızın hem de büyükbabamızın üniversite yıllarında kardeşlikte bulunmuş olmalarından dolayı kolaylıkla seçildik. Onların izinden gitmemiz bekleniyordu. Soru sormaksızın Ledger mirasını sürdürmek zorundaydık.

Adamların sesleri bir ilahi gibi tekrar yükselmeye başladı. Sesleri bir şeylerden yankılanıyor. Nabzımın yükseldiğini, boynumdaki damarın zonkladığını hissediyorum. lanet çantayı yüzümden çıkarıp atmaya hazırdım. Dizlerimin üzerine çökmeden önce bir adım daha attım, çanta yüzümden söküldü. Hızlı hızlı göz kırpyorum, gözlerim alışmaya çalışıyor. Bir mağaradayız, okyanusa o kadar yakınız ki dalgaların yakındaki kayalara çarpma sesini duyabiliyorum. Hava rutubet kokuyor, deniz meltemi havasında balık kokusu dolaşıyor. Dizlerim yanıyor ve başım alkolle doluyor. Mağara karanlık, tek ışık aydan ve birkaç telefon fenerinden geliyor. Yedi gümüş kadehle kaplı, alter görünümlü bir şeyin önünde Lukas'ın yanında diz çöktüğümü fark ediyorum. Bir zamanlar birbirimizin aynısı olsak da, o kendini bireyselleştirmek için mümkün olan her şeyi yaptı. Saçlarını daha koyu renge boyamaktan, cildinin neredeyse her santimine dövme yaptırmaya ve hatta piercinglere kadar. Bu yaz üniversiteye gitmeden önce yaptırdığı Jacob's Ladder'ı düşündükçe ürperiyorum. Kimse sikime iğneyle yaklaşamazdı, çok teşekkür ederim.

Gölgelerin arasından kapüşonlu bir figür beliriyor. Sesler ilahilerini kesiyor ve yedimiz ne olacağını bilmeden dizlerimizin üzerinde bekliyoruz.

"Hoş geldin çömez. Bu gece kabul edileceksiniz. Burada ettiğiniz yemin sizi bu okula, yeni kardeşlerinize ve adaya bağlıyor. Kitleler arasından seçildiniz, ayıklandınız ve test edildiniz. Buraya kadar gelebildiyseniz, Cehennem Evi'nin ölüleri sizi buna layık görmüş demektir."

Dizlerimin üzerinde kayıyorum, Cehennem Evi'nin ölüleri derken neyi kastettiğinden emin değilim ama dikkatimi vermeye çalışıyorum.

"Kardeşlerim, onlara kadehlerini verin." Yedi son sınıf öğrencisi bir adım öne çıkarak itaat ediyor ve her biri tam önümüzde durarak kadehi kapıyor.

"Söz verenler, benden sonra tekrar edin: Bedenim ve ruhumla, kanım, kalbim ve özümle Cehennem Evi'nin bir kardeşi olacağıma söz veriyorum. Bu yemini bozarsam, eylemlerimin sonuçlarını kabul edeceğim." Hepimiz onun sözlerini tekrarlıyoruz, anlamadığım bir dilde ilahi tekrar başlıyor. Önümdeki adam bir adım öne çıkıyor, elindeki challis'i bana uzatıyor. Dudaklarıma götürüyor ve göz ucuyla diğer yedi kişinin de aynı şeyi yaptığını görüyorum.

Kapüşonlu figür kollarını kaldırıyor, "İç!" İstediyim, biz de içtik. Sıvı boğazımı daha önce içtiğim hiçbir alkole benzemeyen bir şekilde yakıyor.

Karnımı tuttum ve içimde çalkalandığını hissettim. Bu bir çeşit hastalık mıydı?

şakası mı? Kulaklarımda kan uğulduyor, kalbim göğüs kafesime çarpıyor. Bana ne oluyordu böyle? Yerde kıvranıyorum ve diğer yeni üyelerin de aynı şeyi yaptığını görüyorum. Kasılmaya başlıyorum, başım yere çarpıyor. Göremiyorum, düşünemiyorum.

Ağzımdan bir çığlık çıkıyor ve sonra bedenim gevşiyor.

Bulanık bir görüşle izliyorum. Kukuletalı figür yüzünü gösterirken başım mağaranın zemininde düz bir şekilde yatıyor. Gözlerimi hızla kırıştırırken gözlerim açılıyor. Müdür Hayden bize doğru bakıyor, dudaklarını hınzır bir gülümseme kaplıyor.

"Cehennem Evi'ne tekrar hoş geldin, Sins." Onun sözleriyle göğsümde yükselen gurur, kendimi fırçalamama ve tam boyuma göre ayağa kalkmama neden oluyor. Boğazım dumanla yanıyor ama rahatsızlığımı bastırıyorum. Yeni kardeşlik kardeşlerimin beni zayıf görünürken görmelerine izin veremezdim. Artık ABD'deki en seçkin kardeşlik birliğinin bir parçası olduğumun bilincine vardım. Ledger mirası benim aracılığımla, benim adımla devam edecekti ve dünyanın bunu hatırlayacağından emin olacaktım.

OceanofPDF.com

BİRİNCİ BÖLÜM

Lukas: Günümüz

Başlığım her itişimde duvarlara çarpıyor. Altımda adı her neyse kulağıma çığlık atıyor, çok sıkıldım ve tüm çığlıklarından sonra biraz sağır oldum. Ya gerçekten bu kadar eğleniyor ya da aşırı hevesli bir aktris ve bu son itme ile ikincisine doğru eğiliyorum. Kulağımı yalıyor ve tiksintiyle titrememi zevkle karıştırıyor. "Hoşuna gitti mi baba?" Mırıldanıyor. Babacığım mı? Bu da ne böyle? Onu ters çeviriyorum, böylece sıcak bira nefesini yüzümde hissetmek zorunda kalmıyorum. İnsanları yatağıma çekmek o kadar kolaylaştı ki, tek gecelik ilişkiler listeme ekleyeceğim bir isim daha oldu. Sırtını kavislendirdiğinde arkadan ona vuruyorum, kötü boyanmış kızıl saçları omzunun üzerinden gevşekçe sarkıyor, elleri başlığımın arasındaki korkulukları kavırıyor. Çenesini kapatmasını sağlamak için elimi ağzına sıkıştırmaya çalışıyorum, böylece rahatlayabileceğim, ama her tarafına salyalarını akıtıyor. Siktir et, elim daha iyi yatardı. Ondan çekiliyorum ve boşalana kadar altımdaki kızdan başka birini hayal etmeye çalışarak kendime birkaç pompa yapıyorum, prezervatifi dolduruyorum.

Ayağa kalkıyor ve beni öpmeye çalışıyor ama ben ona bir bez fırlatarak geri çekiliyorum. "Kendini temizle ve odamdan çık." Neredeyse ona bağıracaktım. Hıyarlık yaptığımın farkındayım ama bu noktada umurumda bile değil. Beni dans pistinden çıkardığı anda neye imza attığını biliyordu. Şövalyeliğimle pek tanınmam. Kıyafetlerini topladı ve yatağımdan yuvarlanarak çıktı. Kenara oturdum ve bir yudum su içtim. Piercinglerime takılmadığından emin olarak prezervatifi dikkatlice çıkarıyorum ve çöpe atıyorum.

"Seni sonra görecek miyim Lukas?" Whatsheername soruyor, artık tamamen giyinmiş ve altın topuklu ayakkabılarını elinde tutuyor. Gerçekten düşünüyormuşum gibi gözlerimle ona bir kez daha bakıyorum.

"Hayatta olmaz tatlım," diyorum sırtarak. Yataktan kalkıp onu hafifçe iterek kapıdan çıkıyorum, kardeşliğimin düzenlediği okula dönüş partisinin müziği kulaklarıma saldırıyor. Dövmeli elimle kapının çerçevesini kavriyorum ve ekstra vurgu için kapıyı çarparak kapattığımdan emin oluyorum. Kapının arkasında kaybolmadan önce kırmızı kafanın şok olmuş yüzünü yakalıyorum.

Kaşlarımı çatarak yatağıma dönüyorum ve çarşaflarımdaki ıslak lekeyi fark ediyorum. Onları çekip çıkarıyorum ve zaten darmadağın olan yerdeki bir yığının içine atıyorum. Duvara yapıştırdığım posterlerim, nemli çarşafı ne kadar sert fırlattığımdan hışırıyor. Odam, bu evin sahip olduğu zenginlik ve tarihle övünen pahalı duvar kâğıtları ve kartonpiyerlerle dolu. Grup posterlerimin asılı olduğunu görmek bana çarpık bir zevk veriyor, değerini düşürüyor ve ona orta parmağımlı kaldırıyorum.

Hala çırılçıplak yatağıma uzandığım sırada kapım çalınıyor. Yemin ederim, eğer o kızsaa, onu pişman edeceğim. Tıkırtılar devam ederken bir homurtu çıkardım. "LUKASS." Gözlerimi deviriyorum. Sadece kardeşim Pierce'dı. Kapıyı açmadan önce cevabımı beklemedi. Gözle görülür bir şekilde sarhoştı, kırmızı solo bardağını tutarken sallanıyordu. Parmağıyla beni işaret etti, "Vay be dostum, kapat şu aleti." Gözlerini dramatik bir şekilde kapatarak söylüyor.

Gülüyorum ve battaniyelerimi alıp üzerimi örtüyorum. "Burası benim odam, göt herif." Komodinin üstünden elektronik sigara kalemimi alıp bir nefes çekiyorum, vanilya ve seks kokusu etrafımda dönüyor.

"Pislik gibi davranmayı bırak ve partiye geri dön." Aşağıdan bir kahkaha tufanı duyuluyor.

"Hayır, bu gecelik bu kadar." Bir nefes daha çektim. Kız içimdeki bu isteği susturmuştu ama ruhumu ateşlememişti ve merak ediyordum, bunu yapacak biri var mıydı, yoksa kaderimde sıkıcı bir seks hayatı mı vardı?

Graham kardeşimin arkasından kafasını uzatıyor, açık bir Cheetos paketini kemiriyor, bir tanesini yüksek sesle çiğnemek için ağzına götürürken eli portakal tozuyla kaplanıyor. "Burada ne yapıyorsun, hadi gidelim. Atıştırmalık hazırladım." Gözlerimi deviriyorum. Graham ya sürekli yemek yiyor ya da yemek yapıyordu. Artık bu iki pisliğin beni rahatsız etmeye başladığını, beni rahat bırakmayacaklarını biliyordum. Son bir kez daha içime çekip ciğerlerimi kaplamasına izin verdim.

oturmadan önce. Külotumu çekiyorum ve gecemi daha fazla dövme tasarımı çizerek geçirme planlarımı bozan iki serserinin zaferle genişçe gülümsediğini görüyorum.

Kollarımı yana açarak, "Hadi sıçalım," diyorum.

"Tabii ki evet!" diye cevap veriyorlar. Graham turuncu elini havaya kaldırarak şöyle diyor.

Giyindikten sonra, tüm hızıyla devam eden partiye yeniden katılıyorum. Terli vücutlar ileri geri sallanırken ben mutfağa doğru yol alıyorum. Eğer burada olacaksam, alkole ihtiyacım olacak. Kalabalıktan nefret ederdim. Kaçınılmaz olarak biri kendini bana atacak ve içimdeki Şehvet serbest bırakılmayı talep edecekti. Yine de yeterince içersen, bu içgüdüyü bastırabilirdim. Bu, içimdeki bitmek bilmeyen savaş için geçici bir çözümdü. Fıçının önündeki alanı tıkayan birkaç kişiyi iterek geçtim. Gözlerimi diktim ve bu onları sıçratmaya yetti. DJ Gollum'un *Bad Touch 2K20* şarkısı hoparlörlerden yükseliyor, sarhoş seslerden oluşan bir koro birbirlerini hırpalarken şarkıya eşlik ediyor. Açık bırakılmış bir dizi Noel ışığı gelişigüzel yanıp sönerek odayı küçük bir partiye benzetiyor.

Fıçının içindekileri plastik bir bardağa püskürtüp ağzına kadar dolduruyorum. Başımı arkaya eğip oda sıcaklığındaki alkolü yudum yudum içiyorum. İğrençti ama işimi görecekti. Bir bardak daha dolduruyorum, damarlarım şimdiden uğulduyor. Walker'ı verandada oturmuş gitarını akort ederken görüyorum. Yalnız görünüyor, ki bu bana mükemmel görünüyor. Dışarı çıkıyorum, ılık hava esintiyle kıpırdanıyor. Partinin gürültüsü burada çok daha sessiz, yine de çimenlerin etrafına dağılmış birkaç parti müdavimi var. Geldiğimi fark etmeyen, gitarının tellerini tıngırdatmaya dalmış Walker'ın karşısına oturuyorum. Arkası dönük beyzbol şapkası, saç çizgisinin üstünden kaşına doğru uzanan ve gözünü zar zor kaçırın çapraz yara izinin bir kısmını gizleyerek alnına oturuyor. Yara izinin nasıl olduğunu sorarsanız, size bir diğerinden daha çirkin bir uydurma hikâye anlatırdı.

"Sence yakında gidecekler mi?" Çakıl dolu sesi soruyor. Biramı yudumluyorum ve kıkırdıyorum.

"Hiç şansın yok." Cevabıma kaşlarını çattı. İkimiz de diğer insanlardan hoşlanmadığımız için birbirimize bağlanmıştık. Ailelerimiz tarafından bu kardeşliğe katılmamız istenmeseydi, katılmazdık. Babam ve ağabeyim ben razı olana kadar başımın etini yemişlerdi. Walker'ın babası da eski bir üyeydi ve birliğe katılmaması halinde üniversite eğitimini finanse etmemekle tehdit etmişti.

kardeşlik. İlk defa gerçeği bilip bilmediklerini merak ediyordum. Bizi tam olarak neye bulaştırdıklarını bilip bilmediklerini. Yaşadığımız cehenneme zincirlenmiştik. Günahkâr içgüdülerimi alkole aşırı düşkünlük göstererek ve ellerimi çizimlerle ya da dövmelerle meşgul ederek bastırma eğilimindeyim. Walker ise ya gitarıyla dolaşarak ya da kum torbasını parçalayarak öfkesini bastırmaya çalışıyor. Sadece geçen yıl birkaç gitar ve kum torbası eskitmişti, bu yüzden bunun ona pek yardımcı olduğundan emin değildim. İçimizdeki bu şeyler güçlüydü, itaat edilmeyi talep ediyorlardı ve bazen içimdeki o çarpık kısım bundan zevk alıyordu. Bazen kendimi, bana şehvetin tadını çıkarırken buluyordum. Amin derinliklerine gömülmek ya da bir oynamak, fark etmezdi. Ama son zamanlarda bu his azalıyordu. Kendimi daha fazlasını isterken buldum - bir yabancıнын bana verdiği zevk çığlıklarından daha fazlasına ihtiyacım vardı. Ne istediğimi bile bilmiyordum ama artık içimdeki iblisin talep ettiği dürtülerle uyuşmuyordu. Kendimi giderek daha fazla ipte sallanan bir kukla gibi hissediyordum. Onunla bağlarımı koparmak için çaresizdim ama sonuçlarının hayal edebileceğimden çok daha yıkıcı olacağını biliyordum.

OceanofPDF.com

İKİNCİ BÖLÜM

Salem

İnsanoğlunun bildiği en rahatsız sandalyede, file çoraplarımın içinde bacak bacak üstüne atmış oturuyorum. Siyah Converse'lerimle kaplı ayaklarım endişeyle zıplıyor. Sakızımı patlatıyorum, tamamen sıkılmış durumdayım. Bu ofisin dekorasyonundan kim sorumluysa, mobilyaları seçerken kesinlikle ne yaptıklarını biliyorlardı. Müdürün koltuğu sanki melek tüylerinden yapılmış bir bulutmuş gibi kıvrılıp uyuyabilirmişsiniz gibi görünürken, bu koltuk sanki bir Ortaçağ işkence dükkanından alınmış ve içine sırf eğlence olsun diye fazladan bıçaklar atılmış gibi hissettiriyor. Ne yapmışlar? Bir mağazaya gidip "Evet, lütfen bana kıcıma çivi girecekmiş gibi hissettiren bir tane verin" mi dediler? Sapık herifler.

Müdür Hayden'ın gelmesini beklerken siyah ojelerimi karıştırıyordum. Saat tam 10'da hazır bulunmam gerektiğine dair bir e-posta almıştım ve şu anda saat 10:15'ti. Benimle ne hakkında görüşmek isteyip de hiçbir şey bulamadığını merak ederek yüksek sesle sinirli bir iç çektim. Sadece 14 saattir okuldaydım, yani şimdiden çuvallamış olmam mümkün değildi... öyle değil mi?

Zaman geçirmeye çalışırken müdürün tavanını kaplayan süslü karoları sayıyorum, her birine işlenmiş detaylardan ve altın varaklı figürlerden etkileniyorum. Bu tavan Michelangelo'yu bile etkileyebilirdi. Yine de asla çok emin olamazdım, ona sormak için adamı şahsen tanıyor gibi değildim.

Müdür nihayet geldiğinde baş aşağı oturuyordum, file çoraplı bacaklarım sandalyenin arkasından sarkıyordu. Perçinleme karo sayımı bitirmeme sadece bir sıra kalmıştı. Şimdiye kadar 1,523 karo.

Müdür boğazını temizliyor ve ben de çiğnediğim sakızdan bir baloncuk patlatıyorum.

"Bayan Knox, beklettiğim için özür dilerim." Gözlerim onunkilerle kilitleniyor ve onaylamayan bir kaş çatmanın benim sinirli bakışlarımla buluştuğunu görüyorum. İçimi çektim ve sağ tarafıma döndüm.

"Peki, tüm bunlar ne hakkında?" Direkt konuya giriyorum. Bu mankafa yeni yurt odamda uyuyarak geçirebileceğim zamanımın bir saatini çalmıştı bile. Etrafta dolanmak için çok erkendi. Özellikle de dün gece katıldığım 'Okula Hoş Geldin' partisinden sonra. Fazladan içtiğim tekila yüzünden başım hâlâ ağrıyordu.

Müdür masasına doğru ilerliyor ve yerine oturuyor. Oturduğunda, yüzünde kısa bir rahatlık ifadesi beliriyor ve sonra ciddiyete dönüşüyor. Rahat sandalyesiyle kendini beğenmiş herif. Öğrencileri oturttuğu bu Allah'ın belası işkence sandalyesi yüzünden salya mı akıtıyordum? Evet, evet, öyleydim. Burada oturup onu beklediğim bir saatten sonra kığım uyuşmaya başlamıştı. Büyü yapan bir tip olsaydım, o da kesinlikle bu listede olurdu.

"Bildiğiniz gibi büyükanneniz Clementine Knox, Kildale Akademisi'ne katkılarda bulunmuştur ve bu prestijli Akademi'ye katılımınıza özel bir önem verilmesi gerektiğini açıkça belirtmiştir. Daha dün gece beni arayarak sana her türlü fırsatın sunulması gerektiğini hatırlattı."

O kadar kendini beğenmiş ve kayırmacı şey varken... Sabahımı bu işkence odasında geçirmemin nedeni bu muydu?

"Pekala, eğer hepsi buysa-" Ayağa kalkmak üzereydim, ama durmam için bir işaret yapan müdür tarafından sözüm kesildi.

"Pek sayılmaz. Kusursuz bir aileden geliyor olmanıza ve sık sık bağışta bulunmanıza rağmen, burası hala prestijli bir Akademi ve herhangi bir... saçmalığa müsamaha gösterilmeyecektir."

"Shenanigans?" Kaşlarım onun iması karşısında kalktı. Yani, haksız değil. İyi bir şenaniganı severim.

"Dosyanız oldukça okunaklı Bayan Knox ve kurulun kabulünüzü kabul etmesi için Clem'in biraz ikna etmesi gerekti. Umarım tüm o çocukluk maskaralıkları ait oldukları yerde, geçmişte kalır."

Sözleri karşısında irkildim ve sandalyede rahatsız bir şekilde kıpırdandım. Kığım karıncalanıyordu ve bu odadan çıkmak ve bu adamın aşırı şişirilmiş otorite duygusundan uzaklaşmaktan başka bir şey istemiyordum. Böyle adamlar tanımıştım.

Hayatım boyunca onu gördüm ve bu da farklı görünmüyordu. Aynı pislik markası, sadece yeni bir posta kodunda.

Dudaklarımı yatıştırıcı bir gülümsemeye doğru eğiyorum, kendimi sıkışık bir durumdan kurtarmak için sayısız kez kullandığım bir gülümseme.

"İlginiz için çok teşekkür ederim efendim. Ama dediğiniz gibi, bunlar çocukça maskaralıklardı. Yemin ederim, tamamen geçmişte kaldı. Yoğun programınızdan vakit ayırıp benimle görüştüğünüz için çok teşekkür ederim." Arkamda kavuşturduğum parmaklarımı göremiyordu.

Bana bir kez daha bakıyor, hoşnutsuzluğu büzülmüş dudaklarını büzüyor. "Evet, peki... Bir şey daha var. Mirasçı olduğunuz için önümüzdeki ay yapılacak mezunlar balosuna katılmanız bekleniyor." Gözlerimin yuvarlanmaya başladığını hissediyorum ve hareketin ortasında onları durdurmaya çalışıyorum. Bir balo mu? Harika. Egoist insanlarla dolu bir odada olmak kabuslarımın canlanması gibi geliyordu. Öldür beni şimdi.

Sıkıca gülümsüyorum, "Sabırsızlanıyorum efendim." Başını salladı ve ben de dikenlerle süslediğim siyah çantamı aldım. Çok şirindi ve ihtiyacım olursa silah olarak da kullanılabilirdi. Bu çantayla bir tokat kesinlikle biraz hasar verebilirdi. Hatta belki bir göz çıkarır ya da bir testis delinirdi.

"Oh ve Bayan Knox, okul üniformasını unutmayın. Uymamız gereken bir kıyafet yönetmeliğimiz var."

Sırtım dümdüz oldu. Kim olduğunu sanıyor bu? Miranda Priestly mi? Moda Polisi mi? Okul daha açılmamıştı ve okul dışı zamanlarda ne istersen giyebileceğini biliyordum. Öğrenci el kitabını baştan sona okumuştum.

"Aklımın ucundan bile geçmez efendim." Topuklarımın üzerinde döndüm ve koşarak yurt odama geri döndüm. Sırtıma dev bir hedef tahtası çizmiş gibi hissediyordum. Hayranlık uyandırıcı.

OceanofPDF.com

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Pierce

Dün gecenin sefahati hâlâ tenime yapışmışken, sızıp kaldığım koltuktan yavaşça ve ağırlı bir şekilde doğruluyorum. Sırtıma yerleşmiş olan bükülmeyi çözmek için kollarımı başımın üzerine uzatıyorum. Kollarımı aşağı indirirken ellerimi yüzümde gezdiriyorum. Parmaklarım kirli sakalıma yapışmış yapışkan bir şeye sürtünüyor. Onu soymaya çalışıyorum ve "Ah! Siktir!" Parlak folyo ambalaj elimde parlıyor ve sanki bana cinsel yolla bulaşan hastalıklar enjekte etmeye niyetli zehirli bir yılanmış gibi onu yere bırakıyorum. O şeyi yere attım. Az önce açık bir prezervatif ambalajı yüzüme yapışmıştı. Yüzümde lanet olası bir açık prezervatif ambalajı. Yüzümü ve ellerimi yıkamak ya da belki de kendimi ateşe vermek için en yakın banyoya gitmeye çalışırken kendi ayaklarımın üzerinde tökezliyorum. Hastaydım. Umarım kullanılmış bir prezervatif değildir ama kontrol edecek kadar uzun kalmadım. Yüzümü çiğ olana kadar fırçaladım. Aynadaki yansımamı değerlendirdiğimde sol yanağıma bir kare çizildiğini fark ediyorum. Tanrım, böyle bir şeyin üzerinde uyuduğumu fark etmeyecek kadar nasıl sarhoş olmuştum? Aklıma prenses ve bezelye hikayesi geliyor.

Açıkçası, ben prens değildim.

Ellerimi son bir kez yıkayıp evin içinde ilerliyorum, yerlere saçılmış cesetlere basmamaya dikkat ediyorum. Kafatasımın altında yuvalanmaya başlayan baş ağrısı için biraz kahve ve aspirin bulmaya niyetliyim. Garrison benden önce mutfığa gitmiş ve şu anda okul üniformasının içinde, mükemmel bir şekilde ütülenmiş ve uyanık bir şekilde oturmuş, çayını yudumluyor.

"Dün gecedan sonra nasıl bu kadar uyanıksın, Gare?"

Çayından bir yudum almak üzereyken durakladı, "Senin o güzel yüzüne ne oldu böyle Pierce?"

"Bu konuda konuşmak istemiyorum." Kahve makinesine ters ters baktım. Neden bu kadar çok düğme vardı? Kahveyi gelişigüzel makineye koyup düğmelerden birine basıyorum. Makine öfkeli bir vınlama sesi çıkarıyor ve sonra kapanıyor. Ona vurup tekrar açıp kapatmayı deniyorum.

"Yardıma ihtiyacın var mı, kardeşim?" Garrison soruyor, yüzünde eğlenen bir ifade beliriyor. Bir elini düzgünce kesilmiş keçi sakalının üzerinde gezdiriyor.

"Ben hallederim." Sınıf birincisiydim ve futbol takımının kaptanıyım, hurda bir kahve makinesini bile çözebilirdim. Garrison bana sırtı ve telefonunda gezinirken çayını yudumlamaya devam etti.

"Bana birinin kahve yaptığını söyle." Emmet'in sesi arka kapıdan tökezleyerek içeri girerken güneyli aksanıyla duyuluyor. Tezgâhı tarıyor, bakışları kahve makinesinin düğmelerine basan bana takılıyor.

"Neredeydin?" Garrison, Emmet'in darmadağınık görüntüsüne bakarak sorar. Siyah kıvrıkcık saçlarına ot mu yapışmıştı?

"Çimenlerin üzerinde sızmışım." Karnını kaşırken esneyerek söylüyor. Bir kahkaha attıktan sonra bu Allah'ın belası makinenin bir düğmesine daha basıyorum. Dün geceki parti iki yıl öncekinden bile daha epikti. Kardeşim Lukas'ın böyle melankolik bir ruh hali içinde olması çok yazık, gerçekten . Sürekli odasına çekiliyor ya da evin münzevisi Walker'la somurtmaya gidiyordu. O adamın arkadaşlığından neden bu hoşlandığını bilmiyorum. Korkunç bir herifti.

Sonunda, az önce hangi tuşa , kahve kalın siyah bir kafein ipi halinde fişkırmaya başladı. Sıcak, siyah ve acı sıvıyı yudumluyorum ve iki elimle yüzümü tokatlıyorum - futbol oynarken kafamı oyuna vermek için edindiğim bir alışkanlık. Saat 11:15'te müdürle toplantım vardı ve geç kalırsam canıma okurdu. Kardeşlerimi mutfakta bırakarak üst kata koştum ve üzerimi giyindim. Okul üniformalarımız siyah, beyaz ve altın rengindeydi ve sol göğüs cebinin üzerinde okul amblemi yer alıyordu. Beyaz harflerle yazılmış büyük bir KA ve onu çevreleyen altın bir kalkan. Kızların siyah-beyaz ekose etek ve siyah tayt ya da siyah diz üstü çorap giymeleri gerekiyordu. Ben gizliden gizliye çorapları tercih ederdim. Taytı siktir et. O şeyler tuvaletlerde hızlıca sevişmek istediğinizde kolay erişimi kısıtlıyordu.

Rolex'ime bakıyorum ve on dakika erken geldiğimi fark ediyorum. Elbise ayakkabılarım tüm fakülte ofislerini ve konferans salonlarını barındıran ana ofis binasının siyah beyaz kareli fayanslarına çarparken kravatımı düzeltiyorum.

Odalar. Taşlar bana oynanmak üzere olan yüksek bahisli bir satranç oyununu hatırlatıyor. Devasa merdiveni çıkıyorum, bacaklarım çıktığım her basamakta itiraz ediyor. Dün gece çok fazla parti yapmışım. Müdürün ofisinin bulunduğu köşeyi döndüğümde koridorda koşan, file çorap giymiş bir kızla karşılaştım - lanet olsun, günah kadar seksiydi. Hiç de seveceğim tipik bir kız değil, ama hareketlerindeki ve bakışlarındaki bir şey sikimi harekete geçirdi. Yaklaştıkça gözlerim kıvrımlarına, kan kırmızısı dudaklarına, iki yüksek atkuyruğu şeklinde toplanmış siyah saçlarına takılıyor. Daha dik duruyorum, göğsümdeki Gurur taleple başını kaldırmaya başlıyor. Bana bakmasını istiyorum ama o gözlerini kaçırıyor, ta ki biz birbirimizin yanından geçene kadar. O saç örgüleriyle oynamak için neler yapabileceğimi düşünüyorum ve onun önümde diz çökmüş, ben saç örgülerini çekerken o da bana sakso çekiyormuş gibi bir görüntü zihnimi dolduruyor. Gurur, boğazıma yapışıyor ve ellerim terlemeye başlıyor. Bana o kadar yakın ki kalp atışlarım göğsümde gümür gümür atıyor. Birden kendimi ona çarparken buluyorum, zihnim daha yetişmeden bedenim harekete geçiyor. İçimdeki Gurur bana bakmasını, beni takdir etmesini istiyor. Ayakkabısının üzerine tökezliyor ve ben onu sabitlemek için kolunu tutuyorum.

"Özür dilerim." Ona en çekici gülümsememi veriyorum ve parmaklarımı kirli sarı saçlarımda gezdiriyorum. Koyu kahverengi gözlerini kaplayan saf bir kızgınlıkla bana bakıyor. Kahretsin, sanki doğrudan ruhumu görebiliyor ve Pride'ın derimin altında kıvrandığını hissediyorum. Kolunu bırakıyorum ama geri çekilmiyorum.

"Lanet olası pislik." Mırıldanıyor.

Kırmızı görüyorum. "Az önce ne dedin sen?" Göğsüm öfkeyle kendi üzerine düşüyor. Kimse benimle bu şekilde konuşamaz.

Yüzünü bana dönüyor, elleri kalçalarında. Dudaklarını yalıyor ve gözlerim bu hareketi takip ediyor. "Siktiğimin göt deliği." Bu sefer daha yavaş söylüyor, her harfi telaffuz ediyor. Ne yaptığımı anlayamadan kendimi onu yakalamış ve duvara yaslamış buluyorum. Göğüslerimiz birbirinden sadece santimetre uzaktaydı. Kollarını vücudunun üzerinde sabitledim. Sakızıyla bir baloncuk üflüyor, adaçayı yeşili gözleri bana meydan okurcasına bakıyor. Balonu dişlerimle patlatma isteğimle savaşıyorum.

"Seni duymadığım için özür dilerim. Az önce bana ne dedin sen?" Sakızı yüzümde gürültüyle patlıyor ve koyu renk kirpiklerini kızgınlıkla vücudumda gezdiriyor. Bir nefes alıyor ve bedenimin boşluğu kapatmak için hareket ettiğini hissediyorum. Başımı bir santim kadar öne eğiyorum ve gözleri

genişliyor ve nefesini içine çekiyor - evet, bunu istiyor. Sikim pantolonumun içinde kalınlaşıyor ve heyecanımdan o kadar kayboluyorum ki, taşaklarıma tekme atmadan önce dizinin kalktığını görmüyorum.

Bağırdım, eğildim ve mahrem yerlerimi tuttum. O acıyı iliklerime kadar hissettim. Lanet olsun, bu çok acıttı.

Ben kambur dururken,

şaşkınlıkla ona bakıyorum ama o asık suratlı ağzının sırttığını görüyorum.

"Bir daha bana dokunma pislik, yoksa bir dahaki sefere bunu kullanırım." Kalçaları sallanarak uzaklaşmadan önce bana siyah çivili bir çanta gösteriyor. Fileli taytı kaymaktaşı bacaklarına yapışmıştı.

Göğsüm bu hakaretle öfkelendi. Kimse benimle bu şekilde konuşmamıştı. Ben Pierce Ledger'dım ve ona adımı hatırlatırdım. İşim bitmeden önce onu çığlık çığlığa bağırtacak ve ona taptıracaktım.

"Beni mi görmek istediniz?" Müdürün odasına girerken sordum. Taşaklarım hâlâ yanıyormuş gibi hissediyordum ve aldığım aspirin akşamdan kalmalığıma iyi gelmiyordu. Çok kötü bir ruh hali içindeydim ve bu toplantıyı bir an önce bitirip biraz uyumaya ve taşaklarıma buz koymaya hazırdım.

"Ah, Pierce, evet teşekkür ederim- yüzündeki ne?" Kahretsin, prezervatif izi hâlâ yanağımda duruyordu.

"Oh, uh- hiçbir şey. Sadece bir şeyin üzerinde uyuyakalmışım." Buruşuk yüzü daha derin bir kaş atmaya başlar ki bu imknsızdır çünkü yüzü sürekli olarak onaylamamakla kazanmış gibidir. Gıdıları, nl Sock ve Buskin tiyatro maskelerindeki mutsuz trajik Melpomene gibi ağzını aşağı eker. Yıllardır okulun müdürlüğünü yapıyordu ve acımasızlığıyla n salmıştı. Onu şimdi tanıdığım kadarıyla, bu söylentiler asılsız değil.

"Lütfen, oturun." Dünyanın en rahatsız sandalyesine otururken yüzümü buruşturmamaya çalışıyorum ve az önce aldığım yaranın acısını hissediyorum. Bu odadan nefret ediyorum. Düşüncelerim koridordaki kıza kayıyor, başımı nasıl dndrdğne. Daha önce etkilendiğim hiç kimseye benzemiyordu ama yine de burada ona karşı içgüdüsel bir tepki veriyordum ve lanet olsun ki onun üzerinde nasıl bir etki bırakmıştım. Prezervatif sargısı izi ve tam bir deli pislik gibi davrandı, gerçekten güzel Pierce. Sarmal düşüncelerimin içinde kayboldum.

Baş ağrısı gözbebeklerimin arkasından bastırıyor ve müdürün az önce ne dediğini kaçırıyorum. Her şeyi duymuş gibi davranmaya çalışıyorum ve başımı sallıyorum.

"Yeni yıl, aynı kurallar, sen ve bunu kaldırabileceğini düşünüyor musun?" Gözlerimi devirerek mücadele ediyorum.

"Evet, efendim."

"Şimdi, bahsettiğim şu özel işi dinleyin..."

Kafam dikkatimi çekti. Özel bir iş mi? Düşüncelerimin içinde kaybolmuş olmalıyım. Daha dik oturdum. Müdür Hayden boğumlu eklemelerini maun masaya vuruyor.

Benden ne beklediğini ayrıntılarıyla anlatırken, kendi içimde bir savaşta olduğumu hissediyorum. Göğsümde yaşayan Gurur parçam heyecanla kabarıyor, kendini kanıtlamak için çaresiz, ama insan yanımda? İnsan yanımda öfkeleniyor, kalbimi çarptırıyor ve avuçlarımı terletiyor. Başka seçeneğim olmadığını biliyorum. Benden istediği her şeyi yapmak zorunda kalacağım. Özellikle de başımın üzerinde, yedimizin de başının üzerinde sallandığı tehditler varken. Onun isteklerini göz ardı edemem ve benimkine benzeyen bir ses kafamın içinden, kapana kısılmış bir şekilde çılgılık atıyor.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Lukas

İkizim bir şeylerin peşindeydi. Onu avucumun içi gibi tanırım, her bir gül yaprağı dövmesini bilirim. Müdürle yaptığı toplantıdan gergin bir şekilde dönmüştü, ki bu onun yapacağı bir şey değildi. Ona ne olduğunu sormaya çalıştığımda beni omuz silkti ve kendini odasına kilitledi. Ense kökümü kaşıdım ve tabağıma kocaman bir porsiyon yumurta doldurdum. Graham evde olan herkesi doyurmak için ısrar etmişti ve ben de bundan şikâyetçi değildim. Graham en iyi yemekleri yapıyordu - sadece lazanyası için bile yapabileceğim şeyler düpedüz müstehcendi.

"Hey Graham Cracker, yaptığın o özel acı sostan biraz daha var mı?" Emmet yumurtalarını Graham'ın yaptığı kırmızı acı sosun kalıntılarıyla silkeleyerek soruyor. Yemeği dağınık bir şekilde ağzına atarken kırmızı sıvı esmer tenini kaplıyor ve yüzü kaşlarını çatarak buruşuyor. Daha önce de acı sos yüzünden kavga etmiştik ve Graham ailesinin restoran işini devralmayı başaramazsa, bu boku şişeleyerek bir servet kazanabilir.

"Hayır, dostum. Sonuncusunu Lukas'a verdim." Emmet'in gözlerinin tabağını deldiğini hissediyorum. Kahretsin. Kıskanç bakışlarından kaçınarak son birkaç ısırik yumurtayı, imrenilen sos eşliğinde ağzıma atıyorum. Tabağını lavaboya çarpıyor ve kalan yumurtalar havada uçuşuyor.

"Hey, sakın ol yoksa bir daha yapmayacağım." Graham bir elini önlüklü kalçasına koymuş, diğer elindeki spatulayı hâlâ bana ters ters bakan Emmet'e doğrultmuş bir halde konuşuyor. Çatalımı yalıyorum ve Emmet'in yeşil gözlerinin kıskançlıkla parladığını görüyorum. Muhtemelen bir misilleme yapacaktır, ama değdi. Dudağımla ısırarak dudaklarımda beliren sırtımayı bastırıyorum.

Yüzük. Bu sırtış kesinlikle Emmet'i denize düşürecek ve ben bu sabah onun saçmalıklarıyla uğraşamayacak kadar akşamdan kalmaydım.

Zihnim, akşamdan kalma halime rağmen taslaklarını çizmem için bana yalvaran görüntülerle dolup taşıyor. Babamın eğitim şartı, ikizim gibi işletme diploması almamı gerektiriyordu, bu da okul programımda gerçek tutkularımın peşinden gitmem için pek yer bırakmıyordu. Ancak, teknik olarak girmem gereken derslere girebilmem için sanat bölümüyle bir anlaşma yapmıştım. Biraz modellik yapmam karşılığında haftada bir ileri sanat dersine girebiliyordum. Çıplak kıcımı çizen, gözleri her fırça darbesini hesaplayan öğrencilerle dolu bir odada oturmak çok soğuktu. Başlangıçta ne kadar rahatsız edici olsa da, gerçekten arzuladığım şeye erişmemi sağladığı için umursamamaya başlamıştım. Ve lanet olsun, babamın isteklerini engelleyebilmek iyi hissettiriyordu. Anlamsız bulduğu her şeyden nefret ederdi ve sanat da onun için bu kategoriye girerdi. Özellikle de benim sanatım.

Ona ne üzerinde çalıştığımı göstermeye çalışmayı bıraktığım anı hatırlıyorum. Beş yaşındaydım ve annemi çayını yudumlarken çizmiştim. Parşömeni minik yumruklarımın kavrayarak koştum ve heyecandan ayaklarım yerden kesilmiş bir halde babamın ofisine uçtum. Burnunu doğru yapamamıştım ama yine de çok havalı olduğunu düşünmüştüm. Ona göstermek için sabırsızlanıyordum. Her zamanki gibi telefonla konuşuyordu ve kâğıdı önünde salladığımda elimden çekip aldı, üzerinde o kadar zaman harcadığım kâğıdı buruşturup çöpe atmadan önce bakmaya bile tenezzül etmedi. Bu, onun benim yaptıklarımı önemseyeceğini düşünecek kadar saf olmama izin verdiği son andı. O kendi kârını önemsiyordu. İşini, yatını ve birçok hisse senedini önemsiyordu. En çok da mirasını ve Pierce ile benim onun izinden gitmemiz konusundaki ısrarını önemsiyordu. Annemi ya da onun ne istediğini kesinlikle umursamıyordu ve anneme olanlar için onu suçlayarak mezara gideceğim. Düşüncelerimin aldığı yönden dolayı dişlerimin hayal kırıklığı içinde gıcırdadığını hissediyorum. Onun isteklerine uyacaktım - diplomamı alırken zamanımı bekleyecektim ve sonra gidecektim.

Odamda, resim masamın üzerine eğilmiş parmaklarım zorlanıyor. Lekelerle kaplanmışlar ve her şeyi mükemmelleştirmek için saatler harcadığımdan kramp giriyor. Karakalemimi sayfanın üzerinde kaydırarak gölgelendiriyor ve zihnimdeki imgeleri hayata geçiriyorum. Bir süreliğine zihnimde her şey sessizleşiyor ve ben çalıştıkça göğsümdeki baskı azalıyor. Öğle yemeğini kaçırıyorum ve mideme yerleşen sıkıcı ağrıyı görmezden . Öğle yemeğini

Bu inilti benı sadece teşvik ediyor. Saat 3 civarına kadar ot zulasını kaybeden Sloan tarafından bölünüyorum. Onu tanıyorum, muhtemelen yeni kalkıyordu. Genelde geç saatlere kadar sigara içip video oyunları oynar ve asla öğleden önce uyanmaz. Sloan tüm zorunlu derslerini akşamları almanın bir yolunu bulmuştu ve genellikle derslerin çoğunda uyurdu.

"O boka dokunmadığımı biliyorsun Sloan." Bütün gün çizimini yaptığım karmaşık tasarımlı ferforje çitin etrafına son bir vuruş yapıyorum. Tasarım boyunca kafatasları ve güller örmüşüm ve köşeye imzamı atarak bitirmiştım. Yerim, doğru yapmak için attığım kâğıtlarla doluydu.

"Evet, ama sen gördün mü?" Kramp giren omzumu ovuyorum, ağrıyan kasıma masaj yaparken kömürün bir kısmını lekeliyorum. "Rahatlamak için buna ihtiyacım olduğunu biliyorsun."

"Yapmadım, ama yaparsam sana haber veririm." Cevabımı başıyla onaylıyor ve diğer kardeşlerimizi rahatsız etmek için aşağıya iniyor. Belimi ayakta duruyorum, biraz yiyecek almaya kararlıyım. Pierce'ın bu sabahki tuhaf davranışları aklımı kurcalıyor ama muhtemelen akşamdan kalmayla başa çıkmaya çalışıyordur diye düşünerek aklımdan uzaklaştırıyorum.

Mutfığa girdiğimde boş olduğunu ve buzdolabına tam erişimim oluyor. Ekmeğin üzerine biraz et koyuyorum ve üzerine biraz mayonez sürüyorum. Hardalı fişkırtmaya gittiğimde, alttan bana doğru fırlıyor. "Bu ne lan!" Kükredim. O bok neredeyse gözüme çarpıyordu, bir milimetre farkla ıskaladı.

Arkamdan gelen karanlık bir kıkırdama duyuyorum. Lanet olası Emmet. Bilmem gerekirdi. Hardal dolu yüzümü bir kağıt havluyla sildim.

"Şimdi ödeştik mi, göt herif?" Kollarını göğsünde kavuşturmuş, dudaklarında hınzır bir gülümsemeyle kapı aralığına yaslanıyor. Şakasıyla verdiği zararı değerlendirerek başını sallıyor.

"Sanırım göreceğiz." Mutfaktan çıkarken parmak eklemlerini kapı çerçevesine vurmadan önce söylüyor.

Lanet olası Emmet. Hardalsız sandviçimi yırtıp attım. Duş almam lazım.

Yemeğimi bitirdikten sonra tabağı lavaboya atıyorum ve ortak banyonun bulunduğu ikinci kata çıkıyorum. Okul, eski konağı bir kardeşlik derneğine uygun hale getirmek için yenilemişti. Duş kabinlerinden birine girdim ve suyu açıp ısınmasını bekledim.

Ilık suyun üzerimden akmasına izin verirken, Şehvet'in göğsümü kavradığını hissettim. Lanet olsun, yine mi?

Aşağı baktığımda delinmiş sikimin sertleştiğini ve sızladığını görüyorum. Göğsümdeki baskı artıyor, teslim olmamı istiyor. Elimi uzunluğumun etrafına sarıyorum, okşarken ediyorum. İçimde yaşayan ve beni kontrol eden Şehvet'i tatmin ederken, becerdiğim insanların görüntüleri aklımda oynuyordu. Sonunda boşaldığımda, yüksek sesli bir inilti çıkarıyorum. Bir kez olsun, bana yüklenen şeytanın çekiciliği olmadan bu şekilde hissetmenin nasıl bir şey olduğunu hatırlamak istiyorum.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BEŞİNCİ BÖLÜM

Pierce

Kuzeybatı Pasifik'in havası değişiyor, yaz aylarından sonra sıcaklık hızla düşüyor, tam da okulların açılacağı zamanda. Cehennem Evi'nden günün ilk dersini alacağım Paladin Salonu'na giden ormanlık patikada ilerlerken havada soğuk bir sis asılı duruyor. Müdürle görüştüğümden beri zihnim karmakarışık, düşüncelerim benden bekledikleriyle çarpışıyor. İsteğini yerine getirmememin sonuçları.

Sınıfa doğru beş dakikalık yürüyüşümü yaparken rüzgâr yüzümü kırbaçlıyor, tenimi ısıyor. Kardeşlik evi uzakta olmasa da yine de ürkütücü ve kardeşlik kardeşlerimin çoğu günün ilerleyen saatlerinde başlayan dersleri tercih ettiği için yolda başka kimse yok. Acı rüzgâr sefil adayı döverken yolu çevreleyen Douglas Göknaırları gıcırıyor. Salona vardığımda tüylerim diken diken oluyor ve rüzgârın soğuşu iliklerime kadar işliyor. Ellerimi tekrar hissetmek için bir süre ovuşturmam gerekiyor.

Kildale Academy'deki ilk iki yılım tüm önkoşulları yerine getirmekle geçti, bu da nihayet diplomam için özel olan derslere odaklanabileceğim anlamına geliyor.

İşletmeye Giriş dersine girmek üzereydim ki file çoraplarla kaplı kremsi beyaz bacakların parıltısı dikkatimi çekti. Geçen gün müdürün ofisine giderken karşılaştığım cehennem zebanisini görünce dudaklarımda bir gülümseme beliriyor. Yüzündeki iğrenmiş ifadeye bakılırsa o da beni görmüş. Saatiıe bakıyorum ve ders başlamadan önce biraz zamanım olduğunu görüyorum. Kahve fincanını yudumladığı yere doğru süzölüyorum. Belki de erken başlamak o kadar da kötü olmaz.

"Seni burada görmek ne güzel." Duvara yaslandım, ellerimi ceplerimin içine soktum.

"Geber." Dedi, fincanına bakarak, bana bir bakış bile atmadan.

Göğsümde bir hoşnutsuzluk hışırtısı hissediyorum ama sonra aklıma bir fikir geliyor. Şaşkınlıkla vücudumu okşuyorum ve sonunda benim bu açık gösterime kaşlarını kaldırmasını sağlıyorum.

"Ne yapıyorsun?" Kızgınlık boğuk sesine sinmiş.

"Evet, ben de öyle düşünmüştüm." Bana şaşkın şaşkın bakıyor. Vücudumu sıvazlamayı bitirdim. "Hâlâ buradayım, demek ki düşündüğüm gibi bir cadı değilsin." Bana kaşlarını çattı. "Benden kurtulmak için bundan daha çok çalışman gerekecek." Bu raundu kazandığımı bilerek ona sırtıtıyorum. Onu kızdırdığımı bilmek kanımı heyecanla pompalıyor.

"Hey, Salem, geliyor musun?" Kısa kahverengi saçlı arkadaşı ve kızımın dik durduğunu görüyorum. Adaçayı yeşili gözlerini kovarcasına üzerimde gezdiriyor.

Arkadaşının yanına gitmeden önce, "Salem mi? Sanırım , ne de olsa sen bir cadısin." Bana kaşlarını çattı ve arkadaşının kolunu tuttu.

Onlar sınıfta gözden kaybolana kadar aklım onun isminin önemine takılıyor. Salem. Kahretsın.

Zihnim müdürün benden ne istediğini düşündükçe dönüyor ve kalbim ikiyle ikiyi bir araya getirirken kekeliyor. Bu Akademi'de kaç tane Salem olabilirdi?

Giderek öğrencilerle dolan odaya giriyorum, gözlerim ön sırada oturan Salem'e takılıyor, siyah ojesini seçerken bacak bacak üstüne atmış. Onu çağıran kısa arkadaşının yanında oturmuş, bir şeyler hakkında sohbet ediyor. Yanındaki koltuğun boş olduğunu fark ediyorum. Ben daha koltuğu kapamadan, ukala görümlü bir adam koltuğu kapıyor ve bana bir sonraki en iyi seçeneği bırakıyor. Bir basamak yukarı çıktım ve hemen arkasındaki koltuğa yerleştim.

Tam sandalyeme yerleşirken, 50'li yaşlarının ortalarında bir adam sınıfa giriyor ve dirsekliklerle tamamlanmış tüvit takımıyla odadakilerin dikkatini çekiyor. Evrak çantasını masasına bırakıyor ve bir parça tebeşir kapıyor. "Benim adım Profesör Crane ve bu ders İşletmeye Giriş. İşletmeye Giriş dersinde olmamanız gerekiyorsa lütfen çıkın, aksi takdirde hoş geldiniz." Sınıfın beklentileri hakkında ayrıntılara giriyor,

Tel gibi görünen asistanı o konuşurken ders programını dağıtıyor. Asistan orta yapılı ve tüm moda tavsiyelerini *Harry Potter*'dan almış gibi görünüyor. Yuvarlak gözlükleri bile var. Alnında bir şimşek dövmesi olduğunu öğrensem hiç şaşırmazdım.

"Şimdi, bu son maddeye bir göz atacak olursanız, grup projesinin notunuzun %20'sini oluşturduğunu fark edeceksiniz. Sizden bir ekip olarak çalışmanız ve uydurma bir şirket için bir iş planı hazırlamanız beklenecek. Bunun üzerinde çalışmak için şu andan itibaren dönem sonuna kadar vaktiniz var, bu yüzden bu grupları şimdi atayacağım." Sınıfta gözle görülür bir tedirginlik var. İnsanları dörderli ve beşerli gruplar halinde sayıyor ve sonunda bana geliyor. Dörde kadar sayıyor ve beni Salem, arkadaşı ve onun yanında oturan adamla gruplandırıyor. Gülümseyerek öne doğru eğildim, "Gördün mü, sana söylemiştim, benden bu kadar kolay kurtulamayacaksın." Salem'in kulağına fısıldıyorum, siyah saçları karmaşık bir örgüyle yana doğru toplanmış. Nefesim boynunun çıplak tarafını gıdıklarken onu çekme isteğimle savaşıyorum. Vücudu sertleşiyor ama beni görmezden gelerek gözlerini öne çeviriyor.

Kıkırdayarak sandalyeme geri oturuyorum, bugün olayların bu şekilde gelişmesinden nefret etmiyorum.

Müdürün isteğini geri çeviriyorum, göğsümdeki Gurur bana karşı mücadele ediyor. İsteklerini yerine getireceğim zamanı beklemek zorundaydı ve ben de bunu hazır olduğumda yapacaktım. Ve şimdi Salem'le tanıştıktan sonra, benden ne beklediğiyle daha da savaş halindeydim. Kızın başına geleceklerden haberi yoktu. Yine de müdürün isteğini yerine getirecektim ama bu arada onunla biraz eğlenecektim.

OceanofPDF.com

ALTINCI BÖLÜM

Salem

Cehennemden bir gündü. Koridordaki o pislikle notumun büyük bir kısmını belirleyecek bir gruba alınmakla , kredi kartımın limitinin dolduğunu da öğrenmiştim. Yani annem faturayı ödememişti ve benim de bunu öğrenmem gerekiyordu. Neyse ki yemek masraflarım karşılanmıştı, böylece aç kalmayacaktım ama diğer masraflar...? Anneme bir mesaj daha attım ve cevabını beklemeye başladım. Günümü tamamlamak için bir çeşmeden su içmeye gitmişim ama yüzüme fışkırmıştı. Muhtemelen barometrik basınçtaki değişiklikten kaynaklanan bir baş ağrısının başladığını hissedebiliyordum. Sürekli hava dalgalanmalarının yaşandığı bir yere düşmek bana mı kaldı? İçimi çektim, bir aspirin aldım ve şakaklarımı ovuşturdum.

Yeni oda arkadaşımın her an gelmesini bekliyordum. İyi anlaşabileceğim biri olmasını umuyordum ve mahremiyetimden feragat etmek zorunda kalmaktan korkuyordum. Paylaşacağımız küçük dolap ve şifonyerde onun eşyaları için de yer bırakmaya özen göstermiş, kendi eşyalarımın dökülmemesine dikkat etmişim. Kutu büyüklüğündeki odaya iki adet ikiz yatak ancak sığıyordu. Kendi tarafımı, üzerine birkaç mum yerleştirdiğim birkaç ferforje siyah raf ve birkaç favori kitabımla dekore etmişim. Gerçekliğin pençesinden kaçmanın bir yolu olarak fantezi türüne yönelme eğilimindeydim. Hatta büyükannemin genç bir kızken bana hediye ettiği *Hobbit*'in özel baskısını da yanıma almayı ihmal etmemiştim. Toplanma zamanı geldiğinde ondan ayrılma düşüncesine dayanamıyordum.

Odamız gotik binanın en üst katındaki koridorun sonundaki odaydı. Yatakhane dışı, taşa oyulmuş gargoylleriyle Edinburgh'dan taşınmış gibi görünüyordu

ön cephesi ve yıpranmış tuğlaların etrafından dolanan kıvrımlı sarmaşıklar. Sadece ona bakmak bile kendimi kazara zamanda geri gönderilmiş gibi hissetmemi neden oldu.

Belli belirsiz bir kapı sesi konsantrasyonumu bozuyor ve içeri saçlarını iki dağınık topuz yapmış sarı saçlı bir kız giriyor. Üzerinde batık bir bluz ve kıvrımlı vücudunu saran İspanyol paça bir kot pantolon var. "Hey, Salem sen misin?" diye sesleniyor kapı aralığında.

Sakızımı patlatıp ona bir göz atıyorum. "Evet, benim. Sen Skye mısın?"

Büyük bir spor çantasını sürükleyerek boş yatağın üzerine bırakıyor ve yanına çöküyor. "Umarım burası doğru odadır, çünkü tek bir kasımı bile oynatamıyorum." O derin bir nefes alırken ben kıkırdıyorum. "Bu merdivenler tam bir katil ve ben de kendimi çok iyi durumda sanıyordum."

"On iki uçuş insana bunu yaptırır. Hafta sonu buraya taşındığımda benim için ambulans çağırmak zorunda kalacaklarını düşünmüştüm." Skye başını çevirip geniş bir sırıtışla bana bakıyor.

"Bu okula harcanan onca parayla bir asansör koyabilirlerdi diye düşünüyorsun." Başımı sallayarak onayladım. Binanın kesinlikle bazı büyük tadilatlara ihtiyacı vardı.

"Babamı kontrol edip merdivenlerde bayılmadığından emin olsam iyi olacak." Skye yatağındaki yüzükoyun pozisyonundan doğrulmaya çalıştığını söylüyor.

"Yardıma ihtiyacın var mı?" Teklif ediyorum.

Skye'ın yüzünde şaşkınlık ifadesi belirir ve ardından gülümseyerek elini sallar.

Kafa.

"Sadece bir çantam daha var ama teşekkür . bir his var. iyi arkadaş olacaklar. Bildiğiniz insanlar hakkında hislerim vardır." Babası kapıyı çalıyor ve Skye onu daracık odaya alıyor. Sarı saçları azalmış ve yaşına göre oldukça formda görünüyor. Skye ve babası aynı parlak gülümsemeyi ve derin bronzluğu paylaşıyor, sanki dışarıda çok zaman geçiren insanlarmış gibi. Küçük odayı inceliyor, omuzları endişeyle gergin.

"Demek odan burası, güneş ışını? Bir yatakhane için bile küçük görünüyor." Rahatsızca gülüyor.

Ayağa kalktım ve elimi uzattım, "Ben Salem." Ona acıyarak söylüyorum. Belli ki kızının gitmesine izin vermekte zorlanıyor ki bunu kendi ailem için bile söyleyemem. Beni bir gün bile bırakmadılar.

Boston havaalanında. Annem üç numaralı kocasıyla bir gemi seyahatine çıkmıştı ve babamla yıllardır konuşmamıştık.

"Hank Dannon." Elimi tekrar tuttuğunu söylüyor. Buz gibi kalbimi bile ısıtan emin olmayan bir el sallayışla dışarı çıkmadan önce Skye ve babasının hareketleri yapmasına izin veriyorum. Birbirine değer veren aileleri gördüğümde içimde oluşan keskin kıskançlık duygusunu bastırıyorum.

"İyi birine benziyor." O gittikten sonra Skye eşyalarını yerleştirirken söyledim.

"O en iyisi. Elinde kalan tek şey benim, o yüzden bu onun için çok zor. Sanırım ikimiz için de zor." Kıyafetinin bir parçasını göğsüne bastırıp sonra da ona bir yer bulduğunu söylüyor. "Peki, bana kampüsten bahset. Ne okuyorsun?"

Artık tadını kaybetmiş sakızımı çiğniyorum. "Ailemin isteği üzerine işletme okuyorum ama İngiliz Edebiyatı yan dal yapıyorum. Şimdiye kadar çok fazla insanla tanışmadım ama bu akşam yeni tanıştığım Javelynn ile buluşma planlarım var. Bizimle gelmeye var mısın? Kampüs tiyatrosuna bakacağız, sanırım ¹³. *Cuma*'yı gösteriyorlar." Skye'ın da benim gibi iyi bir arkadaşına ihtiyacı var gibi görünüyordu. Javelynn'le partide tanışmıştım ve hemen kaynaşmıştık. Rahat ve nazik görünüyorlardı. Aynı işletme sınıfında olduğumuzu öğrendiğimde heyecanlanmıştım ve en azından proje için grubumda onlar da olacaktı.

"Elbette. Korku filmlerini pek sevmem ama gidip yeni insanlarla tanışmak ve kampüsü daha yakından görmek eğlenceli olabilir. İnternette sadece resimlerini gördüm."

"Pekâlâ, anlaştık, geliyorsun." Bana belli belirsiz bir gülümseme verdi. Bu boktan günü tersine çevirmeye kararlıydım ve neyse ki aldığım aspirin işe yaramıştı. Bacaklarımı yataktan sarkıtıp yeni oda arkadaşımın elinden tuttum. "Hadi şu merdivenleri çıkalım, ben de sana kampüsü gezdireyim."

OceanofPDF.com

YEDİNCİ BÖLÜM

Skye

Salem kampüsü görme isteğimi ciddiye aldı ve beni akla gelebilecek her köşeye sürükledikten sonra, isimlerinin ailelerinin Kral Arthur'a olan yakınlığından kaynaklandığını açıklayan arkadaşı Javelynn ile buluştu. Salem'e ve bana Merlin olarak anılmayı neredeyse kaçırdıklarını anlatırken yüzlerini buruşturdular.

"Yani her zaman Excalibur'u seçebilirlerdi." Salem, koyu renk saçlarını ince boynunu hafifletecek şekilde topuz yapmış Javelynn'den orantısız bir gülümseme alarak alay ediyor.

Annemin bana babamla birlikte Skye ismine nasıl karar verdiklerini anlatışını düşündüm. Ben doğduğumda üç yıllık evlilermiş. Bebek isimleri için liste üstüne liste incelemişler ama hiçbirini uymamış. Annem doğuma girdiğinde bahçede çalışıyormuş. Babam çalışıyormuş ve telefonunu evde unutmuş. Kasılmalar yüzünden dizleri toprağa gömüldüğünden yürüyemez hale gelmiş. Nefes almaya çalışarak yere uzandı. Tek yapabildiği karnını kucaklamak ve kasılmanın geçmesini beklerken gökyüzüne bakmaktı. Orada acıdan sayıklayarak yatarken, bilinçsizliğe doğru kaymaya başladı. Bayılmadan önce, hayatında hiç bu kadar güzel mavi bir gökyüzü görmediğini düşündü. Neyse ki bir komşusu onun düştüğünü görmüş ve 911'i aramış. Onu zamanında hastaneye yetiştirebilmişler. Görünüşe göre tansiyonu düşmüş ve bu da bayılmasına neden olmuş. Acil sezaryen yaptılar ve annem de iyiydi.

Ben doğduktan sonra gözlerimin içine bakmış ve renginin gördüğü çok uyduğunu, ona huzur verdiğini söylemiş.

daha önce hissetmemiştir. O anda içgüdüsel olarak adımın ne olduğunu biliyordu.

Bu hikayeyi anlattığı anı o kadar yakın geliyor ki, neredeyse onun çiçek parfümünün kokusunu alabiliyorum ve tam kalbimde bir sızı bırakıyor. Bu hiç kolay olmayacak gibi görünüyor. Keder dalgaları en beklenmedik anlarda ortaya çıkıyor. Kendi düşüncelerime daldığım için kendimi suçlu hissederek odağımı tekrar yeni arkadaşlarıma çeviriyorum.

Salem ve ben birlikte yürürken Javelynn'in aslen Güney Koreli olduğunu ve 2 yaşındayken ABD'ye taşındığını, babalarının çok uluslu bir şirkette çalışarak yükseldiğini ve şu anda CEO pozisyonunda olduğunu keşfettik. Tıpkı Salem gibi onlar da işletme okuyorlardı ve yakında şehirde düzenlenecek olan açık mikrofon gecesine katılmamız için ısrar ettiler. Bu küçük adada kampüste takılmak ya da küçük liman kasabasına gitmek dışında yapacak pek bir şey yoktu. Adadaki tek kasaba, birkaç küçük işletme sahibi ile hizmetli personelin çoğunun yaşadığı yerdı. Daha çok durup alışveriş yapmaya benzeyen bir bakkal ve iki rakip bar vardı. Yerel halk ya O'Malley's'e ya da Diablo's'a sadıktı.

Karavanımızın lastiğı patladığı için oryantasyonu kaçırdığımdan, ilk dersimin yarına kadar olmamasına şükrediyordum. Babam ve ben lastikçi bize yenisini getirene kadar bütün bir gün beklemek zorunda kaldık.

Sabah ilk iş İngiliz Edebiyatı dersim vardı, neyse ki Salem'le beraberdim, böylece en azından sınıftan birini tanıyacaktım.

Javelynn ve Salem'in beni getirdiğı film, yüzümde tuttuğum parmaklarımın arasında gördüğüm kadarıyla iğrençti. Şarkı her şeyden çok rahatsız ediciydi ve kâbus görmemeyi umuyordum. Aslında, uykuya dalabilmeyi umuyordum. Korku filmleri söz konusu olduğunda büyük bir korkaktım.

Yata Khanemizin merdivenlerini tırmanırken Salem omzuma onunkiyle vuruyor.

"İyi misin, Dannon?" İnsanlara soyadlarıyla hitap etme alışkanlığı olduğunu fark ettim.

Gülümsüyorum, "Kesinlikle. Sadece biraz nefes nefese kaldım." Bu işkence dolu merdivenleri çıkmaya devam ederken beni nefes nefese bırakıyor.

Sonunda en üst kata çıktığımda bacaklarım jöle gibi olmuştu, merdivenleri profesyonel bir merdiven çıkma şampiyonu gibi çıkan Salem'in kilometrelerce gerisinde kalmıştım. Uzun merdivenlerden sonra uykuya dalmam için fazla bir şey gerekmiyor.

ama uzun zamandır ilk kez iyimser hissediyorum. Belki burada işler iyi gider.

OceanofPDF.com

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Pierce

"Ve tüm derslerinde başarılı mısın?" Telefonumun hoparlöründen babamın sesi .

"Baba, dersler yeni başladı. Ben iyiyim." Bu aramanın amacının ne olduğunu merak ederek içimde bir huzursuzluk oluşuyor. Kalemimin metal kısmına bir fiske vuruyorum ve kalem tabanına çarparak tatmin edici bir tıkırtı çıkarıyor. Sabit bir ritimle tekrar tekrar fiske vuruyorum, endişemi bu tek eylemle besliyorum.

"Kardeşin telefonlarıma cevap vermiyor. Eğitim masraflarını karşılamaya devam etmemi istiyorsa beni aramasını söyle." Hat kapanıyor ve kulağıma boş bir ses doluyor. İçimi çektim, telefonu kulağımdan çıkardım ve telefonumu fırlatma isteğimi bastırdım. Kolayca değiştirebilirdim, Tanrı biliyordu ki para önemli değildi, ama onu programlamak zorunda kalmak istemiyordum. Bunun yerine çenemi sıktım, azı dişlerim kemik kemik birbirine çarpıyordu.

Omuzlarımı geriye atarak babamla olan etkileşimi bir kenara itiyorum. Babamın hoş mesajını Lukas'a daha sonra ileticeğim. Ders için eşyalarımı topladım ve çıkarken bir power bar aldım. Bu hafta boyunca futbol antrenmanım var ve bu mücadeleyi dört gözle bekliyordum. Vasat bir öğrenci olabilirdim, ama futbol benim parladığım yerdirdi - ve bu ilgi odağında yıkanmak için her fırsatı değerlendirdim.

Yıldız oyun kurucu olmak kedi sıkıntısı olmadığı anlamına geliyordu, ama aynı zamanda ikinci doğası gibi bir şey yapmak için lanet bir acele oldu. O sahadayken, sadece ben ve top vardı ve o topa her seferinde şarkı söyleliyordum. Omuzlarımı kulaklarıma kadar kaldırdım ve sonra onları salladım, beklenti karnımı ısıtıyordu.

Tüm antrenman boyunca çok çalıştım. Kolum mükemmel bir şekilde yerleştirilmiş spiralleri birbiri ardına fırlatıyor. Soğuk hava beni daha da teşvik ediyor, ter boncuk boncuk alnımdan aşağı süzülüyor ve tenimi anında serinletiyor. Soyunma odası duşlarına doğru yola çıktığımızda adrenalinin doruğundayım, parmaklarım deri topun etrafında hayali bir ağrıyla uğulduyor. Binaya girmek üzereyken Koç Thompson takım arkadaşlarımı takip etmeme fırsat vermeden beni kenara çekiyor.

"Dışarıda harika görünüyorsun Ledger." Sert bir Orta Batı aksanıyla söylüyor. "Bu odaklanma düzeyini kontrol altında tutmanı istiyorum. İlk maçımız Faulkner Üniversitesi'ne karşı."

Nefesimi tuttum. Bu pisliklerle sezon sonuna kadar uğraşmak zorunda kalmayacağımızı umuyordum. Geçen yıl Koç beni değiştirmek zorunda kalana kadar dizlerime saldırmaya devam ettiler. Sahadan kaval kemiğimi tutarak çıkarıldığım o an, itiraf etmek istediğimden çok daha fazla kez aklıma geliyor. Göğsümün içindeki gurur anılarla birlikte daha da büyüyor. Faulkner'in defans oyuncusu Phillip Jenkins'in diz kapaklarıma karşı bir ilgisi vardı ve hakemler de onların birçok penaltısını görmezden gelme eğilimindeydi. O maçı çamur, çürük ve yenilginin acı tadıyla bitirdim.

"İyi olacaksın, sadece yaptığın şeyi yapmaya devam et." Koç omzuma bir tokat attı. Ona başımı salladıktan sonra duşlara doğru ilerliyorum. Herkesin işi bitmişti, ben de saate baktım ve İşe Giriş dersi başlamadan önce hazırlanmam için sadece birkaç dakikam olduğunu gördüm.

Suyu akıtıyorum, buz gibi soğuk bir sıvı akışı terden kayganlaşmış tenime çarpıyor ve antrenmandan kalan tüm pisliği yıkıyor. Vücudumu sabunla silerken arkamdan kız gibi bir kıkırdamanın yankılandığını duyuyorum. Sert ve çıplak bir vücut sırtıma bastırıyor, gizemli kadının göğüsleri üzerimde geziniyor. Normalde arkamı dönüp bir amcığa dalmayı aklımın ucundan bile geçirmezdim ama içimde hızlı bir sevişme için bile güç bulamıyorum. Onu omuz silkerek arkamı döndüm ve her zamanki hızlı müşterilerimden biri olan Katie Torrance'ı gördüm. Bana dudak büktü.

"Bugün değil, Katie." Ellerini ıslak ellerinin üzerine koyarak alaycı bir ses çıkardı.

Kalçalar.

"Şaka yapıyor olmalısın Pierce." Sesi benim

Kulak zarı.

Duştan çıktım, Katie'yle birlikte hızlıca bir havlu kaptım.

Topuklular.

"Dersim var."

"Bu seni daha önce hiç durdurmadı." Bana doğru kaymaya çalıştığını söylüyor, parmakları pazularım boyunca dans ediyor.

Elini tutuyorum, olması gerekenden biraz daha sert kavıyorum.

"Hayır dedim Katie ve eğer iznim olmadan bana bir daha dokunursan, bana dokunduğun her güzel parmağını kırarım."

Elini tutarak geri çekilir, gözyaşları kirpiklerinden dökülür ve dışarı çıkarken kıyafetlerini kaparak uzaklaşır.

Parmaklarımı nemli saçlarımda gezdirdim. Bana neler oluyordu böyle? Dalgınca göğsümü ovuşturdum, alçak bir gümbürtü cevap verdi ve beni haklı bir öfkeyle doldurdu. Bunu bana yapmaya çalıştığını kim düşünüyordu?

Giyiniyorum, kravatımın mükemmel bir pozisyonda olduğundan emin oluyorum, saçlarımda şekli hayatımın bir santimi kadar. Aynaya baktığımda derin bir takdir hissediyorum, bana bakan yansımadan memnunum. Kör değilim, iyi görüldüğümü biliyorum ve bunu kendi avantajıma nasıl kullanacağımı biliyorum. Aynaya küçük bir göz kırpıyorum ve göğsüm gururla kabarıyor. Bugün küçük bir cadı için planlarım var ve küçük bir yan parça dikkatimi dağıtamaz.

OceanofPDF.com

DOKUZUNCU BÖLÜM

Salem

Not defterime bir şeyler karalarken sakızımın baloncuk çıkartıyorum. Oda sıcaklığı düpedüz buz gibi, dışarıdakinden ancak daha iyi. Soğuktan tüylerim diken diken oluyor. Nefesimin belli olmamasına şaşıyorum. Sıcak çikolata bardağımı kavıyorum ve bardağın sıcaklığının parmaklarıma geçmesini istiyorum, ama nafile. Sıcak çikolatam artık ılık bir çikolata. Oda sıcaklığındaki çikolatadan arta kalanları yudumluyorum ve kabı çöpe atmak için ayağa kalkıyorum. Kapının önünden geçerken Pierce, varlığımın baş belası Ledger neredeyse bana çarpıyor. Bileğimi kavradığı sırada aptalca yakışıklı yüzü yırtıcı bir sırıtışa bürünüyor. İçgüdüsel olarak geri çekiliyorum ama bu onu sadece daha da yaklaştırıyor. Eline şaşırtıcı derecede sıcak olan teni omurgamda bir şimşek çakmasına neden oluyor. İstenmeyen hissi bastırıyorum. Vücudumun şirin bir sırıtış için bana ihanet etme ihtimali . Bugün olmaz, Şeytan'ın Yumurtası.

Ona ters ters bakıyorum ve sakızımın bir baloncuk daha yapıp tam suratında patlatıyorum. Burun delikleriyle birlikte gözleri de parlıyor ve çenesini sıkarak ağızma bakıyor, sanki bu onu rahatsız mı ediyor yoksa beni öpmek mi istiyor emin değil. Bu düşünce içimde bir şaşkınlık yaratıyor ve kaşlarımı çatarak bileğimi ondan çekiyorum. Pierce'ın pis ağızını kesinlikle ağızda istemiyordum. Kesinlikle istemiyordum. Hayır. Hayır. Hayır, hayır. Hayır. Hayır.

Elimi eteğime sildim ve bir adım geri attım. "Cadı."

Pierce sırtarak söylüyor.

"Altan besleyici."

"Sadece kibarca sorarsan."

Alay ettim, tabii ki bunu cinsel bir imaya dönüştürecek.

Arkamdan bir öksürük geliyor ve Profesör'ün sınıfın geri kalanıyla birlikte bize baktığını fark ediyorum. Kaşlarımı çatıyorum, elimdeki bardağı niyetlendiğim gibi çöp kutusuna atıyorum ve yanaklarıma tırmanan utanç alevini hissetmiyormuş gibi davranmaya çalışıyorum. Ancak Pierce her zamanki gibi kibirli görünüyor ve benimkinin arkasındaki koltuğuna doğru ilerliyor. Ona ters ters bakıyorum, o da bana göz kırpmıyor. Çekilmez.

Sandalyeme gömülüyorum ve file çoraplı bacaklarımı küçük masanın altından geçiriyorum. Teknik olarak bu taytları giymemem gerekiyor ama henüz kimse bir şey söylemedi. Profesör dersine başlamadan önce bana sonra da Pierce'a ters ters bakıyor. Javelynn'in endişeli bakışlarını görmezden gelerek etrafımdaki her şeyi duymazdan geliyorum ve tamamen tahtadaki parlayan PowerPoint'e odaklanıyorum. Özellikle de tam arkamdaki Pierce'ın bacaklarına olan aşırı farkındalığımı yok sayıyorum. Vücudunun sıcaklığı sırtıma vuruyor.

O sıcaklığın vücuduma sızdığını hissediyorum, sanki bir şekilde ondan emiyormuşum gibi. Sesli soluğunda elektriksel bir karıncalanma hissederek kaşlarımı çatıyorum. Odak noktam vücudumu ele geçiren tuhaf hissi takip etmeye dönerken dersle ilgili tüm düşünceler kafamdan siliniyor.

Arkamı ona bakma isteğime karşı koyuyorum.

Bu da ne?

Birkaç dakika önce donuyorken, sıcaklık her tarafıma yayılıyor. Vücudumu ele geçiren bu bastırılmış ısıyı serbest bırakma dürtüsüyle uzuvlarım titriyor. Aynı sıcaklık dalgasını yaşayan başka biri olup olmadığını görmek için odaya bakarken panik beni sarıyor. Sonra bu his ortaya çıkar çıkmaz azalıyor ve Pierce, Profesör'ün ona onaylamayan bir bakış daha atmasına neden olacak kadar yüksek bir inilti çıkarıyor. Soğuk kükreyerek geri geliyor ve titriyorum. Javelynn kaşlarını çatarak bana bakıyor ve ben ne olduğundan emin olamadan dudaklarımı büzerek başımı sallıyorum. Cevap olarak başlarını sallıyorlar ve dizüstü bilgisayarlarına not yazmaya geri dönüyorlar.

Sıcak basması için çok gençtim, değil mi? Belki de sıcak üstümden geçmeye çalışıyordu? Yani eski bir binaydı. Belki de bir şey yüzünden hastalanmıştım?

Neyse ki dersin geri kalanı hızlıca geçiyor, artık garip dalgalanmalar yok.

151.

Evimde otururken olayı tamamen . İngilizce dersinde Profesörün Gurur ve Önyargı hakkında anlattıklarını dinliyordum. O kitabı bin kere falan okumuştum, o yüzden bana yeni bir şey söylemiyordu. Yeni oda arkadaşımın yanına oturdum ve o özenle

Notlar. Skye'dan iyi kız titreşimleri sızıyor. Onu biraz gevşetmek için can atıyordum.

Profesör Cranston ders programını uzatırken, kahverengi bukleli saçları her adımda krem rengi kazağının üzerinde sallanıyordu. Saçları başının iki katı büyüklüğünde olan ufak tefek bir kadındı. Bu kadar ağırlıkla boynunun ağrıyıp ağrımadığını merak ettim.

Ders programına göz atıyorum, Gurur ve Önyargı'dan birkaç bölümün yanı sıra bir sonraki derse kadar teslim etmemiz gereken kompozisyon soruları olduğunu fark ediyorum. Telefonuma bir hatırlatma notu yazıyorum, Profesör bunu sınıfta mesajlaşmakla karıştırıyor. Onu rahatlatmak için ne yazdığımı göstermek zorunda kalıyorum ama bana attığı güvenilmez alaycı bakışı kaçırmıyorum. Hayal kırıklığıyla nefes alıyorum. Evet, harika bir başlangıç yaptık.

Skye bana sempati ile bakıyor, ben de geçiştiriyorum. İnsanların ani yargılarına alışkınım.

Telefonum çalışıyor, lanet olsun, öğretmen zaten sorunlu olduğumu düşünüyor, ben de gizlice bakıyorum ve İşletmeye Giriş grubum arasında bir grup sohbeti görüyorum. Javelynn projemizi tartışmak için hepimize bir buluşma saati göndermişti. Mücadeleci tavırlarına hayran kaldım. Üç küçük nokta beliriyor ve ardından Pierce'ın göz kırpan bir suratla orada olacağını söylediğini görüyorum. Siktiğimin göz kırpan suratı. Adam kendini o kadar beğenmişti ki bu mesaja bile yansımıştı.

Jackson orada olacağını onayladı ve ben de ders programını sınıfın geri kalanına dağıtmayı bitirirken arkası dönük olan Profesöre baktım. Nefret etmeme rağmen hemen bir başparmak emoji gönderdim ve telefonumu siyah çivili çantama geri koydum. Dalgınca bacağımı salladım, bu dersin bitmesine hazırdım. Elbette İngiliz Edebiyatı'nı seviyordum ama aynı eski, yavan tıratandan daha fazlasını istiyordum. Zihnimi ilhamla ateşleyecek bir şey istiyordum. Jane Austin'in doğum tarihini ezberlemek o değildi.

Akşamı iş grubumla geçireceğimi düşündüğümde içimi bir korku kapladı. Javelynn'den ne kadar hoşlansam ve Jackson hakkında tiki bir şekilde sevimli dışında hiçbir şey bilmesem de, Pierce'ın etrafında vakit geçirme düşüncesi beni öfkeliendirdi. Siyah çivili çantamla ona vurduğumu hayal ederek korkumu bastırdım. Nefesimin altından homurdandım, bu onun aptalca sırtışını kesinlikle silecekti. Tehlikede olmadığım sürece asla böyle bir şey yapmazdım ama yine de bunu hayal etmek bana hınzırca bir keyif veriyordu. Eğer onun varlığına katlanmak zorundaysam, en azından kendimi eğlendirecek bir yol bulmuştum.

OceanofPDF.com

ONUNCU BÖLÜM

Skye

Sanat odası, bir ahşap tabure ve birkaç sahne malzemesinin bulunduğu dairesel bir sahnenin etrafına yerleştirilmiş tuval tutucular ve taburelerle daire şeklinde düzenlenmişti. Masanın üzerinde bir yığın üzümün yanında duran sahte elmaya bakıyorum ve midem sinirden kasılıyor. Profesöre buraya ait olduğumu göstermek zorundayım. Bursum onun onayına bağlı. Burs komitesine sunduğum eserler beni kapıdan içeri sokmaya yetmişti ama pozisyonumu korumak bambaşka bir şeydi. Sanat özneldi ve tarzımın profesöre burada kalmaya değer olduğumu göstermesini umuyordum. Ağırılığımı kendime ayırdığım yastıklı tabureye verdim. Herkesten önce sınıfı incelemek için erken gelmişim. Daha önce hiç gerçek bir sanat dersi almamıştım. Öğrendiğim her şeyi YouTube videolarından kendi kendime öğrenmişim.

Birkaç sanat öğrencisi arkadaşım içeri süzülüyor, yerlerini seçiyor ve standlarının yüksekliğiyle oynuyorlar. Fırça rulomu çıkarıyorum, ince kıl uçlarının parmak uçlarımda uçtuğunu hissediyorum. Tüy kadar hafif fırçalar sinirlerimi yatıştırıyor, biraz daha rahat nefes almamı sağlıyor.

Profesör saat tam 10'da paytak paytak geliyor. Parlak mor bir eşarpı bağlanmış kısa, beyaz tutamlı saçları var. Kulaklarında iki büyük turkuaz taşlı küpe var ve bu küpeler her iki kulağını da boydan boya saran daha küçük gümüş halkalarla şingirdiyor. Kolları ise turkuaz çiçeklerle kaplı mor bir şal ile örtülü. Ayaklarını sürüyerek odanın ortasına doğru ilerlerken benim standımın önünden geçiyor ve kahverengi ayakkabılarının boya lekeli ve oldukça yıpranmış olduğunu fark ediyorum. Gösterişli gümüş bastonunu sehpaye vurarak, konuşmalarına dalmış öğrencilerin dikkatini çekiyor.

"Merhaba, merhaba. Ben Profesör Whitelsbee. Kildale'de ana sanat öğretmeniym. Şimdi tam da bu konuya gireceğiz, çünkü şimdiki zaman gibisi yok! Boyalarınızı çıkarmanızı, odanın arkasından bir tuval kapmanızı ve bana güzel bir şey yapmanızı istiyorum. Bana kim olduğunu gösterecek bir şey."

Profesör Whitelsbee bastonunu yere vurana kadar bir süre şaşkın şaşkın oturuyoruz. "Başlayın!" Hemen harekete geçtik ve istasyonlarımıza geri götürmek için bir tuval bulmaya çalıştık.

Bana en yakın olanı seçiyorum ve boyalarımı paketinden çıkarıyorum, kullanmak istediklerimin kapaklarını açıyorum ve yumuşak renkleri bir ressamın paletine fişkırtıyorum. Tuvalime bakıp ne yapacağımı düşünüyorum ama aklıma hiçbir şey gelmiyor. Kim olduğumu gösteren şey nedir?

Düşünürken birkaç rengi birbirine karıştırıyorum. Aklımda gevşek bir fikir oluşmaya başlıyor.

Profesör Whitelsbee odada sendeleyerek dolaşüyor ve hareketlerimizi inceliyor. Birkaç öğrenci çoktan başlamış görünüyor ama ben henüz tuvalime bir boya lekesi bile bulaştırmadım. Arkamdan ayaklarını sürüyerek geliyor ve gözleri boş tuvalimin üzerinde gezinirken hayal kırıklığına uğramış gibi bir ses çıkarıyor, etrafta dolaşmıyor ama gerginlik düğümlerinin göğsümde sıkılaştığını hissedebiliyorum. Boya fırçamı elime alıyorum ve hafif bir mavi boya damlası sürüyorum.

Renk gözlerime uyuyor, bu yüzden annemin her zaman bahsettiği sahneyi, adımın hikayesini resmetmeye karar veriyorum. Fırçamı beyaz tuvalin üzerinde gezdiriyorum, önümde şekillenmeye başlayana kadar renkler birbirine karışıyor. Kafamdaki fikirleri elle tutulur bir şeye dönüştürdüğümde her zaman büyülü bir deneyim gibi hissediyorum.

Kendimi resme kaptırıyorum ve ne olduğunu anlamadan saat doluyor, insanlar malzemelerini topluyor ve boya fırçalarını temizliyorlar. Profesörün bana kaşlarını çattığını gördüğümde, şimdiye kadar yaptıklarına hayranlıkla bakarak çalışmamdan bir adım geri çekiliyorum. Aceleyle sınıfımın geri kalanına katılıp tuvalimi arkada duran kurutma rafına yerleştirirken kalp atışlarım hızlanıyor. Sınıftan çıkarken Profesör Whitelsbee bize veda ediyor, benim değil onun sözleriyle. Çıkarken el sallıyorum ama Profesör çoktan diğer yöne doğru topallayarak ilerliyor. Ders boyunca beni onaylamayan bakışlarını düşünerek irkiliyorum ve onun beklentilerini karşılayamama ihtimali midemi bulandırıyor.

Salem ve Javelynn ile ögle yemeğinde buluşma planım var ve aceleyle loş koridorda yürüyorum. Kafeterya kampüsün karşı tarafında ve midem şimdiden açlıktan çığlık atıyor.

Sonunda yeni arkadaşlarımı bulduğumda derin bir sohbete dalmışlar ve burritolarını nasıl yaptıkları şüpheli. Salem bir şeye gülüyor, Javelynn ise gülümseyerek yemeklerini çiğniyor.

"Hey! Skye, şunu dinle. Konuşma dersime geç kalıyorum ve zamanında yetişebilmek için rezervasyon yaptırıyorum. Oraya vardığımda kapı kilitliydi! Belki de sıkışmıştır diye düşünerek sallamaya çalışıyorum ve profesörüm kapıyı açtığında geriye düşüyorum, ayaklarım başımın üzerinden geçiyor ve Konuşma öğretmenime iç çamaşırımı gösteriyorum."

"A almayı denemenin bir yolu da bu." Javelynn peçeteyle ağzını silerek söylüyor. Salem yüzünde bir sırıtışla onların omzunu itiyor.

"İç çamaşırımı gördüğüne inanamıyorum. Tüm yüzü kızardı ve iyi olup olmadığımı sorarken tavana baktı."

"En azından sevimli iç çamaşırları mıydı, yoksa büyükanne külotu durumu muydu?" Vıcık vıcık görünen burritomu mideye indirirken sordum. Tanrım, bunun tadı ıslak kum gibiydi.

"En azından düz siyah ve tam kapalıydılar, ama yine de öğretmenimin alt bölgemi gördüğünü bilerek tüm sınıf orada oturmak zorunda kaldım."

"Bir dahaki sefere belki üzerinde 'I heart Speech' yazan bir şey giyersin." Javelynn kıs kıs gülerek çöplerini bir basketbol topuymuş gibi fırlatıyor. Çöp doğrudan açık deliğe düşüyor ve çevredeki birkaç kişi küçük bir alkış koparıyor.

"Umarım bir dahaki sefere olmaz. Bu sınıfta bütün bir dönemi nasıl geçireceğim?"

"Belki arkada oturursunuz... ya da benim gibi pantolon giyersiniz." Javelynn kıyafetlerini işaret ederek söylüyor.

"Keşke bu okul daha ilerici olsaydı da pantolon giymemize izin verselerdi. Bacaklarım şimdiden donmaya başladı ve daha kışa bile girmedik."

"Bu hafta sonu ne yapıyoruz?" Suyumdan bir yudum alarak, bu tadı yok etmek için farklı bir şey seçmiş olmayı dileyerek soruyorum.

"Diablos'ta havuz gecesi var." Javelynn telefonunda gezinirken bahsediyor. "Ayrıca Possession Hill'in tepesinde bir yoga buluşması ya da

Deniz fenerinden başlayan ve sizi adanın etrafına götüren grup yürüyüşü. Hava kano yapmak için yeterince açık olabilir gibi görünüyor."

Yurttaki merdivenler yüzünden bacaklarımız ağrıdığı için yoga yapmaya karar verdik. Ben, son birkaç gündür merdivenleri topallayarak çıktığım biraz derin esneme hareketleri yapabilirim.

OceanofPDF.com

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Pierce

Salem planlarım bu sabah küçük cadıdan başkası tarafından raydan çıkarıldı. Ona çarpmak beni oyundan düşürdü ve dikkatimi onunla uğraşma hedefimden uzaklaştırdı. Bir de ders sırasında tüm vücut emildiğini hissettiğim o garip an vardı. Bunu günün soğukluğuna bağladım ama bu his planlarımı unutturacak kadar beni etkiledi. Neyse ki Javelynn bir grup toplantısı düzenlemişti ve biz proje üzerinde çalışırken avıma biraz işkence edebilirdim. Kim demiş erkekler birden fazla iş yapamaz diye?

Ellerimi yüzümün kenarlarına vuruyorum.

Odaklanma zamanı.

Adımlarımı kütüphaneye doğru atıyorum ve kapıların hemen dışında duran sahte gaz lambaları ben geçerken titriyor. Tüm bu binalar eskiydi, tuzlu deniz havasının etkisiyle yıpranmışlardı ve birkaç on yıl boyunca kullanılmışlardı. Taşın kenarlarına yapışmış küçük yosun tutamları, temizlik görevlileri tarafından kazınmak ya da elektrikle yıkanmak zorunda kalıyor, ama ben şahsen onları kendi haline bırakmalarını tercih ederdim.

Adımlarım mermer zeminde yüksek sesle gıcırıyor, kemerli girişte yankılanıyor, bu da bana kederli kütüphaneciden bir kaş çatma kazandırıyor. *All That* adlı eski dizideki huysuz ve gürültücü kadına benziyor, sadece daha yaşlı. Bir ara boynuzunu çıkarıp ayakkabı sesim için bana bağırmasını bekledim ama onun yerine kitap yığınının taramaya geri döndü.

Bu proje için birlikte çalıştığım grubu bulmak için başımı çevirdim ve Salem'in kafasının arkasına denk geldim. Daha önce ördüğü örgüyü atmış ve kuzguni saçlarını yüksek bir at kuyruğu yapmıştı, bu da ellerimin onu çekmek için kaşınmasına neden oldu. Parmak eklemlerimi kırdım ve adımlarımda bir sıçramayla masaya doğru yürüdüm.

Oyun zamanı.

Sırıtişımın yerine oturduğunu hissediyorum, yanağımı eğlenerek yukarı çekiyorum. "Bakın sonunda kim başarmış." Javelynn kalemini tıklayarak şöyle diyor

Sinir bozucu.

Bir sandalye çekip ters çeviriyorum, bacaklarımı sandalyeye doluyorum ve ellerimle arkasını kavıyorum. Parmaklarımla tahtaya tık tık ritminde vuruyorum, bu da Salem'in bana kaşlarını çatmasına ve daha da sert sırtıtmama neden oluyor.

Bu eğlenceli olacak.

Jackson yuvarlak tel çerçevelerini burnuna doğru itiyor ve boğazını temizlemeden önce hepimize endişeyle bakıyor.

Sesi tam olarak çıkaramadığım lüks bir aksanla çıkıyor. Erkek Anna Delvy gibi. Gözlükleri gerçek mi yoksa moda olsun diye mi takıyor merak ediyorum.

"Bu projeyi dört parçaya bölmeliyiz, sence de öyle değil mi?" O konuşurken kaşlarımın kalktığını hissediyorum.

Ben de bir espri yapmak üzereydim ama Javelynn önce davrandı.

"Bu harika bir fikir Jackson, ama önce ne üzerinde çalıştığımızı bilsak nasıl olur, sonra kimin ne yaptığına odaklanabiliriz."

Jackson'ın yanakları pembeleşir ama başıyla onaylar.

Javelynn'in doğal liderlik becerilerine hayran kalarak hafifçe arkama yaslanıyorum.

Proje gerekliliklerini gözden geçiriyoruz, ben talimatlara göz atarken not yüzdesi bana bakıyor. Javelynn gruba bir şeyler söylüyor ama ben duymuyorum. Not yüzdesine odaklanmak avuç içlerimin terlemesine neden oluyor. Babamın sesi zihnimde yankılanıyor. Beklentileri boynuma geçirilmiş bir ilmi gibi, beni ana rahmine düştüğümünden beri belirlediği hedeflere doğru itiyor. Göğsümün içindeki Gurur, en iyi olarak görülme arzusuyla çalkalanıyor. Ledger Mirası'nı yerine getirmem için can atıyor ve beni itaat etmem için boynumdan boğuyor. Gözlerimin kısa süreliğine dalgalandığını hissediyorum, Gurur duygusu yatışıyor ama Salem'in gözünden kaçacak kadar hızlı değil. Kaşlarını çatıyor, kalemi alt dudağının ortasında duruyor ve bana şaşkınlıkla bakıyor. Kollarımı kıpırdatıyorum, onu fırçalıyorum ve neyse ki hâlâ konuşmakta olan Javelynn'e yeniden odaklanıyorum.

Grubum Javelynn'in söyledikleriyle meşgulken ben de telefonumu masanın altından çıkarıyorum. Emmet'e hızlı bir mesaj göndererek yerinde olduğumu bildiriyorum ve sinyal olarak üzerinde anlaştığımız kaka emojisini kullanıyorum. Gerçek niyetimizi belli etmeden birbirimizle atışıyormuşuz gibi görünecek kadar masum. Anladım ki

Planımın aksamadan yürümesini sağlamak için takviyeye ihtiyacım var. Kimse Emmet gibi eşek şakası yapamaz ve bu kısmen avını ne kadar iyi tanıdığından kaynaklanır. O eşek şakalarının kralıydı ve benim küçük cadımla uğraşırken onun uzmanlığına ihtiyacım vardı.

Müdür onun için planlarını gerçekleştirmem konusunda kararlıydı ama bunu yapabilmem için onu tanımam gerekiyordu. Şimdiye kadarki etkileşimlerimiz bana yakın zamanda onunla en iyi arkadaş olamayacağımı gösterdi... göğsüm onaylamaz bir şekilde yuvarlanıyor. Gururum, onun beni açıkça reddetmesinden dolayı hâlâ somurtuyordu. Eninde sonunda bunu ona ödetecektim.

Javelynn'in iş fikirlerine başımı sallarken çevremde bir hareketlilik yakalıyorum. Emmet gelmişti. Islak ayakları fayansları gıcırdatarak kütüphaneye doğru süzülürken çenemi ona doğru eğiyorum. Salem sesle yüzleşmek için döndü.

Dikkati kolayca dağılıyor, hafif aralık duran çantasından telefonunu almak için o anı kullandığını fark ediyorum. Tanrım, çantası ciddi bir hasara yol açabilir, diye düşünüyorum şüphe uyandırmadan telefonu çivili çantadan alırken.

Salem dikkatini tekrar Javelynn'e çeviriyor ve sakızıyla baloncuk üflüyor. Emmet masamıza o kadar yaklaşıyor ki telefonu arkamdan ona uzatabiliyorum.

Emmet'in babası güvenlik konusunda uzmanlaşmış bir teknoloji şirketinin CEO'suydu, ki bu sadece diğer hackerları durdurmak için sizden çok para alan yetenekli hackerlar için bir koddu.

Emmet'in telefonu tekrar elime vermek için geri dönmesi sadece bir dakika sürdü.

Telefonun serin öpücüğünün avucumun içine kaydığını hissediyorum. Emmet bu anı Salem'e çarpmak için kullanıyor ve bana telefonu Salem'in çivili çantasına geri koymam için bir an verirken o da Emmet'e ters ters bakıyor.

"Ah! Çok özür dilerim." Güneyli beyefendi aksanıyla konuşuyor ve Salem'den bağışlayıcı bir gülümseme kazanıyor. Onun diğer herkesle ne kadar kolay iletişim kurduğunu görünce kaşlarımın çatıldığını hissediyorum.

"Sorun değil. Ben iyiyim."

"Belki de nereye gittiğine dikkat etmelisin." Söylediğimin farkına varmadan kelimeler ağzımdan dökülüyordu. Hem Salem hem de Emmet başlarını bana doğru çevirdiler. Emmet açıkça 'ne oluyor lan' diyen bir bakış atarken, Salem beni ateşe vermeye hazır görünüyor.

"Senin ne? Üzgün olduğunu söyledi."

Sinirlendiğimi hissediyorum. Onun arsız lanet ağzı.

"Sorun yok, sadece projemiz üzerinde çalışırken dikkatimin dağılmasından rahatsız oldum." Yalanı sıkılmış dişlerimin arasından zorla çıkarıyorum. Beni neden bu kadar sinirlendirebildiğini bilmiyorum. Duygularım kontrolden çıkıyor.

"Oh, lütfen. Sanki dikkat ediyorsun da." Kahretsin. O

Güzel

Sırıtiyorum, "Dikkat etmediğimi nereden çıkardın?" "İşin adı ne o zaman?"

Yüzü muzaffer bir ışıltıya bürünürken ona bakıyorum. Kahretsin, o beni yakaladı, ama sonra kendinden çok memnun olduğunu fark ettim.

Javelynn kaşlarını kaldırırken, Jackson kendini beğenmiş küçük bir pislik gibi görünüyor.

Salem'in alanına doğru eğildim, vanilya ve karamel kokusu bana çarpınca onu gafil avladım.

"Henüz işin adını koymadık, küçük cadı." Gözleri şaşkınlıktan kocaman oldu. Yakaladım seni.

"Projeye odaklanabilir miyiz? Gerçekten mümkün olduğunca çok şey yapmak istiyorum çünkü bu notumuzun büyük bir bölümünü oluşturuyor." Javelynn Salem'in ve benim bakışlarımızı kırıyor ve ben de proje kâğıdını elime alarak başımı sallıyorum.

Emmet garip bir şekilde kenarda durup manzarayı izledikten sonra kütüphaneden çıkarken el sallıyor.

"Pislik." Salem'in bir şeyler yazarken fısıldadığını duyuyorum.

Kağıt.

"Hag." Karşılık veriyorum.

Bana dik dik bakıyor, yeşim rengi gözleri küçümsemeye parlıyor. I Biz başka bir bakışmaya kilitlendiğimizde etrafımızdaki dünya sessizleşiyor. Aramızda akan elektrik neredeyse elle tutulabilir.

"Ciddi misin?" Javelynn'in sesi tekrar bizi kesiyor ve ben titriyorum kendim.

"Üzgünüm, Jave." Salem'in sesi pişmanlık dolu, bu da beni rahatsız ediyor.

"Pekala, Bu var olmuştur Eğlenceli, ama
maalesef I var başka bir

Nişan." Jackson eşyalarını toplarken ve gözlüklerini burnunun üstüne doğru iterken sesinin tamamen yeni bir aksana benzediğini söylüyor.

"Harika." Javelynn sıkıntıyla ellerini havaya kaldırır. "Siz ikiniz kendinizi toparlasanız iyi olur, böylece bu projeden kalmayız. Siz ikiniz birbirinize goo goo gözlerle bakmayı bırakmadığınız için F alma riskini göze alamam."

"Goo goo?" Salem neredeyse çığlık atıyor.

"Şşşt!" Kütüphaneci kitap taramasının ortasında masamıza doğru yöneldi.

"Ona goo goo gözleri vermiyordum." Salem, Javelynn'e dönerek fısıldar. "Olsa olsa benim 'Umarım seni öldürmem'."

Javelynn gözlerini devirir. "Her neyse. Yolumuza devam edebilmemiz için ikinizin biraz nefret seksi yapması gerektiği çok açık."

Salem ağzı açık bir şekilde arkadaşına bakarken ben kısık bir kahkaha atıyorum. Parmağımı çenesine bastırarak o mükemmel küçük ağzını kapatmasına yardım ediyorum. Kafasını benden uzaklaştırıyor, bu da beni daha çok güldürüyor.

"Sessiz ol ya da çık dışarı!" Kütüphaneci fısıltıyla bağırır.

"Biz de tam gidiyorduk." Javelynn öyle diyor. İşaret parmağıyla hem Salem'i hem de beni gösteriyor. "Kendinize gelin."

Javelynn ikimizi de terk ediyor, Salem orada şaşkın ve sinirli bir şekilde oturuyor ve ben onun kıvranışını görmekten keyif alıyorum.

"Yani..." Çenemde çıkmaya başlayan kirli sakalları ovuşturarak girişimde bulunuyorum. "Kapa çeneni, hepsi senin suçun."

"Benim hatam mı?"

"Evet, sen! Beni sinirlendiriyor ve dikkatimi projeden uzaklaştırıyorsun! Şimdi notumuzun büyük bir kısmı üzerinde çalışmak için değerli zamanımızı kaybettik."

"Sakin ol prenses, daha çok vaktimiz var." Kendimi ayağa kaldırmadan önce ellerimle sandalyenin arkasına vuruyorum ve sandalyeyi doğru yere döndürüyorum. Çantamı alıp kemerli kapıya doğru ilerliyorum.

"Nasıl bu kadar küçümseyici olabiliyorsun?" Ayakkabılarının arkamdan hızla çarptığını söylüyor. Masasının önünden geçerken kütüphanecinin çatık kaşlarını yakalıyorum.

"Nasıl bu kadar gergin olabiliyorsun?" "Ben gergin değilim."

Kapıyı ona açık tutuyorum, gözlerini kısarak bana bakıyor ve hışımla içeri giriyor. Cehennem Evi'nin tam tersi yönde olmasına rağmen yutlara doğru peşinden gidiyorum.

"Öylesin. Bu yüzden mi Javelynn birbirimizi becermemizi önerdiğinde böyle tepki verdin?"

Benimle yüzleşmek için topuğunun üzerinde dönüyor, ama beklediğinden daha yakınım çünkü ani yön değiştirmesiyle ona çarpıyorum.

"Siktir!" Ölüm kesesi kolumu oydu. "Bu şey neden sende? Bu bir silah."

"Bana bir daha dokunmaya sana bununla vuracağım konusunda seni uyarmıştım. Ayrıca, bu seni ilgilendirmez ama insanları

senin gibi uzakta."

"Ben sana dokunmaya çalışmadım, sen yön değiştirdin ve bana vurdun. Ayrıca, bana karşı bu kadar açık bir çekim hissederken neden beni uzak tutmak isteyesin ki?"

"Kendine gel Pierce. Ev ödevlerinden çok aynaya bakarak vakit geçiren birinden asla hoşlanmam."

"Sence ben yakışıklı mıyım?"

Gözlerini deviriyor ve ellerini eteğinin ceplerine sokarak tekrar yürümeye başlıyor.

"Sizin gibi insanların sorunu, yakışıklı olduğunuzu bilmeniz ve genetik piyango yüzünüzle bizi şerefleştirdiğiniz için dünyanın ayaklarınıza kapanması gerektiğini düşünmenizdir."

"Güzel doğmakla ilgili yanlış bir şey yok. Ben sadece bu şekilde kutsanmışım ve ayrıca bunu sana söylemekten nefret ediyorum ama ayna karşısında ve ödevlerimde eşit miktarda zaman harcıyorum. Sanırım bu, benden hoşlandığımı kabul edebileceğin anlamına geliyor."

"Asla." Omuzlarını kulaklarına yaklaştırarak patika boyunca ilerliyor, ayak sesleri her adımda çakıl taşlarını eziyor.

"Neden beni takip ediyorsun? Evin şu tarafta değil mi?" Ormanın yönünü işaret ediyor.

"Nerede yaşadığımı bildiğine göre benden hoşlanmadığına beni ikna etmek için iyi bir iş ."

"Herkes senin nerede yaşadığını biliyor Pierce. Bu senden hoşlandığımı kanıtlamaz."

Uzanıp dirseğini kavriyorum, onu kendime doğru döndürüyorum, kendimi Ortaçağ işkence çantasına sokmamaya dikkat ediyorum. "Belki değil ama diğer her şeyin seni ele veriyor."

Vücudu benimkine bastırılmış, bana mükemmel bir şekilde uyum sağlıyor, şaşkınlıktan küçük bir titreme nefesi veriyor. "Seni ele veren şey, küçük cadı, gözlerin. Bana baktığında gözlerin nasıl da büyüyor, sanki o hınzır küçük kafanla beni soyuyormuşsun gibi." Parmaklarımı omurgasında gezdiriyorum ve bana doğru eğildiğini hissediyorum. "Benimle konuşurken nefesin biraz kesiliyor, bu da ya astımın var ya da ben seni sinirlendiriyorum demek. Bir şey daha var mı?" Dudaklarına bakıyorum, dilinin alt dudağının üzerinde gezindiğini fark ediyorum. "Kollarımın arasında titriyorsun."

Elini göğsüme bastırıp bir adım geri çekilmeden önce kaşlarını çatarak çenesini düzeltiyor. "Çünkü dışarıso soğuk."

"Peki ya diğer şeyler?"

"Belli ki hayal görüyorsun."

Bir kahkaha attım, onun cesaretiyle ilgili bir şey ilgimi çekti. "Belli ki inkar ediyorsun."

"İnkâr hakkında ne derler bilir misin?" "Neymiş o?"

"Mısır'da bir nehir."

"Aman Tanrım, bu tam bir baba şakasıydı." Tam bir Gülümse.

"Sen tanıdığım en sinir bozucu insansın." Bir gülümseme dolgun dudaklarını çekiştirirken, bakışlarımı kısa bir an için aşağı kaydırıyorum.

"Bunu bir iltifat olarak kabul ediyorum." Ben onun delici yeşim gözlerine bakarken nefesi kesiliyor. Pantolonumun cebinden gelen bir vızıltı hissettiğimde kendimi ona doğru eğilmiş hissediyorum. Vızıltıyı duyuyor ve bir adım geri atıyor, kaşlarını çatarak ürperiyor.

"Bunun ne olduğunu görmeyecek misin?" Telefonum tekrar çalarken soruyor.

Emmet'ten gelen birkaç cevapsız mesajı görmek için telefonumu çıkarıyorum.

Flört bırak ve kıcını kaldırıp eve dön. Müdür Hayden bir güncelleme istiyor.

Telefonunu hızlıca taradım, göre bekar.

Bir an için beni değerlendirirken gözleri güvensizlikle doluyor, gergin omuzlarıma bakıyor. "Kötü haber mi?"

"Hayır, sadece ev arkadaşım beni rahatsız ediyor."

Başını sallıyor, midillisi hareketle birlikte zıplıyor. Elim onunla oynayabilmek için onu yaklaştırmak istiyor ama kendimi eve geri dönmeye zorluyorum.

"Görüşürüz, cadı."

Bana kaşlarını çattı, "Görüşürüz, dangalak." Kendimi ondan uzaklaştırırken kıkırdıyorum. Bütün geceyi onunla atışarak geçirebileceğime dair tuhaf bir his var içimde. Onun için yapmak zorunda olduğum şeyden dolayı bir pişmanlık duyuyorum.

ama başka seçeneğim yok. Her şey müdürün taleplerini yerine getirmeme bağlı.
Her şey.

OceanofPDF.com

ON İKİNCİ BÖLÜM

Emmet

Pierce'ın eve gelmesini beklerken Salem'in dijital ayak izlerini inceliyorum. Babam, içinde büyüdüğüm hayatı bize sağlayan birkaç gizli teknoloji geliştirmişti ama aynı zamanda hayatımızdaki kişiler hakkında bilgi toplarken de işimize yarıyordu. Bu, en mahrem ayrıntılarına erişmek için birinin telefonunu ilk kez araklayışım değildi ve sonuncusu da olmayacaktı.

Pierce'ın Müdür Hayden'la yaptığı anlaşmayı bana açmasının nedeni de buydu, çünkü zaten biliyordum. Ev arkadaşlarımla ilgili bilmediğim hiçbir şey yoktu. Salem'in mesajlarını gözden geçirirken viskimden bir yudum aldım. Ailesiyle gergin bir ilişkisi olduğu açıktı. Annesi en iyi ihtimalle uçarı görünüyordu, bir kızı olduğunu unutmuştu. İkisi arasındaki son mesajı okurken çenem sinirden seğiriyor.

Salem: Anne? Kartım reddedilip duruyor. Ödemeyi yaptın mı?

Fatur

a mı? Anne: Biliyorsam ne olayım. Beni önemsiz detaylarla rahatsız etme. Salem: ... tamam. Ama eğer önemsiz olmayan bir şey alamazsam

detay, bu çok büyük bir detay.

Anne: Daha neye ihtiyacın olabilir ki? Parasını ödediğimiz okulunda tüm yemeklerin karşılanıyor.

Salem: Anne, lütfen kartı ödemeye bakabilir misin? Salem: Anne?

Salem: Anne...?

Viskiden bir yudum daha alıyorum, sıvı boğazımı yakıyor.

Aşağı.

"Dostum, iyi bir şey aldın mı?" Pierce kanepeye oturur karşımda. Salem'in bilgilerinde gezinmeye devam ederken fincanımdaki sıvıyı evirip çeviriyorum.

"Henüz bir şey yok." Yalan söyledim. O kızın peşinden koşmakla meşgulken ben de küçük cadımız hakkında pek çok şey öğrendim. Üç okuldan atıldığını, çok fazla arkadaşı olmadığını, ailesinin uzun bir para soyundan geldiğini, küçükken sevimli bir erkek grubu döneminden geçtikten sonra Lana Del Ray dinlemekten hoşlandığını ve ara sıra Taylor Swift alemleri yaptığını öğrendim. İnsanlarla etkileşime geçmektense kitap okumayı ya da müzik dinlemeyi tercih ediyor ve bulabildiğim kadarıyla protesto ettiği için en az bir kez tutuklanmış. Benim gibi biri için sokaklarda yürüdüğünü görmek soğuk kalbimi ısıttı. Para konusunda ayrıcalıklı olmama rağmen, bazen insanlar derimin rengini görmezden gelebiliyordu. Varlıklı çevrelerde dolaşırken, kapüşonumu giyip koşuya çıktığımda, etrafımın çok farkındaydım. Toplumun iyiliği için ahlaki bir pusula ile hareket ettiğini iddia eden bir yabancının kör nefreti gibisi yoktur.

Son içkimi de yudumlarken bu bilgiyle ne yapacağımı düşünüyorum. Kartlarımı göğsüme yakın tutma eğilimindeyim. İnsanların size ihanet etmesi için fazla bir şey gerekmediğini genç yaşta öğrendim.

"İyi bir şey bulursan bana haber ver." Pierce, mutfğa gitmeden önce koltuktan kalkarak şöyle dedi. Çok fazla gururluydu. Soyadına ve görünüşüne güvenecek kadar kibirli olmak onun çöküşü olacaktı. İnsanların bir Ledger'a karşı gelmeye cesaret edemeyeceğini düşündüğü için güvenini özgürce ve kolayca veriyordu. Sık sık gülümserdi, benim her gün hissettiğim ezici endişeden etkilenmezdi.

Nereye gidersem gideyim yanımda taşıdığım ezici ağırlıktan kurtulmanın nasıl bir şey olduğunu merak ettim. Kıskançlığın göğsümde yükseldiğini hissettim. Eski dostumu karşıladım, üzerimden akıp gitmelerine izin verdiğim duyguların tadını çıkardım.

Kardeşlik arkadaşlarımla zincirlendiğimiz günahlardan nefret ettiğini biliyordum ama ben bundan zevk alıyordum. Sonunda uyanmış gibi hissediyordum. Daha önce olmak için çok zayıf olduğum kişi olmamı sağladı. Meydanlarda içtiğimiz o gece benim doğduğum geceydi. The Emmet from

Çekingen, korkak ve ödleğin teki olmadan önce. O kişiye asla geri dönmeyeceğime yemin etmişim. Ne olursa olsun.

Telefonumdan gelen bir ping sesi Salem'den gelen bir mesaj olduğunu bildiriyor. Kendi mesajlarımla onunkileri ayırt edebilmek için Salem'in tüm bildirimlerini farklı bir sese programlamışım. Kimse yeni bir telefona her girdiğimde bunu yaptığımı fark edecek kadar dikkat etmedi. Başka birine geçmeden önce bir ya da iki hafta boyunca kendimi onların hayatına kaptırırdım. Ara sıra daha önce gözetlediğim kişilere, özellikle de ev arkadaşlarıma geri dönüyordum. Aynı binada yaşadığınız insanlara karşı çok dikkatli olamazdınız.

Burger yemek için buluşmak ister misin?

Bir okundu fişi beliriyor. Dik oturuyorum, telefonumun Salem'inkini yansıtmasını izliyorum, o cevap yazarken cevabı gözlerimin önünde canlanıyor.

**Salem: Tabii. Kafeterya 15
dakika sonra? Skye: Orada
görüürüz :)**

Dudaklarımın bir gülümsemeye dönüştüğünü hissediyorum. Görünüşe göre bu akşam bir kez daha Salem'le karşılaşacaktım.

OceanofPDF.com

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Salem

Erkenciyim, kafeteryada boş bir masada beklerken hamburgerim çoktan elimde. Keşke yemek dedikleri bu çamurdan başka bir şey yemek için kampüs dışındaki barlardan birine gidebilseydim. Midem açlıktan gurulduyor ama hamburgerimi mideye indirmeden önce Skye'ın gelmesini beklemeye kararlıyım. Çocukken ailemin bana öğrettiği Knox terbiyesi aklımda kalmış olmalı.

Masaya doğru yürüyen sarışın bir uzay topuzu görüyorum. Dikkatini çekmek için el sallıyorum. Beni fark ediyor ve yüzünde bir gülümseme oluşuyor.

Belki de yıllardan beri ilk kez, sonunda kendimi bulduğumu hissediyordum. Genelde kolay arkadaş edinmezdim ve hem Salem hem de Javelynn beni çok iyi karşılamıştı. Sanki birbirimizi hep tanıyormuşuz gibi arkadaşlığımız doğal bir şekilde ilerledi.

"Javelynn'in 7'ye kadar dersi var, o yüzden bize katılamayacaklar." Uzun bacaklarını düzgün bir bacak bacak üstüne atarak zarıfçe yanıma otururken söylüyor. Bir kızartmayı mayoneze batırıyor.

"Sanat profesörümün benden ne istediği hakkında hiçbir fikrim yok." Lokmalar arasında söylüyor.

"Ne demek istiyorsun?"

"Beni her gördüğünde kaşlarını çatıyor." Skye öğretmeninin yüzünü taklit ediyor, bu da beni güldürüyor.

"Tanrım, bu çok korkunç. Bir daha asla o suratı yapma."

"Artık acımı biliyorsun. Her gün bu kadar göze batıyor."

"Hayır, lütfen. Yapamam" diyorum gülerek, gözlerimi kapatmaya çalışarak.

"Eğer acı çekmem gerekiyorsa seni de yanımda götüreceğim." Ellerimi gözlerimden çekmeye çalışıyor.

"Bölüyor muyum?" Arkamızdan bal gibi yumuşak, derin bir güneyli sesi geliyor. Ellerimi bırakıyorum ve az önce bana çarpan adamı görüyorum. Skye ilgiyle ona bakıyor ama yabancı gözlerini benden ayırmıyor.

"Hayır, hiç de değil." Kendimi at kuyruğumun uçlarıyla oynarken bulduğumu söylüyorum. Aman Tanrım, Salem kendini toparla- Kendimi saçlarımı aşk acısı çeken bir ergen gibi döndürmeyi bırakmaya zorlayarak zihinsel olarak azarlıyorum.

"Daha önce olanlar için özür dilemek istiyorum." Skye'ın dirseğinin kaburgama battığını hissedene kadar neredeyse cevap vermeyi unuttuğum sesini bütün gün dinleyebilirdim. "Oh! Evet, hayır- Hayır sorun." I hissetmekbenim yanaklar sıcak ile Utanç.

"Ben Emmet." Elini uzatarak söylüyor. Koyu bronz teninde göze çarpan koyu yeşil gözlerine bakıyorum. Ben de elimi uzatıyorum ve parmaklarımızın birbirine kenetlendiğini hissediyorum.

"Salem." Gıcırdayarak söylemeyi başardım. Bana yoğunluk dolu bir gülümseme veriyor. Tanrım, bu adam o kadar ateşli ki neredeyse kendimi yelpazeleme ihtiyacı hissediyorum. Bir bayılma koltuğuna ihtiyaç duymama on saniye kalmış gibi hissediyorum.

"Kampüste görüşürüz o zaman?" diye soruyor.

"Evet! Kesinlikle. Sana numaramı vereyim." Aman Tanrım, bu çok utanç verici, kendi üzerime düşüyormuşum gibi hissediyorum, ama sesi içimde bir şeyler yapıyor ve kendimi duygusal hissetmeme neden oluyor.

Ona numaramı verdim ve numarasını kaydedebilmem için bana telefonundan mesaj attı.

Gitmek için döndüğünde, destek için Skye'a yaslanıyorum.

"Aman Tanrım." Fısıldıyor. "Birinin bu kadar güzel olmasının yasal olmasına imkan yok. Yani, kirpiklerini gördün mü? O kirpikler için adam öldürürdüm. Ona mesaj atacak mısın?"

"Bilmiyorum! Ne diyeceğimi bile bilmiyorum. Ayrıca, numaram onda var. Bana mesaj atabilir."

Skye kendi omzuyla omzuma vuruyor, "Bayıldım. Bunun için uğraşmasını sağla."

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Skye

Bütün hafta boyunca Profesör Whitelsbee çalışmalarım konusunda enseme soludu. Omzumun üzerinde duruyor, boştaki eli kalçasında ve ben resim yaparken bana bakarken yüzüne kalıcı olarak kazınmış bir kaş çatıyor. Bu gece sanat odasına onun önerisi üzerine geldim ve eserimi yeniden çalıştım. Derslere yavaş yavaş alışmaya başlamıştım ve Kildale'e gelme sebebim olan dersin bana en çok sorun çıkaran ders olması ironikti.

Kulaklıklarım yüksek sesle kulak zarıma çarparken tuvalime boya sıçratıyorum. Kötü hisler ilham kaynağım oluyor. Siyah boyayı alıp daha koyu, daha keskin ve katmanlı bir hale getiriyorum. Bu eserle duygular uyandıracak ve resim öğretmenimin yanıldığını kanıtlayacaktım. Profesör Whitelsbee yaptığım eserden 'son derece mutsuzdu' ve onu yeniden yapmamı istiyordu, bu nedenle şiddetli boya darbeleri ve çalışırken kendimi sallanırken bulduğum titreşimli ruh hali müziği. Bu profesörün zevkinin uğruna çalıştığım her şeyi mahvetmesine izin veremezdim. Bu okuldaki konumum tehlikeye girebilirdi ve ben şimdiden gönderilmeyi reddediyordum.

Ben renkleri etrafa saçtıkça boya sıçırıyor ve uçuşuyor. Sarı uzay topuzlarıma yapışıyor ve yanaklarıma sıçırıyor. Kısa bir süre önce saçlarımin uçlarını lilaya boyamıştım, bu da uzay topuzlarımin minik mor halelerle çevrelenmiş gibi gösteriyordu - ya da Salem dün gece yeni saçımı gösterdiğimde böyle söylemişti. Kendimi ne zaman stresli hissetsem saçımı değiştirme eğilimindeydim ve bu yeni okul, babamdan ayrı olmak ve Profesör Whitelsbee'nin sürekli incelemesi nedeniyle stresim hissediliyordu. En sevdiğim AC/DC büyük boy tişörtümün üzerine sıçramış birkaç boya parçasını fark ettim. Genellikle resim yaparken giydiğim bir tişörttü ve serseri bir boya lekesine yabancı değildi. Kalçamın ortasına kadar geliyor ve altımdaki şortu örtüyordu. Hava soğuk olmasına rağmen

Dışarıda resim yaparken genellikle aşırı ısınırdım, bu yüzden yurda dönme zamanı geldiğinde olabildiğince hızlı yürüyeceğimi düşünerek nefes alabilirliği tercih ettim.

Ben orada durmuş çalışmamı incelerken odayı bir sürtünme sesi dolduruyor. Boya lekeli elimle kulaklığımı çıkarıp sesin kaynağını bulmak için etrafıma bakındım. Geç olmuştu ve sanat odasının tamamen bana ait olduğundan emindim. Gürültü tekrar başladı, bu sefer daha yakından. Tuval bezine sürtünen ayakkabıların çıkardığı sese benziyor. Üzerinde çalıştığım parçanın etrafından dolanıyorum ve uzun boylu, siyah saçlı bir öğrenciyle göğüs göğüse geliyorum. Boyama seansımı kimin böldüğünü görmek için boynumu eğdiğimde bir şaşkınlık ciyaklaması çıkarıyorum. Siyah gömleğinin yakasından görünen dövmele ve şaşkınlıkla kaldırdığı kaşındaki piercing ile karşılaştım. Gözlerim onunkilere kilitlendiğinde göğsümün sıkıştığını hissediyorum.

"Özür dilerim." Homurdanıyor ve dar kot pantolonunu düzeltiyor. Vücudunun aşağısındaki hareketlerini takip ettiğimi fark edince yanaklarım ısınıyor. Bu adamdan seks ve tehlike sızıyor. Dövmeli parmağını çeneme doğru kaldırıp açık ağzımı kapatıyor, temas omurgamdan aşağı bir ürperti gönderiyor. Kendimi nefes almaya zorlayarak yeşil gözlerine bakıyorum. Karanlık bir kıkırdama çıkarıyor, beni nasıl etkilediğinin tamamen farkında ve bu tür bir tepki onun için normalmiş gibi tamamen şaşırmamış. Başımı geriye doğru omurgamı dikleştiriyorum. Bir an için bana bakarken kaşları havaya kalkıyor, yöne dönmeden önce ikimiz de tek kelime etmeden öylece duruyoruz. Midemde kelekler uçuşuyor. O küçük dokunuş içimde daha fazlası için pençeleyen umutsuz bir arzuyu ateşlemişti.

Odadan çıktıktan sonra kendimi içinde bulduğum sersemlikten sıyrılıyorum. Az önce ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu ve bunun kim olduğunu merak ediyordum. Hayatımda gördüğüm en ateşli adamdı ve içim jöleye dönmüş gibi hissetmeme neden oldu.

Tuvalime geri dönüyorum ve her zamankinden daha kararlı bir şekilde bu işi bitirip buradan çıkıp yatahaneme dönmeye çalışıyorum. Yürüyen bir seks tanrısı tarafından dikkatimin dağıtılmasını göze alamam.

"Lukas Ledger'a mı rastladın?" Oda arkadaşım Salem, ona sanat odasındaki tuhaf karşılaşmamı anlattığımda bana bağılıyor. Küçük dolabımıza doğru yürürken kaldırmayı unuttuğum beyaz ve deniz mavisi patenlerime neredeyse takılıp düşüyordum. Biri bileğini kırmadan önce onları kaptım.

ve içine atıyorum. Boya lekeli ellerim paylaştığımız dolabın benim tarafımı karıştırmaya başladı ve üzerimi değiştirmek için birkaç kıyafet çıkardım.

"Kim?" Pijama şortumu giyerken dikkatim dağılmış bir şekilde soruyorum. En sevdiklerimden, üzerinde minik kirazlar olan beyaz, biraz dar olmasa da popomu rahatça sarıyor.

Salem gözlerini deviriyor ve bana bir yastık fırlatıyor.

"Nasıl oldu da bir haftadır buradasın ve Cehennem Evi'nden Lukas Ledger'ı tanımıyorsun?" Ona boş boş bakıyorum. Neden bahsettiği hakkında hiçbir fikrim yok.

Bana bıkkın bir iç çekiş veriyor. "Tartarus Kardeşliği'nde yaşayan çocuklar mı? Kampüse geldiğimde ilk duyduğum şey buydu. Buradaki ilk gecemde onların 'Okula hoş geldin' partisine gitmiştim. İkiz kardeşi pisliğin teki gerçi."

"Neden buraya Cehennem Evi diyorlar?" Burnumu kırıştırdım. Tanrım, bu adamın ikizi mi var? Kampüste bu kadar seksinin dolaştığını hayal bile edemiyorum.

Gözleri parlıyor, "Çünkü efsaneye göre burası ilk inşa edildiğinde yerleşimciler buranın Araf'a açılan bir kapı olduğunu keşfetmişler. Tüm bu ruhlar dolunayda perdenin arkasından bir yol bulup yerleşimcileri ele geçirecekmiş ama bir cadı klanı onları perdenin arkasına hapseden bir büyü yapmayı başarmış. Ancak söylentilere göre bazılarını kaçırmışlar ve bu kayıp ruhların Tartarus Konağı'nın sakinleri olduğu söyleniyordu. Bir gün konağın sahibi kendini öldürmeden önce tüm ailesini ve hizmetçilerini öldürdü. Köşk şimdi okulumuzun tek kardeşlik derneğinin bulunduğu yer ve kayıp ruhların geride bıraktığı günahları canlandırdıkları söyleniyor." Ürkütücülüğü vurgulamak için parmaklarını oynatıyor.

"Bu onların kötü davranışlarını mazur göstermenin en ayrıntılı yolu gibi görünüyor." Yastığı ona geri fırlatıyorum.

"Kabul etmelisin ki, oldukça güzel bir hikâye oldu." Yastıkla kendini yatağına destekliyor ve ben odaya geri dönüp sözünü kestiğimde okumakta olduğu kitabını tekrar yukarı kaldırıyor.

Oda arkadaşım Salem olduğu için şanslıydım. Tüm cadı hislerini veriyordu ama sert dış görünüşünün altında oldukça soğukkanlıydı ve iyi anlaşıyorduk. Babamla çok fazla yer değiştirdiğimiz için çok fazla arkadaşım olmamıştı. Annem öldüğünde, babam ve ben evimizi topladık, değerli olan her şeyi sattık ve babamın iş arkadaşlarından birinden satın aldığı bir karavanla yola çıktık. Oradan oraya savrulduk.

bir yerden bir yere gidiyor, asla uzun süre kalmıyorduk. Çalışan bir Wi-Fi olduğu sürece, biz hazırдық. Babam uzaktan çalışıyor, ben de dersler alıyorum ve sanatım üzerinde çalışıyordum. Göçebe hayatımızın son birkaç yılında ABD ve Kanada'nın çoğunu görmüştük, bu da harika bir Instagram akışı oluşturdu ama aynı zamanda beni yalnız bıraktı. Üniversitede geçireceğim bu süre, yıllar sonra ilk kez gerçek anlamda kök salmamı sağlayacaktı ve umarım burada geçirdiğim süre boyunca yeni arkadaşlar edinecektim.

Salem kitabını okurken rahat bir sessizliğe gömülüyoruz. Telefonumdaki arama çubuğuna 'Cehennem Evi' yazıyorum, merakım doruğa çıkıyor.

Kaydırdıkça, bu gece karşılaşacağım adamın fotoğrafını bulana kadar gördüğüm en ateşli erkeklerin fotoğraflarıyla karşılaşıyorum. Fotoğrafı da onu şahsen gördüğümde olduğu gibi nefes kesiciydi. Yoğun bakışlarını ve dokunuşunun tenimde bıraktığı sıcaklığı hatırlayarak sertçe yutkunuyorum. Kendimi parmağının olduğu çeneme dokunurken buluyorum ve sonra kendimi zihinsel olarak silkeliyorum. Şu anda ihtiyacım olan son şey kötü çocuk özentisi biriyle dikkatimi dağıtmaktı. Zorlukla kazandığım bursumu verdiklerinde okula bu yatırıma değeceğine dair söz vermişim. Bana verdikleri bu fırsatı en iyi şekilde değerlendirecektim. Dövmeleri ve siyah saçlarıyla Lukas Ledger'a ait olan o tehlikeli yeşil gözler, okuldan atılmam için tek yönlü bir bilet gibi görünüyordu. Tenimi arzuyla ne kadar karıncalandırırsa karıncalandırınsın. Telefonumu kapattım, Lukas ve Cehennem Evi'nin günahkâr çocuklarıyla ilgili her şeyi görmezden gelmeye kararlıyım.

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

Lukas

Bütün gün sanat odasını kullanmayı dört gözle bekliyordum. Kardeşliğim bir parti daha düzenliyordu ve ben bununla hiçbir ilgim olsun istemiyordum. Odamda saklanmak gibi bir seçeneğim yoktu ve şehre gitmeye de hiç niyetim yoktu. Koridorlar insan yaşamından yoksundu, öğrenci nüfusunun çoğunun muhtemelen aktif olarak kaçındığım iki yerde olduğunu biliyordum.

Ama resim odasına vardığımda, orayı boya sıçramış, atkuyruklu bir tehdit tarafından işgal edilmiş buldum. Elimi esneterek teninin hissini parmaklarımdan uzaklaştırmaya çalıştım. Ona dokunmak kasıklarımaya doğru bir arzu sarsıntısı göndermişti. Genelde şehvet o tarafımı uyandırırdu, ama bu? Bu, hatırlayamadığım bir süredir ilk kez kendi kendine olmuştu. Belki de İnisiyasyon Gecesi'nde hepimiz ele geçirilmeden önce.

Ne olduğunu anlamaya çalışarak binadan çıkarken kaşlarımı çatarak göğsümü ovalıyorum. İblisler nihayet üzerimizdeki hakimiyetini kaybediyor muydu? Yoksa ben mi onun üzerinde daha fazla kontrol sahibi olmaya başlamıştım? İçimde kabardığını hissettiğim umudu Düşüncelerimin benimle birlikte kaçmasına izin veremem.

Ne yapacağımı düşündüm ve Pierce ile konuşmam gerektiğine karar verdim. İkizim genellikle olaylardan ne anlam çıkaracağını bilirdi. Umarım gece boyunca çok fazla bira içmeden önce onu yakalayabilirim.

Ev batan güneşe karşı adeta parlıyor, uzun kuleleri çimenlerin üzerinde uzun bir gölge oluşturuyor. Kule tam ortada, gökyüzüne doğru bir orta parmak gibi uzanıyor. Görüntüyü daha sonra çizmek üzere beynimde saklıyorum. Eve doğru koşarken çakıllı patika uzun adımlarımın altında çatırdıyor, çoktan çalımlı çalımlı yürüyen birkaç eğlencelinin yanından geçiyorum

Bir çeşit maddeyle. Camları tıkırdatan ve ormanın bu ucunda dolaşabilecek küçük yaratıkları korkutup kaçırın gümbür gümbür bas sesini şimdiden duyabiliyorum.

"LUKASS!!" Pierce verandadan sarkarken sesleniyor, kolu bir kirişe dolanmış, siyah boyalı parmaklığın üzerinde tehlikeli bir şekilde dengede duruyor, uzanmış eli kırmızı bir solo fincan tutuyor. Evet, zaten sarhoştur.

Pierce yalpalıyor, sonra birasını dökmeden parmaklıklardan çimlere atlıyor.

"DUUUUUUDE! Bunu gördün mü? Üzerimde bir damla bile yok!" Birayı dudaklarına götürmek üzereyken ıskalıyor ve içindekileri gömleğine döküyor, o da şaşkınlıkla kaşlarını çatıyor.

"Tanrım, ne kadar içtin sen?" Koluna girip onu eve geri götürürken başımı sallayarak gülüyorum.

Sırılsıklam olmuş gömleğini okşamaya devam ederek beni başından savıyor, sanki ıkmaya devam ederse sihirli bir şekilde kuruyacakmış gibi. Pierce sarhoşken çok gülünç oluyor. Birkaç saniye içinde partinin neşesi olmaktan çıkıp kendisine "hakaret eden" kişiyle kavga etmeye kadar gidebiliyor. Umarım daha fazla parti hayatı modunda kalır çünkü bu gece kavgalarından herhangi birini ayıracak havada değilim. Aslında, birkaç kişi benimle göz göze gelmeye başladığında eve hiç dönmemiş olmayı dilemeye başlamıştım. Bu konuda incelikli bile değilim.

"Hadi sana biraz su getirelim." Onu da yanıma alarak evin içine doğru çekiyorum, tüm o bakışlardan uzaklaşmak için sabırsızlanıyorum. Pierce bana doğru tökezlerken müzik vücudumda nabız gibi atıyor, dengelemek için gömleğimi çekerken nefesi bayat bira kokuyor. Ailelerimizin toplam parası ne kadar çok olursa olsun, en azından buraya kaliteli bira getirebileceğimizi düşünürdünüz ama sanırım üniversiteyi üniversite yapan da buydu. Yetişkin olma yolunda körlemesine tökezlerken berbat biralar ve haftalık partiler.

"LuKAAASSS!" Graham kapıdan sendeleyerek girdiğimizi söylüyor. Hoparlörlerimizden gelen tekno müziğin ritmiyle kalçalarını sallarken ağzına bir peynir topu atıyor. Peynir toplarından birini disko topuna benzeyen bir elbise giyen bir kıza fırlatırken bir grup kız onun etrafında dönüyor. Kız topu kolayca ağzında yakalıyor ve yanıp sönen ışıkların doğrudan üzerine sıçramasına neden olan küçük bir zafer dansı yapıyor. Tanrım, o elbise tam bir tehlikeydi. Mutfığa doğru ilerlerken onları kısaca izlemekten gözlerim yandı.

Pierce şikayet etmeden beni takip ediyor, partinin çevresinden çok ıslak gömleğiyle meşgul.

Onu taburelerden birine oturtuyorum. "Otur." Masanın üzerinde kambur durduğunu, kışının taburenin üzerinde zar zor durduğunu görünce emrediyorum. Gözlerimi deviriyorum, buzdolabından bir su alıp Pierce'ın önüne bırakıyorum.

Sırıtarak bana bir şerefeye işareti yapıyor, sonra da sanki bir atış yapıyormuş gibi geri vuruyor.

Müzik gittikçe daha yüksek sesle çalıyor. Kendimi zar zor duyabiliyorum.

Düşün.

"İyi misin?" Pierce'a tabureden kaymadığından emin olarak soruyorum ve kafasını kırıp açtı. Aniden ayağa kalkıyor ve beni ciğerlerimi sıkacak kadar sıkı bir kucaklamanın içine çekiyor. Beni bir saniye tutuyor ve çekmeden önce sırtıma birkaç kez tokat atıyor. Parmağıyla beni işaret ediyor.

"Ayna gibisin, ama sanki... Sana sarılabilirim." Gülmekten kendimi alamıyorum.

"Evet, dostum. İkizin olunca böyle oluyor." Düşündüğümünden daha da sarhoşmuş.

"DOSTUM! Hadi gidip poool oynayalım. Bilirsin işte. Eskiden yaptığımız gibi." Hıçkırıyor.

"Evet, sanmıyorum..." ama çoktan kalabalığın arasına daldı.

"Kahretsin."

Peşinden gidiyorum, dans ederken havaya kalkan kollardan kaçıyorum. Müzik. Kardeşlerden birine ait olan serseri bir dirseğin darbesini zar zor kaçırıyorum. Birkaç kız onun maskaralıklarına kıkırdarken o tavuk dansı yapmaya çalışıyor gibi görünüyor.

Sarı saç örgüsünün parladığını görüyorum ve daha önce karşılaştığım kıza ait olup olmadığını merak ederek nabzımın hızlandığını hissediyorum. Kız burada mıydı? Kalbimin kulaklarımda olduğunu hissederek odayı tarıyorum, ama genellikle partilerimize sık sık gelen aynı insanlara ait terli vücutlardan başka bir şey görmüyorum. Bilardo odasına girmeden önce hayal kırıklığımı belli eden bir nota bıraktım ve orada kardeşimi elinde bir sopayla bilardo masasının üstünde dururken buldum.

"DUUUUDE. !"

Birkaç göz bana doğru dönüyor ve beni çevreleyen ilgiyi not alarak Şehvet'in göğsümde gerilmeye başladığını hissediyorum.

"İşte!" Pierce sopayı bana doğru fırlatıyor ve ben de parmaklarımı tek tek yıpranmış tahtaya dolayarak kolayca yakalıyorum.

"İyi. Bir oyun."

Pierce aşağı atlıyor, lanet olası bir kedi gibi ayaklarının üzerine inmeyi başarıyor ve ben yardım edemiyorum ama başımı sallayarak onun çılgın kıcına küçük bir kahkaha atıyorum.

"Pişman olmayacaksın." Yüzüne yapışmış bir sırtışla direği ellerimden kaparak söylüyor.

Sanırım kardeşimle bilardo oynuyorum. Onunla karşılaşmam hakkında daha sonra konuşmaya karar veriyorum, bu duygu beni huzursuz ediyor, tıpkı merdivenlerden inerken bir basamak daha olduğunu unuttuğunuz an gibi.

Pierce'ın tüm bilardo toplarını tek seferde toplamaya çalışmasına ve başarısız olmasına odaklanarak onu aşağı itiyorum.

Başımı tekrar sallıyorum. Bu uzun bir gece olacak.

OceanofPDF.com

ON ALTINCI BÖLÜM

Pierce

Başım çatlayacak gibi oluyor. Gözümü açtığımda bir inilti duyuyorum ve kendimi bilaro masasının üzerine yayılmış, iç çamaşırdan başka bir şey giymemiş halde buluyorum. Ellerim son partimizi ve lanet olası açık prezervatifi hatırlayarak yüzüme doğru uçuyor. Ne bulacağımdan korkarak tenimi okşuyorum, ama neyse ki yanağımın masanın yeşil keçesine bastırıldığı yerde küçük bir leke var gibi görünüyor. Rahat bir nefes alıp vücudumu esnetiyorum. Ayak parmağım 8'lik topa sürtünerek onu köşedeki cebe yerleştiriyor.

"İyi atıştı." Lukas'ın sesi tamamen karanlığa gömülmüş köşedeki sandalyeden homurdanıyor.

"Yüce Tanrım!" Çarpan kalbimi elimle kapatıyorum.

Lukas derin bir kıkırdama çıkarıyor ve sandalyede öne doğru eğilip dövme kollarını dizlerinin üzerine koyarak kısmen ışığa çıkıyor.

"Kahve ister misin?" Kahve olmadan çalışmadığımı çok iyi bildiği için soruyor. Başım çarpmaya devam ederken sinirli bir homurtu çıkarıyorum.

"Dün gece ne kadar kötüydüm?"

"Bilaro masasının kestirmek için harika bir yer olduğuna karar vermeden önce bir atış yapabildin. Sanırım tam olarak 'mmm tıpkı çime benziyor' dedin, topları ön kolunla kaydırmadan hemen önce, oldukça zarif bir şekilde ekleyebilirim, sonra cenin pozisyonuna geçtin ve sızdın."

Avuç içlerimi gözlerime bastırarak bir inilti çıkardım. " kaç?"

Mırıldanıyorum. "Peki ben kıyafetlerimi ne zaman kaybettim?" I kıyafetlerimi bilaro masasının yanında yerde buruşmuş halde buldum.

Lukas bakışlarımı takip ediyor, "Evet, ben olsam onları geri . Birinin kusmuğunun içine düşmüşler."

Yüzümü buruşturuyorum.

"Possession Cove yakınlarında küçük bir yürüyüş için kendini toparlayabilir misin?"

İkizime bakıyorum, benimle bir şey konuşması gerektiğini fark ediyorum. "Bana biraz kahve getir, sonra konuşabiliriz."

Gözlerini devirerek ayağa kalktı, "İyi ama gidip kışına şeyler giysen iyi olur çünkü kimse bunu görmek istemiyor."

Siyah bir gömlek ve kot pantolon giydikten sonra aşağı iniyorum. Mutfak kahve kokuyor, bu da adımlarımı hızlandırmama neden oluyor. Mutfaka girdiğimde birkaç kişinin Graham'ın hazırladığı çırpılmış yumurtaları yediğini görüyorum. Elinde bir çırpma teli ve bir kâseyle kenarda durmuş yumurta sarılarını çırpıyor.

"Vay canına, bok gibi görünüyorsun Pierce." Emmet tünediği tabureden sesleniyor.

"Sağ ol dostum, sen de şeftali gibi görünüyorsun." Acı sosa bulanmış bir lokma yumurtayı ağzına götürürken bana göz kırpmıyor.

"Hazır mısın?" Lukas

soruyor. "Kahve."

"Seni koruyorum." Bana bir termos uzatıyor, ben de açgözlülükle alıyorum.

"Siz ikiniz nereye gidiyorsunuz?" Graham elindeki çırpıcıyla beni ve Lukas'ı işaret ederek soruyor.

"Yürüyüşe çıkıyorum."

"Yumurtalarım olmadan mı?" Alınmış bir sesle soruyor.

"Şu anda hiçbir şey yiyemiyorum. Midem her an kusacakmış gibi hissediyorum."

"Ama kahve dediğin o çamura tahammül edebiliyor musun? Hayır. Otur, sana bir tabak yumurta yapıyorum. Bir ısırık alırsın."

"Graham, yine annen gibi davranıyorsun." Garrison kendine çay yaparken şöyle diyor.

Graham'ın ağzı tartışmak ister gibi açılıyor ama sonra fikrini değiştiriyor. "Peki, açlıktan ölmek mi istiyorsun? Açlıktan ölmek. Diğer herkes yumurtalarımı seviyor."

"Yumurtalarına bayılıyorum Graham Cracker. Sadece şu anda hiçbir şey yiyemiyorum." Yanından geçerken omzuna bir tokat attım. Bir düşmanlık titreşimi görüyorum

Sanki o ırpıcıyı bir yere sokmak istiyormuş gibi, ama o sadece başını sallayıp yumurtalara geri dönüyor.

Lukas aramızdaki konuşmaya kahkahalarla gülmeye hazır görünüyor ama Graham'ı daha fazla kızdırmak istemiyorum. Daha sonra lazanyama tükürmesine ihtiyacım yoktu.

Lukas ve ben, bizi Possession Koyu'na götüren tepeyi tırmanıyoruz. Sabah havası tenime değerek beni uyandırıyor ve canlandığımı hissettiriyor. Lukas'ın benim için yaptığı termostan bir yudum alıyorum, kafein için minnettarım. Sıcak sıvı yılan gibi kıvrılarak aşağı iniyor ve soğuk uzuvlarımı ısıtıyor.

"Peki, bu spontane yürüyüş de neyin nesi Lukas?"

Dik yokuşu tırmanmaya devam ederek etrafına bakınıyor. "Lukas?"

"Oraya vardığımızda sana söylerim."

Tartışamayacak kadar akşamdan kalma olduğum için homurdandım. Ama o benim kardeşim olmasaydı, onun peşinden gidiyor olmamın imkanı yoktu. İlk defa yağmur yağmıyor, gökyüzü açık ve rüzgâr yüzümü ısırmıyor.

Tepeye vardığımızda alçak bir gong duyuyorum.

"Bu da neydi böyle?"

Ses tekrar çalıyor ve Lukas ile ben şaşkınlıkla birbirimize bakıyoruz.

"Şimdi NEFES AL 2, 3, TUT! İYİ! SERBEST BIRAKIN." Geliyor ağaçların arasından gelen kadınsı bir ses.

Ağaç sınırını aştığımızda, gökyüzünü işaret eden bir grup taytlı kış bizi karşılıyor. Kardeşime sııttım. "Görmemi istediğin şey bu muydu? Çünkü artık şikâyet etmiyorum."

Bir kahkaha attı, "Hayır, ama bu iyi bir sürpriz."

Gözlerim grupta gezinirken kuzguni saçlı bir cadıya takılıyor. Her kıvrımını saran ve hayal gücüne çok az şey bırakan lavanta rengi bir spor sütyeni ve tayt giyiyor. Kahretsin, onu böyle domalmış görmek, arkasından yaklaşp onu böyle domalmış görmekten ne kadar hoşlandığımı ona gösterme isteğı uyandırıyor.

Kardeşimin de benzer şekilde dikkatinin dağınık olduğunu görüyorum, Salem'in yanındaki kıza bakıyor, saçları iki dağınık atkuyruğı şeklinde toplanmış. Onu Salem'in oda arkadaşı olarak tanıdım.

"Ya bize katılın ya da bakmayı kesin." Eğitimci sesleniyor. Eşleşen saç lastiğiyle tamamlanmış neon mayosuyla 90'ların başındaki bir egzersiz videosundan fırlamış gibi görünüyor.

Ellerimi kaldırdım, "Hayır, teşekkürler." Bu da Salem'in dikkatini çekti. Ellerini kalçalarına koyarak ayağa kalktı. Beni bıçaklayabilir ya da öpebilirmiş gibi görünüyor ve ben de bunun için buradayım.

Lukas ve ben patikanın diğer tarafında devam eden yoga sınıfının etrafından dolanırken çenemi ona doğru kaldırıyorum.

"Kimdi o?" Lukas sorar.

"Sadece iş sınıfımdan bir kız." "Mhmm."

"Ne?"

"Ondan hoşlanıyorsun."

"Her neyse, çok ateşli. Ondan küçük bir parça almanın sakıncası yok."

Toprak yürürken bir an beni inceliyor. Bir şey Kildale'de geçirdiğimiz zamanın en sevdiğim yanı, kardeşimle babamızın zorlayıcı varlığı olmadan bağ kurabildiğimiz zamanlardı. Her ne kadar bizi kontrol etmek ve her zamanki 'hizada kalın' tehditlerini savurmak için sık sık arasa da, o evden çıktığımda kendimi özgür hissediyordum - sanki sonunda nefes alabiliyordum. Annemiz onun saçmalıklarına yıllarca nasıl katlandı bilmiyorum... ta ki katlanmayana kadar. Düşüncelerimin anneme kaydığını fark ettiğimde kederin tanıdık acısını hissettim.

Sanki aklımın nereye gittiğini biliyormuş gibi, ikimiz de yosun kaplı bir kayanın etrafından dolanırken Lukas'ın elinin omzuma vurduğunu hissediyorum. Lukas yıllar önce onu bulan kişiydi. Dürüst olmak gerekirse nasıl bu kadar işlevsel olduğunu bilmiyorum.

Sahile yaklaştıkça dalgaların ve martıların sesi daha da yükseliyor. Eğimli tepeden aşağı inmeye devam ettikçe kayalar daha çok çakıl taşına benziyor. Etrafımızdaki hava ürkütücü bir şekilde durgunlaşıyor.

Açıklığa vardığımızda nefes almak için duruyorum. Zor bir yürüyüş olmasa da, hâlâ içkinin etkisinden kurtulmaya çalışıyorum ve sanki biri karnıma vurmuş gibi hissediyorum. Belki de o yumurtaları yemeliydim.

"Beni buraya kadar neden sürükledin o zaman?" Bana suyunu fırlatan Lukas'a soruyorum.

"Kulak misafiri olmadığımızdan emin olmak istedim." Kaşımı kaldırıyorum buna.

"Oluyor?"

Nefes alıp etrafına bakınıyor. "Sanırım... onu kontrol edebilmeye başlıyorum."

"Ne demek istiyorsun?"

"Demek istediğim, beni hissetmeye iten o şey olmadan da şehvet hissedebiliyordum."

o."

Bir an ona baktım ve yüzündeki ciddi ifadeyi gördüm.
yüz.

"Belki de sadece bir kerelik bir şeydi. Ayrıca hiçbirimiz onları uzun süre uzak tutmak."

"Yine de bir anlamı olmalı, değil mi?"

"Evet... sikini istediğin birini bulmuşsun." "Kapa çenenin, ne demek istediğimi biliyorsun."

"İstiyorum. Haklı olmanı istiyorum. İçimdeki bu şeyle birlikte sıkışıp kalmaktan nefret ediyorum. Bazen ne zaman kendim gibi davrandığımı ya da ne zaman Pride'ın sürücü koltuğuna geçmesine izin verdiğimi fark etmiyorum bile. Yine de bundan kurtulmanın bir yolunu bulacağımız konusunda bana güvenmelisin."

"Evet, ama nasıl?"

"Bırak da bu konuda ben endişeleneyim. Ağabeyler ne içindir?" "Sen sadece 14 dakika büyüksün Pierce."

"Fark etmez, bunu çözeceğim. Yemin ederim. Beni öldürse bile." Ona güven vermeye çalışarak gülümsedim. Zaten ne kadar ileri gittiğimi bir bilse. Hepimizi özgür kılmak için yaptığım karanlık şeyleri. Bunu kardeşimle paylaşmamak içimi parçalıyordu ama onu bundan ne kadar uzak tutabilirsem o kadar iyiydi.

"Böyle şaka yapma."

"Bu kadar saçmalık yeter. Seninle suya kadar yarışacağım. Hazır mısın? Hazır mısın?"

GIDİN!"

O, bizim bu işi yapmamız gerektiğini anlamadan ben gidiyorum. Yarış. Suyu kolayca ulaşıyorum, atlamadan önce ayakkabılarımı çıkarma zahmetine girmiyorum. Su buz gibi, bacaklarımdan yukarı doğru akıyor ve tenimi küçük iğne batmalarıyla doyuruyor.

"Seni pislik." Lukas arkamdan koşarak geldi. Üzerime su sıçratıyor, sonra da beni suyun içine atıyor. Suyun içinde onunla güreşerek, çırpınarak çıkıyorum. İşte bunun için savaşıyorum. Bağlandığımız iblislerin hayatlarımızı kontrol etmediği, bizi bu lanet olası adaya bağlayan, tamamen normal olan bunun gibi daha fazla an.

Lukas ve ben buz gibi sudan çıkmadan önce birkaç dakika daha g re iyoruz. Giysilerim sırlsıklam ve bugün rüzgâr olmadığı için anında   krediyorum. Kıyafetlerimizi sıkarken ona müdürün planlarından bahsetmeyi düşünüyorum. Her zaman her şeyi payla tık ve bu konuyu ona a mamak beni  ld r yor. Müdür bana bunu gizli tutmamı açıkça s ylememi  olsaydı, ona çoktan söylerdim. Ama sonra, çizginin dışına çıkarsam bana ve kardeşlik kardeşlerime karşı savurdu u tehditleri düşündüm ve bundan vazgeçmeye karar verdim. Ne kadar paylaşmak istesem de, sonsuza kadar böyle sıkı ıp kalmaya de mez. İpe ba lı bir kukla gibi hissetmekten nefret ediyorum. Bizi bu durumdan kurtarmaya yemin ettim ve bu sözü tutmak için elimden gelen her şeyi yapmaya niyetliyim.

OceanofPDF.com

ON YEDİNCİ BÖLÜM

Lukas

Burada taşaklarım donuyor ve oturduğum taburede kığımın bir yarısı uyuşmuş durumda ama hareket edemiyorum çünkü iyi sanat modelleri hareketsiz. Tam rahat bir nefes alacakken burnumun ucu kaşınmaya başlıyor. Çıplak halimi çizerken odadakilerin gözlerinin beni didiklediğini hissediyorum ve burnumu kaşıma dürtüsü yoğunlaşıyor.

Sikeyim.

Huysuz mizacıyla anlaşmamızı bozmaktan mutluluk duyacak olan Profesör Whitelsbee'ye belli etmeden elimden geldiğince kıpırdatıyorum. Kendimi Bewitched'daki kız gibi hissediyorum, bu kaşıntıyı üzerimden atmaya çalışıyorum. Pierce'la geçen hafta sonu yaptığımız tartışmayı düşünerek dikkatimi dağıtmaya çalışıyorum. Şehvetimi kontrol etmeye başlayabileceğim konusunda ikna olmuş görünmüyordu ama ben teorimi test etmek istememiştim. Benden bir şeyler sakladığına dair içimde rahatsız edici bir his vardı, yürüyüşümüzden sonra keyfi yerinde görünse de bu onun yapacağı bir şey değildi. Hafta sonunun geri kalanını odama kapanıp Cuma gecesi dikkatimi çeken kızı çizerek geçirdim. Geniş gözleri ve dolgun alt dudağıyla sayfalar doldurdum ama asla tam olarak doğru çizemedim. Sadece bir anlığına karşılaşmıştık ama o an zihnime kazınacak kadar uzun sürmüştü.

Bugün burada ince beyaz bir çarşaftan başka bir şey olmadan, hatta bazen o bile olmadan otururken beni çizeceğini öğrendiğimde yaşadığım şaşkınlığı hayal edin.

Gözlerim sarı ve mor uçlu dağınık saç örgülerinin üzerinde duran saate kayıyor. Düşüncelerim o saç örgüleriyle ne yapmak istediğime takılıyor ve onunla göz göze gelme hatasını yapıyorum. Kalbim sıkışıyor

Boğazım düğümleniyor ve sikimin dikkat kesildiğini hissediyorum. Yanaklarım alev alev yanıyor ve gözlerimi hızla yere indiriyorum. Tüm birinci sınıf resim sınıfının önünde cırılçiplakken sertleşmeye ihtiyacım yok. Onun ağzından başka bir şey düşün. Başka bir şey- Kendime söylüyorum. Ama zihnim beni dinlemiyor, bunun yerine onun benim için dizlerinin üzerine çöktüğü, ellerimin onu saçlarından kavrayıp şaftımdan aşağıya indirdiği, şimdi tekrar tekrar oynayan ve şehvetimin ihtiyaçla inlemesine neden olan görüntüyü yeniden oynatıyor. deniyorum ve büyüyen sorunumu örtbas etmek için taburenin üzerinde kayıyorum.

"Bay Ledger!" Profesör Whitelsbee tersledi ve ben anında hareket etmeyi bıraktım. "'Heykel gibi hareketsiz' sözünün ne anlama anlamıyor musunuz?"

Cevap vermiyorum, bunun yerine kendimi tekrar uygun model pozisyonuna zorluyorum, bu sefer gözlerimi yerdeki bir tüye kilitliyorum. Gözlerimi ona dikiyorum, geçen her saniye kaslarıma kramp giriyor. Şehvet, kesintiye uğradığı için kızgın bir şekilde göğsüme çarpıyor ve bir sarsıntının omurgamdan aşağıya ve sikime doğru ilerlediğini hissediyorum. Zihnim onun ve benim birlikte olduğumuz görüntülerle saldırıya uğradı.

Kahretsin, kahretsin, kahretsin. Belki de Pierce haklıydı - kontrolüm aptalca bir umuttan başka bir şey değildi.

Buradaki herkes pazarlık ettiğinden daha fazlasını görmeden önce buradan çıkmam gerekiyor. Şehvet beni iterken kontrolümün kaybolduğunu hissediyorum.

Boğazımı temizliyorum, "Profesör, acilen bir molaya ihtiyacım var." Onun duyabileceği ve birkaç öğrencinin çizimlerini durdurabileceği kadar yüksek sesle mırıldanıyorum.

Bana ters ters baktı, "Peki. Öğrenciler, modelimiz olmadan yapabildikleriniz üzerinde çalışmaya devam edin." Beni kovarken neon turuncu saç bandını omzunun üzerinden dilini şaklatarak geçiriyor. Beyaz çarşafı etrafıma sarıyorum, giderek büyüyen yarı vücuduma çarpmamaya dikkat ediyorum. Öğrencilerin çoğu sanatlarıyla meşgul - neyse ki benim beceriksizce geri çekilmeme dikkat edemeyecek kadar yaptıkları işe dalmış durumdalar, tabii arzusun nesnesinin yanından geçmem dışında. Gözleri elimin beyaz bezi tuttuğu yere kayıyor ve yanaklarında iki parlak kırmızı leke belirliyor. Kiraz kırmızısına boyanmış dudaklarını yalıyor ve şehvetim kükreyerek aletimi çarşafın arkasına doğru kaldırıyor. Onu boynundan tutup benimle birlikte banyoya sürüklemek ve geliştirdiğim bu takıntıdan kurtulmak için onu anlamsızca becermekten başka bir şey istemiyorum.

Bu sorunu bir an önce halletmeliyim. Derme çatma togamın yerde sürüklenen kumaşına neredeyse takılıyorum, bu da birkaç kıs kıs gülüşe neden oluyor. Aceleyle arka taraftaki soyunma kabinine gidip iç çamaşırım için çabalıyorum, aletim ne kadar şişmişse o kadar acı veriyor. Kahretsin.

Elbiselerimi silkiyor, fermuarımı açık bırakıyor ve sanki basketbolda birini kontrol edecekmişim gibi kollarımı o bölgenin üzerinde kavuşturarak kasıklarımı kapatarak koridora çıkıyorum.

Sonunda en yakın tuvalete ulaştım ve neyse ki boş olduğunu fark ettim. Kendimi bir kabine atıyorum, ağrıyan sikimi çıkarıyorum, elimi uzunluğuna sarmak için zaman kaybetmiyorum. Benim için dizlerinin üzerine çökmüş sarışın güzelin görüntüleri zihnimde titreşirken, kendimi her piercing üzerinde ustalıkla çalıştırıyorum. O tatlı kırmızı dudaklar beni boğazının arkasına kadar götürüyordu. Daha önce hiç hissetmediğim bir şekilde onun için çaresizdim. Elbette, geçici cazibelerim vardı, özellikle de Lust bazen araba kullanmaya çalışırken. Ama bu? Sadece bir bakışla onun içinde olma ihtiyacı?

Lanet olsun, onun içine girmek istedim.

Taşaklarım kasılırken ve döllerim kalın bir akıntıyla tuvalete dökülürken sıcak bir zevk sarsıntısı omurgamdan aşağıya doğru iniyor. Kahretsin, benim sorunum neydi? Sırf bana baktığı için sınıfın ortasında mastürbasyon yapma ihtiyacı duyuyordum. Bu bakire davranışydı ve ben bakire olmaktan çok uzaktım.

Kendimi pantolonumun içine soktum ve sifonu çektim. Biriyle yatmam gerekiyordu. Belki böylece bu saçma aşkım yatışır ve utanç bir şekilde sertleşmeden ona bakabilirdim. Tanrı aşkına, adını bile bilmiyordum.

Profesörden özür dilemek için sanat odasına dönmeden önce ellerimi yıkadığımdan emin oldum. Zamanımı çalmasını istemiyordum, çünkü sırf yapabildiği için bunu yapan huysuz bir ihtiyardı.

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

Skype

Yüzüm yanıyormuş gibi hissediyorum. Az önce Lukas'ın beyaz çarşafın arasından çıkan sikini gördüm, kocaman bir şeydi. VE PIERCED. Bu bilgiyle zihnimin biraz arızalandığını hissediyorum, özellikle de o piercinglerin nasıl hissettireceğini merak etmeye başladığımdan beri.

Sanat seansı sırasında çoğunu örtmüştü ve ben onun her bir kasını çizerken, gizlendiği yerin tam zirvesine gelene kadar gittikçe daha aşağıya inerken merak beni diken diken etti. Parmaklarım vücudunun neredeyse tamamını kaplayan karmaşık dövmelerini dolduran sabit vuruşlar yapıyordu - o dövmeleri yalayarak geçmenin nasıl bir şey olacağını düşünmeden edemiyordum.

Neyse ki, benimle göz göze geldikten sonra aniden ayağa kalktığında, taslağı neredeyse bitirmiştım ve dövmelerinin geri kalanını gölgelendirmek ve doldurmak için çalışıyordum. Yine de, elini kaplayan gülü yeniden işlemek istedim, yaprakları istediğim gibi olmadı.

Burada oturup gördüğüm en ateşli adamı çizmek zorunda kalmak özel bir tür cehennemdi, özellikle de bu zamanın çoğunu bana kaşlarını çatarak geçirdiğinde. Onu neden ya da nasıl kızdırdığımdan emin değilim, ama Tanrım, bu adam yanarken... yaydığı ısı miktarıyla külotumu eritiyor olabilir.

Tüm ders saatini kendimi sakinleştirmeye çalışarak ve Profesör Whitelsbee için çizimimi olabildiğince kusursuz yapmaya çalışırken onun kafa karıştırıcı bakışlarından kaçınarak geçirdim. Görünüşe göre burslu öğrenci statüm onu çileden çıkarmış, beni diğer akranlarımdan on kat daha fazla eleştirmesine neden olmuştu - en azından en iyi okullardan birine 'bedava' bahset edindiğim izlenim buydu.

Kemik halkalı parmağıyla bastonuna vuran Profesör'ün asık suratından kaçınarak malzemelerimi topluyorum. Keşke onun onayını almak için ne yapabileceğimi bilseydim.

Onun iyiliğini kazanmak için ne yapabileceğimi düşünerek kendimi sınıftan uzaklaştırıyorum. Kafamın içinde o kadar kaybolmuşum ki, üzerime doğru gelen Lukas'a çarpmak üzere olduğumu fark etmiyorum. Hızımı durdurmaya fırsat bulamadan bedenlerimiz çarpışıyor. Geri sıçramadan önce vücudu anlığına benimkine yapıştı. Ama o an, bana ne kadar iyi oturduğunu hissetmem için yeterliydi. Kasları göğsümle alay ediyor ve meme uçlarımın büzülmesine neden oluyor. Yüzü, bana bakarken o güzel yanışa doğru çekiliyor. Onun yüksek formu beni onun yanında küçük hissettiriyor.

"Lukas." Şaşkınlıkla söyledim.

Bana bakarken gözleri bir an için parlıyor. "Adımı biliyor musun?"

Atkuyruğumdan düşen bir tutam saç kulağımın arkasına sıkıştırıyorum. "Evet, dersin başında profesör seni tanıttı." Oda arkadaşımın bana onun kim olduğunu söylediğini ve geçen gece onunla karşılaştığımdan beri Google'da onun hakkında bir şeyler araştırdığımı itiraf edecek değildim.

"Doğru." Neredeyse utanmış görünüyor. "Ben

Skye. Skye Dannon."

"Birbirimize bu şekilde çarpmayı gerçekten bırakmalıyız Skye, Skye Dannon."

Kıkırdadığımı hissettim, *kahretsin*. Bu adam çok ateşliydi, düzgün düşünemiyordum. Flört mü ediyordu?

"Yani, sanat odası sapığından sanat modeline mi?"

Küçük bir kahkaha attı, "Evet, Whitelsbee ile bir anlaşmam var."

"Onun iyi tarafına nasıl geçebileceğimize dair bir fikrin var mı?"

Dövmeli ellerini birbirine sürtüyor. "Gerçekten bilmek istiyor musun?"

"Evet, çaresizim. Benden kesinlikle nefret ediyor."

"Kendi gölgesinden nefret eder. Bundan kurtuluş yok, kötü haberi verdiğim için üzgünüm."

Omuzlarımın çöktüğünü hissediyorum.

"Seni etkilemesine izin verme." Elini çenemin altına atıyor ve bir anda yeniden kelebeklerle doluyorum. Bu adamın sihirli dokunuşuna lanet olsun.

"Keşke bu kadar önemsemeseydim ama bursum onun onayına bağlı."

"Vay canına, bu turşu çok sessiz." Çenesini kaşıyor. "Yardımcı olabilirim. Belki bana çalışmalarından bazılarını gösterebilirsin?"

Zihnim az önce üzerinde çalıştığım son şeyi düşünerek panikliyor... Lukas'ın çıplak göğsünü ve yüzümün ısındığını hissediyorum.

"Um... evet, elbette." Çantamdan eskiz defterimi çıkarıyorum. Kitabı alıyor, resimlerime göz gezdiriyor, sayfaları tararken yüzünde Profesör'üne benzer bir kaş çatma ifadesi beliriyor. Ne düşünüyor olabileceğini merak ederek midem sıkışıyor.

"Eşsiz bir tarzın var Skye." Boğazını temizliyor. "Ama?"

"Whitelsbee'yi kadarıyla... onun senin ya da benim olabileceğimden çok daha gelenekçi olduğunu düşünüyorum. Yaptığın şu çizime baksana." Yazın Venice Beach'ten geçerken yaptığım, bankta oturan bir adam resmine bakıyor. "Bu sert çizgiler dingin bir resimde karanlığı ortaya çıkarıyor. Sanki yüzeyin altındaki bir şeyi yakalamışsın gibi." O günü hatırladım, neden diğer sayısız adam yerine o adamı seçtiğimi. Onda beni çağıran, ellerimi onu çizme ihtiyacıyla kaşıdıran kırık bir şeyler vardı.

"Peki ya bu?" Küçük bir kız ve babasının yaptığım bir sonraki sayfaya geçti. Kızın dizinin derisi yüzüldükten sonra yanaklarında yağlı gözyaşları vardı ama beni orada oturup gördüklerimi çizmeye iten şey babanın neredeyse kızgın görünen yüzüydü. Onlar uzaklaşırken küçük kızın iyi olduğunu umduğumu hatırlıyorum. "Bu büyüleyici ama Whitelsbee tarzı değil. Eğer gardırobundan fark etmediyseniz, çiçekleri ve parlak renkleri sever."

"Ben o tür bir kız değilim."

"Bunu görebiliyorum."

Bir süre orada durup birbirimize bakıyoruz. Bana ve çalışmalarına bakışı beni neredeyse çıplak hissettiriyor. Başka hiç kimsenin yaklaşmadığı bir şekilde görüldüğümü hissediyorum. Beni gördüklerinde sarı saçlarımı ve büyük göğüslerimi, uzun bacaklarımı ve parlak gülümsememi görüyorlar ama asla daha yakından bakmıyorlar. Çoğu dış görünüşümün ötesini görme zahmetine katlanmıyor. Herkesin benden istediği gibi iyi bir kız olarak bu beklentileri karşılamak için üzerime düşeni yaptım. Ama Lukas'ın bana bakışındaki bir şey

Bu dış görünüşten sıyrılmak ve açıkça çekildiğim karanlığı kucaklamak istiyorum.

"Bir sonraki dersime gitsem iyi olacak." Çizim defterimi geri alıyorum. Lukas'ta bir hayal kırıklığı seziyorum ya da belki de sadece görmek istediğimi görüyorum. Kitabımı çantama geri koyarken saçlarım kulağımın arkasından çözülüyor. Lukas'ın bir adım daha yaklaştığını görmek için ayağa kalkıyorum. Dövmeli elini dağınık saçlarıma doğru uzatıyor ve yüzümü incelerken saçlarımı kulağımın arkasına sıkıştırıyor. Kalbim boğazımda düğümlenmiş gibi hissediyorum. Kalın bir şekilde yutkunuyorum, vücudum o küçük dokunuşla sinirden patlıyor. Az önce bana dokunan elini açıp kapatarak uzaklaşıyor. Yüzü bir an ciddileşiyor, sanki beni yutmasına saniyeler kalmış gibi. İçimde bir şehvet dalgasının yükseldiğini hissediyorum. Nefesim kesiliyor, bu da Lukas'ın yeşil gözlerinin açılmasına neden oluyor. Gözbebekleri büyüdüğü için gözleri neredeyse siyah görünüyor.

"Görüşürüz." Ayaklarımı beni bir sonraki dersime götürmeye zorlayarak söylemeyi başarıyorum.

Gerçekten mi Skye? Onun önünde kendini nasıl da tahrik olmuş hissediyorsun? Ugh. Kimya koltuğuma gömülürken utancın üzerime yapıştığını hissediyorum. Neden Lukas Ledger'ı düşünmeye başlamıştım ki? Onun kraliyet ateşiyle dikkatimi dağıtacak zamanım yoktu. O adam yürüyen bir kırmızı bayraktı, ama sonra ne kadar kolay konuşabildiğimizi düşündüm. Yani her zaman onun arkadaşı ? Bu fikri düşündüm ve Lukas gibi biriyle arkadaş olup olamayacağımı merak ettim. Beni gerçekten görmüştü ve sadece bu bile onu yargılamakta acele edip etmediğimi merak etmeme neden oldu. İnsanların benimkini gördüğü gibi onun dış görünüşünü görmek. Düşüncelerimin içinde kaybolurken alt dudağımı ısırdım. Lukas Ledger ile arkadaş mı? Daha çılgınca şeyler olmuştu.

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

Emmet

Bir hafta olmuştu. Salem'in telefonunu karıştırıp öğrenebileceğim her şeyi öğrendiğim bir hafta. Telefonlarımızda kendimizden ne kadar çok şey bıraktığımız şaşırtıcıydı. Annesi hâlâ kredi kartı sorununu çözememişti, arkadaşlarına kampüste kalmayı tercih ediyormuş gibi davranıyordu ama ben gerçeği biliyordum. Bir kitap bile alacak parası yoktu, onu dijital izlerinden tanıdıktan sonra bunun onu rahatsız ettiğini anladım. Kız okumayı çok severdi.

Okul programını ezberlemiştim. Genellikle Skye ve Javelynn ile vakit geçirirdi ve sınıftaki insanlarla arkadaş canlısı olsa da daha derin bir ilişki kurmazdı.

Ona mesaj atmayı düşünmüştüm ama planımız harekete geçene kadar beklemem gerekiyordu. Müdür onun üzerinde tam kontrol istiyordu ve yatakhane de yaşarken onu gözetim altında tutmak zor oluyordu. Perdenin en ince olacağı Samhain'e yaklaştıkça iblislerimizin daha da güçlendiğini hissedebiliyordum. Okul müdürünün Pierce'ın dikkatini çekmesini istediğini ve benden başka kimseye söylememesini tembihlediğini biliyordum. Pierce, başarısız olması durumunda müdürle benim kendi anlaşmamız olduğunu bilmiyordu.

"Bu gece olması gerekiyor." Müdür Hayden bize talimat verdi Ofis.

"Ama iyi bir ilerleme kaydettiğimizi düşünüyordum, yani ve çoğu gün nerede olduğunu biliyorum."

"Bu yeterince iyi değil." Müdürün sesi yüksek tavanda gürledi.

"Ona ihtiyacımız var Pierce. Bu tartışmaya açık değil. Bunu yapmazsan ne olacağını biliyorsun. Bu gece yap. Tartışma bitmiştir."

"Ama-"

"Neler yapabileceğimi sana hatırlatmama gerek var mı?" Elini kaldırırken gözleri parlıyor. Boğulma sesi odayı doldurur. Ağzından koyu siyah bir sıvı çıkarken Pierce boynunu pençeliyor, yüzünden ve boynundan aşağı kayarken gömleğini lekeliyor. Nefes almaya çalışır ama onun yerine ağzından mürekkepten gelen bir fokurdama sesi çıkar. Müdür, Pierces'in oksijenini tamamen kesmişti, ben ise bu tiyatrodan sıkılmış bir halde tırnak etlerimi inceleyerek boş boş duruyordum. Gerçekten de kasabaya inip Regina'ya tırnaklarımla ilgilenmesini söylemem gerekiyordu, çirkinleşmeye başlamışlardı.

Pierce boynunu tırmalamaya devam ederken dizlerinin üzerine çöküyor. Bıkkın bir şekilde içimi çektim, "Sanırım ne demek istediğinizi anladı Müdür Bey."

Müdür, Pierce'ı tuttuğu yerden bırakmadan önce bir an bana dik dik bakıyor. Pierce siyah sıvıyı kusuyor, gözyaşları kırmızı yüzünden aşağı süzülüyor, dudakları siyaha boyanıyor.

"Kendini temizle. Bu akşamki planı uygulayacağına inanıyorum."

Pierce başını öne eğiyor ve vücudunu saran bir ürpertiyle başını sallıyor.

Salem bu adaya geldiği güne pişman olacaktı. Bundan emin olacağız.

YIRMİNCİ BÖLÜM

Salem

Boğazıma düğümlenen irkilmiş bir çığlıkla uyandım. Sanki biri beni sarsarak uyandırmış gibiydi. Kalbim o kadar yüksek sesle çarpıyor ki kulaklarım duyuyor. Küçüklüğümden beri tekrarlayan bir kâbus görüyordum. Ne zaman atlattığımı düşünsem, çirkin yüzünü gösterip beni ter ve endişe içinde bırakıyordu. Kendimi sabitlemek için nefes alırken ciğerlerim yanıyor. Neden duman kokusu aldığımı yavaşça bir araya getirmeye çalışıyorum. Neden birden kendimi öksürürken bulduğumu. Hâlâ kâbusumun içinde olup olmadığımı merak ediyorum, öksürmeye devam ederken kalbim çılgınca çarpıyor.

"Uyan Salem." Uzak bir ses beni çağırıyor.

Gözlerim uykudan hâlâ sapsarı, onları açmaya çalışıyorum ama kirpiklerim birbirine yapışıyor. Makyajımı çıkarmadan uykuya dalmanın bir hata olduğunu biliyordum. Yüzümü ovuşturuyorum, diyaframım ciğerlerime karşı kasılırken göğsüm yanıyor ve boğazımdan duman dolu derin öksürükler çıkıyor. Oda arkadaşım Skye'ın tiz çığlıklarını duyduğumda gözlerimi zorla açmayı ve çok sıcak battaniyemi tekmelemeyi başarıyorum. Kör edici bir ışığın görüş alanımı kapladığına bakarken, tam tepemde süzülen bir kadın gördüğüme yemin edebilirdim. Ürkütücü bir şekilde büyükannemin genç versiyonuna benziyordu.

"Aman Tanrım, odamız yanıyor! Salem. Salem!" Skye tişörtünü burnuna ve ağzına bastırarak bana doğru koşarken çığlık atıyor. Gözlerim sonunda alevlerin duvarımızdan tavana doğru ilerlediğini görmeye alışıyor.

"Bu da ne?" Beni kolumdan yakaladı ve yataktan fırladım, çıplak dizlerim yere çarptı. Alevler içindeki odamızdan kaçmadan önce telefonumu almayı zar zor hatırlıyorum.

Koridora indiğimiz anda yangın alarmını aramaya koyuluyoruz, parmaklarım telefonumun ekranında 911'i aramak için uçuşuyor. Telefonumun bağlanmasını beklerken, geçtiğimiz kapılara vuruyorum. "Yangın var!" Bağırıyorum, yumruğum yandaki kapıya çarpıyor. Üzerimde pantolon ya da ayakkabı olmadığını fark ediyorum ama umurumda değil. Dışarı çıkmalıyız ve hemen çıkmalıyız.

Odamızdan dumanlar yükselirken koridor şaşkın öğrencilerle dolmaya başlıyor. Koridor tam bir kaosa dönüşmeden önce bangır bangır bir siren çalıyor ve flaş ışıkları görüş alanımı dolduruyor. Öğrenciler hızla dolan alandan çıkmaya çalışırken vücutlarını birbirlerine çarpıyorlar.

"Aman Tanrım! Ölmek için çok gencim!" Öğrencilerden biri, diğer insanları yollarından iterken ağlıyor.

Fiskiyeler tetiklendi, üzerimize kalın soğuk ıslaklık topakları püskürtüyor. Telefonum hala acil servislere bağlanmak için çabalıyor. Vücudum hızla yukarıdan sıırıslıklam oluyor ve itilip kakıldıkça beyaz tankımı kaydediyorum, kabaran kalabalık tarafından süpürülmeden önce yumruklarım geçtiğim tüm kapalı kapılara çarpıyor. Çok büyük bir okulumuz yok, ancak yurtlar öğrenci nüfusunun çoğuyla dolu, bunun istisnası kardeşlik ve kız öğrenci evleri.

"Çekilin! Çekilin!" Biz ayrılıp profesörlerden birine yol açarken otoriter bir kadın sesi kaosu kesiyor. Ellili yaşlarının ortalarında bir kadın, gri benekli kumral saçlarına yapışmış bigudileriyle içeri giriyor. "Herkes dışarı!" Kadın tavana yükselen alevlerin görüntüsüne bakarken, üzerlerinde külotlarından başka bir şey olmayan birkaç adam ellerinde su dolu kovalarla hızla içeri giriyor. Skye'ı buluyorum ve yanan yataktan çıkarmak için çabalarken elimi onunkine koyuyorum. Gece havası bizi sarıyor, rüzgâr okyanustan gelen bir soğukluk taşıyor. Islak gömleğim vücuduma yapışıp hiç sıcaklık vermediği için vücudum tüylerim diken diken oluyor. Bir çift güçlü elin omuzlarıma konduğunu hissediyorum ve şaşkınlıkla sırıyorum. Pierce elleri havada arkamda duruyor. "Donmuş görünüyorsun." Daha iyisini bilmesem, o koyu yeşil gözlerde bir endişe pırıltısı yakaladığımı söyleyebilirdim ama sonra bu pırıltı kayboldu ve yerini vurdumduymaz bir bakışa bıraktı. En azından o gözleri aşırı pozlanmış göğsüme doğru inmedi. Şeffaf beyaz gömleğimi hatırlayarak kollarımı kavuşturuyorum, elim hala meşgul sinyaliyle durmadan bipleyen telefonumu tutuyor.

Pierce gözlerini deviriyor ve kapüşonunu silkerek çıkarıyor, üzerinde siyah bir atlet kalıyor. Kapüşonlu tişörtü ile uzattığı eline ters ters bakıyorum.

"Tanrı aşkına al şunu, Salem." Orada durup bir an daha düşündüm ama dişlerim takırdamaya başlayınca ondan kaptım ve donmuş uzuvlarımı içeri soktum. Lanet olsun, bu şey Pierce'ın kibirli kıcı gibi kokuyordu. Odunsu ve sıcak. Kaşlarımı çatıp bir teşekkür mırıldanıyorum ama içimdeki her içgüdü ondan uzaklaşmak için kükrüyor.

Bana doğru bir adım attı, "Neydi o cadı? Seni duymadım." Kollarım bu kadar donuk olmasaydı, boğazını yumruklardım. Siktir et bu adamı. Yurt odam alevler içinde kaldıktan sonra burada iç titriyordum ve o beni denemeye cüret etti.

"Siktir git
dedim." "Hayır,
demedin."

"Peki. Teşekkür ederim dedim." Gözleri açıkta kalan bacaklarına kaydı.

"Sana pantolon almalıyız." Artık tamamen titriyorum, tartışamayacak kadar üşüyorum, bu yüzden sadece başımı sallıyorum.

"Kahretsin, Salem, dudakların morarıyor." Başparmağı alt dudağıma geliyor ve titrediğim için neredeyse onu ısıracağım. Artık ayaklarımı bile hissedemiyorum. Pierce az önce giydiğim kapüşonlu tişörtümden tutmadan önce dizlerimin büküldüğünü hissediyorum.

"Woah. Tamam mı, Salem? Salem, şimdi seni kaldıracığım, tamam mı?" Başımı sallıyorum, beni göğsüne doğru çekerken kollarının beni sardığını hissediyorum. Beni kolayca kaldırırken Pierce'ın antrenmanlarında bu kadar et kafalı olduğu için hemen minnettar oluyorum.

"Seni buradan çıkaracağım."
"Skye."

Başını sallayarak kalabalığın arasında Skye'ı arıyor. "Onu göremiyorum. Ona nereye gittiğini bildiren bir mesaj atabiliriz."

Bulduğumuz yere en yakın bina olan Paladin Hall'a gitmeden önce ağırlığımı kollarında karıştırıyor. İlk kapıyı deniyor ama kilitli olduğunu görüyor. "Kahretsin. Tamam, bekle, burada başka bir kapı daha var."

Onun kaya gibi sert göğsüne yaslanıp başımı geniş omuzlarına yaslıyorum. Beni neyse ki kilitli olmayan ikinci kapıya doğru taşırken rüzgâr bize doğru savruluyor.

İçeri girdikten sonra beni yere yatırdı ve kocaman ellerini donmuş ayaklarıma doladı. Bacaklarımı ovarak kan akışını yeniden sağlamaya başladı.

"Tanrım, bir buz saçağına dokunmak gibi." Ellerini bacaklarımda bir aşağı bir yukarı gezdirerek mırıldanıyor.

"Çoraplarımı kullanma konusunda ne hissediyorsun?" Burnumu kıvırıyorum ama itiraz edecek fazla yerim yok.

"Söz veriyorum kokmuyorlar." Yanımda oturuyor, ayakkabılarını çıkarıyor, çorapları da hemen arkasından geliyor.

"Al, bunları ayağına giy." Ben sıcak çoraplarını silkelerken o çorapsız ayaklarını tekrar ayakkabılarının içine sokuyor.

Çorapları giydikten sonra Skye'a mesaj atıp nerede olduğumu söylüyorum. Hemen ardından okunmuş bir makbuz geliyor.

Hemen geliyorum.

"Skye yolda." Pierce başını sallayarak beni kollarının arasına aldı. Kendime bunun sadece sıcaklık için olduğunu söylüyorum. Sarılmayı pek sevmem ama o deneyimden sonra birinin beni kucaklamasından memnunum.

"Alevler her yerdeydi." Pierce elini kolumda aşağı yukarı gezdirmeden önce etrafımın sarıldığını hissediyorum.

"İyi kurtulduğuna sevindim."

"Tuhaftı, sanki koruyucu bir meleğim varmış gibi beni tam zamanında uyandırdı." Skye ve ben odadan kaçmadan önce adımı bağırان kadının yüzünü hatırlayarak başımı sallıyorum.

"Meleklerle inanır mısın Pierce?"

"Bence her şey mümkün." Skye'ın gelmesini beklerken birbirimizin vücut ısını alarak rahat bir sessizliğe gömülüyoruz. Pierce Ledger'ın bana onun gibi yardım edeceğini milyon yıl düşünsem aklıma gelmezdi.

"Teşekkür ." Pierce'ın elini hâlâ üzerimde hissederek söylüyorum.

"Evet, şey... senin bir buz saçağına dönüşmene izin veremezdim. O zaman kimi kızdırabilirim ki?"

"Ah, orada. Douchebag Ledger, tüm ihtişamıyla."

"Az önce seni hipotermiden kurtardığımı hatırlatmama gerek var mı?" "Mmm, ama bu tamamen bencilce nedenlerle olmuş gibi görünüyor." "Hiçbir zaman saf niyetlerim olduğunu iddia etmedim Salem."

Dudaklarıma bakıyor ve ona doğru hareket ettiğimi hissediyorum. Gözleri irileşiyor, bana doğru ilerlerken dudaklarını yalıyor. Skye kapıdan hızla içeri girdiğinde birbirimizden bir nefes uzaktaydık.

"Aman Tanrım, Salem. Sen iyi misin? Donuyorum ve üzerimde senden daha fazla kıyafet vardı." Pierce ve beni yerde görünce durdu.

"Oh iyi, ısınabildin." Mavi gözleri gülerek parıldıyor. Pierce Ledger'dan ne kadar nefret ettiğimi biliyor. Az önce beni büyük bir hata yapmaktan kurtardı. Pierce'ı öpmek için ne düşünüyordum ki? Tanrım, vücut ısıyı kaybettiğim için hayal görmüş olmalıyım.

"Sonra görüşürüz, Salem." Pierce kendini ayağa kaldırırken kolumu bıraktığını söylüyor.

"Bekle. Gidiyor musun?" Kapüşonuna sarınmış halde bana bakıyor. Yutkunuyor, adem elması hareketle birlikte sallanıyor.

"Gidip kardeşimi bulmam gerek."

"Lukas?" Skye soruyor. "Onu Emmet'le birlikte yurt binasının orada gördüm."

Başını sallıyor, sonra çıkıyor - kapılardan geçerken serin bir hava esiyor.

"Pislik."

Skye bir an beni inceliyor. "İyi misin?"

Bir nefes verdim. "ki hayattayız. Ama eşyalarımızın canı cehenneme." Bana bakıyor, gözleri yaşlarla doluyor.

"Evet. Annemle çekilmiş bir sürü fotoğrafım vardı." Birkaç damla gözyaşı döküldü.

"Acaba ne başlattı?"

"Bu eski binaları bilirsiniz. Muhtemelen hatalı kablo tesisatı."

"Muhtemelen giyecek bir şeyler bulmalıyız." Skye elimi tutup beni yukarı çekiyor. Koridorda ana salona doğru yürürken bacaklarım sanki minik iğneler batıyormuş gibi hissediyor.

"Biz iyiyiz." Skye benden çok kendine söylüyor ama ben başımı sallıyorum. "Biz iyiyiz."

YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM

Skye

Salem ve ben, Dean Camden'ın ofisinin dışında beklerken bir yığın battaniyenin altına gömülmüş oturuyoruz. Parmaklarım strafor bir fincan sıcak çikolatanın etrafına dolanıyor ve kendimi akılsızca yudumlarken buluyorum. Zaten çok az eşyam vardı ve yangında sahip olduğum her şeyi kaybedip kaybetmediğimi merak ediyordum. Annemin tek taşıyan fotoğraf albümümü düşündükçe kalbim sıkışıyor. Gözlerimin yorgunluktan yaşardığını hissediyorum ve biraz da mahvolduğundan emin olduğum eşyalarım için üzülüyorum. Albümü babama bırakmalıydım ama aptalca bir şekilde benimle güvende olacağını düşünmüştüm. Odamızdan kaçtığımızdan beri bütün gece ayaktaydık. Yangın gece 2 civarında oldu. Tam uyku zamanı. Uyandığımız için .

Tanıdık bir kadın sesi dalgın düşüncelerimi yarıp geçiyor. "Salem, Skye. Ofisime gelebilir misiniz?" Diye sordu,

Onu koridorumuzda saçında bigudilerle koşan kadın olarak tanıyorum, gerçi şimdi bigudileri yok. Çenesi sımsıkı sıkılmış ve gözlerinin altında uykusuzluğu haykıran koyu mor morluklar var. İkimizi de rahat bir şekilde dekore edilmiş ve neyse ki küçük alana sıcaklık pompalayan bir ısıtıcıya sahip olan ofisine götürüyor.

"Oturun lütfen." Koyu çiçek desenli, yırtık pırtık, çıplak döşemeli iki sandalyeyi işaret etti. Daha yakından incelediğimde sarmaşık sandığım şeylerin aslında yılan olduğunu gördüm. Ürkütücü.

"Neyse ki, ellerinde su kovalarıyla hızlı düşünen çocuklar yangını odanızda kontrol altına almayı başardılar, ancak ne yazık ki bu durum odanızı tamamen yaşanmaz hale getiriyor. İtfaiyeye göre,

Gidip kurtarılabilecek bir şey olup olmadığına bakmanıza izin verilecek, ancak bu arada korkarım ki fazladan yatakhane odamız yok."

"Peki nerede kalacağız?" Salem battaniyeleri etrafına daha sıkı sararak soruyor.

Dekan Camden koltuğunda kaykılır ve boğazını temizler. "Görünüşe göre kampüste boş odası olan tek yer kardeşlik evi. Normalde orada yaşamak için üye olmanız gerekirdi ama bu hafifletici bir durum. Çocuklar durumunuzdan çoktan haberdar oldular ve ikinizi de ağırlamayı kabul ettiler."

Salem ve ben gözlerimizi kilitledik, sessizce endişemizi ilettik. Cehennem Evi'ne mi taşınmamız gerekiyordu? Orayla ilgili tüm söylentileri düşündükçe midem endişeyle sıkışıyor ve şimdi de orada mı yaşamamız gerekiyor? Hayatımı sikeyim.

Düşüncelerim Lukas Ledger'la aynı yerde yaşamak zorunda kaldığım için takıldı. Birkaç etkileşimimiz onun yakınında tam bir felaket olduğumu kanıtlamıştı, ama şimdi aynı evde yaşamak zorunda mıydık? Birdenbire aşırı ısındığımı hissederek yüzümü yelpazeledim. Salem de benimle aynı panik ifadesini paylaşıyordu. Eminim Pierce'la onu daha önce bulduğum o sıkı kucaklaşma onu yiyip bitiriyordu.

Salem Pierce'tan nefret ediyordu ama birbirlerine bakışları? Birbirlerinin kıyafetlerini yırtıp yere atacaklarmış gibi hissediyordum. Sıcak çikolatamı bıraktım ve şakaklarımı ovuşturdum, baş ağrısının çiçek açmaya başladığını hissettim. Bugünün böyle geçeceğini hayal etmemiştim. Profesör Whitelsbee'ye vereceğim eser üzerinde çalışmayı, belki pratik yapmak için biraz eskiz yapmayı, sonra da düzenli derslerimin arasında Kimya sınavıma çalışmayı planlamıştım. Hayat, manyak bir şeytani dahi gibi etrafınıza biraz kaos serpiştirmeden önce planlarınıza gülmenin bir yolunu bulmuştu. İnsanların iyi planlanmış planlarını mahvederken döndürmek için eşleşen kötü adam bıyığına sahip olduğundan oldukça eminim.

BÖLÜM YIRMI İKİ

Salem

Skye ve ben yanmış eşyalarımızı karıştırdık. Odanın benim tarafım daha kötüydü, Skye'inkilerle birlikte ezildikleri için zarar görmemiş sadece birkaç giysi bulabilmişim. Yatağımın küle dönmüş olması midemi bulandırdı. Orada sadece uyuyordum. Zamanında uyanmasaydım ne olurdu?

"Bir şey bulabildin mi?" Birkaç eşyamı ve *Hobbit*'in özel baskısının yanmış bağırsaklarını tutarak soruyorum. Elimde parçalanıyor olsa da henüz bırakmaya kıyamıyordum.

"Neyse ki albümüm kurtuldu. Dışı biraz yanmış ve biraz su hasarı var ama sanırım resimleri kurtarabilirim." Burnunu çekerek, "Patenlerim de iyi görünüyor, onları yatağımın altına saklamıştım." dedi. Javelynn'den birkaç kıyafet ödünç almıştık ama hem Skye hem de ben onlara sığmakta zorlanıyorduk. Dizlerimin üzerine çöküp harap yatağımın altına baktım ve oraya sakladığım pembe vibratörü buldum. Artık yanmış bir lastikti.

Kapının çalınması beni hayallerimden uzaklaştırıyor. Pierce'ın iri gövdesi, koridordan içeri dolan tüm ışığı, benim kendi istenmeyen kara deliğim gibi yutuyor.

"Ne istiyorsun Ledger?" Yanmış kitabımı göğsüme bastırarak ve vibratörü arkama saklayarak söylüyorum. Dün gece beni neredeyse öptükten sonra nasıl apar topar gittiğini hatırladım. Şu anda gereken onca insan arasında o, listenin en altında yer alıyor. Bu da bir şey ifade ediyor. Annem eskiden bu rütbeye sahipti. Boğazını temizlemeden ve yüzünü bir sırtışla düzeltmeden önce bir an için garip bir şekilde durup hasarı inceliyor. O lanet sırtış.

"Müdür beni ikinizin de yeni evlerinize yerleşmenize yardım etmem için gönderdi. Yardıma ihtiyacınız olan her şeyi taşımam gerekiyor." Kollarıma baktı. "Arkanda ne var?"

"Hiçbir şey." Vibratörü daha sıkı kavradığımı söylüyorum, ama bunu yaparken başparmağım açma düğmesine basıyor ve elimde titreşmeye başlıyor.

Pierce'ın gözleri eğlenceyle irileşir. "Hiçbir şey mi?"

Yalan söylediğimi ikimiz de bilsek de başımı evet anlamında sallıyorum.

"Bu hiçbir şey patlıcan şeklinde bir oyuncak olamaz, değil mi?"

"Yanmış bir patlıcan belki." Skye öyle diyor, ben de ona öyle bir bakış atıyorum ki bu sadece kıkırdamasına neden oluyor.

"Yani, herhangi bir konuda yardıma ihtiyacınız yok mu?"

"Teşekkürler, ama sanırım anladım." Onun iğnelemelerine dayanamayarak ısıyorum. Ayağa kalkıyorum ve hâlâ titreşen yanık oyuncağı arkamdan çıkarıp kapatıyorum. Neyse ki Pierce bir şey söylemiyor ama yüzü bunu ne kadar eğlenceli bulduğunu veriyor.

Skye ona bir bavul uzattı, o da hiç şikâyet etmeden aldı ve hep birlikte 12 basamaklı merdivenlerden aşağı indik. En azından her gün bu yolu yürümek zorunda kalmayacağız, her ne kadar kıcıma yaptıklarını sevsem de.

Kampüsü geçmeyi başardığımızda, giysilerim ter ve yağmur karışımıyla ıslanmıştı. Cehennem Evi, hatırladığım kadar karanlık ve ürkütücü bir şekilde yoğun yeşilliklerin arkasından fırlıyor. Ev ürkütücü bir şekilde boş, ama sonra herkesin derste olduğunu hatırlıyorum. Özel durumlarımız nedeniyle izin almıştık.

Ön merdivenlerden çıkıyoruz. Yukarı çıkarken, her rayın bir melek figürüyle karmaşık bir şekilde oyulduğunu fark ediyorum. Ürkütücü. İkinci kata çıkarken sanki bana bakıyorlarmış gibi hissettim. Pierce bizimkinin iki katı olan bir odada durdu. Odanın ne kadar süslü ve detaylı olduğunu görünce ağzım bir karışık açık kalıyor. İki adet ikiz yatak var ama odanın yarısı duvarlara asılmış birkaç grup poster ve eskizlerle dolu bir sanat masasıyla çoktan dekore edilmiş gibi görünüyor.

"Bu dolu görünüyor." Skye eşyalarını yere bırakarak söylüyor. Uzay topuzları birbirine karışmış ve her zaman parlak olan gök mavisi gözlerinin altında mor lekeler var.

Pierce çantasını bırakıp kapının pervazına yaslanıyor, nemli sarı saçları alına dökülüyor. "Burası Lukas'ın odası." Skye'ın gözlerinin açıldığını görüyorum ve içimden bir ses benimkilerin de şu anda benzer göründüğünü söylüyor.

"Ya burası ya da hizmetçinin odası. Küçük ama tek seçeneğimiz bunlar, tabii ortak kanepede yatmak istemiyorsanız." Okula dönüş partilerinin olduğu gece gördüğüm tüm o taşlamaları düşünerek burnumu kıvırıyorum.

"Hizmetçinin odasını alacağız." Skye onu almaya giderken eşyalar.

Pierce çenesini ovuşturur. "Bak, bununla ilgili sorun hizmetçinin odada sadece bir ikiz yatak için yer var."

Skye'in paniklemiş gözlerini yakalıyorum. " değil, bunu ben alırım."

Pierce bir an için bana ters ters bakıyor gibi görünüyor, sonra Skye'in başını salladığını fark ediyorum. "Hayır, hayır sorun değil. Kendine ait bir alanın olmasını hak ediyorsun. Sen benden daha çok şey kaybettin."

"Emin misin Skye? Kalabileceğimiz başka bir yer olup olmadığına bakabiliriz. Belki kampüs dışında bir yerde."

Pierce bir kıkırdama çıkarır. "Sana iyi şanslar. Burası küçük bir ada cadısı, birkaç sopa ve o kara kalbindeki vudu büyüsüyle bir ev yaratamazsan burada sıkışıp kalırsın."

Ona alaycı bir bakış fırlatıyorum ama bu kadar yorgun olduğum için muhtemelen hafif bir kızgınlık olarak algılanabilir. "Peki." Tartışamayacak kadar yorgun olduğumu söylüyorum. "Bana odamı göster."

Kollarını iki yana açarak işaret ediyor ve Skye'ı yeni evine yerleşmesi için yalnız bırakıyorum. Acaba Lukas pislik ikizinden daha mı iyi?

Canavar'ın şatosundaki batı kanadına rakip olan rutubetli bir koridordan geçiyoruz. Birkaç örümcek ağına bakıyorum, havada küf kokusu var. Arkadan takip ediyorum ve tepedeki bir odaya çıkan döner bir merdivenden yukarı çıkıyorum. Son basamağa geldiğimizde kendimden geçmeye hazırım. Yeni odamı görünce kendimi kulesine kapanmış Rapunzel gibi hissediyorum. Evin arka tarafına bakan küçük bir pencere var. Uzaktan okyanusu belli belirsiz seçebiliyorum.

"İşte burası. Çocuklar bütün gün girip çıkıyorlar ama en azından burada seni çok fazla rahatsız etmezler. Eğer bize katılacak kadar cesursan Graham genelde akşam yemeğini 7 civarında hazırlar. En iyi yemeklerden bazılarıdır ve asla yemek artığı kalmaz." Benim hoşuma gitmeyecek kadar nazik davranıyor, sanki bir şeylerin peşindeymiş gibi beni geriyor. Eşyalarımı bırakıyorum ve yatağa ulaştığımda dizlerim altıma çöküyor.

"Biraz dinlen cadı." Çıkarken kapıyı tuttuğunu söylüyor.

"Beni buraya kilitlemeyeceksin, değil mi?" Pierce'a mırıldanıyorum, ödünç aldığım kıyafetlerimi çıkarma zahmetine bile girmeden uzanırken uyku beni penelemeye başlamıştı bile.

"Söz vermiyorum." Pierce kapıyı arkasından kapatırken yüzünün muziplikle dolu olduğunu söylüyor. Hayal kırıklığıyla bir inilti çıkardım. Sanırım artık burada yaşıyordum.

OceanofPDF.com

BÖLÜM YIRMI ÜÇ

Lukas

"Benimle dalga mı ?"

"Ne? İlave yatağı olan tek oda seninkiydi." Pierce bir hamburgeri ağzına atıp dağınık bir şekilde çiğnerken yemek kırıntılarının çenesinden aşağı aktığını söylüyor.

"Bana Skye Dannon ile aynı odayı paylaşmam gerektiğini mi söylüyorsun? Onun gidebileceği başka bir yer yok mu?" Hayatımı sikeyim. Onunla aynı odayı nasıl paylaşabilirdim ki? Sertleşmeden ya da aklıma en iğrenç senaryolar gelmeden aynı odada bile kalamıyordum - hepsi de bir şekilde onun çıplak olmasını içeriyordu.

Normalde arzularımı gerçekleştirme fırsatını kaçırmazdım ama ona karşı hissettiğim bu delice çekim beni korkutuyordu.

"Neden endişeleniyorsun? Yatağın altında sakladığın porno zulanı bulmasından mı?"

Kafasının arkasına vurdum.

"Ow. Orospu çocuğu. Bu ne içindi?"

Kendi hamburgerimi ısırdım. "Çocukluğumuzdan beri porno saklamak zorunda kalmadım, moron. Artık hepsi internette."

Kıkırdıyor, gözlerindeki şeytani parıltı onu saplantılı bir şekilde çizdiğimi bilip bilmediğini merak etmeme neden oluyor. Pierce onu odama aldığından beri bunları çoktan bulmamış olmasına imkân yok. Paniğin beni pençelediğini hissediyorum. Deli bir sapık değilmişim gibi nasıl davranabilirim?

"Ondan hoşlanıyorsun."

"Ne? Hayır." Başboş düşüncelerimin ipucuyla yukarı çıkmaya çalışan Şehvet'in çekiciliğini aşağı itiyorum. Sadece bir kez adını anmak

gitmeye hazırlanıyor gibi görünüyor. Onu suçladığımdan değil. Ona olan ilgim söz konusu olduğunda onun etkisine bile ihtiyacım yok gibi görünüyor.

"Ohhh. Çok mu protesto ediyorsun kardeşim?"

"Kardeşim, neden sadece bir kişiden hoşlanayım ki?"

"İstediğim herkesi elde edebileceğimi biliyorsun."

Benim de yapmam gereken bu. Başka biriyle birlikte olmaya odaklan ve onu hemen istenmeyen biri haline getirecek saçma bir kusuru olmasını um. Onunla aynı odayı paylaşmaya zorlanırken böyle bir şey ortaya çıkmalıydı.

"O zaman ona çıkma teklif etmemin bir sakıncası yok, değil mi?"
Garrison tüm konuşmamızı dinledikten sonra sessizce yemeğini yiyor.

Bir an ona bakıyorum ve sonra hiç umurumda değilmiş gibi sırtıtıyorum - Pierce'la birlikte büyürken mükemmelleştirdiğim bir bakış .

"Neden umursayayım ki?" Anında mideme yerleşen kıskançlık hissini görmezden geliyorum. "Hiç umurumda değil." Hissetmesem bile bu benim gerçeğim olacak.

Şu anda. Skye Dannon beni bu şekilde kontrol edemez. Beni kontrol etmeye çalışan insanlardan ve şeylerden yeterince çektim ve bir anlığına dikkatimi çekmeyi başaran ateşli bir kız bunlardan biri olmayacak.

BÖLÜM YIRMI DÖRT

Skye

Tamam. Panik yapmayacağım. Gördüğüm en seksi adamla aynı odada kalma konusunda olgun bir yetişkin gibi davranacağım. Tanrım, ya ben buradayken mastürbasyon yaparsa? Ya bir ara yanında bir kız varsa? Nasıl giyinmem gerekiyor? Düşüncelerim dönüp duruyor, her biri bir öncekinden daha endişeli. Hizmetçinin odasını seçmediğim için bir pişmanlık hissediyorum ama bu Salem'e haksızlık olurdu. O yangında neredeyse her şeyini kaybetmişti, oysa benim eşyalarım çoğunlukla zarar görmemişti. Yorgunum ama derimin altında henüz dinlenmeme izin vermeyen gergin bir enerjinin dolaştığını hissediyorum. Yeni evime yerleşiyor, eşyalarımı istediğim yerlere yerleştiriyorum. Annemin fotoğraf albümünü göğsüme bastırıp dumanın kokusunu içime çekiyorum ve resimleri karıştırıyorum. Keşke fotoğrafın içinden uzanıp kucağına kıvrılabilsem ve ona özlediği her şeyi anlatabilsem. İçimi çekiyorum ve onu yeni yatağımın altına yerleştiriyorum. O kadar yorgunum ki uykunun beni pençelediğini hissediyorum. Işığı kapatmaya gidiyorum ve gözüm Lukas'ın masasına takılıyor. Ne zaman geleceğini merak ederek etrafıma bakıyorum ve oda hâlâ boşken bir göz atmaya karar veriyorum. Masasının köşesinde duran ufalanmış bir kâğıdı belli belirsiz elime alıp kenarlarını açıyorum ki nefesim boğazımda düğümlenip boğuk bir soluk vermeme neden oluyor. Önümdeki resme bakıyorum, sanatı oluşturan koyu renkli geniş çizgiler ve elim titriyor, inanamayarak bakarken kalbim çarpıyor.

Benim.

Kendimin yakından çekilmiş detaylı bir portresine bakıyorum. Burnumdaki küçük şişliğe kadar en küçük parçamı bile yakalamış. Fotoğrafta kahkahalar atıyorum, gözlerim neşeyle dans ediyor, burnumun kenarlarında minik çiller var. Saçlarım iki dağınık uzay topuzu şeklinde toplanmış ve ben

bir kulaklığım omzuma doğru sarkıyor. Resmi incelemeye dalmışım ki arkamdan gelen abartılı bir öksürüğü neredeyse duymuyorum. Elimdeki kâğıdı hızla bırakıp arkamı dönüyorum, yakalandığım için yüzümde şiddetli bir kızarıklık oluşuyor.

"Gördüğüm kadarıyla kendini evinde hissediyorsun." Lukas'ın neredeyse ağır bir ses tonuyla söylediği bu söz, zaten yüksek olan nabzımın fırlamasına neden oldu. Tanrım, onu her gördüğümde daha mı yakışıklı oluyordu? Bacaklarımın birbirine kenetlendiğini hissediyorum ve sessizce kendimi azarlıyorum. O benim oda arkadaşım olacak.

"Özür dilerim." Odanın kendi tarafıma doğru kayarak söylemeyi başarıyorum. Javelynn'in bana ödünç verdiği eteğin biraz küçük olduğunun ve bacaklarımı gülünç bir şekilde gösterdiğinin farkında olarak yatağın kenarına geçici olarak oturuyorum. Lukas bunu fark etmemiş gibi görünüyor ve düşürdüğüm kâğıt parçasına doğru ilerliyor. Kâğıda, geçen gün ona çizimlerimi gösterdiğimde takındığı kaş çatma tavrını takındığını gördüğümde midem düğümleniyor.

Tek kelime etmeden kâğıdı buruşturup atıyor, ayakkabılarını tekmeliyor ve yorganının üstüne uzanıyor. Oda arkadaşlığı kuralları ve beklentileri hakkında konuşup konuşmayacağımızı merak ederek kendimi garip hissediyorum. Düşüncelerimle boğuşurken bacağım kendi isteğiyle zıplamaya başlıyor. Zihnim farklı senaryolarla dolup taşıyor, ta ki kendimi panik atak krizine sokana kadar.

"Çıkar ağzındaki baklayı, endişeni buradan bile duyabiliyorum." Diyor, kolunu gözlerine sarkıtıp ışığı engelliyor.

"Şey... Ben... ne..." Alt dudağımı ısııyorum ve "Ne bekliyorsun?" diye sormadan önce kendimi sakinleştiriyorum. Kolunu aşağı indiriyor ve kaşlarını soru sorar gibi kaldırıyor.

"Bu oda arkadaş durumuyla." Açıklığa kavuşturuyorum. "Salem'den önce hiç oda paylaşmadım, özellikle de bir erkekle paylaşmadım. Kuralların ne olduğundan emin değilim. Burada mı üstünü değiştireceksin? Burada kızlar mı var?" Sinirle yutkunuyorum.

Ağzı yukarı kalkıyor, "Burası benim odam Tails, yani burada üstümü değiştireceğim. Ve her türden insanı yukarı getirme eğilimindeyim."

"Oh." Aklım az önce bana söylediği kelimeye takılmadan önce söylüyorum. "Tails?" Kafam karışmış bir şekilde soruyorum.

Saçımı işaret ediyor, "Atkuyruğu."

"Uzay topuzlarım mı?" Bilinçli bir şekilde saçıma dokunuyorum.

"Her neyse. Kapı koluna çorap gibi bir şey bırakacağım. Sen de aynısını yapmaktan çekinme." Kaşlarımın havaya kalktığını hissettim. Bunu kullanmaya hiç niyetim yoktu ama Lukas'ın nerede durduğunu bilmek iyi oldu. Lukas'ın

Buraya her türlü insanı getirdiğini söylemesi dikkatimden kaçtı. Aklıma onun başka bir adamla birlikte olduğu bir görüntü geliyor ve lanet olsun, neden bu kadar seksi olmak zorundaydı ki? Ne kadar cazip olursa olsun bu düşüncüyü aklımdan kovuyorum ve çantamdan kıyafetlerimi topluyorum.

"Kullanabileceğim bir banyo var mı?"

Parmağını sağa doğru kıvrıyor, "Solda dört kapı aşağıda."

Talimatlarını uygulamak ve kendimi sakinleştirmeye çalışmak için aceleyle dışarı çıkıyorum. Banyoya girdiğimde midem bulanıyor. Aman Tanrım. Biz de mi aynı banyoyu paylaşıyorduk? Oh Tanrım, oh Tanrım. Kendimi *New Girl*'ün setine adım atmış gibi hissediyorum, sadece daha büyük ve daha fazla pisuar var. Neyse ki iki kabinim ve birkaç duşum vardı da bir nebze mahremiyetleri olduğu için mutluydum. Arkamı dönüp Lukas'a kullanabileceğim başka bir tuvalet olup olmadığını sormak geldi içimden. Pierce bize fazla bir tur attırmamış, sadece kaybolmadan önce odalarımıza bırakmıştı. Eminim Salem şimdiye kadar uyumuştur. Ayakta duracak hali yoktu ve doğruyu söylemek gerekirse ben de çok geride değildim. Kadın olmaya karar verdim ve boş bir kabine girip ödünç aldığım kıyafetlerimi çıkarıp kiraz rengi pijamalarımı giydim. Dekan Camden bize acımış ve odamdan kurtarabildiğim kıyafetleri kampüs çamaşırhanesinde temizlememe yardım etmişti. Neyse ki artık duman kokmuyorlardı. Tanıdık ve rahatlatıcı bir şey için minnettardım. Babamdan ilk kez ayrı kalmak yeterince zordu ama bir de oda arkadaşı, ardından yangın ve yeni, sıcak, dikkat dağıtıcı bir oda arkadaşı? Babamın yangın ve ev arkadaşının değişmesi konusunda çılgına döneceğini biliyordum ama şu anda bununla uğraşacak kafa yapısında değildim. Onu yarın aramaya karar verdim. Eminim yaşam koşullarımdaki değişiklikten çok daha fazla heyecanlanacaktır. Bu kısmı dışarıda mı tutmalıyım diye içten içe irkiliyorum. Yaygara koparmasına ve bursumu tehlikeye atmasına ihtiyacım yoktu. Ne pahasına olursa buradaki yerimi korumaya kararlıyım. Dünyanın en ateşli, en dikkat dağıtıcı adamıyla aynı odada kalmam gerekse bile.

Banyodan döndüğümde, Lukas masasında çizim yaparken ben yatağın üstüne yığılıyorum. Yorganın altına girme zahmetine bile katlanmadan, Lukas'ın kara kaleminin parşömen üzerinde çıkardığı sesleri dinleyerek uzanıyorum. Rüyasız bir uykuya dalmam için beni çabucak yatıştırıyor.

Uyandığımda alt kattan gelen boğuk kahkahalar duyuyorum. Oda loş, güneş uzaklarda yeni yeni batmaya başlıyor. Gözlerimi kırıştırarak kirpiklerime yapışan uykuyu temizliyorum. Karnım

gurulduyor ve bütün gün pek bir şey yemediğimi fark ediyorum. Yataktan fırlayıp kıyafetimi değiştiriyorum. Saçlarımı yeniden düzgün atkuyruğu şeklinde bağıyorum, topuz yapmak yerine sallanmalarını tercih ediyorum.

Aşağıya iniyorum ve konuşulanları duyuyorum. Adımlarımı yavaşlattım, artık birlikte yaşadığım bu adamları dinlemeye niyetliydim.

"Senin erkek etini istemeyecekler Graham Cracker."

"Bırak köpekbalığı kukusunun tadını çıkarsın."

"Bu şarküteri! Herkes şarküteri sever." İtalyan aksanlı derin bir ses cevap verir.

"Erkek etini küçük bir kuku üzerinde istediğin için seni yargılamayacağız, Graham."

"İtalyan sosisini kim sevmez ki?" Bir kahkaha tufanı kopar Bu.

"Eminim İtalyan Sosisli Graham'ını yemelerini istiyorsundur."

"Vejetaryen olabilirler." Homurdanan bir ses devreye girer.

"O zaman peynir ve üzümleri yiyebilirler!" Zorunda olan Graham cevapları olabilir.

"Ya da vegan."

"O zaman sadece üzümler." Graham, az önce tezgâha salam atmış gibi bir ses çıkaran bir şeyi yere çarparak söylüyor.

Salem'in yanıma doğru yürüdüğünü görüyorum, hala biraz dağınık olsa da biraz daha dinlenmiş görünüyor. Ona sessiz olması ve yanıma gelmesi için bir işaret veriyorum. Köşemde bana katılıyor, dinliyor.

"Başka bir köpekbalığı kokusu olmasın." Yeni bir ses homurdanıyor.

" DIYE OKUNUR CHARCUTERIE! CHAR-CU-TERIE!"

Salem ve ben kahkahalarımızı bastırarak birbirimize bakıyoruz.

"Acılarına son vermeli miyiz?" Salem fısıldıyor.

Büyük bir el omzuma dolanıyor ve bir çığlık atarak sıçramama neden oluyor.

"Kulak misafiri olmak kabalıktır." Lukas'ın ikiz kardeşi fısıldıyor, kollarını benim ve Salem'in bükülmüş omuzlarına dolamış. Sabun ve odunsu bir şeyin kokusu bizi sarıyor.

"Çek ellerini Pierce." Salem omuz silkerek onun elinden söylüyor. İkimizi de bırakıyor, ellerini ceplerine sokuyor ve Salem'e sırtıyor. Salem kollarını göğsünde kavuşturmuş duruyor ve ona küçümseyerek bakarak bir sakız patlatıyor. İkisinin birbirlerine bakışı bir orman yangını başlatmaya yetecek kadar sıcak. Pierce saniyeler içinde

Salem her ne kadar ondan rahatsız olmuş gibi görünmeye çalışsa da gözlerinde dans eden bir arzu kıvılcımı var.

Gözlerim ikisi arasında gidip geliyor.

"Yeni evini beğendin mi?" Pierce bakışlarını

Salem.

"Evet, hep süper ürkütücü, donmuş bir evde yaşamak istemişimdir.

Kule."

"Ben olsam Ara sen Rapunzel, ama belki Anne
Gothel o daha fazla

uygun."

"Ben gidiyorum-" Başlıyorum ama Salem'in Pierce'a yaklaşmasıyla sözüm kesiliyor.

"Peki bu seni ne yapar? Guatrı ve altı ayak parmağı olan kötü adam mı?"

Kalbini tutarak incinmiş gibi davranıyor. "Belli ki tüm Aranıyor tabelalarında yakışıklı olan benim." Sırıttırıyor ve ben bile bunun etkili olduğunu kabul etmek zorundayım. Yine de Lukas bana baktığında aynı etkiyi yaratmaması garip. İkiz olmalarına rağmen, her birinin hisler çok farklı.

Salem sertçe yutkunuyor ve bileğimi tutmadan önce ona kaşlarını çatıyor. "Hadi gidip biraz yemek yiyelim Skye."

"Memnuniyetle."

BÖLÜM YIRMI BEŞ

Lukas

Yatağımda uzanıyorum, Skye sadece birkaç adım ötemde battaniyesine sarılmış. Çıkardığı her ses bana işkence gibi geliyor. Graham'ın yeni misafirlerimiz için yaptığı ev yapımı dondurmayı yalarken ona bir sürüngen gibi bakmamak için akşam yemeğinde yemek için farklı bir yer bulmak zorunda kaldım. Double çikolata aromalı ve üstü kremalı. Adamın kirazı nereden bulduğunu bilmiyorum, acayip bir yemek dehasıydı ve uzak adamızda istediği her yiyeceği elde edebiliyordu. Sanırım ailesinin restoran bağlantıları sayesinde bu çok da şaşırtıcı değildi.

Karanlığın beni uykuya sürüklemesine izin vererek düşüncelerimi sakinleştirmeye çalışıyorum ama başaramıyorum. Bunun yerine kendimi Skye'in çıkarmaya devam ettiği alçak inleme sesine odaklanmış buluyorum. Lanet olsun, çok sıcak.

Ellerimi yüzümde gezdiriyorum. Onun bu kadar yakınımda olması ve bu konuda hiçbir şey yapamamak beni öldürüyor.

Bu kızda beni bu kadar büyüleyen şeyin ne olduğunu bilmiyorum. Bariz güzelliğinin yanı sıra, onu takip eden bir iyilik var, ama aynı zamanda bir karanlık da var. Sanki incinmiş ama diğer tarafa geçmeyi başarmış gibi ve bu benim ilgimi çekmiyorsa lanet olsun. Sayamayacağım kadar çok kez incinmişim ama içinde boğuluyormuşum gibi hissediyordum.

Annemi bulduğumdan beri... hayır, beni sonsuza dek değiştiren o an olmasına rağmen bu gece bunu düşünemezdim. Bazen farklı bir seçim yapsaydı ve bizi terk etmeseydi nasıl olurdu diye merak ediyordum. Bazen, itiraf etmekten utanıyordum, onu bulan Pierce olsaydı nasıl biri olurdu diye merak ediyordum. Ya da babam. Gülü elime sürüyorum ve suçluluk duygusunun kemirdiğini hissediyorum. Eğer oraya bir an önce varsaydım

biraz daha erken. İşaretleri fark etmiş olsaydım, belki hala burada olurdu ve ben de bu kadar kırılmazdım.

Kahretsin, bu gece oraya gitmeyeceğime dair kendime söz vermiştim. "Lukas..."

Skye'in ağzından adımla duyunca tüm vücudum kaskatı kesiliyor. Oda bir şey göremeyecek kadar karanlık ama tekrar söyleyip söylemediğini görmek için nefesimi tutuyorum.

Yutkunuyorum, kalbim göğsüme çarpıyor. "Skye?"

Cevabını duymak için bekliyorum ama sadece yumuşak bir nefes sesi duyuyorum. Homurdanıyorum. Bu sadece ilk gece, yılın geri kalanında bunu nasıl yapacağım? Belki kendimi duyarsızlaştırabilirim...

Skye bir inilti daha çıkarıyor ve başım yana kayarak uyanık olup olmadığını anlamaya çalışıyorum ama burası çok karanlık. Rüyasında beni mi görüyor?

Çarşafalarında bir hışırtı ve anlam veremediğim bazı mırıltılar duyuyorum.

Dışarı.

Harika. Sadece harika.

"Uyanık mısın?" Cevap vermesi için nefesimi tutarak girişimde bulundum. I

daha fazla hışırtı duydum.

"Tanımadığın biriyle aynı odayı paylaşmak sana da garip gelmiyor mu?" Hafif sesi soruyor ve kulaklarıma müzik gibi geliyor. Nefes alıyorum, karanlıkta dönüp ona bakıyorum.

"Ne bilmek istiyorsun?"

"Bilmiyorum." Bir an düşünür. "En sevdiğin renk?"

"Siyah."

Bir kahkaha atıyor. "Anlaşıldı."

"Neden seninki?"

"Mavi." Sesi bitkin geliyor. "Birlikte bir çürük yapardık. Siyah ve mavi."

"Eh. O kadar da kötü değil." "Neden olmasın?"

"Çürükler acıdan kurtulduğunuzu hatırlatır." "Gecenin bu saati için inanılmaz derecede anlayışlısın." "Biraz uyu, Skye."

Bekliyorum, nefes alış verişini sabitleşirken onu dinliyorum. Küçük bir inilti çıkarıyor ve Lust bunu fark ediyor. Ses beni sıfırdan yüze çıkarıyor. I

Arzu hissinin benden etrafımdaki odaya yayıldığını hissedebiliyorum. Bu baskıdan kurtulmak için sikimi kavramam gerektiği noktaya kadar beni bunaltıyor.

"Aman Tanrım, Lukas evet." Fısıltısını duyuyorum ve bu beni uçurumun kenarına gönderiyor.

Dudaklarım bir sırıtışa dönüştü, beni istediğini biliyordum. Belki de bu o kadar da kötü olmazdı.

OceanofPDF.com

BÖLÜM YİRMİ ALTI

Salem

Gecenin bir yarısı ve kendimi yırtık pırtık battaniyelerimin arasında çırpınırken buluyorum. Boğazımda bir çığlık düğümleniyor ama neyse ki bu sefer duman yok. Bu iğrenç kuledeki odam buz gibi olmasına rağmen hafif bir ter tabakası tenime yapışıyor. Kâbus her zamanki gibiydi ama kampüse geldiğimden beri daha da şiddetlenmişti. Stres diye geçiştirmeye çalışıyorum ama görüntülerin zihnimde tekrarlanmasına engel olamıyorum.

Büyükannemin genç versiyonuna benzeyen bir kadın uzun beyaz bir elbise giyiyor ve başında çiçeklerden bir taç var. Onu takip etmem için eliyle işaret ediyor. Sorgulamadan yapıyorum, sık ormandaki gizli bir patikadan geçiyorum. Zarifçe hareket ediyor, bana güvenle gülümsüyor ve hala takip edip etmediğimi kontrol ediyor. Gizli bir mağaraya doğru ilerlerken buz gibi bir ürperti hissediyorum. Burada beni neyin beklediğini biliyorum ama yine de ayaklarım kendi iradeleriyle hareket etmeye devam ediyor. Etrafımdaki havayı kalbimin düzenli atışıyla eşleşen alçak bir gümbürtü dolduruyor. Mağaranın arkasına ulaştığımızda soğuk iliklerime kadar işliyor.

"Düzelt şunu Salem." Büyükannemin sesi yalvarıyor. Gülsuyu ve lavanta kokusu yanından geçerken beni sarıyor. Mağara duvarının arkasıyla neredeyse aynı hizaya gelene kadar adım atıyorum. Karanlık, sanki bilmediğim bir sırrı biliyormuş gibi bana bakıyor. Önsezi duygusunu görmezden geliyorum ve yapmam gerektiğini bildiğim, bedenimin beni yapmaya zorladığı şeyi yapıyorum. Ellerim duvara dokunmak için uzanıyor ve bir ışık parlaması elimi yakarak dışarı fırlıyor. Etim yanıyor ve bir çığlık atıyorum. Kömürleşmiş et kokusu havayı doldururken avucumun üzerinde bir desen belirliyor.

"Bunu düzeltmelisin Salem!" Büyükkannemin sesi yine çağırıyor, bu sefer daha ısrarlı ve korku dolu. Ama ben ne yapacağımı bilmiyorum. Yanık elimi kucaklıyorum.

"Ne yapmam gerekiyor?" Bağıriyorum ama kelimelerim bir vınlama sesi tarafından yutuluyor.

Birden önümde duran kapüşonlu bir figür beni bileğimden kavırıyor. Yüzünü seçemiyorum ama çok güçlü. Kendimi bu adamdan uzaklaştırmaya çalıştıkça güm güm güm sesleri daha da çılgınca bir hal alıyor.

"Bu savaşı kazanamazsın, Salem. Teslim ol!" Adam bağıriyor, sesinin derin hırıltısı çok tanıdık ama daha önce nerede duyduğumu çıkaramıyorum. Diz kapağımın arkasına tekme atıyor ve sendeliyorum. Avuç içimi mağaranın duvarına dayarken zalim bir kahkaha atıyor.

Gürültülü bir patlama kulaklarımı deliyor ve duvarın dibinden bir çatlak oluştuğunu, altımızdaki toprağın sarsıldığını görüyorum. Adam bileğimi bırakıyor ve başımı pürüzlü kayaya öyle sert çarpıyor ki, yere yığılmadan önce siyah noktalar görüyorum. O zaman mağaranın suyla dolduğunu fark ediyorum ama bedenim hareket edemiyor. Tam ağzım tuzlu suyla dolmaya başladığında uyanıyorum, nefes almak için mücadele ederken ciğerlerime giriyor.

Kollarımı kendime doladım ve derin bir nefes almaya çalıştım, bu sadece bir rüyaydı. Adamın bileğimi saran kemiksi parmaklarını hâlâ hissedebiliyordum. Kendi donmuş parmaklarımı o bölgede gezdiriyorum, kendimi gece teröründen kurtarmak için çaresizce. Elim geçici bir şekilde ters çeviriyorum, derimi her ne desense o yanmış bulacağımdan korkuyorum. Tanıdık çizgileriyle lekesiz tenimi olması gereken yerde görünce rahat bir nefes alıyorum.

Kapım çalınıyor ve kapıyı açmak için ayağımı sürüyene kadar battaniyenin küçük parçasını vücuduma sarıyorum. Ellerim hafifçe titriyor ve kâbusumun beni sarsmasına izin verdiğim için kendimi azarlıyorum. Kapıyı açtığımda, varlığımın baş belası gömleksiz Pierce, kollarını yontulmuş göğsünün üzerinde kavuşturmuş öylece duruyordu. Tanrım, bu evdeki herkes bu kadar çekici olmak zorunda mıydı? Etrafımızdaki birçok erkeğe ağzımın suyu akmadan akşam yemeğini zar zor atlatabiliyordum. Ama bu pislik? Vücudumun beni çıldırtacak şekilde tepki vermesine neden oluyordu. O kadar insan varken, bu adamdan etkileniyor olmalıydım.

"Bir çılgılık duydum, iyi misin? Lanet olsun, burası buz gibi!" "Şaka yapmıyorum." Battaniyeyi daha sıkı tutarak söylüyorum. Bu kadar kötü değildi.

Yatağa ilk girdiğimde sıcaklık çok düşmüştü.

Gece.

Önce çenesindeki hafif kirli sarı tüyleri kaşıdı.

Cevap veriyorum. "Sizi odama davet edebilirdim ama Garrison horluyor ve şu anda fazladan battaniyemiz olduğunu sanmıyorum."

Odasına girme düşüncesiyle alay .

"Ya da seni sıcak tutabilirim?" Diyor, dudakları kıvrılmış ve Gülümseme.

Önerisi karşısında ağzım açık kaldı. Bir yandan ondan nefret ediyorum. Diğer yandan tekrar hipotermiye yakalanmak istemiyorum ve o kâbustan sonra hâlâ titriyorum. Gözlerimi kısarak ona bakıyorum. "Tamam, Ledger, bir şartla."

"Adını söyle." Sanki ona en sevdiği şekeri aldığımı söylemişim gibi sırtışı daha da genişledi.

"Ellerini kendine sakla."

"Seni uykunda hissetmemden mi korkuyorsun, cadı?"

Kaşlarımı çattım. "Boş ver, ben donarım." Kapıyı kapatacağım ama o güçlü parmaklarıyla kapıyı yakalıyor.

"Söz veriyorum, sana dokunmayacağım. Pinkie yemin eder." Elini kapıdan çekip serçe parmağını bana doğru kaldırıyor. Bu adamın tırnaklarının bu kadar bakımlı olması yasadışı olmalı. Hâlâ kaşlarımı çatarak bir hayal kırıklığı sesi çıkarıyorum ama uçlarındaki siyah cilas dökülen kendi serçe parmağını kaldırıyorum. Serçe parmağını benimkinin etrafına doluyor ve gözleri parlayarak bana bakıyor.

"Gidip battaniyemi alacağım ve hemen döneceğim." Beni odamda tek başıma bıraktı. Yatağıma geri yerleşirken tüylerim diken diken oldu. Pierce Ledger'ın benimle yatağımda uyumasına gerçekten izin mi veriyordum? Kısa bir süre Skye'ı bulup bana eşlik etmesini istemeyi düşündüm ama onu rahatsız etmek ya da odam haline gelen donmuş tundraya maruz bırakmak istemedim. Pierce pisliğin teki olabilirdi ama iki seferde de donmama izin verebilirdi. Ve eğer bana biraz vücut ısısı vermek istiyorsa, ben kimim ki bunu geri çevireyim? Donma görüntüsünü es geçiyorum, teşekkürler.

Sadece birkaç dakikalığına gitti ama geri döndüğünde hava daha da soğuk görünüyor.

"Tanrım, burada nasıl uyuyordun? Rapunzel fikrini unut, sana Elsa demeye başlamak zorunda kalacağım." Yatağın kenarına oturuyor ve ağırlığının yerleştiği yere doğru eğiliyor. İkimizin de üzerini kalın, kapitone bir battaniyeyle örtüyor, o kadar yumuşak ki okşamamak için kendimi zor tutuyorum.

"Disney göndermelerini gerçekten seviyorsun, ha?" "Ne diyebilirim ki, harika bir zevkim var."

"Cümlelerin sonunun farklı biteceğini düşünmüştüm." "Ne söyleyeceğimi sanıyordun?"

"Başka bir Disney filmi göndermesi."

"Hayır, sanırım bu ikisiyle yetineceğim. Ne kadar büyük bir inek olduğumu bilmene gerek yok. Bu itibarımı zedeler."

"Buna izin veremeyiz."

Yüzümü tuğla duvara dönüyorum, sırtım Pierce'a dönük. Pierce'a yaslandığım için artık çok daha sıcak hissediyorum. Hâlâ gömleksiz olduğu ve şimdi yanıma sokulduğu gerçeğini bir kenara itiyorum. Benim yatağımda. Kahretsin.

"İyi geceler cadı."

"Tatlı kâbuslar, Ledger." diye bıkkın bir iç geçirdim.

Beni en çok rahatsız eden kişiye sokulduğum için uykuya dalmam uzun sürmüyor.

Ağzım pamukla doluymuş gibi hissediyorum. Bedenimi hareket çalışıyorum ama başaramıyorum. yatakta Pierce'la birlikte olduğumu fark gözlerim fal taşı gibi açılıyor ve beni kendine doğru bastırıyor. Her kıvrımım onunla aynı hızda. Sadece bu da değil, aynı zamanda kalkmış sikinin klitorisimi hafifçe salladığını hissediyorum. İstmeden de olsa bir inilti çıkardım ama lanet olsun. Tekrar sallanıyor ve omurgama bir sıcaklık atışı gönderiyor.

Pierce'ın parmaklarının önümden kayarak göğsümü avuçladığını ve meme ucumu okşadığını hissettiğimde bunun neden bu kadar korkunç bir fikir olduğuna dair tüm düşünceler kafamdan uçup gidiyor. Çok iyi hissettirmesi dışında neden izin verdiğime dair hiçbir fikrim yok. Kendimi ona doğru yaslıyorum ve dudaklarından bir homurtu kaçtığını duyuyorum.

"Siktir, Salem." Tüm uzunluğunu ıslak yarığıma sürttüğünü söylüyor. İç çamaşırım tamamen sıırılsıklam ama bizi onun içime girmesinden ayıran tek kumaş parçası o gibi görünüyor.

Dudaklarını boynumda hissettiğimde nefeslerim hızlanıyor. Dudaklarının tenimdeki hissi, kilitlendiğim bu ateşli rüyayı bozuyor ve kucağından sıyrılıp kalbimi tutarak parmaklarımı dağınık saçlarımda gezdiriyorum.

"Tek kural dedim, Pierce!"

"Yine de hoşuna gidiyor gibiydi." Bana doğru uzandığını söylüyor ama beni tekrar içine çekmeden elini itiyorum. Elini

Pijama pantolonundan kurtulan ereksiyonu aşığı yukarı gidip geliyor ve lanet olsun ki kocaman. Gözlerimi ondan ayıramıyorum ve kendimi dudaklarımı yalarken buluyorum.

"İşte bu bebeğim, bunu ne kadar çok istediğini görebiliyorum."

Gözlerim ona dikildi, "Milyon yıl geçse de asla." Tükürdüm.

Bir inilti çıkarıyor, hala kendini zorluyor, "Asla mı?" Bana gülümsüyor ve lanet olsun ki onu tokatlamak mı yoksa öpmek mi istediğimi bilemiyorum. Bana hissettirdiğı kafa karışıklığı yüzünden bir öfke dalgası hissediyorum. Onu bu sefer yataktan itiyorum. Bir çığlık atıyor ve tehditkâr bir bakışla ayağı kalkıyor. Ona aynı derecede sert bir bakışla karşılık veriyorum, umarım "O kocaman sikini buradan çıkar ve siktir git" diyen bir bakış.

"Böyle mi oynamak istiyorsun bebeğim?" Beni öne doğru çekerken bir elini bileğime doladığını söylüyor, bana neyin çarptığını bile anlamadan ona karşı hizalandım. Dudaklarını dudaklarıma çarpıyor ve nedense ona açılıyorum. Kalçalarını içime doğru iterken dilimi onunkinin üzerinde gezdiriyorum. Vücutlarımızın sürtünmesi klitorisime lezzetli, baş döndürücü bir sıcaklık gönderiyor. Vücudum ona sahip olmam ve hemen şimdi ona sahip olmam için çığlık atıyor. Bacaklarımı etrafına doluyorum ve onu daha da yakınımaya çekiyorum, kafam onu uzaklaştırmamı fısıldasa da klitorisimin başka planları var. Bunların hepsi Pierce'ın orgazm olmasını da içeriyor. Aniden arkasına yaslanıyor ve iç baldırıma bir tokat atıyor.

"Ne oluyor lan?" Beni ne kadar muhtaç hale getirdiğinden utanıyorum ve bedenini bedenime karşı özlüyorum. Bana memnuniyetle bakarken karanlık bir kıkırdama çıkarıyor.

Ayağı kalkıyor ve bana sırtarak sikini pantolonunun içine sokuyor. "Asla, ha?"

"Defol, pislik!" Yüzümün öfke, şehvet ve hayal kırıklığıyla yandığını hissediyorum. Daha fazla keşfetmek istemediğim duygular çünkü Pierce'ı odamdan kovmak için kendimi ayağı fırlatmakla meşgulüm.

"Bu arada battaniyen bende kalacak." Ben kapıyı çarpmadan önce yüzünde bir şaşkınlık ifadesi beliriyor.

Pierce Ledger'ı sikeyim.

BÖLÜM YIRMI YEDİ

Skye

Dün gece zar zor uyuyabildim. Lukas çok ateşli olabilirdi, ama bütün gece çalışan bir çim biçme makinesi gibi horluyordu ve bir noktada mastürbasyon yaptığını duyduğuma emindim, gerçi bu sadece benim hayal gücüm olabilirdi, ama lanet olsun, ondan sadece birkaç ötede yatarken her türlü tahrik olmuş hissettim.

Üst üste ikinci gece uykusuz kaldığım için bu sabah kendimi daha da huysuz hissediyordum. Normalde parlak olan cildimin yerini koyu halkalar almış ve yorgunluktan şişmiş gibi görünmelerine neden olmuştu. Bu sabah hiçbir kapatıcı o bebekler üzerinde işe yaramadı.

Evin havası bu sabah serindi ve motor gibi horultusu hâlâ devam eden Lukas'ı rahatsız etmemek için elimden geldiğince sessiz bir şekilde fazladan bir çift diz altı çorap giydim. Şanslı ahmak. Onun bu kadar derin uyuyabilmesini biraz kıskanıyordum.

Keşke okulun kıyafet yönetmeliği bu kadar arkaik olmasaydı ve kızların isterlerse pantolon giymelerine izin verseydi. Kadınlar olarak ne kadar çok adım atarsak atalım, bizi geçmişte tutmaya kararlı insanlar varmış gibi görünüyordu. Ekose eteğimi düzelttim ve buruşuk beyaz gömleğimin düğmelerini ilikledim. Aslında banyoda giyinmeyi planlamıştım ama bu sabah banyo erkeklerle doluydu. Kazara çıplak erkeklerin arasına karışmamak için herkesin nasıl bir program uyguladığını öğrenmem gerekecekti. Saçlarımı uzay topuzlarımla topladım ve el aynasında makyajımı tamamladım. Loş odada ve küçük aynada iyi göremediğim için kedi gözü yapmayı atlıyorum.

Korkuluklardan bana bakan ürkütücü meleklerin bakışlarından kaçınarak merdivenlerden aşağı iniyorum. Mutfığa yaklaştıkça

pastırma kokusu daha da . En alt merdivene ulaştığımda ağzım sulanmaya başlamıştı bile.

Adının Graham olduğunu düşündüğüm yemek pişiren adam, spatulaya şarkı söyleyerek mutfakta dans ediyor. Geride durup gülümseyerek performansını izliyorum. Kolay hareketleri ve spatulasını kullanarak mutfakta dolaşırken aldığı keyif beni büyülüyor. Büyük finalinde bir hava gitarı hareketi yapıyor ve ben de coşkuyla ayak parmaklarımın üzerinde zıplayarak bir alkış koparıyorum.

Pasaklı yanaklarının her iki yanında iki gamzeyle tamamlanan rahat bir gülümsemeyle beni içine alıyor.

"Bu sessiz bir performanstı." Elindeki spatulayı bırakıyor ve üzerinde 'Şefi öpün' yazan bir örttüğü ellerini kalçalarına koyuyor.

"Aç mısın?" Pastırma tepsisini fırından çıkarmaya giderken soruyor. İtalyan aksanıyla konuşması kalbimi yerinden oynatıyor. Kendi iyiliğim için fazla sevimli olan tüm bu erkeklere lanet olsun.

Midem gürültülü bir ses çıkarıyor ve yüzüme doğru sıcaklık gönderiyor.

Ortamı tutuyorum ve onun koyu kahverengi gözleri eğlenceyle dans ediyor. "Bunu evet olarak kabul ediyorum."

"Beni yakaladın. Graham'dı, değil mi?" Ona mahcup bir gülümseme vererek soruyorum. Kahve fişkırtan bir makinenin düğmelerine basarak başını sallıyor. "Yardımcı olabileceğim bir şey var mı? Her şey çok güzel kokuyor."

Gamzelerini göstermeden önce bir an şaşırılmış gibi baktı, "Şu anda her şey tamam sayılır, ama teklifinizi ilerisi için aklımda tutacağım."

Yemekleri tabaklara paylaşıyor ve tanımadığım birkaç adam yarı uyanık bir şekilde içeri dalıyor.

Graham bana hayatımda gördüğüm en lezzetli görünen frittata tabağını uzattı. Yemek fotoğrafı çeken olsaydım, bu tam da yakalayıp yayınlamam gereken türden bir yemek olurdu. Yanına biraz pancetta koyuyor, ben de pastırma sandığımı fark ediyorum.

"Bunu her sabah yapıyor musun?" İznim olmadan gırtlaktan bir inilti çıkarmamı sağlayan bir ısırik alarak soruyorum.

Omuz silkiyor. "Benim için fark etmez." Ağzına bir lokma frittata atıyor ve yutkunurken boğazını izliyorum.

Baktığımı fark ediyorum ve hemen gözlerimi kaçırıyorum. Nereye gidip oturmam gerektiğine karar vermek için etrafıma bakıyorum.

Mutfağın kenarındaki bar taburelerinde otururken Graham'ın gözlerinin beni takip ettiğini hissediyorum. Yukarı kayan eteğimi çekiştiriyorum ve arkamdaki birkaç konuşmanın yapmacık olduğunu fark ediyorum.

Sessizce yemek yiyorum, telefonumda gezinerek o günkü programıma bakıyorum.

"Benim yerimdesin." Arkamdan derin bir homurtu geliyor. Bu sesi tanıyorum.

İçimi çektim, arkamı döndüm. "Üzerinde adını görmedim."

Lukas bana dik dik bakıyor, gömleksiz ve dövmeleli yontulmuş göğsünün her santimini gösteriyor. Çatık kaşlarımı onun delici yeşil renkli gözlerine yapıştırmak için içimdeki her şeyi kullanmam gerekiyor.

Burun delikleri alevleniyor ve beni tabureden itmesine iki saniye kalmış gibi görünüyor.

"Dostum, onu rahat bırak." Graham bir tabak yemek uzatarak şöyle diyor. Lukas bakışlarını Graham'a çevirerek tabağı ondan çekip alıyor, Ama Graham hiç istifini bozmadan gülümsüyor. Gözlerim iki adam arasında gidip gelirken Lukas sonunda yumuşuyor ve hemen yanımdaki tabureye oturuyor. O kadar yakın ki yemek yerken kolu benimkine değiyor. Sandalyemde kayıyorum ama gidecek yerim yok.

Nefes alıyorum. Tamam, eğer bu oyunu oynamak istiyorsa, onu pişman edeceğim.

Frittatayı kürekle ağzıma atıyorum, etli tadı dilimde patlıyor. Küçük bir memnuniyet sesi çıkarıyorum, yerken bacak bacak üstüne atıyorum, eteğim kalçalarımın kadar yükseliyor. Çatalımı son parçasına kadar yalıyorum, dilimi çatalların üzerinde gezdiriyorum.

Lukas'ın gözlerinin üzerimde olduğunu hissediyorum ve son bir ısırtık alırken onu görmezden gelmek için elimden geleni yapıyorum, yemeğimin ağzımda erimesi hissinin tadını çıkararak gözlerimi kapatıyorum.

Tabureden atlıyorum, Lukas'ın kasıklarının örterken gözlerinde yanan ateşi fark ediyorum. Az önce oynadığı küçük oyunu kazanmış olduğumu bilerek sırtıyıyorum. Tabağımı lavaboya götürüyorum ve sonra Graham'ın yanına gidiyorum.

"Hayatımda yediğim en güzel kahvaltıydı." Dürüstçe söylüyorum.

Öksürüyor, yanaklarında sevimli gamzelerinin üzerinde iki küçük kırmızı nokta belirliyor. "Sorun değil."

"Teşekkür ederim." Eğilip ona sarıldığımı söylüyorum. Bir an şaşırmış bir halde kaskatı kesiliyor ama sonra güçlü dövmeli kollarını bana doluyor. Lukas'ı ellerini yumruk yapmış bize bakarken yakalıyorum. Ellerindeki gül dövmesi sıkılı derisinin üzerinde uzanıyor. Graham'ı yanağından, tam gamzesinin üstünden öpüyorum ve sonra geri çekiliyorum. Temas sırasında elinin belimi sıkıca kavradığını hissediyorum. Ayrıldığımızda ensesini kaşıyor.

"Belki daha sonra yemek yapmama yardım edebilirsin." Dedi ve ben de ona geniş bir gülümseme hediye ettim.

"Bunu çok isterim." Dürüstçe söylüyorum. Babam ve ben o kadar çok yoldaydık ki, doğru düzgün yemek yapmayı hiç öğrenemedim. Mikrodalgada usta olmak dışında mutfakta bir işe yaramam.

Saate bakıyorum, ilk dersime çok zaman kalmadığını fark ediyorum. başlar.

"Sonra görüşürüz." Graham'a gitmek için döndüğümü söyledim. Kendi kendime

Arkama bakmıyorum ama odadan çıkarken birden fazla gözün üzerimde olduğunu hissediyorum. Bu yıl hiçbir erkeğe bulaşmamak buraya kadarmış. Görünüşe göre boğazıma kadar batmış durumdayım ve burada yaşamamın daha ilk günündeyim.

YIRMI SEKİZİNCİ BÖLÜM

Pierce

Müdür bu sabah ilk iş beni çağırdı. Kollarımda hâlâ Salem'in kıvrak vücudunun baskısı hissediliyor. Kaşlarımı çatarak bir kolumu ovuşturuyorum. Dün gece beni onun odasına gitmeye neyin zorladığını bile bilmiyorum. Ya da kalmama neyin sebep olduğunu. Konu ona geldiğinde müdürün emirlerine uymam gerekiyordu, yoksa kardeşlerim ve ben bunun bedelini öderdik. Ama onun ne kadar soğuk olduğunu gördüğümde suçluluk duygusunun hoş olmayan acısını hissettim.

Benim yüzümden.

Burada olmasının sebebi bendim ve umarım bunu asla öğrenmezdi. Eğer bu sabah kızgınsa, gerçeği öğrendiğinde gerçekten çok sinirlenirdi. Ne yaptığımı öğrenirse. Kim olduğumu.

Benimle bir daha asla konuşmayacaktı ve bu düşüncenin beni neden bu kadar rahatsız tam olarak emin değildim. Ben Pierce Ledger'dım. Kimseye ihtiyacım yoktu ve istediğim her kızı elde edebilirdim. Salem'e, onun büyüleyici gözlerine ve dişlerimi geçirmek istediğim yastık gibi dudaklarına ihtiyacım yoktu.

Bu sabah sikimi ona sokmaya ne kadar yakın olduğumu hatırlayınca vücudum istemsiz bir şekilde ürperdi. Hayal kırıklığına uğramış bir inilti çıkardım ve sikimi pantolonuma doğru iterken buldum.

Sevişmeye ihtiyacım vardı. Katie'nin teklifini kabul etmeliydim. Ama Katie'yi düşününce ereksiyonum iğneyle delinen bir balondan daha hızlı söndü. Benim sorunum neydi? Belki de bir şeyden dolayı hastalanıyordum.

Patikada aceleyle ilerliyorum, güneş suyun üzerinde zar zor parlıyor, her zaman var olan sis bu sabah şaşırtıcı bir şekilde daha az yoğun. Belki de

şanslı bir hava molası ve bu hafta sonu sahile inebilme şansı. Bu toplantıyı bir an önce bitirmek için zaten hızlı olan tempomu artırıyorum, her adım yaklaştıkça içimi bir korku kemiriyor.

Oraya vardığımda Müdür Hayden çoktan beni bekliyordu, belirgin gıdıları bugün daha da sarkık görünüyordu - sanki yüzü eriyip gitmeye çalışıyordu. Yaşlandığımda asla böyle görünmemeyi umuyordum. Belki hafif bir estetik ameliyat yüzümü bir kafatasına tehlikeli bir şekilde tutturulmuş erimiş bir mum gibi görünmekten kurtarabilirdi.

"Bu sabah buraya gelmek için çok geç kaldın." Homurdanıyor.

Sırtımdan damlayan ter aynı fikirde değil, ama tartışmak yerine yaşlı herifin iyi bir kış öpmeden başka bir şey istemediğini biliyorum, bu yüzden "Üzgünüm efendim" diye cevap veriyorum. Geçen seferki maskaralıkların tekrarlanmasını istemiyordum. Emmet olmasaydı kim bilir beni o mürekkepli yapışkanın içinde boğmayı ne zaman bırakacaktı?

Sandalyesine gömülmeden önce bir an beni değerlendiriyor ve bana da aynısını yapmamı işaret ediyor. Misafir koltuğunda otururken sırtıma saldırmak üzere olan iğneler ve karıncalanmalar için kendimi hazırlıyorum. Kendimi aşağıya bırakırken irkiliyorum, sonra devam etmesini bekliyorum.

Boğazını ıslak bir çatırtıyla temizliyor, sesi benimle sohbet etmekten çok sümüklüböcek avlamak üzereymiş gibi çıkıyor.

"Artık kızı istediğimiz yere getirdiğimize göre, ona yaklaşmanı istiyorum. Sana güvenmesini sağla. Yakınlığını kullan. Samhain'de perdeyi açıp ruhları bu dünyayla yeniden birleştirene kadar fazla yok."

"Ve eğer bunu yaparsam, bizi Yedi'nin elinden kurtaracak mısın?"

Gözlerinde öfke parlıyor ve sonra bir anda kayboluyor, yüzü öfkesini bastırmak için çok çalışıyor.

"Elbette. Bunu söylemeye gerek yok ve başarısız olursan ne olacağını biliyorsun." Bunu bir soru olarak değil, bir açıklama olarak söylüyor. Sanki başarılı olmasına yardım etmezsem sonsuza kadar böyle sıkışıp kalacağımızı hatırlatmaya ihtiyacım varmış gibi. Gurur göğsümde her yükseldiğinde ve beni tanımadığım birinin içine daha fazla düşürdüğünde bunu hatırladım. Elimde bir kibritle Salem'in başında durup onu köşeye fırlattığım anı aklımdan çıkardım. Müdürün talimatıyla döktüğüm benzinin alevlerinin aniden parlamasını. Onu öldürebilirdim. Bu düşünce zihnimi boğuyor, sonra bana onun sağ salim çıktığını hatırlatıyor. Odadan hızla çıkmadan önce onu sarsarak uyandırdığımı, binadan kaçarken çılgınlığının kulak zarımda yankılandığını. Her adım bana ne kadar lanet bir

korkak olduğumu. Bana bu lanet yüzünden kendimden ne kadar uzaklaştığımı hatırlattı.

Okul müdürü Salem'den bilgi almakla ilgili gevezelik ederken, sanki bu ağırımı geçirecekmiş gibi göğsümü ovuyorum.

Okul müdürünün bizi Arafta hapsolmuş ruhlardan ayıran kapıyı yıkmaya kararlı olduğu zorlu bir ilk yıl geçirecekti. Salem'in ataları onları kontrol altında tutacak bir büyü yapana kadar bu adada başıboş dolaşıyorlardı. Ama bir tanesini kaçırmışlar. Büyük bir tanesini kaçırdılar ve o da yıllardır zamanını bekliyordu, doğru zaman gelene kadar şüphelenmeyen insanların içinde saklanıyordu.

Müdür onun son kuklasıydı ama iblis ile insan arasında hiçbir fark yok gibiydi. Acaba müdürün kabul gecesinde bizi bağladığı günahlardan kendimizi kurtaramazsak yedimize de aynı şey olacaktı? Tanrım, keşke o lanet Challis'ten içmeseydim.

Benim seçimim için kaç kişi bedel ödemek zorunda kalacaktı? İstedigimi elde etmek için kaç kişinin acı çekmesine izin verecektim? Ve en kötüsü, bunun ne kadarına içimde yaşayan iblis değil de kendim karar verecektim?

BÖLÜM YIRMI DOKUZ

Salem

Bütün gün, daha önce hiç tanımadığım insanlar yanıma gelip yangın hakkında sorular sordular. Bu çok yorucu. İnsanlarla iyi günlerimde görüşmeyi sevmem ve bugün onlardan biri değil. Yerimden edildim, dondum, yoruldum, bir kâbusla uyandım, dünyanın en sinir bozucu insanı tarafından tahrik edildim ve derslere benim için çok dar olan bir kıyafetle gitmek zorunda kaldım. Buna bir de yeni bir şey alamamak ve cevabını bilmediğim sorularla beni sıkıştırmak eklenince, tam bir şeftali olduğumu garantilemiş oldunuz.

Sulu ve ılık bir cappuccino içiyorum çünkü elbette öyle ama bu noktada kafeine ihtiyacım var. Sürekli artan şikâyetler listeme kafein yoksunluğunu eklememe gerek yok.

Daha olumlu düşünen biri iyi tarafından bakmamı söyleyebilirdi ve neyse ki o kişi burada değildi, yoksa yanlışlıkla boğazını yumruklayabilirdim. Aslında pek sayılmaz ama ters ters bakar ve kafamda bunu hayal ederdim. Son 24 saat içinde yaşadığım onca şeyden sonra, bir dakikalığına hüzünlenmemde bir sakınca yoktu.

Sonunda yangında ³. derece yanık olduğumu duyan insan kalabalığından sıyrılıp Javelynn ve Skye ile öğle yemeğine yetişebildim.

"Aman Tanrım, beni kalabalıktan sakla lütfen."

Javelynn kıkırdayarak yanımdaki masaya oturdu. "Dramatik davranıyorsun. Okulumuz bir çete sayılabilecek kadar büyük değil."

"Her zaman çok gerçekçi Javey." Omzumu onlarınkine çarparak söylüyorum. "Bu arada kıyafetler için teşekkür ederim."

"Ya bu olacaktı ya da sınıfa çıplak gelmen gerekecekti, yani gerçekten herkesi kurtarıyorum."

"Çıplak güzel görünmediğimi mi söylüyorsun? Kırıldım."

"Eğer bugün insanların sizi yalnız bırakamayacağını düşünüyorsanız, bir de kıyafetsiz halinizin nasıl olacağını hayal edin."

"İyi noktaya değindin." Su şişemi onlara doğru uzatıyorum ve su şişelerimizi tokuşturuyoruz.

"Bugün herkes peşinde mi?" Skye otururken dağınık ve yorgun göründüğünü söylüyor.

"Evet." Hem Javelynn hem de ben aynı anda cevap veriyoruz.

"Sadece bir grup insana aslında 3. derece yanık olmadığımı kanıtlamam gerekiyordu."

Skye limonatasından bir yudum alıyor. "İnsanlar odamızı bilerek yaktığımızı, böylece Cehennem Evi'nde kalmak zorunda kalacağımızı düşündüler. Birisi bunu daha önce düşünmedikleri için kıskandıklarını söyledi."

"Bu delilik."

"Kardeşlik derneğindeki çocuklar çok revaçta." Javelynn öyle diyor. Onlara ters ters bakıyorum. "Ne? Benim gözlerim var. Muhteşemler. O evde onlarla birlikte olmak zorunda kaldığın için nasıl ağzının suyu akıyor anlamıyorum."

"Oh, güven bana, bu bir mücadele." Skye diyor ki. "Banyo bu sabah bir grup çıplak erkek tarafından istila edildi, odamda üstümü değiştirmek zorunda kaldım ve umutsuzca bir duşa ihtiyacım var."

"Bunu destekliyorum." Javelynn sandviçlerine gülerek bakıyor.

"Hey." Skye cips paketine kaşlarını çatarak azarlıyor.

"Şaka yapıyorum, harika görünüyorsun."

"Dün gece neredeyse hiç uyuyamadım. Lukas bütün gece horladı ve çok gürültülüydü. Şu kulak almam gerekecek, ne deniyordu onlara?"

"Gürültü önleyici kulaklıklar mı?"

"Hayır, hayır- kulaklarınıza soktuğunuz küçük yumuşak şeyler. Parlak turuncu gibiler. Onlara ihtiyacım var."

"Oh, um... biliyorsun bunlara ne dendiği hakkında hiçbir fikrim yok. Neden aklıma gelmiyor? Periyodik tabloyu ezberlemekte hiç zorlanmıyorum ama beni şaşırtan şey bu mu?"

"Sanırım onlara sadece kulak tıkacı deniyor. Okul mağazasına uğrayıp ellerinde var mı diye bakmalıyız. Burada bu kadar çok oda arkadaşımız varken, neden stoklarında bulunmadığını anlamıyorum."

"İyi fikir. Bizim bedenimizde üniforma var mı diye bakmalıyız.
"

Sandalyemde rahatsız bir şekilde kayıyorum, "Evet. Kulağa harika geliyor." Aldım

Hindili sandviçimden bir ısırık aldım, yutarken mideme bir taş oturmuş gibi hissettim. Para durumumu düzeltmem gerekiyordu, hem de hemen, bu da Büyükanne Clementine ile iletişime geçmem gerektiği anlamına geliyordu. Ah. Bir hafta boyunca yaşadığım karmaşanın tepesindeki kiraz.

OceanofPDF.com

OTUZUNCU BÖLÜM

Emmet

Müdür'ün oturma odası, bu korkunç soğuğa karşı kükreyen bir ateşle dolup taşıyor. Mevsimin bu kadar soğuk olması için çok erken. Yüzümüzü ateşe dönmüş berjer koltuklarda oturuyoruz. Alevler loş odaya dans eden gölgeler düşürüyor. Rüzgâr uğuldayarak pencerelere çarpıyor, onları öfkeli bir güçle sarsıyor.

"Pierce için endişeleniyorum. Ondan istediğim şeyi yapsa da, direndi. Tüm etkime rağmen, kendi iyiliği için fazla inatçı."

"Bu konuda ne yapmamı istersiniz, efendim?"

"Onu izlemeye devam edin. Eğer hata yaparsa ya da o kıza karşı bir şeyler hissetmeye başlarsa, bana haber ver. Aptal bir öğrenci derneği çocuğu tarafından engellenemeyecek kadar çok çalıştık."

Başımı salladım, gitmek için
ayağa kalktım. "Peki ya Envy?"

"Evet?"

"Beni yüzüstü
bırakma."

Ormanın içinde hızlı adımlarla yürüyorum. Müdürün evi kampüsün uzak tarafındaki kayalıkların tam üzerinde yer alıyor. Birden fazla kişi o bölgeden atladı, bu yüzden bu kararı verecek olanları caydırmak için bir öğretmen bulundurmaya karar verdiler. Bildiğim kadarıyla işe yaradı.

Ellerimi ceplerime sokuyorum, etrafımdaki sesleri dinliyorum ve babamın talimatlarını hatırlıyorum. Onun bir numaralı kuralı her zaman

Etrafımdakilerin farkındaydım. Beni hazırlıksız yakalamak için farklı senaryolar yaratacak kadar ileri giderdi. Yeteneklerimi geliştiriyordum.

Diğer çocuklar oyuncaklarla oynarken, ben bir bilgisayarı nasıl monte edeceğimi ve tekrar nasıl parçalarına ayıracağımı öğreniyordum. Babamın işi sadece biraz meşru olduğundan, hedef alınmak sürekli bir olasılıktı - bu adada bile. Gardını asla düşürmemen gerektiğini kafama kazımişti. Bunu yaptığın an? Ölüm. Ya da daha kötüsü. Bana, taleplerini yerine getirmezsek birilerinin anneme ve bana ne yapacağına dair aldığı mektupları göstermişti. O insanlar asla uzun süre dayanamadı. Babamın erişim alanı çok genişti.

"Bilgi güçtür, Emmet." Babam, yan yana oturup son teknoloji ürününü inşa ederken sık sık bunu söylerdi. Dövme kaplı kolları küçük kabloların üzerinde kamburlaşırdı. "Peki bu bilgiyi nasıl elde edeceğiz?"

"Dinleyerek
mi?" "Bu
doğru."

Böylece, arka plana karışarak dinlemeyi öğrendim. Gözlemin kralı oldum, insanları neyin harekete geçirdiğini, kolay gülümsemelerinin ve parlak kahkahalarının ardında hangi sırları sakladıklarını öğrendim. Ne kadar çok izlersem, o kadar çok şey öğreniyordum. İstersem bütün bir hayatı havaya uçurabilecek sırları toplayan nihai bukalemun haline geldim.

Tüm bunlar beni şimdi yapmam gereken şeye hazırladı. İstedığımı elde etmek için kim olmam gerekiyordu?

OTUZ BİRİNCİ BÖLÜM

Skye

"Tamam, yumurtayı bu kaseye kırman gerekiyor." Yumurtayı kaldırıyorum, Graham'ın bana gösterdiği gibi kaseğin kenarına indiriyorum, ancak sonunda kırıyorum, parçalar ıslak yapışkan bir karmaşa içinde elimde uflanıyor.

"Dio mio. Nasıl oldu da daha önce hiç yumurta kırmadın?" Graham soruyor, o kadar gülüyor ki gamzeleri yanaklarını deliyor.

"Biliyorum, umutsuz vakayım." Onun kahkahasına eşlik ederek söylüyorum. Beni kollarımdan tutup lavaboya doğru sürüklüyor.

"Hayır, daha kötülerini de gördüm." Lavaboyu açıp ellerimi suyun altına soktuğumu söylüyor.

Parmaklarımdaki yumurta yapışkanını yıkıyorum ve balçığa yapışmış küçük beyaz kabuk parçalarını emin oluyorum.

Ellerim kuruduktan sonra Graham bana bir yumurta daha uzatıyor.

"Tekrar dene." "Ciddi misin? Bu konuda bana güvenecek misin?"

Tezgâha yaslanmış, kollarını göğsünde kavuşturmuş. Gamzeleri tam teşhirde. Şirinliğine lanet olsun.

"Buraya yemek yapmama yardım etmek için geldiğinize inanıyorum.

Öyleyse yardım et."

Omuzlarımı kararlılıkla dikleştirmeden önce hayal içimi çektim.

"Tamam. Ben hallederim."

Nefes alıyorum, sonra elimi hızla aşağı sallıyorum, bu sefer yumurta tam ikiye çatlıyor.

"Aman Tanrım! Başardım."

Graham arkamdan gelip ellerini benimkilerin üzerine koyuyor.

"Şimdi, böyle çekip ayıracaksın." Sözlerine dikkat etmeye çalışıyorum ama tek düşünebildiğim vücudunun sırtına nasıl baskı yaptığı,

Elleri benimkilerin üzerinde. Hareketlerini takip ederek yumurta sarısını kaseye kırmayı başarıyorum.

"Siz ikiniz burada ne yapıyorsunuz?" Dağınık sakallı bir adam tembelce karnını kaşırken soruyor. Eğer yataktan yuvarlanmak bir bakışsa, o bunu başardı.

Graham ellerini yıkayarak benden uzaklaşıyor. "Daha sonrası için pasta yapıyoruz, Sloan."

"Sen yeni kızlardan biri olmalısın." Sloan sonunda esnediğini söylüyor. İnsan kılığına girmiş bir rakuna benziyor, üstü başı dağınık ve sevimli.

"Ben Skye." Lavaboya gidip ellerimdeki yumurtayı yıkıyorum.

Sloan bana tembelce gülümsüyor ve aşağıya inmeden önce dolaptan bir paket cips ve bir kap kurabiye alıyor.

"Yumurtaları sütle birleştirip iyice karıştırmak istiyorsun." Graham geri kalan adımları anlatırken bana yol gösterdi. Ben dersten döndüğümde o çoktan akşam yemeğini hazırlamıştı, bu yüzden bana tatlı yapmayı teklif etti. Ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim olmamasına aldırış bile etmedi, bunun yerine her adımda bana yol göstermek için zaman ayırdı. Bu kalbimi biraz eritti. Graham'ın arkadaşlığı kolay ve eğlenceli geldi, her ne kadar kendimi onu gamzelerinden dürtmek isterken bulsam da.

"Kuru malzemeleri ıslak olanlarla birleştiriyoruz." Graham benim kâsemi işaret ederek söylüyor. Kaseyi getiriyorum ve içindekileri onun eline döküyorum. Dökerken yanlışlıkla bir kısmını Graham'ın gömleğine bulaştırıyorum.

"Önlük giymediğim tek zaman!" Gülüyor.

"Oh, çok özür dilerim." Yanaklarım utançtan alev alev yanıyor.

"Hayır, sorun değil." Kaselerimizi yere koyduk ve ben daha karıştırmaya başlamadan Graham mahvolmuş tişörtünü çıkardı. Vay anasını, karın kasları.

"Gördün mü, sorun yok."

"Mhm. Evet. Anlıyorum." Aman Tanrım, Skye. Kendine hakim ol. "İyi misin, amore?" Aman Tanrım, şu aksana bak.

"Evet, iyiyim. Sadece biraz fazla ısınmışım." Yüzüm gibi hissediyorum.

Graham'ın yontulmuş göğsüne bakmamaya çalışıyorum.

"Vay, vay, . Burada neyimiz varmış?" Lukas'ın sesi araya girer.

"Kek yapıyoruz." Graham cevap veriyor, eline büyük bir tahta kaşık alıyor ve karıştırmaya başlıyor. Kek hamurunu karıştıran bu yontulmuş adamın görüntüsü bu kadar tahrik edici olmamalı, ama içimde her türlü şeyi yapıyor.

"Ve bunun için bir gömleğe ihtiyacın yok mu?" Lukas paslanmaz çelik buzdolabından bir içecek çıkarıyor.

"Benim hatam, her malzeme sıçrattım." Lukas kaş halkasını kaldırır.

"Yemekte ne var? Her ne ise, harika kokuyor." Salem mutfağa girdiğini söylüyor. "Vay canına. Bu gömleksiz şef de neyin nesi?"

"Skye, Graham'ın gömleğini çıkarmaya karar verdi." "İyi iş, Skye." Salem göz kırpmıyor.

"Bu bir kazaydı."

"Mutlu kaza." Salem sadece benim duymam için söylüyor.

"Pekâlâ, pekâlâ. Mutfağında çok fazla insan var. Dışarı. Dışarı. Dışarı." Graham diyor ki.

"Yine annen gibi davranıyorsun, Graham." Lukas mutfaktan çıkarken gazozundan bir yudum alıyor ama bana yönelttiği öfkeli bakışlarını yakalamadan önce değil. Yarım yamalak kek hamuru kaseme dönmeden önce Lukas Ledger denen akıl hastasının ardından bakakalıyorum.

Graham kayıyor, bana bir spatula gamzeleri tam ekran.

"Şimdi, bu tür bir kek için nazik hareketler kullanmak istersiniz. Bu şaheseri her yere sıçratan süslü aletlerle saçma sapan hareketler yapmayın."

Bana karışımı nasıl çevireceğimi gösterirken kendimi ona doğru eğilmiş hissediyorum.

"İşte." Etrafıma geliyor, hamuru karıştırırken büyük eli yutuyor. Boştaki eliyle belimi tutarken elimi kendi eliyle hareket ettiriyor. Kendimi sakinleştirmeye çalışarak spatulanın sapını sıkıca kavıyorum. "İşte oldu. Mükemmel." Arkamı dönüp gülümsüyorum, o da bana bakıyor ve sevincimi yansıttıyor.

Bir süre öylece duruyoruz, gözleri dudaklarımda geziniyor, sonra geri çekilip saatin saatine bakıyor.

Bir kek kalıbı alıyor ve ben yine onun gömleksiz göğsüne bakmamak için kendimi zor tutuyorum, kendimi çikolatalı kek hamurunu yalayarak karın kaslarına sürerken hayal ediyorum.

Evet, hiçbir erkekle ilişkiye girmeme ve sadece okula odaklanma planım harika bir başlangıç oldu.

BÖLÜM OTUZ İKİ

Salem

Küçük, öfkeli damlacıklar, ince cam pencereme sürekli yüksek bir sesle çarparak beni rüyasız uykumdan uyandırdı. Buraya geldiğimden beri beni rahatsız eden kâbustan kurtulduğum için minnettardım.

Bu sabah hiç dersim olmadığını, üşüyen kol ve bacaklarımı uzatıp kan dolaşımını sağlamaya çalışırken fark ettim. Sert uyumuşum, kollarımı başımın altına sıkıştırmışım ve boynumun dibinde bir düğüm oluşmuş. Düğümü çözmeye çalışarak geçici olarak o noktayı ovuyorum.

Annem telefonlarıma cevap vermediği için hala kendi battaniyemi alamadım, bu yüzden Pierce'ın çalınan kırmızı battaniyesi bu süre için yeterli olmak zorundaydı. Onu battaniyesinden mahrum bıraktığım için neredeyse kendimi kötü hissediyordum ama sonra bana yaptığı şakaları hatırladım ve bu his neredeyse geldiği kadar çabuk kayboldu. Tüm gece boyunca titreyebilirdi, umurumda bile değildi.

Geceyi yalnız geçirmiştım. Bu sabah uyandığımda içimi kemiren bir merakla birlikte kendimi yenilenmiş hissediyordum. Son iki gündür Cehennem Evi'nde yaşıyordum ve henüz mutfak ile kendi yatak odamdan başka bir yeri keşfetmemiştim.

Etrafı biraz daha kurcalamam için içimden gelen dürtüyü hissedebiliyordum. Asla göz ardı etmediğim tek şey içgüdülerimdi. Battaniyeyi silkerek, soğuk havanın saldırısına karşı kollarımı ve bacaklarımı hazırladım. Bağışlanan, yıpranmış, üzerinde yaban kedisi maskotu olan siyah kapüşonlu Kildale Akademisi tişörtünü aceleyle üzerime geçiriyorum; soğuk, tam olarak üzerimi örtmeden çıplak kollarımda sivilceler çıkıyor. Skye'ın bana ödünç verdiği bir çift siyah polar taytı buluyorum ve sıcak kumaşını tenime çekerek giriyorum. Kapüşon gevşekçe sarkıyor

Saçlarımı atkuyruğu yapıp beyaz bir toka ile sabitlerken etrafımı sarıyor.

Kulemin köşesinde asılı küçük bir ayna var ve bana sadece bir tam gözümü ve kaşımı, bazen de doğru açıda isem burnumun bir kısmını görebileceğim kadar alan sağlıyor. Gözlerimdeki tüm uykuyu alıp almadığımı kontrol ediyorum ve görebildiğim kadarıyla almışım. Converse ayakkabılarımı giyiyorum ve spiral merdivenden dikkatlice iniyorum, denge için tırbazana sıkıca tutunuyorum. Dikkatli adımlarla ilerlerken her basamak eğiliyor, ağırlığımla gıcırıyor. Zihnimde bu harap basamaklardan birinden düşme senaryoları canlanırken, bu merdivenlerin yenilenme zamanı çoktan gelmiş diye düşünüyorum.

Sonunda aşağı inmeyi başarıyorum, tahta korkulukları sıkıca tuttuğum için elim ağrıyor. Başparmağımı eklem yerlerinde gezdirerek silkeliyorum. Koridorda yürürken burası daha sıcak, havalandırma delikleri altından geçerken midillime sıcak hava üflüyor. Bunlardan birini gerçekten odamda kullanabilirim.

Merdivenlere doğru yürüyorum ve koridorda ilerleyerek duvarları kaplayan birkaç tabloya dikkat kesiliyorum. Her bir resme ev sahipliği yapan gösterişli altın çerçevelere bakınca, burası bir müze ile perili bir evin karışımı gibi geliyor. Resmedilmiş figürlerin gözleri sanki Scooby Doo'nun yeniden gösterimindeymişim gibi beni takip ediyor.

Ev sessiz, telefonumdan saati kontrol ediyorum. Sabahın ortası. Çocuklar muhtemelen derse gitmişlerdir. Skye'ın da muhtemelen sanat atölyesinde son eseri üzerinde çalıştığını biliyordum. Sanat profesörünün onaylamamasına kafayı takmıştı. Dürüst olmak gerekirse, profesörünün Skye'ın çalışmalarına baktığında ne gibi sorunlar gördüğünü bilmiyordum. Sanat uzmanı değildim ama Skye'ın bana gösterdiği her şey kesinlikle harikaydı.

Yürürken parmaklarımı duvar boyunca izliyorum, koridor boyunca uzanan, zemin ile tavan arasında yarı yolda duran çiçekli çıkartmalarla karmaşık bir şekilde oyulmuş süslemenin üstündeki toz dolu yarığı takip ediyorum. Toz parmak ucumda toplanıyor, pürüzsüz ahşaptan sıyrılıyor ve yavaşça yere doğru sürükleniyor.

Etrafımı saran gotik zenginliğe bakarken Converse'im ahşap zemin boyunca tembelce sürükleniyor. Bu beni yersiz hissettiriyor. Sanki yıpranmış bir kapüşon ve tayt yerine bir balo elbisesi giymeliymişim gibi.

Farklı katları dolaştıktan sonra bodrum katına inen merdivenlere yaklaştığımda açlıktan ölüyorum. Acaba Graham'ın buzdolabında yiyecek bir şeyler var mı?

yeni ev arkadaşlarım hepsini çoktan yuttu. Onları gerçekten suçlamıyorum. Graham beş yıldızlı bir şef kadar iyi yemek yapıyor.

Mutfğa doğru ilerlerken sessizliğı kederli bir tıngırtı bozuyor. Kulaklarımı zorlayarak şarkının merdivenlerde yankılanan sesini dinliyorum. Tanıdık gelse de melodiyi çıkaramıyorum. Açlığımı şimdilik bastırmak için bir parça sakız atmaya ve şarkının nereden geldiğini araştırmaya karar veriyorum.

Elimi bodruma inen duvarı kaplayan soğuk metal rayın üzerine koyuyorum. Karanlık ama üst kattan gelen ışık yeterince iyi görebilmemi sağlayacak kadar parlıyor. Işığın açısı tüm gölgeleri uzatıyor ve bodruma inen merdivenleri uğursuz hissettiriyor. Kalp atışlarım hızlanıyor. Bu mantıksız korkuyu bastırmaya çalışıyorum. Burası sadece bir bodrum. Ben bir yetişkinim, bir bodrum katına girmekten duyduğum bu saçma endişeyi aşmış olmalıyım.

Dibe yaklaştıkça müzik daha da yükseliyor. Hüzün ve öfke bir araya geliyor ve sonunda notaların *Animals'ın House of the Rising Sun'ı olduğunu* anlıyorum.

Dikkatli adımlarla ilerliyorum, müzik bir siren şarkısı gibi beni cezbediyor. Merakım beni ileriye doğru itiyor ve açık bir kapıya götürüyor. İçeride darmadağın iki tam boy yatak, bir kum torbası ve itfaiye arabası kırmızısı bir Fender Strat'ı elinde bu enstrümanla doğmuş gibi çalan bir adam var.

Neden burada yaşayan tüm erkekler dayanılmaz derecede sıcak?

Bu adam kendini şarkısına o kadar kaptırmış ki, benim burada bir hayran sürüngeni gibi dikildiğimi fark etmiyor. Ama üzerinde deri bir ceket var ve tişörtlüz ve her bir yerini görebiliyorum. Hatta kaşının üzerinde çok seksi bir yara izi var. Öldür beni şimdi.

Geri çekilmeye çalışırken topuğum başıboş bir gazoz kutusuna çarpıyor ve donup kalıyorum. Önümdeki rock yıldızı Tanrı rif'in ortasında duraklıyor, parmaklarının tellere sürtünmesi amfide kulak zarımı tırmalayan bulanık ve keskin bir ses yaratıyor.

"Burada ne yapıyorsun?" Sesi omurgamdan aşağı sıcak bir lav ürpertisi gönderiyor. Sanki biri ses kutusuna bir avuç taş atmış ve bu onu on kat daha ateşli yapmış gibi ciddi bir ses. Yani dışarı çıktığında sesinin Elmo gibi çıktığını hayal edin. Felaket olurdu. Ama neyse ki sesi görünüşüne uyuyor.

"Ben.. uh. Müziği duydum." Gitarı yere bırakır, amfiyi kapatır ve dizlerinin üzerinde öne doğru eğilir.

"Ve sen de...?"

"Salem... benim um... Yurt odam yandı, o yüzden burada, kulede kalıyorum." Başka bir seksi adam tarafından telaşlandırıldığım için kendimi azarlıyorum. Vibratörümü özlemiştim, en azından çılgın libidomu kontrol altında tutuyordu... çoğu zaman.

Bir an için beni değerlendiriyor, gözleri vücudumda tembel bir gezintiye çıkıyor ve midemde bir sinir yumağı oluşuyor. "Nasıl oynanacağını biliyor musun?" diye soruyor.

"Oh, hayır. Keşke."

Çenesini bana doğru kaldırdı. "zaman gibisi yok."

Kalbim tekliyor. "Ciddi misin sen?"

"Kalp krizi gibi." Hırlıyor, ama beni korkutması gereken şey sadece ona doğru ilerlememi sağlıyor. Yaklaştıkça eklemlerinin kurumuş kanla kaplı olduğunu fark ediyorum. Göğsünde birkaç yara izi var, birkaçı kalbinin üzerinde duran dövme kafatasını kesiyor. Parmaklarım dokunmak için kaşınıyor ama onun yerine yumruklarımı sıkıp taşak haline getiriyorum. Şu anda parmaklarımın onun çıplak ve ateşli göğsünde gezinmeyeceğine güvenemiyorum.

"Al." Yanındaki boş tabureyi işaret ederek gitarı bana uzatıyor. Ahşap tabureye yerleşiyorum, ayaklarımı kaldırarak en alt basamağa oturuyorum. Ayağa kalkıyor, kayışı arkadan boynuma doluyor.

"Bir numaralı kural? Her zaman enstrümanınızı destekleyin." Önüme geçmeden önce parmakları omzumda bir an oyalanıyor. Dişlerinin arasında bir gitar penası duruyor, onun etrafında konuşurken sesi sıkılmış gibi çıkıyor. Viski rengi gözlerine bakıyorum ve dudağımı ısıriyorum, onun incelemesi altında gergin hissediyorum.

"Sana bir akor öğreteceğim, tamam mı?" Başımı sallıyorum, ellerimi gitmeleri gereken yere yerleştirmesini izliyorum.

"Tam burayı tutacaksın, tam buradaki tellere yeterince baskı uygulayacaksın ve..." parmağımı kaldırarak ısırın metale doğru bastırdı, "...burayı. Şimdi bunu almak istiyorsun." Penayı çıkarıyor ve almam için bana uzatıyor. Parmaklarımın arasında kavriyorum, o da gülüyor ve nasıl tutmam gerektiğini yeniden ayarlıyor.

"Bu küçük vahşi kedi gibi."

Burnumu kıvırıyorum. "Wildcat?"

"Gömlek." Üniversite maskotunun yazılı olduğu ödünç kazağıma bakıyorum. "Şimdi penanı tellerin üzerinde tıngırdat." Amfiyi açıyor, deniyorum ama akor epik bir gitar feryadından çok boğulmuş bir kedinin sesine benziyor.

Kaşlarını çatarak bana bakıyor ve arkama geçiyor. Ben parmaklarımı akorda bastırırken o elini benimkinin etrafına koyuyor.

"Biraz daha sert itmek istiyorsun, böyle." Sözleri kulağıma gıdıklıyor ve vücuduma bir ürperti gönderiyor.

"Tekrar." Elini sıkıca benimkinin üzerinde tutarak talep ediyor, parmakları akoron gitmesi gereken yere bastırıyor. Tarçınlı karanfil kokusu beni sararken, sıcaklığının sırtıma doğru geldiğini hissediyorum. Onun ellerinin bana neler yapabileceğini merak ederek kendimi sıktığımı hissediyorum, sonra kendimi silkeleyip telleri tıngırdatıyorum. Bu kez akor çok güzel, odanın içinde neredeyse ruhani bir ses yankılanıyor.

Beni bırakıyor ve gitarı da yanında götürüyor. İkisnin de kaybını anında hissediyorum.

"Adın ne senin?" O ana kendimi fazla kaptırdığımı fark ederek sordum.

"Walker."

"Texas Ranger gibi mi?" "Eğer beş sentim olsaydı."

"Kaç tane beş sentin var?"

"Muhtemelen bir milyon. Ama evet. Ne yazık ki, tıpkı Texas Ranger gibi." "Sakın bana göbek adının Teksas olduğunu söyleme." Bir kahkaha attı. Bu

Karanlık ve sıcak bir ses, bal gibi. Tekrar tekrar duymak istediğim bir ses.

"Hayır, neyse ki ailem beni bu kaderden kurtardı. Ama yeterince yakın."

"Göbek adın ne o zaman?" Kaşımı kaldırarak soruyorum ve yüzümü ona daha iyi dönebilmek için taburede dönüyorum.

"Her türlü soruyla dolusun, değil mi?" "Ne diyebilirim ki, merak doluyum."

Çenesindeki tüyleri kaşıyor. "Merakının kediyi öldürdüğü gibi seni de öldürmesini görmek istemem."

"Belki de bana vahşi kedi deyip durma."

"Belki de bu kadar meraklı olma." Viski gözlerinin eğlenceyle dans ettiğini söylüyor.

"Eğer bu kadar meraklı olmasaydım, bu akor her neyse... asla öğrenemezdim."

"Adını bile bilmediğin bir akoru öğrendiğini nasıl söyleyebilirsin?"

"Peki, bana adını söyleyecek misiniz?"

Bir an bana bakıyor, kara kaşları düşünceli bir şekilde birbirine çatılmış. "Sana söyleyebilirdim, ama bunun ne eğlencesi olurdu ki?"

Dizini itiyorum ama zar zor hareket ediyor. "O zaman akordu bilirim. Duh."

"Şimdi sana akordu söylersem, geri gelmeni nasıl sağlarım?" "Beni siren şarkısı gitarınla cezbetmek ilk seferinde işe yaradı, belki tekrar deneyin."

"İnime geri dönmen için gereken tek şey bu mu? Gitarımla birkaç melodi çalarım ve koşarak gelirsin? Bu seni benim hayranım yapmaz mı?"

Gözlerimi deviriyorum. "Ben hayran falan değilim. Hem neden trol zindanı gibi bir bodrum katındasın?"

"Neden unutulmuş bir prenses gibi kuledesin?" "Touché."

"Bu evde sadece çok fazla yatak odası var, bu yüzden hangileri müsaitse onları aldık. Kısa çöpü ben çektim ve oda arkadaşım Sloan'la buraya düştük. Tüm bu ambalajlar ve teneke kutular bu yüzden." Etrafımızdaki dağınıklığı işaret ediyor.

"Yakında üzerinde çalışmam gereken bir iş projem var, bana bu akoru öğrettiğin için teşekkürler." Ayağa kalktım ve daha önce çarptığım küçük teneke kutu yığınının çarpmamaya dikkat ederek kapıya yöneldim.

"Salem?" Ağırbaşlı sesiyle adımı söylemesi beni olduğum yerde durduruyor. Yüzümü ona dönüyorum ve yaralı yüzünde kırılğan bir ifade görüyorum. Kaşlarımı kaldırıp konuşmasını bekliyorum. Buruşuk yanaklarını ovuşturuyor.

" söyleme ihtimaliniz var mı?"

"Şarkı söylemek mi?"

"Ağzınla müzik yaptığın şeyi biliyor musun?" Ne kadar ukala ama bu oyunu iki kişi oynayabilir.

Siyah cilalı parmağımı çeneme vuruyorum. "Hiç duyduğumu söyleyemem."

Boyuna göre ayağa kalkıyor, başı alçak tavandan sadece birkaç santim uzakta. Bana sinsice yaklaşıyor ve kalbimin hızlandığını hissediyorum. Üzerime eğiliyor, kaslı ön kollarını başımın üzerinde birleştirerek beni duvara yapıştırıyor. Çenemi morarmış eliyle kavıyor ve bana bakıyor.

"Çok arsız bir dilin var."

"Yalamak için çok daha iyi." Doğrudan viski rengi gözlerine bakarak söylüyorum. Sözlerim kaydedildiği anda göz bebeklerinin arzuyla karardığını görüyorum. Bir adım daha yaklaşıyor, Doc Martins ayakkabıları Converse'imın uçlarına çarpıyor.

"Peki tam olarak ne yalayacaksın?"

Onu gömleğinden tutup kendime doğru çekiyorum, ağzımı kulağına yaklaştırıp "Dondurma" diye fısıldıyorum.

Onu göğsünden itiyorum, öyle şaşıyor ki Geri.

Odasından çıkarken ona göz kırpıyorum. Ağzının düştüğünü gördüm. adımlarım beni merdivenlerin yarısına kadar taşırken, arkamdan seslendiğini duymadan önce kendi kendime sırtıyorum.

"Hey, vahşi kedi?" "Evet?"

"Seni tekrar buraya getirmek için hangi siren şarkısını çalmalıyım?" Kendi kendime gülümsedim, "*My Guitar Gently Weeps*'e ne dersin?" "Tamamdır."

Merdivenleri koşarak çıkıyorum, farklı bir şeyler giymek için kule odama gidiyorum. Şarkı söyleyip söyleyemediğimle neden bu kadar ilgilendiğini ve ona cevabımın evet olduğunu söyleyip söylememem gerektiğini merak ediyorum. Şarkı söylemeyi çok severim ama genellikle bunu sadece duş alırken ya da arabada yalnızken, sadece ben duyarken yaparım. Kule merdivenleri dar ve gıcırdayarak yukarı çıkıyor.

Bugün projemiz için Pierce ile görüşmem gerektiğini hatırlayarak inliyorum. Acaba günün geri kalanında düğümlenmeme neden olan küçük sarılma seansımızı gündeme getirecek mi? Dürüst olmak gerekirse, özellikle Walker'la karşılaştıktan sonra hâlâ düğümler içindeyim ve çok heyecanlıyım. Üzerime eğilme şekli içimi titretti. Lanet olası bozuk vibratörüm.

Odama çıktığımda bacaklarım yanıyor, ama yurt odasında geçirdiğim milyonlarca uçuş yerine bunu tercih ederim. Ne giyeceğime karar vermek için küçük eşyalarımı gözden geçiriyorum. Büyükanmemle konuşmayı ertelemiştim, geçen gün Skye'a başım ağrıyor numarası yapmışım.

yeni okul kıyafetleri ve kulak tıkaçları için alışveriş yapıyordum. Neyse ki daha fazla soru sormadı ama bu bana sadece bu konuşmayı ertelemem için bir iki gün kazandırdı. İçimi çektim, tozluklarımı bıraktım ve Skye'dan ödünç aldığım bordo renkli termal uzun kollu gömleği giydim. O benden biraz daha göğüslü ama yine de kıvrımlarımı ortaya çıkararak bedenime yapışıyor. Saçımın hala yukarıda olduğundan emin olduktan sonra Pierce ve iş grubumuzla ilgilenmek üzere yola çıkıyorum. Bu çok eğlenceli olacak.

OceanofPDF.com

OTUZ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Pierce

Kalemimi lastik gibi görünene kadar havada oynatıyorum. Grubun gelmesini beklemekten çok sıkıldım. Bugün buraya ilk gelen nasıl ben oluyorum, aklım almıyor. Yağmur şiddetle yağıyor ve kütüphanenin kubbe şeklindeki yüksek tavanında yankılanıyor. Bu sabah burada çok fazla insan yok ama en azından en sevdiğim güneş ışığı kütüphanecisi burada ve tahammül edilebilir bir desibelin üzerinde konuşan herkese ciltli bir kitap fırlatmaktan iki saniye uzakta görünüyor.

"Hey. Geç mi kaldım?" Javelynn paltosundaki yağmuru silkeleyip sandalyenin arkasına asarken akıllı saatine bakar.

"Sadece erkenciyim." Javelynn masanın karşı tarafına oturmadan önce şaşkınlığını gizlemiyor. Belki de sabahki futbol antrenmanımdan sonra Salem'i yakalamak için buraya gelmişimdir. Bu akşam evimizde bir maçımız vardı ve koç bazı son dakika oyunları üzerinde çalışmamızı istedi. Vücudunun hissini aklımdan çıkaramıyordum ve uyandığımdan beri benden kaçıyordu, horoz zonklayan klitorisine doğru yuvalanmıştı. Bana hissettirdiği bastırılmış gerginliği boşaltmak için ekstra uzun bir duş almak zorunda kalabilirdim.

Jackson içeri girdi, gözlükleri neredeyse tamamen buğulanmıştı. Şimdiye kadar bir şeye çarpmamış olması bir mucize. Tam koltuğuna sağ salim oturmayı başardığını düşünürken Javelynn'e çarpıyor ve Jackson'ın gözlükleri uçarken ikisinin kolları bacakları birbirine dolanıyor.

"Burada ne olmuş böyle?" Salem bir balon patlatarak soruyor, önündeki sahneyi incelerken kara kaşlarını kaldırıyor.

Jackson masanın üzerine düşen gözlüğünü kırılmadan tutmayı başardı. Boğazını temizleyerek gözlüğü burnunun üzerine hafifçe eğik bir şekilde yerleştiriyor. "Bunun için üzgünüm Javelynn."

Javelynn yalarken ve gömleğini tekrar yerine yerleştirirken yüzü kızarmış görünüyor. Önemli bir şey değilmiş gibi ellerini havaya kaldırıyorlar.

Salem yanımdaki boş koltuğa oturuyor ve bir anda tüm bedenim onunkine ayarlanıyor. Vanilya kokulu naneli sakızının kokusu göğsümün tam ortasına çarpıyor.

Milyon yıl geçse bile.

Sözleri kafamın etrafında dönüyor, cehennemin kendi kişisel versiyonum gibi benimle alay ediyordu. Onun yanında, bedenim onunkine sarılmış bir şekilde uyanmanın ne kadar iyi hissettirdiğini düşünmeden edemiyordum.

Javelynn her birimize lamine edilmiş bir portföy veriyor. Etkilendiğimden daha fazla göz gezdirdim. Çok profesyonel görünüyor.

"Jave, bütün bunları yapacak zamanı ne zaman buldun?" Salem parmaklarını parlak sayfaların üzerinde gezdirerek soruyor.

"Titiz olmayı severim." Sanki haftalarca sürecektir bir iş değilmiş gibi cevap veriyorlar. Midemde bir yetersizlik hissinin dolduğunu hissediyorum. Bu proje için daha fazla çaba sarf etmem gerektiğini bildiğimden gömleğimin yakasını çekiştiriyorum ve daha dik oturuyorum. İçindekilere göz gezdiriyorum. Çok güzel. Gerçekten iyi. Javelynn belli ki bir şirketin nasıl işlediğini biliyor. Buna sinirleniyorum. Babam bize her ne kadar şirket hakkında bilgi verse de, ne Lukas'a ne de bana aile şirketini devralmak için nelerin gerektiği konusunda hiçbir şey göstermedi. Her zaman kolaymış gibi gösterdi, sanki sadece ismimizle geçinmek yeterli olacakmış gibi, ama elimdeki bu pakete bakınca ne kadar boyumu aşan bir iş yaptığımı anlıyorum. Ve lanet olsun, bu yutulması zor bir hap değil mi? Gururum içimde rahatsız edici bir şekilde yer değiştiriyor, en iyisi olamadığım için açıkça hoşnutsuzum.

Bu kez sessizlik içinde birlikte özenle çalışıyoruz ve biraz ilerleme başarıyoruz - proje gerçekten şekillenmeye başlıyor. Salem'e en yakın bacağım zıplıyor ve kendimi bir anlığına da olsa bacağıma dokunmasını dilerken buluyorum. Tanrım, acınacak haldeydim. Bu hale mi düşmüştüm? Bir kızı bir geceliğine kucaklamıştım, hiç yapmadığım bir şeydi bu ve onun ilgisinin kırıntıları için ağzım sulanıyordu.

Elimi çenemde gezdirip kalemimi yere bırakıyorum. Kelimeler birbirine karışmaya başlıyor ve bu akşamki maç için kıcımlı hazırlamam gerekiyor.

Yüzümün yan taraflarını tokatlıyorum, bu da hem kütüphanecinin hem de Salem'in bana ters ters bakmasına neden oluyor.

Kütüphanecinin bakışlarını benim için saklamasının adaletsizliğini fark ediyorum, ama Jackson neredeyse Javelynn'e saldırıyor ve tek bir onaylama sesi bile çıkmıyor. Bunun nasıl olduğunu anlıyorum.

bayan. Nasıl olduğunu anlıyorum. Gitmek için ayağa kalkmadan önce parmak eklemlerimi masaya vuruyorum.

"Maça gelecek kimse var mı?" Salem bana doğru homurdanmadı bile ve ben herhangi bir tepki için çaresiz hissediyordum. Bu noktada sadece adaçayı yeşili gözlerinin bana bakmasını sağlamak için saçını çekmekten çekinmiyorum. Yorgun homurdanmalarla karşılaşıyorum ve Salem bana bakmıyor bile, bu da elimi bir dokunuşla esnetiyor. Gururumu bastırıyorum, içimden sızmadan önce onu zar zor kavrayabiliyorum. İçimde savaştığını, beni ele geçirmeye çalıştığını hissedebiliyorum. Aceleyle eşyalarımı topluyorum ve beni kontrol altına aldığı için dışarı çıkamadan kapıdan çıkıyorum. İçimde ne kadar uzun süre kalırsa, onunla o kadar az başa çıkabiliyorum ve korkarım onu içimden çıkarmazsam, iblisin nerede başladığını ve benim nerede bittiğimi bilemeyeceğim.

Çamur ayak parmaklarımdan boynuma kadar üzerime yapışıyor. Şu anda sahayı tam anlamıyla bir çamur banyosuna çeviren yağmur nedeniyle lanet bir bataklık canavarına benzediğimden oldukça eminim. Üç sayı gerideyiz ve dördüncü çeyreğin bitmesine sadece iki dakika kaldı. Kalabalığın uğultusu, kaskıma çarpan yağmur kadar sert bir şekilde kulaklarıma saldırıyor. Kafam lanet olası oyunda değil, onun yerine göğsümün içindeki bu şeyi kontrol altına almakla meşguldüm ve Salem'i düşünmemeye ve onun burada olup olmadığını merak etmemeye çalışıyordum, müdürü dinleyerek doğru şeyi yapıp yapmadığımı merak ediyordum, kardeşime bile söyleyemiyordum. Kendimi toparlamam ve bu oyunu kazanmam gerekiyordu.

"Ledger'da kafan nerede?" Koç son molamızda bana bağırdı.

Toplanırken takımım bana bakıyor. Puan almak ve bu boktan oyunu bitirmek için son bir şansımız var.

"Ne yapıyoruz Ledge?" Hunter soruyor.

"Kaçmaya hazır mısın, Hunt?"

Bana keskin bir baş selamı verdi ve ben de ona oyunu anlattım. Ayrıldık ve dizildik. Topun atılmasını beklerken sırtımdan aşağı ter ve yağmur karışımı bir sıvının aktığını hissediyorum. Parmaklarımı esnetip topu yakalamaya hazırlıyorum ve nefes veriyorum, dişlerim ağız korumamı sıkıca kavırıyor. Ne olduğunu anlamadan top ellerimin arasında dönmeye başlıyor ve yıllarca çalıştığım kas hafızamı kullanarak parmaklarımı sıkıyorum.

Hunter'ın savunmadan kurtulmasını bekleyerek sahayı tarıyorum. Kolum topun uçuşmasına izin vermeye hazır. Parmak uçlarım topu bıraktığında başımı çeviriyorum.

Gözünü toptan ayırmak çaylakça bir hataydı ama Salem'e çok benzeyen biriyle göz göze geldiğimde gökyüzü bir anda patladı. Gökyüzünden bir şimşek çakıyor ve yere çarparak beni kış üstü yere düşürüyor.

Gökyüzüne bakarken yağmur yüzüme çarpıyor, hareket edemiyorum. Bu bok beni bu gece yediğim tüm darbelerden daha çok etkiledi. Kendimi yerden kaldırmaya çalışırken bir inilti çıkardım. Dirseğimin üzerinde doğrulmaya çalışırken, anonsçunun birkaç yüksek sesli çığlık arasında insanları stadyumu terk etmeye yönlendirdiğini duydum. Derin ve otoriter ses hoparlörden çatırdıyor. Gök gürültüsü ve tribünlerden kaçan yüzlerce insanın sesi etrafımda yankılanıyor. Sağanak yağmura bakmak için başımı eğiyorum ve bana doğru gelen başka bir ışık parıltısı görüyorum. Doğruca bana doğru gelirken yolumdan çekilecek zamanım bile .

OceanofPDF.com

OTUZ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Salem

"Şaka yapıyor olmalısın. Bizi neden buraya sürükledin Javelynn?" Tribün basamaklarını tırmanırken yağmur üzerimize yağıyor. Tüm okul, sert havaya rağmen evindeki ilk futbol maçına gelmişti. Etrafımızda gelişigüzel sallanan birkaç büyük yaban kedisi köpük pençesiyle, siyah ve beyaz giysili bir ruh denizinde kayboluyoruz. Sarhoş olduğu her halinden belli olan bir katılımcıya doğru eğildiğimde neredeyse gözüme bir köpük pençe geliyordu. İşte bu yüzden ne pahasına olursa olsun spor etkinliklerinden sürekli olarak kaçınıyordum.

"Biraz okul ruhuna sahip olmak seni öldürmez." Javelynn termoslarından bir yudum alırken şöyle diyor.

"Bunu bilemezsin." Buz gibi odama dönüp bir kitapla kıvrılmayı dileyerek homurdanıyorum. Bugün yorucu ve kafa karıştırıcıydı. Tüm enerjimi kütüphanede Pierce'ı görmezden gelmeye harcadım, ancak onun sürekli yoğun ilgisi beni bitiriyordu. Gözlerini üzerimde hissediyordum ve itiraf etmek istediğimden daha fazla farkındaydım. Ve iyi, mücadele ediyor gibi görünmesi gizliden gizliye hoşuma gidiyordu. Bu bana tadını çıkarmaktan memnun olduğum baş döndürücü bir güç veriyordu. İlk karşılaşmamızdan beri benzinle tutuşturulmuş bir kibrit gibiydik, eğer bir araya gelirsek patlayıcı olacaktık. Bu tür bir tutku için zamanım yoktu. Hedeflerim, okul ödevlerim vardı. Beni çıldırtan biriyle dikkatimi dağıtmayı gerçekten istiyor muydum? Cevabın evet olduğunu biliyordum ve bunun için kendimden nefret ediyordum. Pierce'ı istiyordum ve bu beni korkutuyordu. Özellikle de bugün kendimi Walker'a karşı aynı türden bir çekim hissederken bulduğumdan beri. Gitarını tıngırtırken ne kadar seksi görüldüğünü düşünerek dudağımı ısırdım. Dövmeli, düşünceli müzisyenlere bayılıyordum ve lanet olsun, sanki bu klişe onun için yaratılmış gibi bir havası vardı. Gerçek bir çekim hissettiğimi inkâr edemezdim.

Şakalarımız kolayca geliyordu. Beni mutlu hissettiriyordu. Parmağımı yara izi boyunca sürükleme dürtüsüne karşı koydum. İnsanı sonsuza dek mahvedecek bir şeyin daha da güzel görünmesini sağlayan şey neydi? Cehennemin kendisiyle savaşmış ve galip gelmiş biri gibi görünüyordu ve lanet olsun ki bu içimde bir şeyler uyandırıyor.

Skye dirseğıme çarparak dikkatimi düşüncelerimden uzaklaştırıyor. Takımların birbirleriyle mücadelesini izlerken tamamen evindeymiş gibi görünüyor.

Oturmuş maçı izlerken neler olup bittiğine dair hiçbir fikrim yok. Maç çoktan başlamışken geldik. Kendimi boğulmuş bir fare gibi hissediyorum, Javelynn'in yedek pançoları olduğu için şükrediyorum. Burada gerçek bir plastiğe sarılmış otururken ne kadar havasız görüldüğüm umurumda değil. Bu yağmurun beni iliklerime kadar ıslatmasını engelliyor ve bu okulda zaten yeterince kez hafif hipotermik olmakla uğraştım.

Bulutlar hızla yaklaşıyor ve havayı daha karanlık gösteriyor. Etrafımızdaki kalabalık rahatsız olmuş gibi görünmüyor, ama içimde buradan gitmem için bir dürtü hissediyorum.

"Gitmeliyiz." Tam da kalabalık kükreyip sözlerimi bastırırken söylüyorum. Skye'in kolunu sıkıyorum ama o kalabalıkla birlikte zıplayıp alkışlamakla meşgul.

"Skye." Toplanan bulutlara bakarak söylüyorum. Yüzünde dolu dolu bir gülümsemeyle başını bana çeviriyor.

"Kazanacağız. Bunu biliyorum!" Bağırıyor.

Oyuncular sıraya dizilmiş, yeni bir oyun için hazırlanıyor. Senkronize bir şekilde hareket ediyorlar, çamura bulanmış her bir vücut önceden belirlenmiş pozisyonlarına koşuyor, omuzluklar ve kasklar birbirine çarpıyor. Maçı izlerken içimde bir ürperti omurgama doğru ilerliyor. Nereden bildiğimi bilmiyorum ama bir anda korkudan kayganlaşıyorum, yaklaşan tehlikeye karşı birilerini uyarmam gerektiğini hissediyorum.

"Dikkat et!" Gökyüzünde şimşek çakmadan bir saniye önce çığlık atıyorum. Yemin ederim, yıldırım oyuncuların hemen yanında yere çarpıp onları bir vale oyunu gibi dağıtırken oyunculardan birinin tribünlerden bana doğru baktığını görüyorum. *Pierce*.

Etrafımızdaki yüzlerce insan aynı anda çığlıklar atarak ve itişip kakışarak aşağıya doğru koşmaya başlayınca kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor. Çılgınca etrafıma bakıp ezilmemek için bir yol bulmaya çalışıyorum.

Az önceki sarhoş adam bana çarpıyor, böğüren bir çığlık atarken sıcak bira nefesi yüzümü tırmalıyor.

"Bırak beni!" Onu geriye doğru itiyorum, kaygan bankta dengesini kaybedip kayarken kolları bir an için dönüyor. Skye ve Javelynn geri çekilen kalabalığın arasına karışırken kaos onu da sarıyor.

Ürkütücü his bu kez göğsümde sabit bir gümbürtüyle omurgama doğru ilerliyor ve başımı kaldırıp bakıyorum. Hiç şüphesiz biliyorum ki, şimşek yine çakmak üzere.

Tüm stadyum kaos içinde, spikerin çatırdayan sesi çığlıkların üzerine çıkıyor, insanları dikkatli olmaya ve alanı sakın bir şekilde terk etmeye çağırıyor ama kimse dinlemiyor.

Pierce'ın vücudunun yerden kalkmaya çalıştığını görüyorum, diğer oyuncular için çoktan sahadan kaçmışlar. Son birkaç dakikadır ortaya çıkan altıncı his dışında onun olduğunu nasıl bildiğimi bilmiyorum. Bir sonraki yıldırım çarpması için endişelenmekten, nedenini bir an bile düşünemiyorum.

Rüzgar vücuduma çarparak nemli plastik pançomu hışırdatıyor.

Kımlıda Pierce. Dürtüyorum, ayaklarım beni kalabalıktaki bir açıklığa doğru götürüyor. Kendimi bir tel örgünün üzerinden atlıyorum, metal etime batıyor. Kalktım ve Converse'imın üzerine sertçe düştüm. Eğer Pierce Ledger'ı kurtarmaya çalışırken ölürsem, yemin ederim geri gelip onun kıcını tekmeleyeceğim.

Tehlikenin göğsümde yükseldiğini hissetmeden önce ayaklarım çamurlu tarlaya zar zor deşiyor. Gökyüzü aydınlanıyor, uzun pürüzlü bir şimşek doğrudan Pierce'ın ayağa kalkmaya çalıştığı yere ulaşıyor.

İçgüdüsel olarak elimi uzattım ve çığlık attım. "HAYIR!"

Yeryüzüne doğru hızla inerken bir parçamın cıvataya kilitlendiğini hissediyorum. Onu yönlendirebileceğimi hissediyorum ve kolumu yana doğru savuruyorum. Bu hareket onu metal kale direklerine doğru savuruyor. Tükenmiş hissederek çöküyorum.

Bu da neydi böyle?

"Salem?" Pierce bir anda üzerimdeydi. Beni belimden yakaladı. Çamurla kaplı forması pançoma sürtünüyor, bu da onun tutunmasını zorlaştırıyor.

"Siktir, Salem?" Üzerimdeki pançoymu çıkarıp rüzgâra savuruyor. Parmaklarımı onun pazusuna gömüp kendimi sabit tutmaya çalışıyorum. Birbirimize yaslanıyoruz, beni güvenli bir yere götürmesi için güvenebileceğim onca insan varken yine ona güvendiğime inanamıyorum ama başka seçeneğim yok. Ayaklarım çamur birikintisinde kayıyor ama o düşmeme izin vermiyor. Onun yerine, beni kollarının arasına aldı.

Yangın gecesi yaptığı gibi bizi sahadan çıkarıp ev sahibi takımın stadyumu soyunma odalarına bağlayan koridoruna götürüyor. Koridor boş, yağmur ve gök gürültüsü duvarlarda yankılanıyor. Burası daha sessiz ama hâlâ çığlık atan insanların seslerini duyabiliyorum.

Beni yere bırakıp kaskını çıkardı ve bir gümbürtüyle yere bıraktı. Sanki iyi olduğumdan emin olmak istercesine kirli ellerini sıırılsıklam saçlarımda gezdirerek bir anda üzerime atladı.

Aşağı bakıyorum ve parmaklarımı göğsünün ortasındaki formasının etrafına doladığımı fark ediyorum. Hiçbir zaman sporla ilgilenmedim ama önümde duran futbol formalı bu adamda kalbimi tekleten inanılmaz derecede seksi bir şey var.

"Sen iyisin." Bana yaklaşıyor, başını eğiyor, böylece birbirimize bastırıyoruz, alnı benimkine dayanıyor. Başımı sallamayı başarıyorum, düşüncelerim kontrolden çıkıyor. Temas bir an sürüyor, sonra ayağa kalkıyor ve gözleri vücudumda yara arar gibi geziniyor. Saçma, neredeyse yıldırım çarpacak olan oydu.

Şimşegi ben mi yönlendirdim yoksa bu sadece bir tesadüf müydü? İnsanların altıncı hissi olduğunu daha önce de duymuştum ama hayatımda hiçbir şeyden bu kadar emin olmamıştım, sanki olacakların farkındaymışım gibi. Tam olarak ne olmak üzere olduğunu bile bilmiyordum, sadece yaklaşan bir tehlike olduğunu biliyordum.

Pierce'ın gözlerinin içine bakıyorum, yüzü çamur içinde ve ağzının üzerinden yağmur damlıyor. Gözlerim ağzının üzerinden akan suyu takip ederek aşağıya bakıyor, geçen sabah beni o dudaklarla ne kadar derin öptüğünü hatırlıyorum, sonra kendimi başka tarafa bakmaya zorluyorum ama Pierce'ın yüz hatlarında bir sıcaklık fark ettiğimde yeterince hızlı olamıyorum. Beni duvara doğru itiyor. Elim göğsünden yukarı doğru kıvrılıyor ve boynuna dolanıyor. Kimin önce hareket ettiğini bilmiyorum ama aniden dudakları dudaklarıma yapışıyor, ağızım hevesle açılıp dillerimizi birbirine doluyor.

Giydiği her şeyi yırtıp atma isteği duyuyorum ama o kadar çok dolgu var ki nereden başlayacağımı bile bilmiyorum. Öpüşmeyi kesiyor, belli ki o da aynı şeyi düşünüyor ve tek bir hamlede formasını kafasının üzerinden zahmetsizce çıkarıyor. Parmaklarımı omuzluklarının üzerinde gezdiriyorum, önden sarkan iplerden tutarak onu öne çekiyorum ve içimdeki her şeyle onu öpüyorum. Kollarını başımın üzerine vuruyor, vatkalar vücuduma batıyor ama umurumda değil. Ona daha yakın olmalıyım.

"Ah, lanet olsun." Yüzünü buruşturup pantolonunu çekiştiriyor.

Aşağı bakıyorum ve pantolonunun içine uzanıp oyun kupasını çıkardığını ve kaskının yanına fırlattığını görüyorum. "İçerisi biraz dar gelmeye başlamıştı." Kıkırdıyor, elini boynuma doluyor, beni öne doğru çekmek için kullanıyor, dudaklarımı tekrar ateşli bir öpücükle alıyor, sert uzunluğunu nemli tayıma bastırıyor. Ağzıma hükmederken, kalçalarını benimkilere doğru iterken onun her santimini hissedebiliyorum. Tam bir arzu birikintisiyim, ona tırmanmaya ve tam olarak istediğimi almaya hazırım.

"Ledger!" Koridorun sonundan gelen otoriter bir ses bizi ayırıyor. Birbirimize bakarken ikimiz de nefes nefese kalmıştık, aramızdaki arzu gün gibi ortadaydı.

"Kıçını buraya getir." Ses tekrar çağırıyor, her kelime kırılmış ve Kızgı

n. "Yapmak zorundayım..."

"Evet, tabii ki. Sorun değil." Vücudumun bir an için adrenalin dalgalanmasından sakinleşmek. Parmaklarımı ıslak ve karışık saçlarımda gezdiriyorum. "Git." Diye ısrar ediyorum.

Gitmek istemiyormuş gibi bir an bana .

"Ledger, eğer beni daha fazla bekletirsen, bir sonraki antrenmanına tur eklerim."

"Lanet olsun." Ekipmanlarını toplarken küfrediyor. Dudaklarıma beni şaşırtan bir öpücük kondurduktan sonra koridordan aşağı inip köşede kayboluyor.

Tüm bunlar da neyin nesiydi?

OTUZ BEŞİNCİ BÖLÜM

Skye

"Kahretsin!" Elimdeki telefon bip sesi çıkarıyor, servis yok. Maçta ayrıldığımızdan beri Salem'e ulaşmaya çalışıyordum. Fırtına, Javelynn ve benim müstakbel evlerimize dönmemize yetecek kadar dindi ve şimdi oturma odasındaki kanepeye kıvrılmış, yırtık pırtık bir battaniyeye sarınmış durumdayım.

Adamlardan biri ateş yaktı, böylece en azından kurumaya başladım ve nispeten ısındım. Çağrı düğmesine tekrar basıyorum.

"Deliliğin tanımına ne derler bilir misin?" Lukas karanlık, tehlikeli ve aptalca sıcak bir şekilde odaya giriyor. Yanımdaki koltuğa çökerken ona ters bakıyorum.

"Aynı şeyi tekrar tekrar deneyip farklı sonuçlar beklemek." Telefonu elimden çekip aldı.

"Aman Tanrım, geri ver onu."

Koyu renk saçları alnına dökülürken bana sırtıyor. "Yap Ben."

Telefonumu başının üzerine kaldırıyor, dövmele pazıları telefonun sesiyle birlikte esniyor.

Hareket beni kalınca yutkunmaya zorladı.

"Ona ihtiyacım var. Salem'e ulaşamıyorum." Telefona uzanmaya çalışıyorum ama o çok hızlı davranarak telefonu elimden alıyor. Ağzını bir sırtışa dönüştürüyor, bacaklarını daha da açarak telefonu uzanmış parmaklarımdan uzak tutarak arkasına yaslanıyor.

"Ciddiyim, Lukas. Hadi ama." Cehenneme gitmeye karar verdiğimde bir kahkaha atıyor. Battaniyeden sıyrılıp bacağımı kucağına doğru sallıyorum ve göğsümü doğrudan yüzünün önüne getiriyorum. Bir an duraksıyor, yüzü şokla dolu, doğrudan göğüslerime bakıyor. Boştaki elinin göğüslerimi kavradığını hissediyorum.

Ben telefonumu almak için ona doğru eğilirken kalçasını tutuyor. Bu hareket onu doğrudan göğüs dekolteme bastırıyor ama sonunda elimi onunkinin etrafına dolayabiliyorum.

"Ver onu bana Lukas."

"Madem ısrar ediyorsun." Boğuk sesiyle sesleniyor. Alt yarımı kendine doğru çekerek kalçalarımı ona doğru yaklaştırıyor. Bir şeyin bana süründüğünü hissedebiliyorum. Delinmiş sikinin bir görüntüsü beynimde beliriyor ve resim dersinde onun resmini çizmek zorunda kaldığımız zamanı hatırlıyorum. Yüzüm ısınıyor ve Lukas'ın kucağındayken kesinlikle düşünmemem gereken büyük bir uygunsuz fantezi dışında tüm düşünceler beynimden boşalıyor. Vücudumun bana bağırdığı gibi kalçalarımı hareket ettirmemek için her şeyimi harcıyorum.

Hiçbir şekilde deneyimsiz değilim, ama Lukas'la ilgili bir şey beni boyumu aşan bir şeymiş gibi hissettiriyor.

"Kımdasanız iyi olur yoksa bu şeylerin içinde boğulacağım."

"Gitmek için fena bir yol değil." Graham'ın odaya girip Lukas ve bana ters ters bakarken homurdandığını duyuyorum.

Kendimi Lukas'tan uzaklaştırıyorum ve yüzünü gördüğümde boktan bir sırıtişla aydınlanıyor.

"Kıskandın mı, Graham Cracker?" Kalçalarını hafifçe yukarı kaldırarak beni içine doğru salladığını söylüyor. Aman Tanrım, sanırım kısa devre yaptım.

Graham öfkeyle uzaklaşıyor ve ben de Lukas'ın göğsüne bir şaplak atıyorum. "Pislik."

Kendimi ondan kurtarıyorum ve nefesimi tutmak için bir elimi göğsüme koyuyorum, sanki beni bu şekilde kucağına almasına izin vermeyi neredeyse hiç düşünmemişim gibi. Atmış olduğum battaniyeyi kaptığım gibi mutfağa doğru ilerliyorum. Buzdolabının kapağını çekiştirerek açıyorum ve ihtiyacım olandan daha güçlü bir şekilde bir su alıyorum. Serinlemek için suyu arkama atarken karmaşık duygular içindeyim.

Lukas sessizce içeri giriyor, ellerini ceplerine sokmuş. Ellerinden birini çıkarıp bana telefonumu uzatıyor. "Sadece seninle dalga geçtiğimi biliyorsun, değil mi?" Okunamayan bir ifadeyle bana bakıyor. Onu tam olarak anlayamıyorum. "Şu anda tüm adada servis kesik."

"Oh." Daha önce fark etmediğim köşedeki simgeye dikkat ederek kaşlarımı çatarak telefona bakıyorum.

"Salem'in iyi olduğuna eminim."

"Bundan emin olamazsın." Mırıldanıyorum.

Bir an için beni değerlendirdi. "Birini kaybettin." Bunu bir soru gibi değil, bir ifade gibi söylüyor, sözleri bana bir ton tuğla gibi çarpıyor. "O kadar belli mi ediyorum?" Savunma mekanizmalarımı geliştirerek alay ediyorum. Bu konuşmadan geri çekilmeye hazırım.

"Belki ortalama bir insan için değil."

"Bu ne anlama geliyor? Süper özel Lukas Ledger insanları okuyabiliyor mu?" Alay ediyorum. Kötü davrandığının farkındayım ama çoktan iyileştiğini düşündüğüm eski bir yarayı deşiyor.

Alt dudağını ağzına götürerek benim hissettiğim kadar savunmasız görünmesini sağlıyor. "Hayır." Yumuşakça cevap veriyor. "Ama belki de sende kendi acımı tanıyorumdur." Elimde değil, şaşkınlıktan ağzım açık kalıyor.

"Sen..." Boğazımı temizliyorum. "Birini mi kaybettin?"

Başını sertçe sallıyor. Az önceki tüm neşesi gitmiş, onun yerine ağlamaktan birkaç dakika uzakta görünüyor - ve bunda ona sarılma isteği uyandıran bir şey var. *Sende kendi acımı tanıyorum.*

Bunu neden daha önce fark etmediğimi bilmiyorum ama onun acısını bir zırh gibi kuşanması çok açık, oysa ben acımı bastırma eğilimindeydim - yokmuş gibi davranıyordum.

"Annem." *Anne* kelimesini söylerken sesi çatlıyor, sanki bu kelimeyi söylemek bile onu kırıyormuş gibi. Ona tutunmam için gereken tek şey bu. Onu kendime doğru çekiyorum, omuzlarının bana karşı titrediğini hissediyorum. Yüzümü boynuna gömüyorum, o da aynısını bana yapıyor.

"Ben de annemi kaybettim." Fısıldıyorum, görmesi için gömdüğüm yara izini açıyorum.

Elini belime koyuyor ve aramızda geçen bu an sanki acımızı, travmamızı tek bir kucaklaşmayla anlatıyormuşuz gibi hissettiriyor. Ayağa kalkıyor ve yanağımdan aktığını bile fark etmediğim bir damla yaşı siliyor.

"Skye?" Yanağımyı kavrayıp başparmağını hafifçe tenime sürterken yeşil gözleri bana bakıyor.

"Aman Tanrım, Skye, lütfen bana burada kaloriferlerin çalıştığını söyle." Salem arka kapıdan içeri daldığını söylüyor, saçları ve kıyafetleri sıırılsıklam. Lukas'tan ayrılıp Salem'e fırlatmak üzere bir demet havlu almak için çamur odasına gidiyorum. Javelynn'in her birimize verdiği pançoymı almadığını fark ediyorum.

"Ne oldu? Seni aramaya çalışıyordum ama servis ." Havluları Salem'in kollarına bırakıyorum. Lukas'ı yakaladım.

İkimizin yanından ayrılmadan önce eğlenen bir bakış attı, ortak odamıza gittiğini varsayıyorum. Hay sikeyim. Bununla daha sonra ilgilenmem gerekecek.

Salem bir havluyu omuzlarına sarıyor ve saçlarındaki nemi almak için başka bir havlu kullanıyor.

"Bu konuşma için alkole ihtiyacımız var."

"Tekila mı viski mi?"

"İkisi de. Güven bana."

İki şişe ve iki fincan alıp Salem'i kule odasına kadar takip ediyorum. "Tamam, ne oldu?" Yatağına uzanıp soruyorum. Daha önce hatırladığımdan şüpheli bir şekilde daha sıcak.

"Önce içkiler." İkimize de birer içki koyuyorum. Viskiyi seçtim çünkü ciddi bir şey dökmek üzereymiş gibi hissediyor. Bardağı ona uzattım ve o da bir dikişte ağzına götürdü.

"Lanet olsun." Öksürüyor. "Bir tane daha." Ona özenle bir tane daha dolduruyorum ve onu da yutmasını izliyorum.

"Tamam, Salem'i anlat." Bir huzursuzluk hissettim. Onu daha önce hiç bu kadar öfkeli görmemiştim. Uzun süredir arkadaş değiliz ama odamız yandıktan sonra bile bu kadar öfkelenmemişti.

"Bu kulağa çılgınca gelecek. Yani belki de deliyim. Belki de sadece hayal görüyordumdur." Mizahtan yoksun bir kahkaha attı. "Pekâlâ, daha önce hiç böyle bir altıncı hissin oldu mu? Sanki ne olacağını önceden biliyormuşsun gibi?"

"Hımm... aklıma gelen bir şey yok." Cevabım üzerine omuzları biraz çöktü. "Yani, belki? Emin değilim." Yüzünü ellerinin arasına aldı ve bir inilti çıkardı.

"Bekle. Burası neden bu kadar sıcak?" Havluların üzerinden düşmesine izin vererek ayağa kalkıyor ve daracık odaya bakıyor. Çömeldiğinde çığlık atıyor. "Uzay ısıtıcı mı? Kim bu...? Skye mı?"

"Hayır, ben değilim." Viskimi yudumluyorum, boğazımı yakmasına ve midemi kaplamasına izin veriyorum. Bu gece üzerime çok fazla duygu yağdı ve alkolün bana verdiği tatlı nothings'i hissetmek istiyorum.

Topuklarının üzerinde oturup bir süre ona bakıyor. Başını iki yana sallar. "Şu anda bununla uğraşacak duygusal kapasiteye sahip değilim."

Ayağa kalkıyor, biraz sallanıyor, o iki kurşun ona hızlı ve sert bir şekilde isabet ediyor. Kapısı çalınıyor ve kim olabileceğini merak ederek birbirimize bakıyoruz. Kapıyı açmaya gidiyor ve inanılmaz derecede ıslak bir Pierce diğer tarafta duruyor. Kapının pervazına yaslanmış, ellerini ovuşturuyor.

Salem'i yutmaya hazırmış gibi bakıyor, saçlarından sular damlıyor. Yemin ederim bu ikilinin yakınında olmak, kendiliğinden bir yanmaya tanık olmak üzereymişim gibi hissettiriyor.

"Ben dışarı çıkıyorum." Kendimi yataktan iterek söylüyorum. "Hayır, Skye. Kal." Salem bakışlarını Pierce'tan ayırmadan yalvarıyor.

Kaşlarını çatıyor, çenesi sinirli bir şekilde titriyor. "Bir şeye mi ihtiyacın vardı Pierce?"

"Daha önceki konuşmamızı bitirebileceğimizi düşünmüştüm." Belli ki sinirli bir şekilde homurdanıyor ve aralarında her ne oluyorsa çözebilmeleri için odayı boşaltabilmeyi dileyerek kendimi rahatsız hissediyorum.

"İstersen ben gidebilirim?" Bu küçük oda her geçen saniye daha da küçülüyor.

"Stay-Go." Pierce ve Salem aynı anda söylüyorlar.

Lukas'inkinden bir ton daha açık olan yeşil gözleri öfkeyle parlıyor ve ardından sinirli bir şekilde içini çekiyor. "Peki. Sonra konuşuruz." Dolambaçlı merdivenlerden aşağı koşuyor, adımları yol boyunca çarparak iniyor.

"Tamam. Dökül bakalım."

Salem inliyor, yaslandığı duvardan aşağı çöküyor, sonra bacaklarını açıyor.

"Bu gece Pierce'ı öptüm ve eminim ki araya girmeseydik *daha fazlası da* olabilirdi."

"Evet, daha fazla alkole ihtiyacım olacak." İçkimi doldurdum ve yatağına oturdum. Üzerindeki kırmızı yorgan çok rahattı.

Gülüyor. "Çılgınca olan kısmı bu bile değil."

"Ne demek istiyorsun?"

Başboş bir tırnak etini çiğniyor. "Tamam. Tamamen aklımı kaçırmış olabilirim Skye, o yüzden söylediklerimin bu odadan çıkmayacağına söz ver."

"Yemin ederim." Başı belada bir çocukmuşum gibi hissetmeme neden olan ciddi bir bakış fırlatıyor. "Yemin ederim, Salem." Tekrar söylüyorum. Onun güvenine asla ihanet etmem.

"Maçtayken sanki... Bilmiyorum, sanki kötü bir şey olacağını önceden biliyor gibiydim."

"Nasıl yani?"

"Bunu gerçekten açıklayamam ama ilk yıldırım yere düşmeden önce, tehlikenin yaklaştığına dair çok tuhaf bir hisse kapıldım."

"Bu o kadar da garip değil. Daha önce bunu yaşayan insanlar olduğunu duymuştum."

"Doğru, ama ikincisi vurmak üzereyken, sen, Javelynn ve ben ayrıldıktan sonra, tekrar oldu. Pierce'a ulaşmak için kendimi çitlerin üzerinden atlarken buldum ve sonra... Siktir."

Ona bir içki daha veriyorum çünkü bana anlatmak üzere olduğu şey onu tedirgin ediyor, hayır tedirgin çok nazik bir kelime, korkmuş ve ürkmüş görünüyor.

"Ben... Skye. Sanırım şimşegi Pierce'tan uzağa yönlendirebilirdim."

Başımı hayır anlamında sallıyorum. "Bu imkânsız. Muhtemelen sekmiştir ya da öyle bir şeydir."

Dizlerinin üzerine çöküyor, gözleri kocaman. "Skye, başka nasıl açıklayabilirim bilmiyorum ama buradan bir çekiş hissettim ve kolumu bu şekilde kaldırıp fırlattım. Fırlatmadan önce bana yapıştığını hissettim."

bir karış açık ona bakıyorum. "Ne diyeceğimi bilemiyorum."

"Ne düşüneceğimi bilmiyorum!" Ağlıyor. "Sonra Pierce'la koridorda olanlar, tam bir karmaşa içindeyim. Onca insan varken neden ona çekiliyorum?"

"Şu Ledger oğlanlarıyla ilgili bir şey."

Salem beni değerlendiriyor ve boğazına üç kurşun yemiş olsa bile ne demek istediğimi anlamayacak kadar keskin.

"Lukas?"

Ona daha önce olanları ve hatta sanat odasında gördüklerimi anlatırken başımı salladım.

"Delinmiş mi? Yakup'un Merdiveni gibi mi?"

"Adının ne olduğunu bilmiyorum!" En karanlık fantezilerimi yüksek sesle itiraf etmekten hemen utandığımı hissederek ağlıyorum. Onun içimde olmasının, piercinglerinin beni becerirken aşağı yukarı sürtünmesinin nasıl bir his olduğunu merak etmekten kendimi alamıyorum.

"Bazen çok fazla iyi bir kız oluyorsun Skye! Şu anda odanızda bunun ne kadar harika bir his olduğunu keşfediyor olmalıydınız."

"Asla olmaz. Ben senin yanındayım. Bana ihtiyacın vardı."

"Biliyor musun, sanırım sen benim ilk gerçek arkadaşım olabilirsin." Diyor, gözleri uykuyla parlıyor.

Yataktan kalktım ve onu bileklerinden tutup yukarı çektim. Bana doğru tökezledi. ", yatma zamanı." Onu yatağına götürmeme izin verdi.

"Sen benim de ilk gerçek arkadaşımsın." Battaniyenin içine sokulurken söylüyorum. Alkolü fazla kaçırmış olma ihtimaline karşı doğru şekilde desteklendiğinden emin oluyorum ve saçlarını arkadan bağlıyorum. Sa bağını son kez düzelttiğimde bileğimi tutuyor.

"Bir şey söylemeyeceğine söz verir misin?" Bunu sorma ihtiyacı hissettiğı için bile kalbim kırılıyor.

"Söz veriyorum."

OceanofPDF.com

OTUZ ALTINCI BÖLÜM

Walker

Diablos bir Gruplar Savaşı gecesine ev sahipliği yapıyor ve ben henüz şarkıcımın yerine birini bulamadım. Sinirimi kum torbama çıplak yumruklarımınla vurarak çıkarıyorum. Evet, bu ellerle gitar çaldığım için çok aptalca ama içimdeki öfkeyi başka hiçbir şey dindiremez. Zaten yapmak istediğim bir şey de değil. Gazabıma uğrayan biri olduğunda suçluluk duygusu beni yeterince yiyip bitiriyor.

Burnumdan ter damlıyor. Sırılsıklam olana ve titreyene kadar kollarımı hızlıca bir-iki hamlede tekrar tekrar sallıyorum. Dengede durmak için çantayı kavıyorum, başım deri dış yüzeye dayanıyor. Lanet olsun. Ne yapacağız şimdi? Yakındaki adalardan ve Seattle'dan bir grup yerel grup sahne almak için şehre geliyordu ve grubum tüm yaz boyunca prova yapmıştı. Hazırdık - ta ki Helena, davulcumuz ve erkek arkadaşı Gary'nin onu aldattığını öğrenip gruptan ayrılana kadar. Hem de öyle sıradan bir aldatma değil, adamın telefonunda Taco Bell adının altında kayıtlı eskort numaraları vardı. Kim gerçekten Taco Bell'i arar ki? Adada bir tane bile yoktu. Biz daha Gary'nin gitmesini oylayamadan o gitmişti, ki ben de bunu tercih ederdim. Siktiğimin aptal Gary'si. Onu dışarı atılmaktan kurtaran tek şey davul çalmayı bilen tek kasabalı olmasıydı.

"Tak, tak." Salem'in sesi kapı aralığından seslendi ve bir anda öfkem geri geldi. Lanet olsun, şu anda kimsenin yanında olacak havada değildim. Evdeki çocuklar ben bu haldeyken etrafımda olmamaları gerektiğini biliyorlardı, birinin onu uyarmış olacağını düşünürdünüz. Bahse girerim kiminle yaşamak zorunda kalacak kadar şanssız olduğuna dair en ufak bir fikri bile yoktu.

ile. Büyüyüp bir grup erkek arkadaş ve yedi iblisle aynı eve taşınmak her küçük kızın hayali değildir.

"Ne istiyorsun, vahşi kedi?" Kaba selamım karşısında şaşırılmış görünüyor ve bundan nefret ediyorum. Çenemi sıkıyor ve ağrıyan ellerimi esnetiyorum.

"Akorun adını henüz düşünmedin mi diye merak ediyordum?" Dudağının altını çiğniyor ve lanet olsun, denese bile daha fazla seks kedisi gibi görünemezdi. Saçları gevşek dalgalı siyah bukleler halinde, sanki kanlı ellerimi üzerlerinde gezdirmem için yalvarıyor gibiler. Büyük yeşil gözleri bir parça muziplikle parıldıyor, bana bakıyor ve saçmalıklarımın hiçbirini kabul etmiyor. Bana yaklaşıyor, içimde gizlenen tehlikeyi hissetmiyor. Geçen gün kendimi ona kaptırmıştım ama o kadar yenilebilir görünüyordu ki kendime engel olamadım. Peki ya dokunuşuma verdiği tepki? Kahretsin, bana karşı ne kadar iyi hissettiğini düşündükçe sertleşiyorum. Birinin bana yaklaşmasına izin vermeyeli çok uzun zaman olmuştu. İçimdeki Gazap'ı kontrol altında tutmak için sürekli çizgiyi takip ediyordum. Kazara, benim için gerçekten bir anlam ifade eden birinin üzerine gitmesini istemiyordum ve önümdeki bu kız bu tanıma uyma potansiyeline sahipti.

"Peki ya size akorun adını hatırlayamadığımı söylesem?"

"Ben olsam saçmalık derdim." Bana sırtıyor ve içimde komik bir his uyandırmıyorsa ne olayım. Kırmızı bayrağı görüyorum ama bana bakma şekli, onu görmezden gelmemi sağlıyor. Zaten en sevdiğim renk her zaman kırmızı olmuştur, ona doğru koşan bir boğa gibiyim. Ona doğru yürüyorum, mesafemi korumam gerektiğinin farkındayım ama yine de ayaklarımı bir adım diğerinin önüne atarken buluyorum - adeta bir mıknaş beni içine çekiyor.

"Gerçekten neden buradasın?" Ellerim ağrıyor ve sadece kum torbamı yumruklamaktan değil. Hayır, ağrıyor çünkü ona tutunmak ve onu kendime çekmek istiyorum. Ellerimi onun vahşi saçlarına dolamak ve dudaklarını kendime çekmek istiyorum. Ama istediğimi yapmak yerine ellerimi gri eşofmanımın ceplerine sokuyorum.

"Üst kattaki kargaşadan uzaklaşmam gerekiyordu." İlginç. Parti hazırlıklarından hoşlanmıyordu.

"Gidecek misin?"

"Yani... Burada yaşıyorum ve gerçekten yapacak pek bir şeyim yok."

"Benimle Diablos'a gelmeye ne dersin?" I

Çok geç olana kadar kelimeleri söylediğimi fark etmiyorum. Onlar zaten dışarıda

Onu daha fazla yanımda olmaya davet
ediyordum.

"Ne için?" diye neşeleniyor.

"Grupların savaşına ev sahipliği yapıyorlar."

"Çık dışarı!" Ciyaklıyor ve bir şey beni yatakta da böyle ses çıkarıp
çıkarmayacağı konusunda meraklandırıyor.

"Grubumun sahne alması gerekiyordu ama solistimiz son anda
vazgeçti."

"Bu yüzden mi geçen gün şarkı söyleyip
söyleyemeyeceğimi sordun?" "Beni yakaladın."

Parmağıyla dolgun dudaklarına dokunuyor. "Ya deseydim ki

şarkı

söyler Umut göğsümde dalgalanıyor. "Gerçekten mi?"

misin? "Mmm. Ama eğer bu iyiliği yaparsam, karşılığında bir iyilik istiyorum."

" "Her şeyi." Ciddi fark ederek nefes veriyorum. Muhtemelen

Benden Ay'ı isterdi ve benim aptal kığım ona Ay'ı getirmeye çalışırdı. Bana
öyle bakmasını sağlamak için her şeyi yapardım.

Gülüyor, yeşil gözlerinde tehlikeli bir pırıltı kıvılcımlanıyor. "Bana
gitar öğretmenini istiyorum, tüm akorları ve gerçek isimlerini."

"Hmm. Yani sanırım bunu yapabilirim, ama kabul etmeden önce şarkı
söylemek için gerekenlere gerçekten sahip olup olmadığını bilmek istiyorum."

Ellerini kalçalarına koyuyor ve çok sevimli görünüyor. "Bana bir şarkı
söyle."

"*Sex and Candy'nin* Alexander Jean versiyonunu sahneliyoruz.

Bunu biliyor musun?"

Ağzını seksi bir sırıtışa çeviriyor ve şarkı söylemeye başlıyor. Vay
anasını, bu kız hayal edebileceğimden on kat daha iyi. Şarkı sözlerini
söylerken duman ve çakıl taşları gibi. Sesi sanki 1920'lerin caz şarkıcısı Janis
Joplin'den bebek yapmış ve içine bir tutam Adele katmış gibi. Tam bir sihir.
Kendimden geçmişim, o notalara pratik bir kolaylıkla vururken hareket
edemiyorum. Tüm kalbini melodiye dökerken gözleri kapalı, ses göğsümün
etrafını sarıyor. Eğer o da gelmeyi kabul ederse bu gece ortalığı yıkacağız.
İkinci nakarata geldiğinde sesimi onunkine katıyorum. Gözleri şaşkınlıkla
açılıyor ama bir an bile duraksamıyor. Seslerimiz ahenkli bir kreşendo ile
birleşiyor ve dizlerimin bağı çözülüyor.

"Bu..." diyor bana sanki beni ilk kez görüyormuş gibi bakarak.

"...büyü." Boğazımı temizleyerek söylemeyi başardım.

Yüzü düşüyor ve bir an önceki gülümsemesini geri getirmek için çaresiz kalıyorum. Ne dedim ki ben?

"Doğru. Pekala. Saat ?" Sesi kırılmış gibi. Düz.

Ne oldu da bu kadar çabuk sustu diye merak ederek yüzüne bakıyorum. "Bizimle sahne alacaksan saat 6'da orada olmalıyız."

"Tamam. Evet, görüşürüz o zaman."

O odadan çıkarken, kendimi huzursuz hissediyorum. Grup arkadaşlarıma hızlıca bir mesaj göndererek bu gece için hâlâ birlikte olduğumuzu , en azından öyle umuyordum. Salem hakkında pek bir şey bilmiyordum ama sözünden dönecek birine benzemiyordu.

Ellerimi uzatıyorum, eklemlerim yanıyor. Kahretsin, bu gece oynarken kramp girmesin diye ellerime buz koymam lazım.

O mutluluk çekirdeğini hissetmek için kendime izin veriyorum. Bu gece oynuyorduk. Yüzüme hınzır bir gülümseme yayıldı. Bu gece oynayacaktık ve kazanacaktık. Bunu iliklerime kadar hissettim.

BÖLÜM OTUZ YEDİ

Salem

"Başın nasıl?" Skye, bacakları poposunun altında kıvrılmış bir halde soruyor.

"Ben iyiyim. Bugün herkes uyanmadan önce duş aldım ve saçımı yapmak için biraz zaman harcadım."

"Bu, dün buraya gelip senin ırzına geçmek isteyen ikiz için olabilir mi?"

"Pfft. Hayır. Bu benim için. Kendimi boktan hissediyordum ve kendimi daha iyi hissetmek istedim. Kulağa aptalca geliyor ama kontrolden çıkmış hissederken kontrol edebileceğim küçük bir şey olduğunu hissettim."

"Bu aptalca değil, Salem."

"Her neyse, sen uyurken ben bodrum trolünü ziyarete gittim ve bu gece Diablos'ta şarkı söylemeye davet edildim."

"Ne bodrum trolü?"

"Aşağıda yaşayan adamla dün karşılaştım ve henüz sana ondan bahsetme fırsatı bulamadım. Dün tam bir karmaşaydı."

"Hala hissediyor musun... bilirsin, yıldırım hakkında kafan karışık şeyler."

"Yatakta rahatsız bir şekilde kayıyorum. "Bunu düşünmemeye çalışıyorum." Başını sallıyor. "Ee, Diablos?"

"Saat 6'da orada olmalıyım, gelip bana tezahürat yapmak ister misin?"

"Sanki sormana gerek varmış gibi. Tanrım, nasıl oldu da öğleden sonra oldu? I

Hazırlanman gerekiyor, oh ve bu gece için ödünç alabileceğin bir kıyafetim var. Çok şirin görünecek."

Skye beni yalnız bıraktı ve ben de yatağıma uzanıp kemerli tavana başladım. Uyumakta zorlanıyordum, zihnim futbol sahasındaki anı tekrarlıyordu. Bu sihir . Bu mantıksızdı ve

Kimsenin konuşmaya cesaret edemediği Vickie Teyzem gibi beni de akıl hastanesine kapatmak için tam bir sebepti. Ailem, annemin kız kardeşini kaybetmesine neden olan koşullar hakkında inanılmaz derecede ketumdu. Evde onun resimleri bile yoktu. Bana yapılan tek açıklama, büyükannem Clementine ve annem onu yardım almaya götürdükten kısa bir süre sonra 'delirdiği' ve öldüğü yönündeydi. Ona ne şimdi bana mı oluyor diye merak ediyordum.

Bodruma indiğimde yaşadıklarımın dolaylı korkudan başka bir şey hissetmeye ihtiyacım vardı ve özellikle Pierce'tan uzak durmak istiyordum. Dün gece olanlarla boğuşmanın üzerine bir de onun bana hissettirdiği tüm o kafa karıştırıcı duygularla uğraşmaya hazır değildim. Hayal gücümün bir oyunu muydu, yoksa sadece yorgun muydum?

Telefonumu elime alıp mesajlarımı kontrol ediyorum, sürpriz; annem mesajlarımı okunmamış olarak bırakmış. Hemen Javelynn'i gece için dışarı davet ediyorum ve ardından Büyükanne Clementine'i aramaya karar veriyorum. Bunu yeterince ertelemiştim ve Skye ile Javelynn'den kıyafet ödünç almaya devam edemezdim.

Sinirlerime hakim olamadan ve ağzından çıkacak her şeye karşı sinirlerimi çelikleştirmeden önce ara tuşuna basıyorum.

"Saaaalem." Kulağıma cıvıladı. "Neden bu kadar uzun sürdü? Okula başladığından beri senden tek bir ses duymadım."

"Hey büyükanne."

"Şimdi söyleyin bana, neden bana bu yangından bahsetmediniz? Müdürden duymak zorundaydım, yani gerçekten. Kendi torunumdan duymamak ne kadar utanç verici."

"Yeni okula alışmaya çalışmak ve her şey gerçekten çılgıncaydı, her neyse..."

"Kuzenin Delano her zaman kontrol etmek için arar, gerçi gidip kendine bir erkek arkadaş bulduğuna dair söylentiler vardı."

"Büyükanne."

"Beni azarlama çocuğum, ben konuşuyordum."

"Tamam, evet, ama Delano'yu mutlu eden şey buysa erkek arkadaşı olması önemli değil."

Hayal kırıklığının telefona doğru yayıldığını hissedebiliyorum. "Salem, siz gençleri asla anlayamayacağım."

Bıkkın bir şekilde içimi çektim, onunla önemli konular hakkında kaç kez konuşmaya çalıştıysam hep sessiz olmam söylendi. Dünyanın gidişatını bilmediğimi. Bana kendimi önemsiz hissettirmeyi severdi.

Fikirlerimi dile getirdiğim için aptal ve aptalca, özellikle de sonuç vermeden sık sık söylediği rahatsız edici şeyler söz konusu olduğunda.

"Büyükanne, annemden haber aldın mı? Ona mesaj atmaya çalışıyorum ve son kredi kartı faturasını ödememiş."

"Para mı? Tabii ki, her zaman parayla ilgili. Çocuklarımla ve torunlarımla benimle konuşmak için arayabilecekleri gibi değil."

"Grams?"

"Hayır, ondan haber almadım ama hesap bilgileri bende var ve Marino'nun ödemesini sağlayabilirim. Hepsi bu kadar mı?"

"Um, evet. Bu çok yardımcı olur, teşekkürler. Yangında kaybettiğim hiçbir şeyi yerine koyamadım."

"Beni daha önce arasaydın, o zaman sana yardım edebilirdim. Gerçekten, Salem. Bazen tıpkı annen gibisin."

Keskin bir nefes aldım, "Tamam, gitmem gerek. Yapmam gereken bazı ödevlerim var. Seninle sonra konuşuruz." O daha fazla laf sokamadan hızla dışarı çıkıp telefonu kapattım. Tanrım, bu çok yorucuydu.

Konuşmanın onun ne kadar saldırgan olabileceğinin yanında hafif kaldığının farkında olarak, kredi kartı meselesini hallettiğim için rahat bir nefes alıyorum. Çaresizce yeni bir iç çamaşırına ihtiyacım var. Yangından kışımdaykiler ve alev almayan diğer bir çiftle kurtuldum.

Kapımdan keskin bir tıkırtı geliyor. Ödünç alabileceğimi söylediği kıyafeti giyen Skye olmalı diye düşünüyorum ama kapıyı açtığımda, diğer tarafta bitkin görünen bir Pierce duruyor. Kahretsin.

"Naber Pierce?"

Sırıttıyor, "Bu sefer bana hemen pislik demedin, ilerleme kaydediyoruz."

"Buraya bir şey için mi geldiniz?"

"Senden başka mı?" Bana doğru ilerledi, elleri kalçalarımı sıkıca kavradı ve beni duvara doğru iterek şaşırttı. Bundan nefret ettiğimi söyleyemem, hayır, bir anda var olmaktan ateşe atılmaya geçtiğimi hissettim. Nefesi bana çarpıyor, nane kokuyor.

"Bütün gece çok fena azmıştım, Salem. Bunu hissediyor musun? Bana ne yaptığını?" Elimi tutuyor ve ereksiyonunun üzerine koyuyor. Avucuma doğru seğirdiğini, onunla oynamam için yalvardığını hissediyorum.

"Seni hissetmek için aklımı kaçıırıyordum." Dudaklarıma yumuşak bir öpücük konduruyor, bu da ellerinin beni ne kadar sert tuttuğuyla tezat oluşturuyor - bir çürük bırakacak kadar sert. "İhtiyacım var." Bu kelimeler

Tek yapmam gereken elimi gömleğine sokup dudaklarını tekrar sertçe kendime çekmekti. Dudaklarını açtı. Dilimi onunla buluşturmak için içeri daldırdığımda ağzının kenarında bir gülümseme beliriyor. Kalçalarını bana doğru yuvarlıyor ve ben de parmaklarımı saçlarının arasına sokuyorum. Kalçalarını sokmak için doğru noktayı bulduğunda ağzımdan çıkan iniltiye engel olamıyorum.

"Kapıyı kilitle." Boynumdan aşağıya doğru öpücükler kondururken söylemeyi başarıyorum. Hiç vakit kaybetmeden kapıya doğru uçuyor ve kilidin bir tıkırtıyla kapandığından emin oluyor. Bir anda bana geri döndü ve beni yatağıma geri götürdü. Ağırlığımızın birleşimiyle yatak batıyor, beni sırt üstü yatırıp vücudunu benimkiyle aynı hizaya getirdiğinde sarmallar inliyor. Tanrım, buna ihtiyacım var.

Gömleğini yırtıp atıyor ve ben de hemen parmaklarımı aşağı doğru gezdirerek tüm kaslarını inceliyorum. Parmaklarım aç bir şekilde belirgin altılı paketinin çukurlarını izlerken, v'sinin ana hatlarını takip etmek için zaman ayırırken kendi akıllarına sahip görünüyorlar. Dokunuşuma karşı titriyor. "Beni öldürüyorsun, bebeğim."

"Kalbi olmayan birini nasıl öldürürsün?" Ağzına karşı gülerek söylüyorum. Pierce'ın bana 'bebeğim' dediğini duyduğumda kalbimde hissettiğim küçük çarpıntıyı bastırıyorum.

"Zalim kadın. Beni yaraladın." Ellerimden birini tutup göğsüne koyuyor. "Senin için ne kadar zor olduğunu hissediyor musun?" Gözlerinin içine bakıyorum ve midemde kelekler uçuşurken nefesimin kesildiğini hissediyorum. Oh, hayır. Hisler değil.

OTUZ SEKİZİNCİ BÖLÜM

Pierce

Salem'in eli göğsümde duruyor, kalbim onun dokunuşuyla düzensiz bir şekilde atıyor. Dün gece beni geri çevirdikten sonra ekstra uzun bir soğuk duş almak zorunda kaldım. Daha önce hiç kimse için bu kadar heyecanlanmamıştım. Kızlar her zaman kolay gelirdi, ama Salem beni bunun için uğraştırıyordu.

Burnumu aşağı daldırıp ucuyla ince boynunda iz bırakarak tatlı vanilya kokusunu içime çekiyorum. "Buranın daha sıcak olduğunu fark ettin mi?" Narin kulağını ısırarak soruyorum. Neredeyse bir elf gibi sivri, onu benim *Yüzüklerin Efendisi*, Liv Tyler fantezimin hayata geçmiş hali gibi gösteriyor.

"O sen miydin?" Bana bakabilmek için beni iterek çığlık atıyor. Adaçayı yeşili gözleri yüzümde gezinirken ileri geri sıcıyor.

"Suçlu." Sırıyorum, vücudunu öpücüklere boğuyorum. Dolgun göğüslerini avuçluyorum ve meme uçlarını çimdikliyorum. Lanet olsun, bu kız beni mahvediyordu. Sütyen bile giymiyordu.

"Odama zorla girmeni tatlı mı yoksa ürkütücü mü bulmalıyım bilemiyorum."

"Kesinlikle tatlı. Herhangi biri için ağır bir suçu göze alamam." Gömleğinin üzerinden göğüs ucunu ısırdım ve bana doğru eğilmesini sağladım.

"Yasaları çiğnemeye aşina bir adam gibi konuştun." Keşke bilseydi.

Kapısı gürültüyle çalınır. "Hayır." Göğüs dekoltesine doğru inliyorum.

"Daha seninle başlamadım bile."

"Bu geceki kıyafetimle Skye."

"Parti için mi? Bunu atlayalım. Burada kalıp bunu yapmaya devam edebiliriz." Dudaklarını gagladım ve ellerimi kıvrımlarında gezdirdim.

Dudağını ısıyor, suçlu görünüyor. "Ne?"

"Partiye gitmiyorum." Üzerinden kalktım ve tişörtümü kaptım. Ereksiyonum eşofman altımı zorluyor. Daha dar bir şey giymediğim için şükrediyorum.

"Salem?" Skye'in boğuk sesi .

"Bir saniye." Salem sesleniyor, parmaklarıyla karıştırdığım saçlarını tarıyor. "Bu gece Diablos'a gidiyorum. Walker Grupların Savaşı için şarkı söylememi istedi."

Lanet olsun, ne? "Onu tanıdığını bilmiyordum." Gömleğimi geri çekerek ayağa kalkıyorum ve küçük odada adımlarken parmaklarımı saçlarımın arasına sokuyorum. Soğukkanlılığımı korumaya çalışıyor ama başaramıyordum.

Bana temkinli bir şekilde bakıyor, "Evet, onunla yeni tanıştım."

"Onun yanında dikkatli olmalısın Salem. Adamların öfke sorunları var." Bana gözlerini devirerek arkadaşı için kapıyı açmaya gitti. Onu kolundan tutup kendime doğru çeviriyorum. "Ciddiyim Salem. Şu anda bir alfa pisliği gibi davranmıyorum. Kendini kaybetmesiyle tanınıyor."

Bana soğuk bir bakış fırlattı. "ımın çaresine bakabilirim." "Sorun o değil-"

"Hey, kapıyı açacak mısınız? Benim de hazırlanmam gerek."

"Üzgünüm Skye." Salem omuz silkerek elimden kurtuldu ve kapıyı açtı.

Skye'in elinde ince siyah bir elbise var ve ben onu kapmaktan başka bir şey istemiyorum, bu yüzden giydiği şeyle gitmek zorunda kalacak. Ama ne giyerse giysin yine de seksi görünüyor.

"Bu çok şirin."

"Değil mi? Tamamen sen." Skye diyor ki, bıçağı tam da benim

Göğü

s. "Bu Gruplar Savaşı saat kaçta?"

Skye ve Salem dönüp bana bakıyorlar. "Sanırım 7. Saat 6'da orada olmalıyım.

grupla ısınmak için."

Siktiğimin Walker'ı ve onun kötü çocuk rockçı halleri. "Orada olacağım."

Skye ve Salem, anlamını çözemediğim anlamlı bir bakış alışverişinde bulunuyorlar. Kendimi burada yetersiz hissediyorum, bunu asla kabul etmeyeceğimden değil. Göğsümü ovuyorum. Görünüşe göre bu gece Diablos'a gidecektim.

OTUZ DOKUZUNCU BÖLÜM

Lukas

Skye'in sarhoş edici kokusu her yerdeydi. Paylaştığımız odanın kendi tarafını nispeten temiz tutmasına rağmen, yine de bulunduğu yerde bir iz bırakıyordu ve bu beni deli ediyordu. Bana musallat olmaya niyetli bir hayalet gibi varlığını hissedebiliyordum. Bana eziyet ediyordu. Tıpkı bu eve yaptığım gibi, onun o iyi kız dış görünüşünü almak ve onu mahvetmek istiyordum. Daha iyisini hak ettiğini bilmeme rağmen onu parçalamak ve ruhunu kendiminkine uyacak şekilde kirletmek istedim - umurumda bile değildi. Umurumda değildi çünkü bencil olmaktan çok daha iyiydim. Onu kendim için istiyordum. Adımı haykırırken tatlı amcığının sikimin üzerine damlamasını istiyordum.

Evdeki diğer erkeklerin ona nasıl baktığını gördüm ve onun o ateşli vücudunda hak iddia etmek istedim. Onu benim için yalvartmak ve beni çıldırttığı gibi onu da çıldırtmak istiyordum. Beni kanepeye yatırdığında bana karşı ne kadar harika hissettiğini düşünmeden edemiyordum. Zihnimi her türlü karanlık fanteziyle doldurdu ve elimi ince boynuna dolayıp sıkmamak için her şeyimi harcadım. Acaba o iyi küçük kız böyle bir şeyden hoşlanır mıydı? Bunu öğrenecek kişi olmak için yanıp tutuşuyordum.

Yatağının altından kırmızı bir kumaş parçası görünüyordu. Burun deliklerimin açıldığını hissettim. Bu... bu onun iç çamaşırı mıydı? Oda'nın kendi tarafında donup kalırken kalbim hızlanmaya başladı. Bir an tereddüt edip alt dudağımı çiğnedikten sonra yanıma yaklaşp kırmızı dantelli külotu kaptığım gibi pantolonumun cebine sokuyorum. Şehvet göğsümde öyle bir kabarıyor ki, etkilerinin dışarı sızdığını hissediyorum.

Kahretsin, kahretsin, kahretsin! Hayır! Hayır! Buraya gel! Düşündüm ama artık çok geçti. Cebimdeki kırmızı saten külotu parmaklamaktan taş gibi olmuşum.

"Hey!" Skye parlak bir sesle, güneş ışığı gibi içeri giriyor. "Ne yapıyorsun?" Odanın kendi tarafında bana bakarken başını yana eğerek soruyor. Onu düşünmekten ne kadar sertleştiğimi fark etmemesi için bedenimi başka yöne çeviriyorum.

"Uh... Ben sadece, bilirsin..." Elimle işaret ediyorum ve lanet olsun, külot hala elimde, parmaklarıma yapışmış ve kırmızı bir bayrak gibi havada dalgalanıyor.

Bir nefesle ağzı açık kalıyor. "Onlar benim iç çamaşırlarım mı?" Onları kapmak için hamle yaptı, ben de içgüdülerimle hareket ettim. Kolumu kaldırıp onun ulaşamayacağı bir yere koyuyorum.

"Hayır. Aman Tanrım, Lukas. Yine mi?"

"Ne, bu oyunu sevmiyor musun? Sanırım bu benim favorim olabilir." Beni itiyor, iç çamaşırına atlarken dengemi bozmaya çalışıyor. O kadar tatlı ki acıtıyor. Acınası çabasına gülüyorum, bana yaklaşmasından başka bir şey istemiyorum.

"Hadi, onlar benim."

"Emin misin? Burası benim de odam. İpeksi kırmızı bir külot giyebilirim."

"Onlar senin bir santimine bile sığmaz." Eliyle ağzını kapattı ve ben de kahkahayı bastım.

"Seni pis kız. Resim dersinde paketimi mi inceliyorsun?" Koltuk altımı gıdıklamak için hareket ediyor ve ağzımdan işkence görmüş bir emu gibi bir ses çıkarıyor. Başlıyor. Boştaki kolumu ortasına doluyorum ve onu kolayca yukarı kaldırarak uzanmış kolumdan uzaklaştırıyorum.

"Ben... tam oradaydı." Neredeyse onu düşürüyordum. *Baktı* ve bu bilgi beni kendini beğenmiş bir memnuniyetle doldurdu. Acaba yanımdaki yatakta uzanırken bunu mü? Piercinglerimin etrafını yalamak isteyip istemediğini merak ediyorum ve bu düşünce zaten sert olan sikimin seğirmesine neden oluyor.

"Bakmışsın." Elleriyle yüzünü kapatıyor ve ben de onu yatağına yatırıyorum, elimi arkama götürüp külotu sıkıca kavradığımdan emin oluyorum.

"Yapmamak çok zordu!" Ellerini kaldırıyor ve yatağının kenarından bana bakarken yüzü kıpkırmızı oluyor. Onu sinirlendirebilmeyi seviyorum ve bu, ondan ne tür bir tepki alabileceğimi görmek için onu zorlamaya devam etme isteği uyandırıyor.

Saldırmaya çalışmadan önceki anı görüyorum, narin boya kaplı parmakları tam elime doğru hamle yaparken seçiriyor. Kolayca hareket edip kolunu savuruyorum. Sertleşmeme tehlikeli bir şekilde yakın ve dikkatini için çaresizim.

"Bundan daha iyisini yapman gerekecek." Alay ediyorum, gözlerindeki parıltı bundan ne kadar zevk aldığını ele veriyor. Kahretsin, onu üstüme itmek istiyorum, o büyük bebek mavisii gözler bana bakıyor, ben horozumu boğazının arkasına tekrar tekrar sokarken, gözyaşları pembe yanaklarını lekeleyene kadar.

"Tamam. Sende kalsın." Tam boyunda durduğunu söylüyor, bana bakarken kaşları cüretkâr bir şekilde kalkıyor. Bir santimetre daha yaklaşırsa, karnına doğru dürttüğümü hissedecek. Dolgun alt dudağına bakıyorum, keşke dişlerimi geçirebilsem diyorum.

"Ne düşünüyorsun Skye?"

"Ne-ne?" Bedenlerimiz arasındaki mesafeyi kapatıyorum. Nefesini içine çekiyor, bakışları yüzümden ayrılmıyor. Eğildim ve onu kendime doğru çektim. Ağzımı onunkine bastırmak üzereydim ki elimdeki külotu çekip aldığını hissettim. Beni sertçe göğsümden itiyor, elinde kırmızı külotla odadan çıkarken yüzünde bir zafer ifadesi beliriyor.

"Bir dahaki sefere iyi şanslar." Odadan çıkarken boya kaplı parmaklarını bana doğru salladı ve beni sert ve sinirli bir halde bıraktı. Skye ile aynı odada kalmak beni öldürecekti.

KIRKINCI BÖLÜM

Walker

"Dostum, bacağını sallamayı kes. Beni endişelendiriyorsun ve gösteri öncesi Zen gibi olmam gerektiğini biliyorsun." Gary'e bir bakış attım. Bu karmaşanın içinde olmamızın tek sebebi Gary. Çok zen, belki de yaptığı onca şeyden sonra bir tutam endişeye ihtiyacı vardır.

"Gösterecek." Damien, başımız söylüyor. Bas gitarını kucaklamış, enstrümanı ortasından aşağı doğru sarkıtmış. Gary zen gibi davranıyor ama gerçekte Damien. Doğal bir 'umurumda değil' enerjisi yayıyor. Sahneye çıkıp telleri paramparça ettiği anda her şey cehenneme dönüyor.

Bar birkaç grupta dolup taşıyor, hepsi de yaklaşan gösteri için enstrümanlarını hazırlarken gergin bir enerji yayıyor. Birkaç müdavim dağılmış, biralarını yudumluyor ve odayı dolduran insanları görmezden geliyor. Gitar penamı cebimden çıkarıp parmaklarımın arasında yuvarlayarak bastırılmış enerjinin bir kısmını ona aktarıyorum.

"Şarkı söyleyebildiğinden emin misin?" Gary soruyor.

Ona bir kez daha ters ters baktım. "Evet, şarkı söyleyebiliyor." Salem'in sesi etrafımızdaki konuşmaları kesiyor. Onu içeri almak için dönüyorum ve ne kadar seksi görüldüğünü görünce neredeyse yan tarafa savruluyorum. Kuzguni saçları daha önce olduğu gibi aşağıya dökülmüş ve kıvrılmış, üzerinde de sanki vücuduna boyanmış gibi duran daracık siyah bir elbise var. Onu kendime çekme ve dudaklarımla sahiplenme dürtüsüyle savaşıyorum, ama bu dürtünün derimin altında süzüldüğünü hissediyorum. Grup arkadaşlarımın da en az benim kadar ondan etkilendiğini görüyorum. Gary tökezleyerek ona terli bir el uzatıyor. Elini kavırıyor ve Gary ellerini şiddetle aşağı yukarı pompalarken başarısız bir şekilde yüzünü buruşturduğunu gizlemeye çalışıyor.

"Ben Gary. Davulcu." Gülümsemeye çalışıyor.

"Aldatan hangisi?" Bana soruyor. Doğruca Gary'yi işaret ediyorum. Bakışlarını Gary'nin üzerinde yukarıdan aşağıya ve tekrar yukarıya doğru gezdiriyor, elini Gary'nin elinden çekip terini elbisesine siliyor.

Gary hemen somurtkan ve görünüyor. "Hadi ama dostum. onu?"

"Bu bir sır mıydı?"

"Bu tür şeyler özeldir, bu yüzden şansımı mahvetmeye gerek yok." O kederli görünerek geri oturur.

"Eylemlerinizi yaratacağınız itibar size aittir." Salem diyor ki. "Salem." Damien'a doğru ilerlediğini söylüyor. Damien sertçe yutkunuyor ve onun elini tutarak parmak eklemlerine bir öpücük konduruyor.

"Damien" diye homurdanıyor, ona bir sonraki yemeği gibi bakıyor. Gözlerimi ona dikiyorum, Salem'i kalçasından tutup geriye doğru çekiyorum. Yüzünü bana dönüyor, elim hâlâ kalçasında duruyor.

"Görüyorum ki bu gece biraz mağara adamı gibi hissediyoruz." Uzaklaşıyor ve ben hemen onun hissini özlüyorum. "Yani, bu şeyi yapıyor muyuz?"

"Bu şey, haftalardır üzerinde çalıştığımız bir şey." Gary Snips.

Kadın dimdik ayakta duruyor, topuklarının üzerinde yükseliyor. elleri kalçalarında, sevimli burnunu ona doğru indirdi. "Anladığım kadarıyla bu geceye devam etmek için bile bana ihtiyacın var, bu yüzden belki de tavrını kesmelisin."

Bu kız tam bir fişkti ve ben buna bayılıyordum. "Bu gece kaç gösteri var?" Bana sordu.

"On. Üçte gidiyoruz." Titrek bir nefes verdi. "misin?" Onu kendime yaklaştırmak için yanıp tutuşarak soruyorum.

"Evet, içinde şarkı söylemem. Asla." Saçımın bir telini Kulağına.

"Harika olacaksın. Işıklar sana vurduğunda, sanki kalabalık Orada bile. Sadece sen ve benmişiz gibi davran, daha önce olduğu gibi. Beni ."

Övgülerim karşısında gözleri parlıyor ve porselen yanaklarında iki parlak kırmızı halka beliriyor.

"Hey Salem." Uzun boylu, kıvrımlı bir sarışın sesleniyor, grup arkadaşımın dikkatinin ona yöneldiğini görüyorum. O iyi kız tarzında güzeldi. Güzeli, belki Salem'i rahat bırakırlar.

"Skye! Bu Walker, bodrum trolü. Bu da dolandırıcı Gary ve el öpen Damien."

Skye olarak bilinen sarışın bizi değerlendiriyor.

"Bodrum trolü mü?" Kulağına doğru eğilerek sordum.

Kara kaşlarını kaldırıyor, durduğunda cevap vermeye hazırlanıyor. Onun görüş açısını takip ediyorum ve Pierce Ledger'ın yumruklarını iki yanında sıkışmış bize baktığını görüyorum. Öfkem göğsümde yükseliyor, kavgaya hazırlanıyorum ama Salem'in ince elinin tam kalbimin üzerine bastırıldığını hissettiğimde bu his çabucak sönüyor.

Başını sallar ve bara doğru yönelir.

"Bilmem gereken bir şey mi var?" Pierce böyle bir yerde olmaktansa kardeşlik partisinde beş kadeh içmeyi tercih ederdi ve Salem'e sanki buna hakkı varmış gibi bakması ağzımda kıskançlığın acı tadını bıraktı.

Başını ileri geri sallıyor, bukleleri zıplıyor. "Resmi bir şey yok."

Kafamda bunun ne anlama gelebileceğini düşünüyorum. "Hadi, biraz ısınalım." Dirseğinin kıvrımından tutarak onu götürmeme izin veriyor. Pierce'ın bakışlarıyla tekrar karşılaştığımda, o birasını yudumlarken bakışlarını Salem'e dokunduğum yerden kaldırmıyor. Derdinin ne olduğunu merak ederek kaşlarımı çatıyorum. Salem elimi sıkarak beni kendime getiriyor. Şu an müzik kariyerimin gidişatını değiştiren, kendi müziğimi yapma arzularımı gerçeğe dönüştüren an olabilir. Baskı yok.

KIRK BİRİNCİ BÖLÜM

Salem

Dilim ağzımın içinde zımpara kağıdı gibi hissediyor. Cidden, bütün o nem nereye gitti? Sahnenin yan tarafındaki barın loş bir köşesinde bir pop makinesi buluyorum. İlk grup setini bitirdi ve benim vücudum sinirden titriyor. Battle of the Bands başlamadan önce şarkının üzerinden birkaç kez geçip ritmimizi bulabildik. Salon tıklım tıklımdı ve beni terletiyordu.

Makineye titreyen bir elle kartımı veriyorum, ancak makine bir hata mesajıyla kartımı geri veriyor. "Allah kahretsin." Yarım numara küçük gelen ödünç topuklu ayakkabılarımla makineyi tekmeliyorum. Bu karar daha sonra başıma bela olacak, topuğumda oluşmaya başlayan su toplamasını şimdiden hissedebiliyorum. Alnımı soğuk plastiğe yaşıyorum. Burada ne işim vardı?

Pierce arkamdan yaklaşp makineye net bir dolar verirken tanıdık bir koku çarpıyor yüzüme. Döndüm ve onun karşısında aptallaştım. Neden bu kadar yakışıklı olmak zorundaydı ki? Bütün gün kendimi meşgul tutuyor, dün gece futbol maçında başıma gelenleri düşünmekten kaçınıyordum ve Pierce'ı her gördüğümde beni o delilik anına geri götürüyordu. Olması gereken buydu. Üniversite öğrencilerinin kampüs hayatının baskılarına yenik düştüğünü duymuştum ve ben de bir yangından kaçarak kurtulmuştum. Belki de beynim travmayı atlatmaya çalışıyordu.

"Hangisi?" O aptal sırtışıyla gazoz makinesindeki seçenekleri işaret ederek sordu. Yakışıklı yüzünüöpme isteğimle savaştım.

"Su." Alttaki düğmeye basıyor ve makine şişeyi yuvasından dışarı tükürürken şişeyi dışarı çıkarıyor. "Teşekkürler."

"Oh, bunu mu istiyorsun?" Suyu tutuyor. Bu oyunu oynayamayacak kadar yorgun ve sinirliyim. İçimi çekiyorum, topuğumun üzerinde dönüyorum ama o beni dirseğimin kıvrımından yakalıyor.

"Bekle, Salem. Al, sadece şaka yapıyordum." Suyu kaptığım gibi mührü kırıyorum ve birkaç yudum içerek kurumuş dilimi ıslatıyorum. Beni izliyor, gergin bir enerji ona yapışmış durumda ama Walker'a söylediklerimde ciddiydim. Pierce'la aramızda resmi bir şey yoktu ve ona karşı bir çekim hissetsem de, o yürüyen bir tehlike işaretiydi - oluşmakta olan bir felaket. Birkaç kez ateşli anlar yaşamıştık ve o burada kıskanç bir erkek arkadaş gibi davranıyordu. Buna ne anlam vereceğimi bilmiyordum.

"Salem?"

"Devam etmek zorundayım."

"Öldür onları." Elini çıplak koluma sürterek midemin hissettiğimden daha da fazla gerilmesine neden oldu. Harika.

"Salem?" Walker'ın çakıl taşlarıyla dolu derin sesi bana doğru sesleniyor. "Hazır mısın?" Gözleri Pierce ve benim aramda gidip geliyor. Beklediği yere doğru yürüyorum.

"Evet. Hadi yapalım şunu." Ona gerçekten ne kadar korktuğumu maskeleyişini umduğum bir gülümseme veriyorum. Walker iki elini omuzlarıma koyup gözlerimin içine bakıyor. "Bu iş sende. Burayı dize getireceksin, vahşi kedi." Sahneye doğru attığım her adımda Pierce'in bakışlarının beni takip ettiğini hissedene kadar gerginliğimi birkaç kademe azaltmayı başarıyor.

Kalabalık ortaya çıkışımızı alkışlıyor. Biz sadece üçüncü perdeyiz, bu yüzden çoğu hala nispeten ayık. Vücudum beklentiyle titriyor. Bunu gerçekten yapıyorum. Bir topuğumu diğerinin önüne koyarken dizlerim titriyor, kör edici spot ışıklarına karşı gözlerimi kırıştırıyorum. Pierce dirsekleriyle öne doğru ilerliyor ve bana bakarken yutkunuyorum, ellerini ceketinin cebine sokmuş, çenesi sıkılmış. Bir elimi gözlerimin üzerine koyarak onları acımasız ışıklardan koruyorum. Kalabalığı tarıyorum ve Skye'ın Javelynn'in yanında durup Jackson'a baktığını görüyorum. Javelynn'e utangaç bir gülümseme veriyor, bu da benim dudaklarıma bir gülümseme getiriyor. Yürü be Javelynn.

Elimi bırakıyorum ve Walker'ı çevremdeki mikrofonlardan birine doğru adım atarken yakalıyorum. Damien ve Gary de sanki bu onlar için sıradan bir günmüş gibi kolayca yerlerini alıyorlar. Walker mikrofona konuşuyor: "Bizi ağırladığınız için teşekkürler Possession Bay! Biz Nefret Hidraları'yız ve özel konuğumuz Salem

Knox." Adımı hoparlörlerden duymak kalbimin ayak parmaklarıma kadar düşmesine neden oluyor. *Oh, kahretsin.*

Çılgınca etrafıma bakındım, belki buradan çıkabilirim. Walker'ın harika bir sesi var. Bana ihtiyaçları yok.

Hoparlörlerden kısık bir ses geliyor ve artık çok geç olduğunu anlıyorum. Walker yaralı kaşlarını kaldırarak bana bakıyor ve başıyla beni onaylıyor. Kahretsin, mikrofonu elime alıyorum, yeni parlatılmış siyah tırnaklarım bana parıltıyor ve kalbim kulaklarımda o kadar sert çarpıyor ki işaretimi kaçırıyorum. Dudaklarımı yalıyorum ve Pierce'ın bana sırtıttığını görüyorum. Gözlerimi kısıyorum ve tekrar işaret veriyorum. Bu kez işaretimi tutturuyorum ve şarkı sözlerinin uçmasına izin veriyorum. Walker, Damien ve Gary şarkıyı arkamda oluşturup melodiyi sesimin etrafında örerken kalabalık sessizleşiyor. Kendimi kaybediyorum, bastırılmış duygularımın her zerresini şarkıya döküyorum. Walker bana katılıyor ve tıpkı daha önce birlikte söylediğimiz zamanki gibi büyümlü oluyor, sadece şimdi aramızdaki uyuma şahitler var. Seslerimiz kolayca birbirine karışıyor ve sonra tam orada, yanımda mikrofonuma şarkı söylüyor. O kadar yakın ki ter kokusunu alabiliyorum, parmaklarını gitarın sapında gezdirirken çok iyi görünüyor, şarkıya Jimi Hendrix'in dehasına rakip olacak doğaçlama bir gitar solosu hediye ediyor. Kalabalık tamamen çılgına dönüyor, zıplıyor ve o kadar yüksek sesle çığlık atıyor ki tekrar ne zaman söylemem gerektiğini zor duyuyorum. Ama başarıyorum, Walker'la aynı anda bitiriyorum. Aramızdaki hava elektrikleniyor. Müstehcen şarkı sözlerini söylerken kendimi ondan gözümü ayıramadan ona doğru çekilirken buluyorum.

Şarkı bittiğinde kollarımı Walker'ın kaygan boynuna doluyor ve ona bakıyorum. "Başardın." Bana hayranlıkla baktığını söylüyor.

"Başardık." Nefesim kesiliyor, damarlarımda dolaşan adrenalin başımı döndürüyor. Sahneden iniyoruz ve Skye ile Javelynn'in çığlıklarıyla karşılaşıyorum.

"Aman Tanrım, kızım! Böyle şarkı söyleyebildiğini bilmiyordum!"

"Senden şüphe ettiğim için özür dilerim kızım." Gary dedi ki, ve ben onun ciddi olduğunu söyleyebilirim.

O.

"Teşekkürler." Kulaktan kulağa sırtıtyordum, ta ki arka taraftaki Pierce'ın bardan aceleyle ayrılması.

Peşinden gitmek için içimde bir dürtü hissediyorum ama sonra hayır diyorum. Siktir et onu, onun ve ruh halinin bunu benim için mahvetmesine izin vermeyeceğim.

"Hadi gidip kutlayalım!" Javelynn bir sonraki grubun sahne için bizi sahnenin altından çekip aldığını söylüyor. Elimi

Walker'ın kolunu tutup onu da çekiyoruz. Direnmeden bizi takip ediyor. Hissettiğim aynı sevinçle bana sırtırken yakalıyorum onu.

Bara vardığımızda beni kendine çekip bir kez daha sarıldı. "Bu epikti, vahşi kedi."

"Bunu yaptığıma
inanamıyorum."

"İnanabilirim."

Elimde değil, parmaklarımı saçlarına doluyorum. "Teşekkür ederim."

"Bebeğim, sana teşekkür etmeliyim. Bir şansımız olabilir
bu şeyi senin sayende kazandım."

"Sormayı unuttum, kazanmanın ödülü nedir?"

"5,000 dolar ve biraz kayıt ekipmanı. Bu bizim için oyunun kurallarını tamamen değiştirir."

Kaşlarımı çatıyorum, gittiğimiz okulun ayrıcalıklarla dolu olduğunu düşünüyorum. "Ailem onların deyimiyle 'kötü alışkanlıklarımı' desteklemiyor. İstedğim şeyler için kendi yolumu çizmek zorundayım." Beni hâlâ kendisine doğru tutuyor ve kaslarının her bir çıkıntısını hissedebiliyorum. Saçlarımı oynatarak boynumu ortaya çıkarıyor. Nefesi tenimi gıdıklarken, dudaklarının hafif dokunuşları tenimde geziniyor.

"İşte!" Skye bana bir bira uzattığını söylüyor. Walker'ın kucağından duygu karmaşası içinde ayrılıyorum.

"Bunu nasıl aldın?"

"Javelynn'in kendi yöntemleri var." Bira şişemi eğdim ve
Skye'ın.

"Harika bir performans ve daha da iyi bir geceye!" Diyor ki
İkimiz de içmeden önce.

"Daha da iyi bir geceye!"

KIRK İKİNCİ BÖLÜM

Emmet

"Peki bu videoyu başka kimse görmedi mi?" Müdür Hayden şöminenin alevlerinin ışığında yüzü titreyerek soruyor.

"Hiç kimse. Birinin bundan bahsedip bahsetmediğini görmek için interneti ve okul sunucularını araştırdım. Görünüşe göre insanlar bölgeden kaçmakla meşguldü." Evdekiler parti vermekle ya da Grupların Savaşı'na katılmakla o kadar meşguller ki bu toplantı için sıvıştığını fark edemediler.

Tekrar oynat tuşuna basıyor ve Salem'in elini gökyüzüne kaldırıp şimşegi havada durdurduktan sonra Pierce'ın düşmüş halinden uzaklaştırmasını izliyor.

"İnanılmaz." Müdür mırıldanıyor. "Bunca zamandır güçlerini saklıyor olmalı. Mesajlarında hiç büyüden bahsettiğini görmediniz mi? İnternet aramalarında."

"Tek kelime bile etmedi. Bildiğinden emin miyiz?"

"Nasıl yapamaz?" Öfkeyle alay ediyor. "Ne yaptığını çok iyi biliyormuş gibi nasıl da kararlı yürüyor. Hayır, biliyor. Şimdi onu bizim tarafımıza çekelim. Onunla birlikte gölgelerden çıkmanın zamanı geldi, Envy. Pierce'ın kafasının bunun için yeterince açık olduğuna inanmıyorum, özellikle de bana gösterdiğin koridorda öpüştükleri fotoğraflardan sonra. Yazık." Gözlerini kırıştırıyor. "Bu işi sonuna kadar götüreceğine güvenebilir miyim? Zaman daralıyor."

"Neyin tehlikede olduğunu biliyorum. Bana güvenebilirsiniz, efendim."

"Bu vücut rahatsız olmaya başladı." Boğumlu eklemlerini ovuşturarak şikayet ediyor.

Viskiden bir yudum alıyorum ve yanığın içime işlemesine izin veriyorum.

Göğüs.

"Sence ne kadarını biliyordur?" Ben soruyorum.

"Sadece bu videoya bakarak bunu söylemek zor, bu yüzden onu hissetmenizi istiyorum. Herhangi birinizin gerçekte kim olduğunu bilmesi pek olası değil. İçinizde ne barındırdığınızı. Emmet'in babasının durumu nedir? Sinyal engelleyiciyi ele geçirebildin mi?"

"Çok meşguldü. Bir hafta içinde Seattle'a gelip beni yemeğe çıkaracak ve işi konuşacağız. Ona o zaman sorabilirim."

"Güzel."

Yanan ateşin iki yanında sessizce oturuyorduk. Her şey yerli yerine oturuyordu. Şimdi tek ihtiyacımız olan Salem'i kendi tarafımıza çekmekti. Soru sormadan geçidi açmasını sağlamak. O zaman sonsuza dek bu formda kalmakta özgür olabilirdim. Eğer başarısız olursam, hepimiz Araf'a geri dönecektik. Bu diğerlerinin bilmediği bir şeydi. Pierce Müdür'le anlaşma yaptığında, başarısız olmamız halinde kaderimizin yedimizin de iblislerimizden kurtulmasıyla sonuçlanacağı ona söylenmemiştir. Müdür, diğerlerinin kendisine ve yüklendikleri iblislere ne kadar içerlediğinin farkındaydı, aptal değildi. Ben de öyle.

Beni o cehennem çukuruna geri götürmek zorunda kalacaklardı ve ben savaşmadan gitmeyecektim. İstedığimi elde etmek için gerektiği kadar kirli ve karanlık oynayacaktım.

KIRK ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Walker

müzik eşliğinde sallanan bu vahşi kedi ile bulutların üzerindeyim. Diğer grupların performanslarını dinlemek için kalıyoruz. Hiçbiri bizim setimizin eline su dökemez, bundan eminim. Ama yargıç kararını yarına kadar öğrenemeyeceğiz. Damarlarımda dolaşan alkolün vızıltısını hissediyorum. Genelde kendimi kaptırmam, içimdeki Gazap'ın dizginlerini sıkı tutmaya özen gösteririm, ama kollarımdaki güzelin gülümsemesi beni kendime getirdi. İçki limitimi iki birayla sınırlıyor, Salem'in dolgun kalçalarını tutan ellerimin verdiği hissin tadını çıkarıyorum. Cadı bir cadalozun vücuduna sahip ve onu isteğime göre eğmek için can atıyorum. Sikimin etrafına sarıldığında nasıl hissedeceğini merak ediyorum. Söz konusu vücut parçası, düşüncelerimin yönünü beğeniyor ve Salem'in dolgun kıkına karşı canlanıyor. Beni hissettiği anda sallanmasının bir anlığına durduğunu, sonra da içine doğru eğilerek bir inilti çıkardığını söyleyebilirim.

Kahretsin. İnsan denizinde taş gibiyim. Kalçalarını üzerimde yuvarlıyor ve onu eğip tam burada almamak için içimde her şey var. Birkaç adamın ona ilgiyle baktığını fark ettim. Onlara en iyi 'siktir git' bakışımı atıyorum, müziğin ritmiyle bana sürtünürken kollarımı onun ön tarafına sarıyorum. Bu şarkının bitmesini hiç istemiyorum. Ona tüm kalbimle yaslanıyorum, ellerimi yanlarında aşağı yukarı gezdiriyorum, göğüslerinin kabarıklığına vuruyorum.

"Hadi buradan çıkalım." Kulağına fısıldıyorum. Kolumu tutarak başını salladı.

"Skye! Javelynn! Burası sıcak olmaya başladı." Dans etmeyi bıraktılar ve ben Skye'ın arkasında Graham'ı gördüm.

"Hey." Çenemi kaldırıp evimizin huysuz aşçısına bakıyorum. Yaptığı yemekler için istediği kadar tavır takınabilirdi. Kahretsin, Gordon Ramsey'e dönüşse eminim hepimiz minnettarlıkla yerdik. Çenesini eğme jestine karşılık veriyor ve birasından içiyor, hâlâ Skye'a karşı dans ediyor.

"Biz çıkıyoruz." Salem arkadaşlarına veda ederken beni kalabalığın arasından sürüklüyor. Ekipmanlarımı daha sonra almaya karar vererek ceketimi alıyorum. Sahibinin onu güvende tutacağını biliyorum. Dışarı çıkar çıkmaz deniz kokan serin bir rüzgârla karşılaşıyoruz. Hava, aklımda tek bir düşünceyle içimde alevlenen bu ateşli ihtiyacı bastırmak için hiçbir şey yapmıyor. Salem'i odama geri götürmek ve onu benim yapmak istiyorum ama sonra o aptal partiyi hatırlıyorum.

Elimi Salem'in elinin içine sokuyorum ve ne kadar iyi oturduğuna şaşıyorum ve onu yürüyüşe çıkarmak niyetiyle rıhtıma doğru çekiyorum.

"Henüz geri dönmek istemiyorum." Yüzünü buruşturarak yanıma geldi.

"Sorun nedir?"

"Sadece... bu ayakkabılar biraz dar. Yangında eşyalarımın çoğunu kaybettim ve kampüste çıplak dolaşmadığımdan emin olmak için Skye ve Javelynn'den kıyafet ödünç alıyorum."

"Bu bir rezalet olur. Bambi, motorsikletimin arkasına binmeye ne dersin?"

Bütün yüzü aydınlanıyor. "Buraya park ettim."

"Wildcat, ve şimdi de Bambi?"

"Yeni doğmuş bir geyik gibi yürüyorsun." Gözlerini deviriyor, sonra bisikletimi fark edince bir nefes alıyor.

"Bunu nasıl görmedim?" Parmaklarını şık dış yüzeyinde gezdiriyor.

"Beğendin mi?" Dudaklarının kenarında bir gülümseme beliriyor. Ona kaskımı uzatıyorum ve çenesinin altında kilitlemesini izliyorum. "Vay be, sana çok yakışmış. Bunu da giy." Kollarını geçirmesi için ceketimi uzatıyorum. Onu küçüleştiriyor ama şehvetli vücudunda çok seksi görünüyor.

Bacağımı kaldırdım ve bisikletime bindim. "Atla."

"Siktir et" demeden önce elbisesine bakıp düşüncelere daldı. Arkama oturuyor, sırtıma gömülürken elbisesi kalçalarına kadar yükseliyor, ince elleri ortama dolanıyor. Arkama uzanıp elimi kalçasına koyuyorum.

"Sıkı tutun, vahşi kedi." Motoru çalıştırıyorum, titreşimler hem benim hem de onun vücudunu etkiliyor. Ben otoparktan çıkarken onun kalçalarını sıkıca kavradığını hissediyorum.

Kasabaya doğru yola çıkarken rüzgâr yüzümü kamçılıyor. Diablo'nunki kadar kalabalık olmayan rakip barı geçiyoruz. Şehir merkezi sayılan yerde birkaç dükkan var. Gecenin bu saatinde hepsi kapalı. Benzin istasyonu ve birkaç restoran hâlâ açık, ışıklar hafif sisin içinde bulanık görünüyor.

Motosikletimin sesi sabit bir gümbürtüyle sessizliği yiyor. Nispeten küçük bir ada ve saran bir yol var ve ben de bu yolu takip etmeye karar veriyorum. Sık ormanın içine dalıp yerlilerin dağınık evlerinin yanından geçiyoruz. Açık bir günde bu manzara çok güzel, ancak geceleri bir tehlike hissi var ve çok uzak olmayan bir mağarada yatan şey hakkında ne bildiğimi bilerek bunun doğru bir değerlendirme olduğunu söyleyebilirim. Demek istediğim kasabanın adı tam anlamıyla Possession, tıpkı buradaki plajlar ve mağaralar gibi. Sadece ne olduğunu göremeyecek kadar aptaldım, ailemin benim için istediklerine uyuyordum.

Salem beni sıkıca kavrarken tepelerdeki dönüşleri kolayca alıyorum. Okulun kapısından geçiyoruz, yatakhanelerin ve kütüphanenin ışıkları hâlâ yanıyor.

Evin çakıllı yoluna girdiğimde bisikleti sabit tutmaya özen gösteriyorum. Otopark olarak kullanılan küçük ahıra yanaşıyorum ve motoru park ediyorum.

Beni bir süre daha kavırıyor, oyalanıyor ve aletime doğru bir arzu okunu fırlatıyor.

Salem bisikletten iniyor ve kaskını çıkarıyor, saçları yüzünün etrafına bir miktar parazitile düşüyor. Saçlarını kulağının arkasına sıkıştırıyorum ve gözleri benimkilere kilitleniyor. Damarlarımda dolaştığını hissettiğim aynı sıcaklıkla doluydular. Hay sikeyim.

"Bunun burada olduğunu fark etmemiştim bile." Etrafımızdaki derme çatma binayı işaret ederek söylüyor. Adada ulaşımı olan bizler için içi boşaltılmıştı. Çoğunlukla insanlar her yere yürüyerek gidiyordu ama Seattle'a ya da yakındaki başka bir adaya giden feribota binmek istediğinizde burası işinize yarıyordu. Partinin hâlâ tüm hızıyla devam ettiğini duyabiliyorum. Salem'in elini tutuyorum ve o da başını koluma yaslıyor, bacakları hâlâ titriyor.

"Seni taşımamı ister misin?"

"Hayır, idare edebilirim." Dedi. Bisikletime yaslanırken onu kendime doğru döndürüyorum, ellerim kalçalarına giriyor.

"Bu gece çok eğlendim."

Dudağını ısıırıyor, vücudunu benimkine bastırıyor. Bacakları hafifçe ayrılıyor ve benimkilerin tam aralarına oturması için yer açıyor. Ellerimi aşağı indirip dolgun poposunu avuçluyorum ve onu en çok istediğim yere bastırıyorum. Endişelerimi bir kenara itip buna odaklanıyorum. Bize. Ona. Bana karşı nasıl hissettiğine.

"Walker." Dudakları ayrılıyor ve tereddüt etmiyorum. Eğildim ve o tatlı dudakları kendime çektim. Parmaklarını rüzgârda savrulan saçlarımda gezdirirken ağzının içine doğru inliyorum. Öpüşmeyi kesiyor ve beni tam karnımdan vuran geniş bir gülümseme veriyor.

Onu yanıma yatırıyorum, eve giden patikada yürürken parmaklarım onunkilere dolanıyor. Orada Pierce ve Lukas'ın ellerinde içkileriyle merdivenlerde oturduklarını görüyorum.

Vücudumun gerildiğini hissediyorum, Gazabım göğsümde toplanıyor ve Pierce'ın yapacağı her türlü saçmalığa karşı hazırlanıyor. O aptal bir sarhoş ve görünüşüne bakılırsa birinin kafasını koparmaya hazır.

"Hey, Pierce." Salem geçmeye çalıştığını söylüyor. Birbirine dolanmış ellerimize dudak büküyor.

Salem onun bu değerlendirmesi karşısında elimi daha sıkı kavradı.

"Demek böyle?" Sözcükleri saf bir zehirle doluymuş gibi tükürüyor.

Lukas arkasına yaslanıp ikiziyle bizim aramıza bakıyor.

"*Hiçbir şeye benzemiyor* Pierce. Şu anda bana neden kızgınsın Ledger?"

"Benimle dalga geçiyor olmalısın." Hafif bir hareketle ayağa kalktı. sallanıyor.

"Sarhoş olduğun belliiken bunu seninle yapmayacağım." O Etrafında dolaşmaya devam ediyor, eli hala benimkine gömülüken onu üzdüğü için Pierce'ın suratına yumruk atma dürtüsüyle savaşıyorum.

"Bırakın geçeyim. Yoruldum."

"Ne yani, onun yatağına gidip seni benim istediğim gibi becermesine izin mi vereceksin?" Öfke boğazımı tırmalıyor. Sikeyim bu adamı. Tam o sırada elimi bırakıyor ve göğsüme yumruk yemiş gibi hissediyorum. Belli ki aralarında bir şeyler var ve Salem'in yanında kendimi ne kadar harika hissetsem de ben bu işin içine girmek istemiyorum. O benden daha iyisini hak ediyor.

Her neyse. Kendimi asla şımartmamalı ya da onun ilgisiyle yeşerdiğini hissettiğim umudu beslememeliydim.

"Sonra görüşürüz." Lukas'ın diğer tarafına geçiyorum.

Hâlâ Pierce'ı dikkatle izleyerek geçmeme izin veriyor.

Akşamın böyle geçmesini hayal etmemiştim. Onu yatağında, adımı haykırırken ve o tırnaklarıyla sırtımı çizirken istemiştim. Hayal kırıklığıyla içimi çektim ve kardeşlik partileri için sürekli gelen aynı insan kalabalığının arasından bedenimi geçirdim.

Oda arkadaşım Sloan her zamanki gibi ortalıkta yokken nihayet aşağıya indiğimde, telefonumu açıp Gary'nin bana gönderdiği bir fotoğrafa bakıyorum. Salem ve ben birbirimize hayranlıkla bakıyor, birlikte şarkı söylüyorduk. Müzik yaptığım onca yıl boyunca hiç böyle bir şey yaşamamıştım. Bu lanet bir sihirdi. O ve ben öyle bir uyum sağladık ki, onu Pierce'ın yanında bırakma kararından pişmanlık duydum. Dağınıklığı sevmezdim. İnsanları sevmezdim, nokta. Çoğunlukla kendime ve birkaç seçkin insana saklardım, ama o bir şekilde iki gün içinde kendi yolunu buldu. Aramızda bir kimya vardı. Uzun zamandır sakladığım kendimden bir parçayı ona vermemi sağlayan bir kıvılcım. Ve lanet olsun ki ortaya çıkarması hoşuma gitti. Yeniden nefes alabileceğimi hissettim. Ama gitmiştim.

Elini bıraktı.

Düşüncelerimi bir kenara ittim. Aptal değildim. Pierce'ın onun için nasıl aklını kaçırdığını gördüm, ki bu onun asla yapmadığı bir şeydir. Elinin altında bir dizi kadın vardı ve her zamanki gibi parti yapmak yerine onun için bara gelmesi çok şey anlatıyordu. Ama biz bu lanet günahlara zincirlenmişken Salem'in evdeki herhangi birimizle ilişkiye girmesi gerçekten adil miydi?

Resme tekrar bakıyor, parmağımın ucuyla Salem'in yüzünün izini sürüyorum. Pierce Salem'i istiyor olabilirdi ama Salem'in *bana* bakışını inkâr etmek mümkün değildi.

Telefonumu yere atıyorum, hayal kırıklığına uğramış ve arzuyla dolmuş bir halde. Kum torbama birkaç yumruk atmaya karar veriyorum, daha önce çok sert vurduğum için hissettiğim acıya rağmen. Bu enerjinin bir kısmını serbest bırakmazsam neye dönüşeceğimden korkuyorum. Yorgunluk bastırana kadar morarmış eklemelerimle torbaya vuruyorum.

Yatağıma yığıldım ve daha başımı yastığa koyamadan uykuya daldım. Kapaklar.

Ani bir ılık beni rüyasız uykumdan uyandırdı ve yatağımdan düşmeme neden oldu. *Ne oluyor lan?*

Gözlerimi kırpıştırarak görmeye çalışıyorum ama etrafımdaki oda karanlığa gömülmüş. ılık tekrar kulak zarımı deliyor ve dizlerim yanarak yerden kalkmaya çalışıyorum. Gazabımın canlandığını hissediyorum, saldırmaya hazır. ılık sanki kapımın hemen dışından geliyor gibiydi. Kapıyı çekip açıyorum, ellerim terden kayıyor ve koridora bakıyorum. Işıklar alçak bir uğultuyla titriyor. Merdivenlere doğru tökezlerken elimi gözlerime sürüyorum.

"Yapamam. Yapmayacağım!" Arkamdan bir ses bağılıyor. Kendimi toparlayıp sesin geldiğı yöne doğru ilerliyorum.

"Salem?" Bana cevap vermiyor. Kimsenin kullanmadığı depo odasının girişine yakın bir yerde onun dış hatlarını görüyorum. Yalnız gibi görünüyor; vücudu neredeyse şiddetle titriyor.

"Salem? Salem, iyi misin?" Gözleri kapaklarının ardında dalgalanırken kollarımı ona doluyorum. Teni buz gibi, saçlarını okşayarak onu kendime doğru çekiyorum. "Hey. Sorun yok, yanımdayım."

Yüksek sesle bir nefes verdi, sonra bir ılıkla bana doğru yığıldı.

"Salem? Bebeğim? Gözlerinin içine bakmak için onu geri çekiyorum, ben onu sabit tutarken dizleri zayıflıyor ve titriyor. "Ben buradayım, iyisin." Yeşim yeşili gözleri ışıklar yanıp sönmeyi bıraktığında benimkilere kilitlendi.

"Sadece bir rüyaydı, iyisin."

Başını ileri geri sallıyor, siyah tişörtüne yapışıyor. "Ben yanımdayım." Korkularıyla savaşmak için çaresizce onu yatıştırıyorum.

"Her yerdeydiler. Walker-I... çok gerçekçiydi."

"Neden benimle gelmiyorsun, bana anlatabilirsin. Gelebilir misin? Yürümek mi?"

Başını sallıyor, keskin bir ses çıkarırken gücünü buluyor nefes alıyorum. Elini elime alıyorum, giydiğı ince tişörtü ve erkek arkadaşına uygun siyah iç çamaşırını fark ediyorum. Neden üşüdüğüne şaşmamalı. Beni odama kadar takip ediyor ve yatağımanın karşısındaki sandalyeye kıvrılıyor.

"İstersen battaniyemi alabilirsin." Yatağımdaki ağır yorganı toplayarak teklif ediyorum. Rulo haline getirdiğim bohçayı ona uzatıyorum, o da minnetle alıyor ve sanki bir Sith Lordu'ymuş gibi üzerine örtüyor. "Sana bir şey getirmemi ister misin? Su?" Bileğıme uzanıyor ve başını sallıyor.

"Lütfen, beni şimdi bırakma."

Karşısına oturup elini tutuyorum ve soğuk parmaklarını sıcak parmaklarıma dolamasına izin veriyorum.

"Hiçbir yere gitmiyorum. Bu konuda konuşmak ister misin?"

Tereddüt ediyor, karar verirken gözleri odaklanmamış görünüyor. Ellerini sıkıyorum, orada olduğumu bilmesini sağlıyorum ve bu, onun net ve odaklanmış bir şekilde geri dönmesi için gereken tek şey.

"Kendimi bildim bileli kâbus görürüm ama bu geceye kadar yatağımdan başka bir yerde uyanmamıştım. Yangının olduğu gece, başka bir olay yaşıyordum. Sanki biri beni sarsarak uyandırmış gibi çılgılık atarak uyandım. Buraya geldiğimden beri daha da şiddetlendi."

Başparmaklarımı ellerinin arkasında gezdiriyorum. "Stresin onları tetikleyebileceğini biliyorum ve eminim muhtemelen sorun da budur." Kayıtsızca söylüyor. Ama onun perili bakışı, boğazını yırtan çılgınlıkları aklımdan çıkmıyor. "Çok utanıyorum. Bunun için teşekkür ederim."

"Salem, sorun yok."

"Sadece bir dakikaya ihtiyacım var ve sonra seni rahat bırakacağım."

"Gitmene gerek yok. İstersen burada kalabilirsin. Sloan'ın yatağını alabilirim, o zaten hiç burada olmuyor."

"Nerede o, onu hiç görmüyorum."

"Oyun odasında kalıyor. Oradaki kanepede sızıp kalmaya meyilli."

"Seni yatağından atmak istemiyorum."

Gülümsüyorum, onu kendime doğru çekiyorum ve vücuduma yaklaştırıyorum. "Madem ısrar ediyorsun."

Yumuşak, yorgun bir gülümsemenin titremesine izin veriyor. Düğmeli burnuna .

"Hadi seni biraz uyutalım." Arkasına yaslandı, battaniyemin altına sıkıca sokuldu. Yanına uzanıp saçlarını düzeltiyorum ve ağırlaşmış bakışlarına bakıyorum. Yakınıma sokulduğunda sıcak vanilya kokusu bana çarpıyor.

"Teşekkür ederim, Walker."

Onu alnından öperim. "Ne zaman istersen, vahşi kedi."

KIRK DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Salem

Uyandım, ağırlaşmışım. Deri ve sedir kokusu etrafımı sarıyor. Neredeyim ben? Gözlerim uykuyla ağırlaşıyor ama bunun benim tavanım olmadığını biliyorum. Başımı çeviriyorum ve Walker'ın uyuyan halini görüyorum. Kolunu ortama atmış.

Kabus bana çarpıyor ve Walker'ın nasıl titreyerek uyandığını hatırlatıyor. Dizlerim altımda bükülürken elleri beni tutuyordu.

Bu sefer farklı. Evdeyim. Cehennem Evi. Bir partinin kalıntıları etrafıma saçılmış. Boş odada yürüyorum ve ürkütücü bir sessizlik var. Bodrum katına inmek için içimdeki dürtüyü takip ediyorum, merdivenlerdeki oyma meleklerin yanından geçiyorum, sanki birbirleriyle konuşuyorlarmış gibi hareketli görünüyorlar.

"Seni bekliyorlar." Uzak bir ses söylüyor.

"Kim?" diye sordum. Sesim çok uzaklardan ve boğuk geliyordu. "Gel."

Bacaklarım beni dağılmış uyuyan bedenlerin üzerinden geçiriyor. Onları uyandırmamaya dikkat ediyorum, ağırlığım ahşap tahtaları gıcırdatırken adımlarımı dikkatlice atıyorum. Merdivenlerin eşiğine geldiğimde bedenim duraksıyor, burada, sıcak olan yerde kalmak istiyorum. Güvenli bir yerde.

"Gel." Ses ısrar ediyor ve ben yardım edemiyorum ama itaat ediyorum.

Çıplak ayaklarım bodruma inen dik merdivenlere çarpıyor. Walker'ın kapısının önünden geçiyorum ve beni gördüğünü hissettiren müzisyenin yanına gitmek için can atıyorum. Ama bu rüyada uzaktaki sesi takip etmekten başka bir şey yapamıyorum.

Bir kapıya geliyorum ve işte o zaman illüzyon kayboluyor ve bir mağarada durup parçalanmış kayalardan oluşan bir duvara bakıyorum. Duvarda büyük bir yarık var, siyah ve cesetlerle dolu. Ya da eskiden ceset olan şeylerle.

Biri bana doğru uzandı ve ön kolumu tırmaladı. Bir çığlık atıp geri dönmeye çalışıyorum ama ayaklarım olduğum yere çakılıyor. Kırık kaya olduğunu sandığım şey meğer kayaya gömülmüş kafataslarından oluşan bir duvarmış. Bazılarının çene kemikleri eksikti. Bazıları ortadan çatlamış. Yukarı ve yukarı ve yukarı oturuyorlar, eksik göz çukurlarıyla bana bakıyorlar.

"Bize yardım et, Salem." Seslerden birkaçı çığlık atıyor. Şeytani yüzleri açıklığa karşı kıvranıyor.

"Salem, sana ihtiyaçları var. Elini açıklığa koy." "Hayır!

Yapamam. Yapmayacağım!"

"YAP ŞUNU, SALEM!"

Bedenler daha da huzursuzlaşıyor, bana uzanıyor, saçlarımı çekiyor, ben acı içinde bağırırken tırnakları yüzüme batıyor.

Ellerimi yüzümde ve kollarımda gezdiriyorum. Güvendeyim. Güvendeyim. Bu sadece bir rüyaydı. Bir bardak su ya da sakinleşmeme yardımcı olacak bir şey için yanıp tutuşuyorum. Walker'ın kolunu yavaşça üzerimden kaldırıyorum ve onu uyandırmamaya dikkat ederek parmak uçlarımla odasından çıkıyorum. Merdivenleri çıktığımda üzerimde pantolon olmadığını fark ettim. Hay sikeyim. Belki de önce yukarı çıkmalıyım.

"Salem?" Yerimden sıçradım ve Pierce'ı bana bakarken buldum. Dün gece sarhoş, kıskanç bir erkek arkadaş gibi davranıyordu. Hatırlayıp hatırlamadığını bile merak ettim. "Yani dün gece Walker'la mıydın?" diye sorduğumda çenesi kıpırdadı.

Onu düzeltebilirdim. Kendimi savunabilirdim ama bu küstah herif sırf birkaç kez öpüştük diye benim üzerimde hak iddia edebileceğini mi sanıyor? Alfa erkeği saçmalıkları için havamda değilim. Buzdolabından bir su almaya karar verdiğimde, bir süre önce kütüphanede tanıştığım adamın oturma odasından çıktığını görüyorum, yeni toparlanmış ve ekstra lezzetli görünüyor.

"Emmet?" Çıplak bacaklarımı incelerken ciyak ciyak bağırıyorum. O yaklaştıkça yüzümün utançla alev aldığını hissediyorum.

"Salem, Salem, Salem. Kıyafetlerinin geri kalanına ne oldu?" Güneyli tereyağlı sesi gürlüyor ve sanki adımı söylerken mini bir orgazm gibi soğukkanlı ve sakin kalabilmek için içimdeki her şeyi ortaya koymam gerekiyor.

"Zor bir gece geçirdim."

Pierce sesli bir şekilde alay ediyor, ben de ona gözlerimi deviriyorum.

"Acaba bugün benimle yürüyüşe çıkmak ister misin? Belki sahile ineriz? Kiralamak için kanoları var." Emmet sorar.

"Ahbap, kulağa harika bir zaman gibi geliyor." Ele avuca sığmayan Sloan hızla kalabalıklaşan mutfağa girerken şöyle diyor. "Hava dönmeden önce kesinlikle gitmeliyiz." Esniyor.

Pierces'in gözleri bana dikilmiş, cevabımı bekliyordu.

"Hey, vahşi kedi." Walker kollarını arkamdan dolayarak bana sarıldığını söylüyor. Öldür beni şimdi. Emmet, Walker'ın hareketlerinin aşinalığını güzel yüzünü buruşturan bir kaş çatmayla izliyor.

"Kano yapmaya mı gidiyoruz?" Graham ocağa doğru manevra yaptığını söylüyor. "Mutfağında neden bu kadar çok insan var?"

"Hey, Graham, yardıma ihtiyacın var mı? Oh, hey Salem!" Skye bana doğru yürüdüğünü söylüyor. "Pantolonun nerede?"

"Dün gece bir kabus gördüm ve uyuyarak bodruma indim. Tam pantolon giymek için yukarı çıkıyordum ki tüm bu kaos beni durdurmaya karar verdi." Diyorum. Pierce beni duyuyor ve odadan çıkmadan önce bana şaşkın bir bakış fırlatıyor.

"O zaman yukarı çık. Sana biraz yumurta ayırayım, sonra dün gece hakkında konuşabiliriz."

"Yani... kano mu?" Emmet ayağı kaymış gibi bakarak soruyor.

"Kulağa harika geliyor!"

"Kano!" Etrafımızdaki çocuklar alkışlıyor. Skye'a bakıyorum ve bir kahkaha paylaşıyoruz. Hemen odama çıkıyorum ve üstümü değiştiriyorum.

KIRK BEŞİNCİ BÖLÜM

Skye

Babamla çıktığım tüm maceralarda bir kez bile kano yapmayı denemedik. Salem de en az benim kadar kaybolmuş durumdayken, adamlardan birkaçı tüm malzemeleri topladı. Graham'ın atıştırma malzemeleri 'snackbox' adını verdikleri, içi şarküteri benzeri atıştırma malzemeleriyle doldurulmuş bir olta takım kutusuna benzeyen bir şeyin içine koymasına yardım ettim.

Sloan teçhizatını bırakıyor ve çeşitli yoga pozlarıyla gerinmeye başlıyor. "Ne yapıyorsun sen?" Emmet sorar, Sloan'ın yoga yapma fikrinden

Kanoya binmek kaçırılmıştı. Kendisine, omuzlarının genişliğini vurgulayan can yeleği giydirir.

"Buna hazır mısın?" Salem başının üstünde biten küreğini tutarak soruyor. Üzerinde ödünç aldığı bir eşofman var ve saçlarını yüksek bir at kuyruğu şeklinde toplamış.

"Hiç de değil." Beni bir korse gibi saran can yeleğimi çekiştiriyorum ve göğüslerimi rahatsız edici bir şekilde yukarı itiyorum.

Walker gelip kolunu Salem'in omuzlarına doluyor. "Benimle gelmek ister misin?"

"Oh! Um."

"Aslında onu dışarı davet ettim ve bana eşlik etmesini umuyordum." Salem onun dikkatini çekmek için yarışan iki şeytani yakışıklı erkeğin arasına bakar.

"Benimle mi geliyorsun mavi gözlü?" Graham yiyecek dolu sırt çantasıyla hokkabazlık yaparak soruyor.

Ona gülümsedim, "Elbette."

Dün gece Battle of the Bands'de ortaya çıktığında, kardeşlik partisinde olmak yerine benimle dans etmek istediğinde şaşırmıştım. Dans etmiştik.

Çok eğlendik, güldük ve bacaklarım bir şarkıyı daha kaldıramayacak hale gelene kadar birlikte dans ettik. Beni nezaketle eve kadar geçirdi ve yatağa gitmeden önce bir parça kek yememi sağladı. Ben içeri girdiğimde Lukas yatağında derin bir uykuya dalmıştı.

Lukas'ın bazen beni delirtmesinin aksine Graham ile işler eğlenceli ve kolaydı. Demek istediğim, külotum onun ellerindeydi! Elleri üzerimdeyken, benimle alay ederken, kişisel alanımı ihlal ederken nasıl hissettiğini düşündükçe yüzümün ısındığını hissediyorum. Tam olarak nefret etmedim. Gah. Lukas hakkındaki düşüncelerimi kapattım ve önümdeki adama odaklandım.

İki kişilik kanomuzu grupla buluşmak üzere suya taşıyoruz. Salem, Emmet ve Walker arasında seçim yapmak yerine tek kişi gitmeyi tercih etti. O kıza o kadar çok patlıcan doğrultulmuştu ki inanılır gibi değildi.

Kanolara biniyoruz ve Salem ve benim gibi yeni başlayanlar için kolay bir tempo belirleyen rehberi takip ediyoruz. O kolayca alışıyor, ben ise sonunda iyi bir ritim bulmadan önce Graham ve beni bir çemberin içine gönderiyorum. Neyse ki bugün gökyüzü açıktı ve yavaş yavaş alışmaya başladığım o her zamanki kasvetinden yoksundu. Rüzgâr yoktu, bu da su üzerinde daha kolay vakit geçirmemi sağlıyordu. Kıyı boyunca kürek çektikçe omuzlarım ve kollarım yanmaya başlıyor. Hava açık olduğu için, yeşilliklerle bezeli yüksek kayalıkların muhteşem manzarasını görebiliyorum. Daha genç bir versiyonumun tırmanmaya bayılacağı parlak turuncu kabuklu birkaç bükülmüş ağaç var. Grup, ne kadar gürültülü olma eğiliminde oldukları düşünüldüğünde sessiz. İlk durağa yaklaştıkça her biri kendi düşüncelerinde kaybolmuş gibi görünüyor. Possession, gözlerden uzakta gizlenmiş tonlarca mağara ve girişe ev sahipliği yapıyor. Söylentilere göre korsanlar bu mağaraları saklanmak ve hazinelerini gömmek için kullanmışlar. Rehberimiz bizi yerel bilgilerle doldururken bir yandan da birkaç vahşi yaşam grubuna işaret ediyor. Bir kartal önümüzde okyanusa dalıyor ve düşürülmek için tüm gücüyle savaşıyor büyük bir balığı kapıyor. Ancak pençeler çok derinde ve kartal ödülüyle birlikte ağaçlara doğru uçarken balık çırpınmayı bırakıyor. Bu manzara içimi hüznle dolduruyor, her ne kadar bunun dünyanın kanunu olduğunu bilsem de. Mağaralardan birine doğru kürek çekerken rehberimiz bize Salem'in birkaç hafta önce bana anlattığına benzer yerel bir efsaneden bahsetmeye başlıyor.

O konuşurken çocuklar rahatsız bir şekilde yer değiştiriyor gibi görünüyor.

"Bu durağı atlayabiliriz, de öyle değil mi?" Sloan seslendi.

"Evet, bunu destekliyorum. Yorgun değilim, devam edebiliriz." Graham arkamdan onaylıyor.

Çocuklar başlarıyla onaylıyor ama rehber yerinden kıpırdamıyor. "Kusura bakmayın çocuklar, molaya ihtiyacınız olmayabilir ama burada iki ilk seferimiz var ve ben eskisi kadar genç değilim."

Suyun ötesinde birbirleriyle sessizce iletişim kuruyor gibiler, Salem'in sinirli ifadesini yakalıyorum.

"Biraz ara vereceğim. Kollarım titriyor."

Her şey yoluna girmiş gibi görünüyor, hepimiz kanolarımızı büyük bir mağaranın hemen dışında yer alan kumsalın düz bir kısmına doğru itmeye çalışıyoruz. Su geçirmez cebimden telefonumu çıkarıp bir fotoğraf çekiyorum. Bunu tuval üzerinde nasıl yeniden yaratabileceğimi hayal etmeye başladım bile. Koyu gri sivri uçlar mağaranın ağzından neredeyse büyük bir canavarın dişlerini andırırcasına tehlikeli bir şekilde sarkıyor. Böyle bir yerin neden etrafında bir dizi efsane topladığını anlayabiliyorum. Mükemmel derecede uğursuz görünüyor.

Teknelerimizi çekiyoruz, küreklerimizi gelen akıntının yolundan çekiyoruz. Sloan'ın esneme hareketlerine katılıyorum, artık sırtım ve kollarım yandığı için bu hareketleri o kadar da çılgınca bulmuyorum. Buranın, sandığım kadar formda olmadığının tüm yollarını gösterme gibi bir alışkanlığı vardı.

"İşin püf noktası nefeslerinizi kullanmak." Sloan, onun yoga duruşunu taklit etme konusundaki zayıf girişimimi düzeltmek için yanıma geliyor. "Şimdi gerçekten buraya gömül. Çekirdeğini sık. Evet. Şimdi nefes al. Farkı görüyor musun?" Ben gerinirken elleri kalçalarımın üzerinde duruyor. Graham'ın gözlerini üzerimde yakalıyorum, Sloan'ın ellerimi tuttuğunu fark ediyorum. Ayağa kalkıyorum ve ona gülümseyerek yardımı için teşekkür ediyorum. Hipster ormancı tarzında sevimli biri. Onun için kesinlikle işe yarıyordu. Yaşlı bir adam gibi şapkasını yüzüne bir parça kumlu çimin yanına uzanıyor. Salem'e piknik battaniyesinde katılıyorum, Graham paketlediği atıştırmalık kutusunu yerleştiriyor, diğer çocuklar da yakınlarda geziniyor. Derin bir sohbete dalmış görünüyorlar, Emmet ve Walker mağaranın ağzına birkaç bakış atıyorlar.

Salem de tedirgin görünüyor. Aynı bölgeye endişeli bir bakış atıyor. Bir şeyleri kaçırmışım gibi hissediyorum. Kaşlarımı çatarak ağzıma tuzlu bir zeytin atıyorum. Bu gezi düşündüğümünden çok daha durgun geçiyor. Belki de hepsi son birkaç günün yorgunluğundandır. Dün geceki gezintiden dolayı hâlâ biraz halsiz olduğumu biliyorum.

"Neyin var senin Salem?" Bir parça sürme peynir alıp krakerin üzerine koyarak soruyorum.

". Bilmiyorum. Garip hissettiriyor."

"Nasıl yani?" Emmet battaniyenin üzerinde Salem'in yanına oturup küçük bir sandviç kaptığını söylüyor.

Yer değiştiriyor, dudağını ısırıyor. "Bilmiyorum, sadece... Sanki daha önce buraya gelmişim gibi hissediyorum."

Graham, Walker ve Emmet' hepsinin ona odaklanmış gibi görünmesini özlemiyorum. Çocuklara bakıyorum, neleri olduğunu ve neden buradan bu kadar uzak durmak istediklerini merak ediyorum. Sanki... burası onlar için bir şey ifade ediyordu. Ve belki de iyi anlamda değil.

OceanofPDF.com

KIRK ALTINCI BÖLÜM

Salem

Eve döndüğümüzde hafifçe güneş yanığı olmuştum ve tamamen bitkin **düşmüştüm**. Çocuklar mağaradaki o garip duraklamadan sonra canlandılar. Orası tüylerimi diken diken ediyordu ama aynı zamanda beni çağırıyordu, sanki doğrudan karanlığa girip beni neyin beklediğini görmem gerekiyordu. Kulağa ne kadar çılgınca gelse de, oraya daha önce gitmiş olduğum hissinden kurtulamıyordum.

Odama çıkan merdivenleri tırmanırken kendimi ölü gibi hissediyorum. Keşke burada oturup içine girebileceğim ve son birkaç haftanın çılgınlığını unutabileceğim bir küvet olsaydı. Ama yok. Banyoda beni bekleyen tek şey, sürpriz penisler görmekten nasıl kaçınacağımı öğrendiğim bir sosis festivali. Orası Instagram'ımın DM bölümünden bile daha kötüydü. Yeterince erken kalkarsam, patlıcan şehrine dönüşmeden önce gizlice duş alabilirdim. Ama şimdi? Adanın etrafında kano yaptıktan sonra umutsuzca bir duşa ihtiyacım var. Kollarım ve sırtım et parçalayıcıdan geçirilmiş ve sonra tekrar vücuduma dikilmiş gibi hissediyorum. Cildim kızgın bir pembeye bürünene ve parmaklarım budanana kadar sıcak suyla yıkamaktan başka bir şey istemiyorum.

Terli kıyafetlerimi çıkarıp yatağımın yanına yığıdığım küçük çamaşır sepetine atıyorum. Kendimi beyaz tüylü bir havluya sarıyorum ve banyoya gidiyorum. Boş görüldüğü için şükrederek kapıyı dinliyorum. Diğer herkes hâlâ aşağıda teknelerimizin yanında beliren balina sürüsü hakkında konuşuyor. Bir *Moby Dick* anı yaşayacağımızdan biraz endişeliydim ama bizi aşağı indirmeden geçip gittiler. Yine de bıraktıkları iz rehberin kaygısını ters çevirmeyi başarmıştı. Neyse ki Walker ve Emmet onu sağ tarafa çevirebildiler. Ve iyi, evet, onu sağ tarafa çevirirken kaslarına kesinlikle baktım. Çok sıcaktı. Ama bazı çocuklar arasında kendimi parlak yeni bir oyuncak gibi hissetmeye başlamıştım.

Hepsi testosteron ve bölgelerini işaretlemek için üzerime işlemelerine saniyeler kaldı. Hayır, teşekkür ederim. Kendi kurallarımı kendim koydum. Tek bir adama bağlı kalacak biri değildim.

Havlumu kabinin dışındaki kancaya asarak suyun üzerime düşmesine izin vererek duşu başlatıyorum. Ilık suyun yumuşak ve sürekli bir şekilde tenime vurması tam da ihtiyacım olan şeydi. Kendimi bırakıyorum, ne kadar zamandır burada olduğuma dikkat etmeden, sadece üzerimden akan suyun hissine kapılıyorum.

"Salem." Perdenin diğer tarafından Pierce'ın sesini duyunca gözlerim fal taşı gibi açılıyor. Parmağını plastiğin dikişi boyunca sürüklerken dış hatlarını görebiliyorum. Opak örtünün çıplak hatlarımın çoğunu saklamadığından eminim.

"Burada ne yapıyorsun Pierce?" Niyetimden çok daha nefes nefese soruyorum. Parmaklarıyla perdenin kenarını kavıyor. Perdeyi çekip açacak mı diye kalbim hızla çarpıyor.

"Seni görmek istiyorum." Sesi işkence gibi geliyor ve bu beni çok etkiliyor. Cevabımı beklediğini fark ediyorum.

"Tamam" diye mırıldanmadan önce bir süre bekliyorum. Beni duyduğundan emin değilim, perdeyi yırtarak açtığında gözleri ıslak çıplak bedenimde geziniyordu. İçeri giriyor, perdeyi arkasından kapatıyor ve beni üzerimden akan su duvarına doğru sıkıştırıyor.

"Çok güzelsin." Nefes veriyor.

"Ve tamamen giyiniksın." Çorapları sıırılsıklam. Gri eşofmanının altında büyük bir şişkinlik görüyorum, belli ki gördüklerinden memnun.

"Sana dokunabilir miyim, Salem? Dokunmazsam ölecekmişim gibi hissediyorum." "Bu bir trajedi olurdu." Parmaklarımı vücudumda gezdiriyorum,

Meme uçlarımın etrafında dönmek için zaman harcıyor. Hareketi takip ediyor.

"Lütfen." Homurdanıyor, yeşil gözleri neredeyse tamamen şişmiş göz bebekleri tarafından yutuluyor.

"Ben senin kız arkadaşın değilim." Kabul etmesini bekleyerek söylüyorum. "Ne olmayı tercih ederdin?"

"Emin değilim. Bana ne önerebilirsin?"

Aletini avuçluyor ve bütün uzunluğunu görebilmem için dışarı çıkarıyor. Görmek ağzımın suyunu akıtıyor ama ağzıma almanın nasıl bir şey olacağını düşündüğümü itiraf etmeye cesaret edemiyorum. Vücudumda.

Daha önce hiç görmediğim kadar büyük ve bu kadar uzun ve kalın kaldırabilir miydim bilmiyorum. Onu sadece yatıştırmaya çalışmıyordum.

bir canavar horoz. Vibratörümü özlememe neden olan doğru bir değerlendirmeydi.

"Bana dokunmana izin vereceğim, ama bir şartla..." Gözleri parlıyor, "Ne olursa."

"Sadece ağzını ve ellerini kullanabilirsin."

Bana kaşlarını çatıyor ama kıyafetlerini çekip çıkarıyor ve üstünden atıyor. Çorapları ıslak bir gümbürtüyle fayansın üzerine düşüyor. Yırtıcı bir hayvan gibi bana doğru ilerliyor, duş başlığının altında bana katılıyor, koyu sarı saçları neredeyse esmer görünüyor.

"Bu beni senin yapmaz." Dudaklarını dudaklarıma yapıştırmadan önce beyanına homurdanıyor. Başımı arkaya yatırıp öpüşmemizi derinleştirirken uzunluğunun karnıma doğru sallandığını hissediyorum. Tanrım, beni deli ediyor. Şimdiden ıslandığımı hissediyorum ve duştan değil. Göğüslerimi avuçluyor ve pembe meme uçlarımdan birini emene kadar boynumdan aşağı öpücükler bırakıyor.

"Beni delirtiyorsun." Göğüslerimi bırakıp bir eliyle kıcımlı avuçlarken diğer eliyle de yarığımı açıyor. "Burası benim için ıslak mı bebeğim?"

Başımı sallıyorum, bana dokunması için can atıyorum. Dizlerinin üzerine çöküyor.

"Ben kimsenin önünde diz çökmem, Salem." Dilini sert bir hareketle klitorisimi yalıyor.

"O zaman aşağıda benim için ne yapıyorsun?"

"Güzel amcığına tapıyorum." Hassas klitorisimin üzerine özensiz bir öpücük bırakıp dişleriyle ağzına çekerken bir parmağını seksime sokuyor.

"Siktir." Bacaklarımdan birini omzunun üzerinden daha iyi erişmesine izin veriyorum, o da iki parmağını daha sokarak ve yetenekli diliyle klitorisime saldırarak bunu mükemmel bir şekilde kullanıyor.

"Benim için gel, Salem. Yüzüme boşal." Yüzünü bacaklarımin arasına gömerken kıcımlı tokatladığını söylüyor. Orgazmım artarken parmaklarımı ıslak saçlarında gezdiriyorum. Tam patlamak üzereyken klitorisimi emerken bacaklarımı başının etrafına sıkıştırıyorum, dördüncü bir parmağını sokuyor ve tüm vücudumu serbest bırakarak titretiyor. Çılgılık atıyorum, dilinin her yerine sertçe boşalırken üstümüzde ışıklar yanıp sönüyor. Bıraktı ve ben bir duygu birikintisine dönüştüm. Zar zor ayağa kalkabildim. Ayağa kalkarken kalçalarımı kavıyor, yolda karnımı öpüyor.

"Bebeğim." Bana doğru eğilerek söyledi. Karmakarışık saçlarından küçük su damlacıkları damlıyor. Ağzıma giriyor, dilimi benim tadımla kaplıyor. Tadı çok tatlı ve birden keşke sadece ağzı ve parmaklarıyla yetinmeseydim diyorum. Geri çekilmeden önce dudaklarımı bir kez daha okşuyor ve taş gibi sertleşmiş sikini de yanında götürüyor. Havlumu askıdan alıp alt kısmına sarmasını izliyorum. Ben peşinden koşmaya fırsat bulamadan kıyafetlerini toplayıp kapıdan çıkıyor.

"Siktir git Pierce!" Arkasından bağıryorum, orada tamamen ıslak, çıplak ve şaşkın bir şekilde duruyorum. *Kahretsin.*

Banyoya bakıyorum ve neyse ki dolaplardan birinin içinde birkaç havlu var. Kendimi yeni yıkanmış rahatlığına sarıyorum ve merdivenlerden yukarı çıkıyorum. Lanet olası Pierce Ledger ve onun akıllara durgunluk veren orgazmları ve beni aptalca öpebilme şekli. Siktir et onu, bu oyunu iki kişi oynayabilir.

Havlumu çamaşır sepetine atıyorum ve çaldığım taytımı ve büyük boy tişörtümü buluyorum. Telefonuma bakıyorum ve birkaç cevapsız bildirim görüyorum. Skye bana gezintimizden bir sürü fotoğraf göndermişti. Bunları kaydetmek için bir not alıyorum ve Graham'ın bazılarında Skye'a nasıl baktığını not ediyorum. Bu konuda ne düşündüğünü öğrenmek için onu daha sonra yoklamam gerekecekti. Yemek yapabilen bir adam için her şeyi yapardım, ve o gamzeler? Lütfen.

Büyükannemden kartımın ödemesinin yapıldığını ve hatta limitini yükselttiğini bildiren bir bildirim daha görüyorum. Tanrıya şükür. İnternette alışveriş yapmaya karar verdim, ilk durağım iç çamaşırı.

Müdür Hayden'dan yeni bir bildirim aldığımda, online alışveriş çılgınlığının birkaç sepetindeydim. Midem bulandı. Bu adamda bir terslik vardı, bunu hissedebiliyordum.

Yarın sabah benimle bir toplantı talep eden e-postayı tarayarak aç tuşuna basıyorum. Ugh. Küstahça bir söz bulmayı dileyerek yanıtla tuşuna basıyorum ama umursamayacak kadar yorgunum. Siktir et. Toplantıyı kabul ediyorum ve saati ajandama yazıyorum, beni ne için görmek isteyebileceğini merak ediyorum. Acaba o iğrenç işkence sandalyesinde beklemek yerine oturmak için yanıma bir yastık alabilir miyim?

BÖLÜM KIRK YEDİ

Lukas

Uyandığımda ev arkadaşım da dahil olmak üzere evin çoğunu boş bulmuştum. Dün gece eve gelmiş miydi?

Bu düşünce midemi bulandırıyor. Kiminle dışarı çıkmış olabilirdi? Hafif bir internet takibi yapmaya karar verdim. Instagram'ını herkese açık olarak tutuyordu, bu yüzden gerçekten takip etmek değildi, değil mi?

Tutamacını açtım ve hikâyelerine göz attım. Anonim bir kullanıcı adım vardı ve hiçbir şey paylaşmamıştım. Sosyal medya sitesine dışarıdan bakış açımın tadını çıkarırken, kişisel bilgilerimi vermeden etkileşime girmeme izin veriyordu. Bir Ledger olarak, kişisel bilgilerimi paylaşmamayı da içeren belirli bir kamu standardını korumam bekleniyordu. Ben her ne kadar paylaşsam da, pek çok kişi paylaştı. Ünlü varis Lukas Ledger'ı şehvet dolu bir pus içinde etiketlemek.

Hikayeleri dün gece Diablos'ta çekilmiş fotoğraflarıyla dolu. Müzik eşliğinde sallanıyor, arkasında Graham'la hayatının en güzel anlarını yaşıyor. Graham mı? Göğsüm daralıyor. Birkaç tane daha paylaşılmış olmasına rağmen daha fazlasını görmek istemediğim için telefonu bırakıyorum.

Günahlarımız tarafından ilk kez ele geçirildiğimizde, Graham benim ilk fetihimdi. Hiç olmamış gibi davrandık ama hâlâ ne kadar iyi hissettirdiğini düşünmezsem yalan söylemiş olurum.

Sinirimi biraz eskiz yaparak çıkarmaya karar verdim. Profesör Whitelsbee iyi bir model olmadığımı iddia ederek kaç derse girebileceğim konusunda cimri davranıyordu. Tek bir hata onun için yeterliydi ve ben de bunun acısını hissediyordum.

Ellerim pençelere benzemeye başlayana ve saatlerdir kambur durmaktan ağrıyana kadar kendimi sanatıma . Belki de Sloan'u alıp

Her zaman verdiği esneme talimatlarını yerine getiriyorum. Midem gürültüyle gurulduyor ve bana yemek yemem gerektiğini hatırlatıyor. İşte bu yüzden bitkilerim olamazdı. Onları sulamayı unutarak hepsini öldürürdüm. En azından vücudum, sık sık yaptığım gibi kafamın içine girdiğimde bana yüksek sesle konuşuyordu. Gerçek dünya çılgıncaydı ama sanatımda kaosu kontrol edebiliyordum.

Odamdan kakhaha sesleriyle çıkıyorum. Onlar olmalı
Geri.

"Lanet balina neredeyse seni de götürüyordu! Bilmiyorum.
Hepimiz nasıl dik durmayı başardık ve takla atan rehber oldu." Sloan'ın sesi merdivenlerde yankılanıyor.

Hepsi rüzgârdan kırbaçlanmış ve bronzlaşmış görünüyor. Skye kanepenin kenarına tünemiş, Graham'ın yayılmış halinin yanında duruyor. Aralarında sıkışıp kalmanın nasıl bir şey olduğunu merak ediyorum. Kahrolası şehvet, yine başını kaldırıyor. Oturma odasında toplanan gruba el sallayarak onu aşağı itiyorum.

"Hey Luk-ass." Sloan sesleniyor. "Harika bir günü kaçırdın."

Skye bana bakmaktan kaçınıyor gibi görünüyor. Suçluluktan mı yoksa cazibeden mi, nedenlerini çözemiyorum. Keşke zihin okuma ya da uçma gibi bir yeteneğim olsaydı diye ilk kez düşünmüyorum. Bu çok daha faydalı olurdu.

Tamamen dolu olan buzdolabından biraz peynir ve et alıp bir sandviç hazırladım, hardalın yerine yenisini koymaya dikkat ettim. Emmet'i asla anlayamazdınız, küçük piç gölgelerde kalmakta, şakalar yapmakta ve insanları gözetlemekte çok iyiydi. Armut dibine düşmüş. Babası birkaç kez eve gelip böcekler için evi süpürmüştü. Ürpertici sürüngen türünden değil. Beni etkilemediği sürece Emmet'in ailesinin nasıl para kazandığı umurunda değildi. Yasal olmayan ilişkilerine rağmen cömerttiler - aile içi şiddetten kurtulanlar da dahil olmak üzere çeşitli hayır kurumlarına bağışta bulunuyorlardı, bu da onlara kitabımda bazı puanlar kazandırdı. Belki annemin de böyle bir yeri olsaydı... Siktir. Bu tür düşüncelerin beni nereye götüreceğinin farkında olarak, bu düşünceyi bir kenara bıraktım.

Sandviçi ağzıma atıp malzemeleri ait oldukları yere geri koyuyorum. Graham'ın en çok önem verdiği şeylerden biri bu mutfak ve yemekleriydi. Graham'ın yemeğine asla bulaşılmazdı. Saniyeler içinde sıfırdan kızgın Nonna'ya geçerci. Annesinin etkisinin ondan bu şekilde sızmasından nefret ederdi ama geri kalanımız bunu komik bulurdu. Özellikle spatulasını sallayarak bizi azarlamasını severdim.

Oturma odasında hepsine katılıyorum, Skye ve Graham'ın karşısındaki tek boş sandalyeye oturuyorum. Onlar günlerini anlatırken dinliyorum.

"O lanet mağaraya uğramaktan nefret ediyordum." Sloan söylüyor. Herkes sustu ve Sloan'ın bu sözlerin ağzından hiç çıkmamış olmasını dilediğini söyleyebilirim.

"Sizin o mağarayla ne alıp veremediğiniz var?" Hay sikeyim. O çok zekiydi ve biz de çok açıktık. Tabii ki garip havamızı anlayacaktı.

"Cidden mi? Kimse cevap vermek istemiyor mu?" diyerek odadakilere bakıyor ama kimse onunla göz göze gelmiyor.

"Ugh, her neyse. Garip ol. Zaten gidip duş almam gerekiyor." Graham'ın ona katılmayı düşünüyormuş gibi arkasından bakmasını kaçırmıyorum.

Kahretsin. Şimdiden o noktaya mı geldiler? Kederli bir şekilde göğsümü ovuyorum.

Üst kata çıkıyorum ve kendimi odama atıyorum. Skye duş alırken ben ev ödevimi bitiriyorum. Son problemi tamamlıyorum, tam o sırada Skye telaşlı ve sırlıklam bir şekilde içeri dalıyor. Üzerinde havlu kumaştan bir bornoz var ve altında kıyafet olup olmadığını öğrenmek için can atıyorum. Birkaç damla suyun çıplak bacaklarından aşağı akmasını izliyorum. Dilimi su damlacıklarının izlediği yol boyunca gezdirme arzumu bastırıyorum.

"Ah, buradasın."

"Evet, burada yaşıyorum sayılır."

"Neden herkes o mağara konusunda bu kadar garip davranıyor, Lukas? Cidden. Bu çıldırtıcı." Yatağının kenarına oturmuş, ıslak sarı saçları omzunun üzerinden dökülüyor. Çıplak yüzlü ve çok güzel. Ona karşı Şehvet'in ötesinde, yüzeysel saçmalıkların ötesinde bir çekim hissediyorum. Sanki doğrudan onun ruhunu görüyorum ve bizimkinin iç içe geçmesi için bir şans istiyorum.

Tabureme geri oturuyorum ve yüzümü ona dönüyorum. "Herkesin sırları vardır Skye." "Benim yok."

Kaş halkamı kaldırıyorum. "Hiç mi?"

"Yok." Klipsliyor. Taburemden kalkıp ona doğru yürüyorum. "Peki, bilmek istediğim her şeyi bana söyleyecek misin?"

Omuzlarını dikleştirip çenesini dikleştiriyor ve bebek mavisi gözlerini bana dikeyyor. Yanına oturduğumda bornozunu kapattığını görüyorum. İlginç. Başparmağımı alt dudağımın üzerinde gezdiriyorum, böyle bir tepki vermesi için altında çıplak olması gerektiğini düşünüyorum.

"Belki." O cevap verir.

"Bu hiç adil değil. Sır saklamadığını söylemiştin."

Küçük, zarif burun deliğini açıyor ve bu çok şirin bir şey. Elimde değil, onu kızdırmaya bayılıyorum.

"Peki, ne bilmek istiyorsun?"

Ona şeytani bir gülümseme veriyorum. "Gördüğünden beri sikimi ne sıklıkla düşündün?"

Domates kızarıyor, nefes alış verişleri zorlaşıyor. Bakışlarımdan kaçarak dudaklarını yalıyor.

"Kaç tane?" "Doğru,

Skye." Yutkunuyor,

"Hiç."

"Kekelemeseydin sana daha çok inanırdım." "Hiç!"

Daha inançlı bir şekilde söylüyor.

"Emin misin?"

"Evet."

"Emin değilmişsin gibi geliyor." Bornozunun kemerini çekiştiriyorum ve gözleri açılıyor. Yüz hatlarında arzu belirtilerinin parladığını görüyorum. Elini tutup azgın sikimin üzerinde gezdiriyorum. "Bunu bir kez bile düşünmediğine emin misin?"

"Her gece uyumadan önce bunu düşünüyorum." İtiraf ediyor.

O kadar yakınımdaki elinin sıcaklığı üzerime çöküyor ve mesafeyi kapatması için can atıyorum ama onu zorlamayacağım. Diğer herkes kendini bana doğru atıyor ama o atmıyor.

"İyi bir kız olmaktan yorulmadın mı Skye?" Sikim yukarı doğru seğirerek oynanmak için yalvarıyor.

"Evet." Nefes veriyor, ağzını benimkine bastırırken eli boyumun etrafını sarıyor.

KIRK SEKİZİNCİ BÖLÜM

Skye

Bunu daha önce yapmadığım için kendimi dövüyorum. Öpüşürken kendimi yatağında Lukas'ın kucağında buluyorum ve buraya nasıl geldiğim hakkında hiçbir fikrim yok. Bunu düşünmeden yapmış olmalıyım, sadece ona daha yakın olmam gerekiyordu. Sert davranıyor, öfkeli bir niyetle vücudumu inceliyor. Bornozumun kemerini koparıyor ve çıplaklığımı ona gösteriyor. Göğüslerim ağırlaşıyor, onun dikkatini çekmek için can atıyor.

"Biliyordum amına koyayım." Sırtarak arkasına yaslanıp şehvet dolu bakışlarla bana takdirle bakıyor.

"Neyi bildin?" Kalçalarımı ona doğru sürterek söylüyorum. Kendimi durduramıyorum, onunla tanıştığımndan beri üzerimde biriken bu baskıdan kurtulamıyorum.

"Buranın altında çıplak olacağını biliyordum." Dirseklerinin üzerine oturup bir meme ucunu ağzına alıyor. Yüksek bir sesle bırakıyor. "Bu kadar mükemmel olacağını biliyordum." Selülit benekli karnıma bakarak kızardım. İki beden değildim. Beni çekici bulduğuna dair güvenceye ihtiyacım olduğunu biliyormuş gibi karnımı en güvensiz olduğum yerden öpüyor.

"Siktir. Skye." İçime girerken kalçalarımı tutuyor. Tamamen çıplaktım, siyah eşofmanının önü sırlıslıkladı. "Prezervatif. Şimdi." Yatağının başucundaki masayı işaret ediyor ve ben de üzerinden atlıyorum. Çok sayıdaki prezervatiften birini alıp ona fırlatıyorum, bornozumdan sıyrılıp kapıyı kilitletiğimden emin oluyorum. Ve neden bu kadar çok prezervatifi olduğunu düşünmemeye çalışıyorum. En azından önlem alıyor.

Kıyafetlerini yırtıyor ve yatağında sırtüstü uzanarak uzun aletini kılıfına sokuyor. Bir eliyle sikini kavrarken diğer elini başının arkasında tutuyor. Tamamen teşhirde, her karmaşık dövme benim görmem için ortaya serilmiş.

anasını. O çok ateşli. Onu yatağında böyle görmek beni ona karşı vahşi olmaya hazır hale getirdi.

"Buraya gel, bebeğim." Tereddüt etmeden ona doğru ilerliyorum, örtünmek için çaresizim ve utanıyorum, ama gözlerinin vücudumda gezinme şekli, yaklaştıkça daha cesur adımlar atmamı sağlıyor. Yanına uzanıyorum ve dövmele ellerini yüzümde gezdiriyor.

"Çok güzel amına koyayım." O dudaklarıma şefkatli öpücükler kondururken ben de elimi boyuna doluyor, piercinglerinin parmaklarıma değdiğini hissediyorum.

"Acıyor mu?"

"Hayır, çok iyi hissettiriyor. Bunu yapmaya devam et." Elimini yönlendirerek bana nasıl dokunulmak istediğini gösteriyor. Öpücükleri ısıyor, alt dudağımı ısıyor ve dilini benimkine doluyor. Tüm vücudum ihtiyaçla kızarıyor. Arzudan darmadağın olana kadar benimle uğraşır. Beklentiyle kenetlendiğimi, beni alması için çaresiz hissettiğimi hissedebiliyorum.

Üzerimde dönüyor, dirsekleriyle yüzümü kapatıyor ve kendini girişime hizalıyor.

"Siktir Skye, lütfen. Şu anda içinde olmalıyım bebeğim."

Onun çaresizliğinin benimkiyle eşleştiğini hissediyorum. Başımı sallıyorum, kıcını kavıyorum ve onu karşılamak için kalçalarımı yukarı kaldırıyorum.

İçime tamamen oturana kadar santim santim girmeye çalışıyor. O kadar dolu hissediyorum ki neredeyse acı veriyor.

"Sen iyi misin?" Alnını benimkine doğru eğiyor, kolları titriyor, göğsünü ter kaplıyor.

"Evet. Lukas, çok iyi hissettiriyor." Tekrar içeri iterken bir inilti çıkararak kendini dışarı atıyor. Etrafında kenetleniyorum, her santimini hissediyorum, piercingleri her hafif hareketi artırıyor. Kalçalarımı döndürüyorum, bacaklarımın gidebildiği kadar açılmasına izin veriyorum.

"Oh lanet olsun. Evet." Daha derine itiyor, vücudu benimkine karşı titriyor. Parmaklarımı sırtında gezdirerek onu teşvik ediyorum. Beni öpüyor ve kendimi tamamen onun içinde kaybediyorum. Ben üstte olacak şekilde bizi döndürüyorum, bu onu şaşırtıyor. Kıcımı kavrayıp bana rehberlik ederken ona biniyorum.

"Seni ilk gördüğümünden beri bunu istiyordum." İtiraf ediyor, öpüşmemizi kesiyor. Ayağa kalkıyorum, ona binerken beni izlemesine izin veriyorum. Göğüslerim her itişte zıplıyor. Onları kavırıyor, çürükler bırakacak kadar sert sıkıyor, elini tam olarak kavrayamıyor.

"Bunlar çok mükemmel." Homurdanıyor, içime doğru nabız atıyor.

"Arkanı dön." Ona kaşlarını kaldırıyorum ama yine de dönüyorum.

"Aynen böyle. Sikime bin bebeğim." Nefes nefese onun uzunluğuna geri yerleştim. Bu açıdan bana sahip olduğumu bile bilmediğim bir noktadan vuruyor.

"Oh, lanet olsun!" Bağıriyorum.

Gülüyor. "Daha önce küfür ettiğini duyduğumu sanmıyorum. Buna bayılıyorum. Benim pis kızım."

Lukas'ın devasa sikinin üzerinde bir aşağı bir yukarı zıplarken taşmaya çok yakınım.

"Kahretsin, evet. Boşalacağım, bebeğim oraya git." Bir elini ön tarafıma doluyor, ben eşzamanlı orgazma doğru ilerlerken klitorisimi ovuşturuyor. İçimde patladığı anda onun sıcaklığını hissedebiliyorum, tam orada onunla birlikteyim, tüm vücuduma ateş ederken kenetleniyorum. Bir an öylece kalıyoruz, sanki ikimiz de hareket edemeyecek kadar sersemlemiş gibiyiz. Sonunda gidip üzerimi temizleyecek gücü kendimde buluyorum. Üzerime bir şeyler giymek için sözsüzce yürüyorum.

Aman Tanrım, az önce Lukas'la yatmıştım. Oda arkadaşım! Ne düşünüyordum ki?

Beni temkinli bir ifadeyle izliyor. "Özür dilerim. Ben-"

"Sakın bunun için özür dilemeye kalkma." Isırarak ayağa kalktı ve prezervatifi çekip çıkardı. Yaptığımız şeyin kanıtını çöpe attı.

"Yapmamalıyım-"

"Ne hissettiğimi hissetmedin mi?" Hâlâ titriyor, ancak şimdi kızgın olduğu için titriyor gibi görünüyor. "İyi kız kişiliğini bozduysam özür dilerim, ama bu bir hata değildi, bu yüzden beni bir hata olarak yazmaya çalışma."

Kıçı çıplak bir şekilde odadan fırladı. Göğsümü tutarak yere yığıldım. Acıyor.

Neden acıyor?

"Skye?" Graham'ın sesi kapıdan geliyor. Midemde korku sarmalları oluşuyor. Burada olanları duydu mu? "Yemek yaptım. Biraz ister misin?"

Kendimi yerden kaldırıp başımı sallıyorum. "Kulağa hoş geliyor." Duygularımı bastırıyorum ve sanki hiç olmamış gibi alt kattaki çocuklara katılıyorum. Sanki ruhumun Lukas'la en dünyevi şekilde birleştiğini hissetmemişim gibi-

ve bu beni her şeyden çok korkutuyordu. Lukas'a benden bir parça sunmak, beni sadece kırık dökük bir hale getirmekle sonuçlanacaktı.

OceanofPDF.com

KIRK DOKUZUNCU BÖLÜM

Salem

Müdür Hayden on beş dakika gecikti ve saymaya devam ediyor. Yastığımı yanımda getirmeliydim, diye düşünüyorum o berbat sandalyede kayarken. Siktiğimin sadisti.

Bu sabah erken saatlerde okul mağazasına uğrayıp birkaç yeni okul kıyafeti alabildim. File çoraplarımın yasını tutuyor, bu sıkıcı üniformanın monotonluğunu bireyselleştirebilmeyi diliyordum. Bir parça sakız patlattım, zulamı doldurduğum için minnettarım.

"Bayan Knox." Hmm yirmi iki dakika gecikti, sanırım bu bir gelişme. Dilimin ucunda tam olarak ne düşündüğümü söylemek var ama başımı ağrıtmaya değmeyeceğine karar vererek bundan kaçınıyorum.

"Müdürüm."

"İtfaiye, odanızdaki yangınla ilgili bazı ipuçlarıyla geri döndü ve korkarım ki durum vahim görünüyor." Sandalyesine oturuyor, söylediği her kelimede çenesi titriyor.

"Nasıl yani?"

"Olası bir kundaklamadan bahsettiler."

"Kundakçılık mı?" Çığlık atıyorum. "Bu nasıl mümkün olabilir. Hem Skye hem de ben ölü gibi uyuyorduk."

"Öyle diyorsun."

"Efendim? Cidden beni kendi odamı ateşe vermekle mi suçluyorsunuz? Ateş mi?"

"İnsanlar bir insanla dolu bir eve taşınmak için çok daha azını yaparlar. Şimdi bütün kadınlar onlara ne diyor, fıstıklar mı?"

Eşyalarımı toplarken öfkemin arttığını hissediyorum. Okulda dolaşan söylentileri duymak bir şeydi, ama bunu senin ağzından duymak

Müdür mü?

"O yangını biz başlatmadık."

"Kanıt olmadığı için henüz bir suçlamada bulunulmadı..." "Suçlama mı?"

"Evet, sonuçlarına katlanmadan odaları öylece ateşe veremezsiniz."

"Biz yapmadık-"

"Evet, evet. Sizi duydum. Şimdi, sizi buraya çağırdığım diğer konuya gelince, bu Cumartesi yapılacak mezunlar balosuna katılmanız gerektiğini hatırlatmak istedim."

Kahretsin, bunu tamamen unutmuştum.

"Kundakçılıkla suçladığınız kızın mezunlar balosuna katılmasını gerçekten istiyorsunuz."

Bana ters ters baktı. "Bu Cumartesi seninle görüşeceğiz. Ve Bayan Knox, bu bir maskeli balo, o yüzden uygun giyinin."

Ofisinden hışımla çıktım. Bu ne cüret? Skye ve benim kasıtlı olarak odamızı ateşe verdiğimizize inandığını söylemişti. Bir avuç Cehennem Evi hayranı gibi. Hay sikeyim.

Converse'lerim attığım her sinirli adımda mermer zemine yüksek sesle çarpıyor.

Köşeyi döndüğümde, Pierce'ın koridorda ilerlediğini gördüğümde kaşlarım çatılıyor. Tam olarak böyle tanıştığımız aklıma geliyor ve neden burada müdürü görmeye geldiğini merak ediyorum.

"Güzelim, bu sabah nereye gidiyorsun?"

"Şimdi olmaz Pierce, dersim var." Elini bileğime doladı ve beni kolayca kendine doğru döndürerek burnunu saçlarıma yerleştirdi. Bugün saçımı açık bırakmışım, yüzümü çerçevelemek için birkaç kumsal dalgası bukle bırakmışım.

"Dilimde senin amının tadını düşünmeden duramıyorum." Kulağıma fısıldıyor ve dizlerimi titretiyor.

"Kişisel bir sorun gibi görünüyor." Pislik ve yakışıklı orospu çocuğunun mükemmel bir karışımı olan o kendine has sırıtışıyla bana bakıyor.

"Ne dersin, sonra buluşalım mı?" Burnunu benimkinin üzerinde gezdiriyor.

boyu

n "Derse gelmiyor musun?" Kaşlarımı . "Neden, beni özleyecek misin?"

Onu göğsünden ittim, bir adım geri çekildim, hala ona bağılıyım. Bileğimi. "Asla."

"Bu kelimeyi daha önce nerede duymuştum?"

"Pislik. Müdürle neden görüşüyorsun ki?"

Omurgası dikleşiyor, sanki şok olmuş gibi bileğimi bırakıyor. "Frat işleri. Mezunlar balosu. Bu arada sen de gidiyor musun? Belki seni götürebilirim?"

Yalan mı söylüyor? Oyalıyor mu? İçimdeki alarmlar çalıyor ve bu hiç hoşuma gitmiyor. Bir ayağından diğerine geçerken gözlerimi ona dikiyorum. İlginç.

"Sanırım kendim halledebilirim, teşekkürler." Topuklarımın üzerinde dönüyorum ve koridorda tepiniyorum.

Telefonum Pierce'tan gelen bir bildirimle çaldığında binadan neredeyse tamamen çıkmıştım:

Başımın : Bu sabah ne kadar sikilebilir görüldüğünü söylemeyi unuttum.

Ben: Ne zamanın aksine?

Kıçımın ağrısı: yapma, bebeğim. İzin ver seni

Top.

Ben: Pas.

Skye'a çılgın toplantımı bildiren bir mesaj atıyorum ve Pierce'tan gelenleri görmezden geliyorum. Çantamı bırakıp başımı masaya koyduğum öğle yemeğine kadar bir sınıftan diğerine geçip duruyorum. Skye da benimle aynı ruh haliyle masaya oturdu. Hatta belki daha da fazla.

"İkinizin nesi var?" Javelynn tepsilerini bırakıp bize katıldıklarında soruyor.

"Hayat." İçimi çekiyorum, bir yoğurt alıp içindekileri kaşığım ile karıştırıyorum. "Müdür Hayden bu hafta sonu Mezunlar Balosu'na gitmemi istiyor."

"Bu ağ kurmak için harika bir fırsat." Javelynn tatlı çayını yudumlarken şöyle diyor.

"Ama aynı zamanda dans etmek, el sıkışmak ve insanlarla kaynaşmak da var. Bir elbise sipariş etmeliyim."

"Sonunda yeni kıyafetler alabildiğini görüyorum." Javelynn çantamı işaret ederek söylüyor.

"Evet, ödünç aldıklarımı yarın iade edeceğim. Bize yardım ettiğin için çok teşekkür ederim. Hayatımı kurtardınız."

"Evet, cidden. Teşekkürler Javelynn." Skye minnettarlıkla ellerini sıkarak seslenir.

"Merak etme."

"Peki bugün neden keyifsizsin Skye?"

"Ughh, bunun hakkında konuşmak bile istemiyorum. Aptalca bir şey yaptım." "Bir şey ya da biri." Javelynn'in sözleri beni havlamaya itti. bir kahkaha.

Skye'in yüzündeki ifadeye bakarak ikincisi olduğunu söyleyebilirim.

"Aman Tanrım,
Skye."

Elleriyle yüzünü kapatıyor. "Biliyorum!"

"Başka bir şey hakkında konuşalım. Javelynn, oldukça rahat görünüyordun.

Jackson'la." Skye konuyu saptırıyor.

Javelynn'in yüzü pembeleşir. "Bir ya da iki dansı paylaşmış olabiliriz." "Paylaşmak istediğin başka bir şey var mı?"

Javelynn sandviçlerini ısıtır. "Bence çok tatlı ve hoş biri. Onda Clark Kent havası var."

"Ateşli inekleri severiz." İçkimi onlarınkiyle tokuşturuyorum. "Ben de öyle." Skye da alkışlarımıza katılıyor.

Derslerimizi tartışarak yemek yiyoruz. Skye hâlâ resim profesörünün çalışmalarını takdir etmesini sağlayamıyor gibi görünüyor ve İngilizce profesörümüz de kompozisyonlarımın kalitesi konusunda enseme soluyor. Tam bu konuda bir tırat atmak üzereydim ki Pierce'ın deri giysili, dövmeli aynasının bize doğru geldiğini fark ettim.

"Daha önce hakkında konuşmak istemediğin o kişi şu anda bu tarafa doğru geliyor olabilir mi Skye?" Lukas'ın bizi gördüğüne pek sevinmemiş gibi görüldüğünü fark ederek soruyorum.

"Oh, kahretsin. Deli gibi görünüyor." Javelynn diyor ve ben de katılıyorum, birinin kafasını kırmaya hazır görünüyor. Belki Skye'inkini. Kahretsin, doğru.

"Hayır, aman Tanrım. Beni saklamak için çok mu geç?"

"Kesinlikle, çok geç." Lukas, Skye'in karşısındaki koltuğa oturduğunu söylüyor. "Lukasss." Skye tıslıyor.

"Sssskkye" diye tıslayarak karşılık verir. "Seni son gördüğümünden beri ne oldu da yılana dönüştün?"

"Kalmamızı mı yoksa gitmemizi mi istiyorsun?" İkisi arasındaki bu enerjinin ne anlama geldiğinden emin olmadığım için soruyorum.

"Kal." Onun gözler vardır kilitli ile Lukas'ın olarak
onlar bakış birbirleriyle sessizce iletişim kuruyorlar.
Evet, kesinlikle bir şey yapmışlar.

OceanofPDF.com

BEŞİNCİ BÖLÜM

Lukas

Dün gece Skye'in yaptıklarımızdan sonra bir metre ötemde yatarken beni 'hatalar' etiketli bir kutuya tıkmaya çalıştığını bildiğim için hiç uyuyamadım. Ona gitmek, onu kendime doğru çekmek ve aptal dudaklarını öpmek için yanıp tutuşuyordum. Ve lanet olsun bunun diğer tarafında olmak berbattı, normalde insanları fırçalayan ve onları zalimlik noktasına kadar dik bir şekilde hayaletleştiren bendim, bu sefer dünün öğle yemeği gibi bir kenara atılıyordum. Karma tam bir sürtüktü. Çekirdeğime yerleşen ve içimi parçalayan bu çarpık his olmadan da yapabiliirdim. Dün gecenin benim için olduğu kadar onun için de çok şey ifade ettiğini açıklamasını istiyorum. Benim için farklıydı. O benim için farklıydı ama bütün gece benden kaçtı ve bu sabah erkenden sıvıştı. Bunu hemen şimdi konuşacaktık.

"Dün gece olmamış gibi davranamazsın." Arkadaşlarının sesli soluklarını duyuyorum ama duymazdan geliyorum.

"Şu anda ciddi olamazsın."

"Şaka yapmıyorum." Ellerimi sıkıyorum, tırnaklarım avuçlarımın etli kısımlarını ısıyor.

"Bunu burada konuşmak istemiyorum."

"Seni bu konuda hiçbir yerde konuşturamadım Skye." "Sadece, bırakır mısın?"

"Sen bir kemik değilsin ve ben de bir köpek değilim, yüzden hayır, öylece 'bırakamam'. Bunu konuşmamız gerek."

"Neden?"

"Çünkü benim için bir anlamı vardı."

Bana bakakalıyor, gözlerinde biriken yaşlar bebek mavisi gözlerinin parlak ve kırık görünmesine neden oluyor. Lanet olsun. Masanın üzerinden ona uzanmaya çalışıyorum.

ama o başını hayır anlamında sallayarak geri çekiliyor. Reddedilme acıtıyor. Biz olay çıkarırken gözlerin üzerimizde olduğunu hissediyorum ama umurumda değil. Bırak baksınlar.

"Bunu şimdi yapamam." Eşyalarını toplamaya gitti.

"Skye." Başını sallayarak beni tekrar aşağı çekiyor ve ben yenilginin keskin bıçak darbesini hissediyorum.

"Onu biraz rahat bırak, Lukas." Salem öyle diyor. Başımı sallıyorum, Skye'ın bana doğru bir bakış bile atmadan uzaklaşmasını izlerken ellerimi deri ceketimin içine sokuyorum. Etrafımda başlayan mırıltıların sesini duyarak yalnız kalıyorum.

Anlamadı mı? O kişi olmadığımı? Sayısız kez seks yapmıştım ama hiç böyle olmamıştı. Nazik değildim ama yine de kendimi ona karşı öyle hissediyordum. Belki de sorun buydu. Eğer ellerimi onun küçük güzel boynuna dolasaydım ve amını cezalandırır gibi dövseydim, belki de bu kadar kolay kaçmazdı. Yine de benimleyken nasıl hissettiğini hatırlayarak başımı sallıyorum. Skye'la birlikte olmak, ruhumu ateşe verilmiş gibi hissettiren bir şekilde hayatımı değiştirdi. Bana tutunmuştu. Şehvetime ya da onunla birlikte gelen tüm tuzaklara değil. Bana tutunmuştu. Ben de ona bunu hatırlatırdım.

OceanofPDF.com

ELLİ BİRİNCİ BÖLÜM

Salem

"Bunların hepsinden nefret ediyorum." Mağazanın online butik sitesinde gezinirken yatağıma uzanıp karnımın üzerine yatıyorum. Bacaklarımı arkama atıyorum, okul üniformamı değiştiremeyecek kadar yorgun hissediyorum. Müdür Hayden bana bu Cumartesi gerçekleşecek mezunlar balosuna katılmam gerektiğini hatırlattı. Bu küçük adada alışveriş merkezi olmadığından, kıyafetlerimi en kısa sürede kargoyla getirtmem gerekecek ama içinde ölüp bitmeyeceğim bir şey bulamadım. Ta ki Javelynn'in bana tavsiye ettiği bu siteye geçene kadar.

Pierce günün geri kalanında telefonumu patlatmış, bana şeftali ve göz kırpan suratlarla flörtöz patlıcan emoji'leri göndermişti. Her ne kadar birlikte geçirdiğimiz zamanın bir kısmından hoşlansam da, onu Müdür'ün odasına giderken gördükten sonra içimi kemiren o duyguyu görmezden gelemiyordum. Bu sabah bana söylediği yalanları siktir edip gidebilirdi.

Javelynn'in önerdiği site tam bir altın madeniydi. Nereden başlayacağımı bile bilmiyordum. Ailemin sahip kadar çok paraya rağmen, hiçbir zaman resmi balolara ya da bağış toplama etkinliklerine katılmamıştık. Kendi balo deneyimim bile küresel bir salgın nedeniyle iptal edilmişti, bu yüzden aslında hiç süslü bir elbise almaya ihtiyacım olmamıştı. Şimdiye kadar gördüğüm en mükemmel elbiseye odaklandığımda karnımda yabancı bir heyecan dalgasının yayıldığını hissediyorum. Korseli bir bedeni, siyah dantelleri ve ön kısmında iç içe geçmiş boncukları var. Alt kısmı siyah parıltılı tül'den oluşuyor ve önce gümüş sonra beyaz bir ombreye dönüşüyor. Mükemmeldi. Sepete eklemeyi önce fiyatı ve bedeni kontrol ettim. Neyse ki web sitesinde aksesuar ve ayakkabı önerileri vardı, bu da görünümü tamamlamayı kolaylaştırdı. Kendi kendime gülümseyerek çıkış yapıyorum. Diğer her şey boka sarmış olabilirdi ama en azından

Bu. İşlerin nasıl değiştiği komik, çünkü katılmam gerektiğini ilk duyduğumda içimdeki her şey hayır diye bağırıyordu. Ama şimdi?

Şimdi, bu kadar muhteşem bir şey giyeceğim için heyecanlıyım. Ben ne zaman böyle bir insan oldum? Yine de katılmaktan ve özellikle de orada bulunma talebinden memnun değildim. Beni en çok sinirlendiren şeylerden biri de tanrı kompleksi olan huysuz yaşlı adamlara itaat etmek zorunda kalmaktı.

Alt dudağımı ısıyorum ve kapımın çalındığını duyduğumda sekmelerimi kapatıyorum. Geçici bir rap, tap, smack.

"Kim o?" Kapıya gidemeyecek kadar yorgun hissederek seslendim.

"Walker." Derin sesi kapının içinden geçip doğruca mideme iniyor.

İçeri gelmesi için seslenmeden önce beklentiyle terlediğimi hissediyorum. İçimde çalkalanan kelebeklerin kırıltılarını bastırıyorum. Okul üniformasını çıkarmış, örgü şapkası kafasına tam oturmuş ve yara izinin çoğunu kapatıyor. Saçları şapkasının altından kıvrılıyor ve aniden parmaklarımı dışarı çıkan kenarlarda gezdirme isteği duyuyorum. Onu sırtında gitarıyla görünce dudağımı ısıyorum ve bana sarılıp telleri nasıl koparacağımı gösterirken parmaklarının benimkilere nasıl dokunduğunu, birlikte şarkı söylerken bana nasıl baktığını ve özellikle de kabusumdan sonra beni nasıl rahatlattığını hatırlıyorum. Evet, varlığıyla odadaki tüm havayı emen bu adama büyük bir aşk besliyordum. Huysuz ruh halimle savaşıyor bir gülümsemenin yükseldiğini hissediyorum.

"Ne ?"

"Anladık, bebeğim."

"Grupların Savaşı mı?"

Başını sallıyor ve ben çığlık atıyorum, yataktan fırlayıp kendimi ona atıyorum, kollarımı boynuna doluyorum.

"Aman Tanrım, Aman Tanrım! Bu harika, tebrikler!"

"Bu işle hiçbir ilginiz yokmuş gibi davranmayın, sizin sayenizde kazandık. Jüri üyeleri sondaki grup yüzünden bir gün daha uzun süre düşündüler ama 'iki şarkıcının ham kimyası ve zahmetsiz ruhani uyumu' onları etkiledi."

"Bunu gerçekten söylediler mi?"

"Evet, vahşi kedi. Onları suçlayabilir misin? Bu çok büyüleyiciydi." Viski rengi gözleri bana doğru parlıyor ve ateşli bir niyetle vücudumu tembelce inceliyor. Bakışlarının izini tenimde hissediyorum, bu da bana şunu fark ettiriyor

Okul eteğim yukarı doğru itilmiş ve iç çamaşırlarımın kenarları görünüyorken kışımı tam olarak sergiledim.

"Gitarını buraya bana akor öğretmek için mi getirdin?" Bacaklarımı çaprazlayarak doğruluyorum. Walker dudaklarını yalayarak bu hareketi izliyor. Gözlerim bir metal parıltısına takılıyor. Bu... dili *delinmiş* miydi?

"Anlaşma anlaşmadır ama buranın bu kadar küçük olacağını tahmin etmemiştim." "Evi hiç keşfetmedin mi?"

"Hepimiz senin kadar meraklı değiliz meleşim."

"Bu yeni bir şey."

"Neymiş o?"

"Angel."

Yanımdaki yatağa yerleşirken saçımın bir tutamını kulağımın arkasına sıkıştırıyor ve gitarı arkasından göğsünün önüne taşıyor. "Çünkü öyle bir sesin var." Göğsümdeki nefesin sıkışmasına neden oluyor ve bir dizi keleşi serbest bırakıyor. Boynundaki askıyı kaldırıp gitarı bana uzatıyor, parmaklarımı gitarın boynunda gezdirip tellerde gezdirirken ağırlığına alışmama izin veriyor. Kayışı ayarlıyor, başımın üzerinden geçiriyor ve saçlarımı önümden çekiyor. Nasırlı parmaklarının tenimde gezinirken omurgamdan aşağıya bir ürperti göndermesini kaçırmıyorum.

Önüne yerleşmem için kendini eğiyor, bacaklarını açarak açıklığa girmeme izin veriyor. Ellerini arkamdan sarıyor ve parmaklarımı tellerin içine doğru itiyor. Bu his ilk tanıştığımız günkü gibi tanıdık, ama bu sefer arkamda duran kas duvarının daha çok farkındayım.

"Parmaklarını istiyorum, işte. Buraya. Ve burada." Çakıllı sesi kulağıma fısıldıyor.

Gülümsüyorum, parmaklarımı koyduğu yerden uzaklaştırıyorum, bu da onun bir kahkaha atmasına neden oluyor.

"Çok ele avuca sığmazsın." Parmaklarımı olması gereken yere geri yerleştiriyor ve telleri teker teker koparmamı söylüyor.

"Bunu neden biliyorum?" Tekrar kopararak söylüyorum.

"Bu *Stairway to Heaven*'ın açılışıdır. Bir gitaristin geçiş hakkı bu başlangıcı öğrenmektir."

Onları tekrar koparıyorum ve o da şarkıdaki sonraki notalar için parmaklarımı hareket ettiriyor. Benim beceriksiz çalma girişimime rağmen güzel ve unutulmaz.

Müzik, kemerli tavanımda yankılanıyor ve Walker, ben ve bu şarkının hissinde kendimi kaybetmeme neden oluyor.

Çalışmam için ısrar ettiği gerçek akorları bana öğretirken müziğin içinde kayboluyoruz. Gitarı ona geri veriyorum, geç olmasına ve yapmam gereken ödevlerim olmasına rağmen henüz gitmesini istemiyorum.

"Gitmeden önce benim için bir şeyler çalar mısın?"

Gülümsüyor, şarkıya sesini eklemekten önce tanıdık bir melodiyi tıngırdatıyor. Harry Styles'ın *Sweet Creature* şarkısını çalıyor ve bu beni çok etkiliyor. Onu ilk kez dinlemiyor olsam da, yine de beni olduğu gibi etkiliyor. İnanılmaz yetenekli. Ani bir öfkenin üzerime çöktüğünü hissediyorum, hızlı ve sabit. Bir şeyleri yumruklamak, yatağımı dikiş dikiş parçalamak istiyorum ve nedenini bilmiyorum.

Walker şarkının ortasında ayağa kalkıyor, elleri ikiz yumruklar halinde kenetlenmiş, çenesi sıkılmış ve gözleri fal taşı gibi açılmış.

"Gitmem gerekiyor." Neredeyse koşarak odamdan çıkıyor ve ilk adımı atar atmaz öfke duygusu dağılıyor, beni bomboş ve tamamen bitkin bırakıyor. Parmaklarımla şakaklarımı ovuşturup bunun ne olduğunu merak ediyorum. Ama son zamanlarda bazı şeyleri görmezden gelme konusunda iyiyim, onları bir kutuya tıkmayı tercih ediyorum.

Telefonumu açıp Walker'a bir mesaj gönderiyorum, neden böyle kaçıp gittiğini merak ediyorum. Birlikte eğlendiğimizi sanıyordum.

Ben: Ders için teşekkürler

Bir an bekliyorum ve üç noktanın belirip kaybolduğunu görüyorum, cevabını beklerken içim içimi yiyor. Noktalar tekrar beliriyor ve mesaj emojisi açılırken elime bir vınlama sesi doluyor. Gülen bir surat. İyi. Tamam. Tamam. Bunu okumayacağım. Bu beni delirtecek. Arkama yaslanıp ödevimi aradan çıkarmaya karar verdim. Cehennem Evi'nin lanet çocukları ve onların sapkın yöntemleri.

BÖLÜM ELLİ İKİ

Okul Müdürü

Bu vücut hantaldı. Her adımında büyük bir çabayla yürürken eklemlerinin her gıcırtısında bunu hissediyordum. Sıkıcıydı ama bu konuda yapılacak bir şey yoktu. Özgür olabileceğim zaman gelene kadar birlikte sıkışıp kalmıştık. Sadece biraz daha. Onu gizli patikadan dikkatle , yanlış bir adımda budaklı kemiklerinin aşağıdaki bükülmüş kayalara doğru savrulabileceğinin farkındaydım. O zaman benim işime yaramazdı ve buna izin veremezdik. Planlarımın burkulmuş bir ayak bileği tarafından engellenmesini görmek için çok uzun yıllar bekledim.

Sonunda mağaranın girişine ulaşıyoruz ve ev sahibimin kalbinin beklentiyle hızlandığını hissediyorum. Bu kadar istekli ve itaatkâr olmalarını çok seviyorum. İşimi çok daha kolay hale getiriyor. Dalgınca saatini kontrol ediyor ve ben de sinirlerimi bastırıyorum. Yaptığımız şeyden daha önemli ne olabilir ki? Yemin ederim yaşayanların öncelikleri yok. Bizi birbirimize bağlayan bağı sertçe çekiştiriyorum ve o da dikkat kesiliyor.

Aynen öyle göt herif, kimin yetkili olduğunu unutma.

Son zamanlarda bir kadınla romantik bir ilişki kurabileceğini düşünmek gibi bir hata yapmıştı. Sanki bu solgun deri ve kemik yığınının seks kaynaklı bir kalp krizi geçirmesine izin verecekmişim gibi. Zaten uzaktan yakından ilgilenmiyordu bile. Sağlığı zaten ince bir buzun üzerinde kayıyordu ve onun gibi tamamen ve mükemmel bir şekilde konumlanmış birine sahip olmak için zamanım yoktu. Ne yazık ki şu anda ihtiyacım olan şeyi yapabilecek tek seçeneğim oydu. Ona daha fazla lahanalı yeşil meyve suyu sipariş etmesi için zihnime bir not düşüm.

Zaman hızla yaklaşıyordu. Kendimi bir heyecan dalgasına bıraktım, özenle hazırladığım tüm planlarımın meyve vereceğini hayal ettim.

Mağaranın içinde sürünüyoruz, gelgit geride yumuşak, esnek bir kum zemin bırakıyor. Gelgit geri geldiğinde, sanki buraya hiç gelmemişiz gibi ayak izlerimizi silip süpürecek.

Kız çok geç olana kadar geldiğimizi asla göremeyecekti. Onu adaya götürmek kolay olmuştu ama büyüün geri kalanını yerine getirmesini sağlamak biraz uğraş gerektirecekti.

Saatini tekrar kontrol ediyor ve aramızdaki bağdan daha hayati bir şeyi çekistirmemek için kendimi zor tutuyorum.

İnsanların artık dikkatlerini toplayamıyor gibi görünmeleri gerçekten bir trajedi. Akıllı telefonları suçladım. Ve insanlar benim kötü olduğumu düşündü. Sanki sosyal medyayı hiç görmemişler gibi.

Tamamen kontrolü ele alıyorum, onu önden ve merkezden itiyorum, bu da enerjimin bir kısmını harcıyor, ama elimde değil. Ayaklarını benim hoşuma gitmeyecek kadar çok sürüklüyor. Bu bedenini elini mağara duvarının arkasına koymasını ve başını çatlağın var olduğunu bildiğim yere yaslamasını sağlıyorum. Duyup duymadığımı anlamak için kulaklarını yokluyorum ama her seferinde olduğu gibi sessizler. İçimde öfke kıpırdanıyor. O cadılara bize yaptıklarını ödecektim. Ayrı kalmaya zorlandığımız yılların bedelini ödeyeceklerdi. Bu yerde yalnız bırakıldığım yılların.

Burada arşivleri tarayarak geçirdiğim onca zaman boyunca, en güçlü yedi kişinin perdeyi aralamasını sağlayacak bir iksir bulmayı başardım. Zamanlamayı mükemmel yapmıştık, ama şimdi tutuşları zayıflıyordu. Zamanları tükeniyordu ve eğer perdeyi kalıcı olarak aralamayı başaramazsak, bir kez daha Araf'a geri döneceklerdi. O küçük cadının buraya geliş amacını gerçekleştirmesini sağladığımızda, sonunda özgür olacaktık.

Biberiye ve tuz karışımını mükemmel bir daire oluşturacak şekilde serpiştirerek hızlıca ya da onun budaklı ellerinin izin verdiği kadar hızlı çalışıyoruz. Ortasına bir yıldız çizip dairenin kenarlarını yıldızın noktalarına bağlıyoruz.

Biraz daha, adamın yıldızın ortasına fısıldamasını istiyorum. Sadece biraz daha, aşklarım.

BÖLÜM ELLİ ÜÇ

Salem

Düşüncelerimin o ürkütücü mağaraya geri döndüğünü hissediyorum. Kano gezimizden beri orayı düşünmeden edemiyor, daha önce orada bulunduğum hissinden kurtulamıyordum. Telefonumu çıkarıp harita uygulamasını açıyorum ve bulunduğu yeri yakınlaştırıyorum. O kadar da uzak bir yürüyüş değil ve muhtemelen hava kararmadan oraya gidip dönebilirim.

Telefonumu kapüşonlu tişörtümün ön cebine sokuyorum. Üzerime siyah bir etek ve yangında kaybettiklerimin yerine internetten sipariş ettiğim file çorapları giyiyorum. Yürüyüş için çok sevdiğim Converse'lerim yerine bir çift Doc Martins giymeye karar veriyorum. Kulaklığımı takıp müzik açıyorum ve bu mağara olayına bir son vermek niyetiyle evden çıkıyorum.

Graham spatulasını kolunun bir uzantısıymış gibi kullanırken, mutfaktaki bazı adamların ne kadar fesleğenin çok fazla fesleğen olduğunu tartıştıklarını görüyorum. Skye sarımsak doğrarken ortaya çıkan manzaraya gülüyor. Ona başımı sallayarak dışarı çıkacağımı işaret ediyorum. O da gülümseyerek başını sallıyor ve etrafını saran adamlara bakarak sarımsak doğrama işine geri dönüyor.

Hava serin ama rahatsız edici değil, ormanda ilerlerken kendimi zinde hissediyorum. Evden dik bir yokuşu tırmanıp geçen gün mola verdiğimiz sahile inen bir patika var. Nefesime odaklanıyorum, müziğimin sözlerinde kayboluyorum, kendi kendime mırıldanıyorum. Tanrım, sahnede geçirdiğim o zaman her şeydi. Bunu tekrar yapmak için yanıp tutuşuyordum ve Walker'ın bana teklif edip etmeyeceğini merak ediyordum. Bütün hafta boyunca ortalıkta görünmemiş, sadece arada sırada bana mesaj göndermişti. Onun yokluğu beni anlam veremediğim bir şekilde yiyip bitirdi. Sadece bir öpücük paylaşmıştık,

ama elektrikliydi. Ayrıca Pierce'la aramız çok kötüydü. Onunla nerede durduğumu asla bilemedim. Çocukları düşüncelerimden uzaklaştırdım ve patikayı kaplayan çukurlardan ve kök yumaklarından kaçınarak ayağıma odaklandım.

Tepeye çıkıyorum, kısa bir süre önce sabah yogası için oraya gittiğimizi hatırlıyorum, Pierce ve Lukas'ın seansımıza daldıklarını, aşağı doğru köpek gibi kışımıza baktıklarını hatırlıyorum. Aynı patikada yürüyüş yaptıklarını fark ettim.

Aşağı inmek çok daha zordu ve bunun için Doc Martins'i seçtiğim için sessizce sırtımı sıvazlıyorum. Kendimi dikkatlice devrilmiş bir ağacın üzerine kaldırdım, kolumda hafif bir çizik izi bırakan sivri kabuğunu zar zor kaçırdım. Kahretsin.

Patika, piknik yaptığımız yerin yakınındaki gizli bir koya çıkıyor. Aynı aşinalık duygusu kafatasımın tabanını kemiriyor. Patikadan aşağı inmek beklediğimden uzun sürdü ve güneş çoktan gökyüzünde alçalmaya başlamıştı. Sahil boyunca hızla ilerleyip mağaranın girişine geliyorum.

Omurgamdan aşağı bir ürperti iniyor, tüm sıcaklığımı alıyor. Sanki üzerinde durduğum zemin kötüymüş gibi bir önsezi hissiyle doluyorum.

Ayak parmağım eşiği henüz geçmişti ki arkamdan bir sesin beni çağırdığını duydum.

"Burada ne yapıyorsun Pierce?"

"Ben de sana aynı şeyi sorabilirim." İyi görünüyor. Fazla iyi. Koyu sarı saçları esintiyle dalgalanıyor, alnına ve uzanıp saçlarını geriye itmek istiyorum ama yapmıyorum. Önümde duran bu kalp çarpıntısının her santimini görmemiş gibi davranıyorum.

", eve geri dönelim. Gelgit ."

Gözlerimi ona diktim. "Hazır olduğumda gideceğim." Topuklarımın üzerinde dönüyorum ve Pierce'ın kızgın yeşil gözlerini bana diktiği karanlık mağaraya doğru ilerliyorum.

BÖLÜM ELLİ DÖRT

Pierce

Bu lanet kız. Ona nasıl bu kadar çabuk bağlandım bilmiyorum ama onu burada karşılaşacağı şeylerden korumam gerekiyordu. Bağımlı olmamam gerektiği halde bağımlıydım. Gerçekte kim olduğumu bilmiyordu. Ne yaptığımı. Bazen bunu yaptığımı unutabiliyordum ama bilgi her zaman oradaydı ve beni canlı canlı yemeyi bekliyordu. Beni ondan sonsuza dek uzaklaştırmakla tehdit ediyordu. Onun düşmanı olduğumu, damarlarında yatan güç için ona ihtiyaç duyduğumu bilmiyordu.

"Salem." Beni görmezden geliyor, telefonunu bir el feneri gibi sallayarak mağaranın karanlığını aydınlatıyor. Işık, yerdeki su birikintilerinden ve kayalardan yansıyor.

Mağaranın ağzına dönüp bakıyorum ve güneşin hızla ufka yaklaştığını fark ediyorum.

"Salem." Ona ayak uydurmak için çabalayarak daha acil bir şekilde söylüyorum.

Hız.

"Bu da ne böyle?" Geriye doğru tökezleyerek durdu. Kollarından tuttum ve onu bu kadar sarsan şeyin ne olduğuna baktım.

Ayak parmağı kumda kabaca oyulmuş bir dairenin hemen dışında duruyor.

Bir beşgen ve her noktayı süsleyen birkaç büyük kaya ile tamamlanmış. Bunu her kim yaptıysa daha yeni burada olduğuna göre yeterince taze görünüyor. Ya da belki hâlâ buradadır. Sıra dışı olabilecek her şeyi dinleyerek bölgeyi tarıyorum.

"Salem, gidelim." Beni takip etmesini umarak onu kollarından çekiyorum ama bir adım geri atınca el feneri mağara duvarına çarpıyor. Çıglık atarak telefonu düşürdü ve büyük bir gürültüyle ekranı kırıldı.

"Neden kafatasları var?" Tüm vücudu titriyor. Telefonunu alıp cebime koyuyorum.

"Bebeğim, hadi gidelim." Dizlerimi titreten bir güç dalgasının üzerime yıkıldığını hissederek ısrar ediyorum.

Sonunda kendine geliyor ve elimi tutarak bizi mağara girişine doğru koşturuyor. Dalgalar hızla kırılıyor, gelgit geliyor ve kumsalın bir kısmını kaplıyor. Daha fazla zaman kaybedersek, tamamen kapalı kalacağız. Güneş battı ve havada bir serinlik var, sert rüzgar yüzümü ısıyor.

Arkamdan yaklaşıyor, akıntıya doğru adım attığımızda Doc Martians yüksek sesle tokat atıyor. Neredeyse varmıştık ki Salem kaydı ve beni de kendisiyle birlikte aşağı çekti. Dizlerim taşa çarpıyor ve su bacaklarımıza dolanarak bizi denize doğru sürüklemeye çalışıyor.

"Bana tutun." Bağırıyorum, onu ön kolundan kavrayıp yukarı kaldırıyorum. Tamamen sıırıslam olmuş ve titriyor, ağzından deniz suyu fışkırıyor.

"Telefonum!" Başını mağaraya doğru çevirir.

"Ben hallederim." Onu temin ederim, inatçı kıcını buradan aceleyle çıkarmaya çalışıyorum. Burada kapana kısılmak birden fazla açıdan ölümcül olabilirdi. Sahilin kuru bir bölümüne ulaşmayı başardık ve kıcımızı patikadan yukarı çekip okyanus dalgalarının kalesinden çıktık.

"İyi misin?" Vücudumu sıırıslam olan bedenine sarıyorum. Titriyor ve ben yine buradayım, ona sıcaklığımı sunuyorum.

"İyi-iyi."

"Lanet olsun, bebeğim. Hadi seni ."

"Yardıma ihtiyacım yok." Onu geri ittim ve doğrudan cam yeşili gözlerine baktım.

"Boğulmana ya da donmana izin vermeyeceğim, gerçi seninle tanıştığımdan beri bunu birkaç kez denediğine göre gitmek istediğin yol bu gibi görünüyor." Eşofmanının ıslaklığını sıkarak küçük bir kahkaha atıyor.

"Hadi, seni eve geri götürelim. Karanlık patikada aceleyle yürürken kollarımı ona dolamama izin veriyor. Rekor sürede geri döndük. Ev biraz sakinleşmiş, herkes kendi odasına çekilmiş ya da oyun odasında oyun oynuyor. Kanepeden bir battaniyeyi onun etrafına sarıyorum ve ona sıcak çikolata yapmaya koyuluyorum.

Ona sıcak sııyı uzatırken uzaklara bakıyor. Yanına oturdum ama o düşüncelerinde kaybolmuştu. Sessizdik, ikimiz de çok odaklanmıştık.

İçten içe. Yerimde değilmişim gibi hissediyorum. Bu gece o kafatası duvarına dokunmuş olsaydı... Düşündükçe ürperiyorum.

Onunla o kadar içli dışlıyım ki artık bu plandaki rolümün ne olduğunu bilmiyorum. Beni ve kardeşlerimi bu lanetten kurtarmak için değer verdiğim kızı Araf'ta bir perde açmak için bir piyon olarak kullanarak Müdürün isteklerini mi yerine getireceğim yoksa Salem'i mi seçeceğim? Sonsuza kadar içimdeki bu iblisle kilitli kalmayı mı seçeyim?

"İyi geceler, cadı." Düşüncelerimi ters yüz ederken ondan ayrıldığımı söylüyorum. Bunu nasıl düzelteceğimi bilmiyorum. Nasıl seçim yapacağımı bilmiyorum ve bu beni öldürüyor.

OceanofPDF.com

BÖLÜM ELLİ BEŞ

Salem

Skye nefesim kesilene kadar korsemi sıkıyor. "Aman Tanrım, o kadar da sıkı değil." Kelimeler arasında nefes nefese kaldım. Pierce'la mağaradan döndükten sonra, o boktan geceyi atlatmam için uyumama izin verdi. O zamandan beri ondan kaçıyorum. O kafatasları ve beşgen, midemin derinliklerine yerleşen bir korku hissi verdi. O zamandan beri kabuslarımın beni rahatsız etmesi ve daha yoğun hale gelmesi yardımcı olmadı. Mağaranın rüyalarındaki mağara olduğundan emindim, sadece nedenini bilmiyordum. Tüm bunlar ne anlama geliyordu?

"Hoppala. Özür dilerim." Skye nefes alabilmem için siyah kurdeleyi gevşetmeye çalıştığını söylüyor. "Bunu daha önce hiç yapmamıştım. Tamam. Bu nasıl?" Geri çekilip ellerini kalçalarına koyarak beni inceliyor.

Geçici bir nefes alıyorum ve bu sefer diyaframımın hareket etmesine izin verildiğini görmekten mutluluk duyuyorum.

"Çok daha iyi. Mavi aslında benim rengim değil - oksijenimi çok seviyorum." Gülüyor, elinde koyu kırmızı bir rujla yaklaşıyor.

"Büzül." Dedi. İtaat ediyorum, bakışlarına son bir dokunuş yapmasına izin veriyorum. Dudaklarımı kurulamam için bana bir mendil uzatıyor. Yeterince kurulandığımı ve rujumu kazara Joker görünümüne dönüştürme tehlikesi yaşamadığımı hissettiğimde. Tam etkiyi görebilmek için Skye'ın bana uzattığı telefonuna bir göz atıyorum.

"Vay canına." Öne doğru bir adım atarak söylüyorum. Elbise ağır ama internette görüldüğünden daha da güzel. Başka türlü de olabilirdi. İnternet alışverişinde yaşanan hayal kırıklıklarına yabancı değildim.

Maskemi yüzüme yapıştırmadan önce Skye farklı açılardan birkaç fotoğraf çekiyor. Siyah danteli korsemın danteliyle uyumlu.

ve üzerine birkaç yapay elmas serpiştirilmiştir, böylece ışık vurduğunda parıldar.

"Görünüşe göre bu gece kanlı bir ay var." Skye telefonunda gezinirken söylüyor. Dikkatimi vermeyerek elbisemin üstünü çekiştiriyorum.

"Sizce bu dayanır mı, yoksa *Cha Cha Slide*'da çok fazla zıplarsam kızlar dışarı fırlar mı?"

"Bunun *Cha Cha Slide* yapacağınız türden bir etkinlik olduğundan şüpheliyim."

"Bildiğim tek dans bu, o yüzden belki şansım yaver gider ve kaçana kadar atıştırmalık masasında otlarım."

"Heyecanlı değilmişsin gibi davranma. Elbiseyi giydiğinde yüzündeki ifadeden bunu anlayabiliyorum. En azından bir kez dans pistinde tur atmayı bu muhteşem elbiseye borçlusun."

"Bu mantığa karşı çıkamam." Küçük bir dönüş yapıyorum ve bunun beni kız gibi hissettirmesine engel olamıyorum. Kahretsin, içimde böyle bir şey olduğunu bilmiyordum.

Sınavlar ve ödevlerle tıka basa dolu, beni okul ödevlerine boğan bir hafta olmuştu. Pierce'tan kaçmayı başarmıştım ve Walker'dan akorlarıma çalışmaya devam etmesi dışında pek bir şey duymamıştım ve Emmet'i sadece kahvaltı ederken görmüştüm. Bu gece onlardan en az ikisiyle yüzleşmem gerekecekti ve bu da midemin sinirden düğümlenmesine neden oldu. Bu ikisi duygularımı nasıl çalıştıracaklarını kesinlikle biliyorlardı. Kendimi neredeyse onları özlerken buluyordum.

"Ne yapacaksın?" Skye'a soruyorum.

"Muhtemelen sadece ders çalışır ya da ortak salonda takılırız."

"Gelip hazırlanmama yardım ettiğin için teşekkürler, buradaki ayna şaka gibi ve banyo testosteronla dolup taşıyordu."

"Ah, bilmiyor . Şu anda mesanemi tutuyorum ve hepsinin gitmesini bekliyorum."

BÖLÜM ELLİ ALTI

Pierce

"Luk-ASS! Gidelim, yoksa geç kalacağız." Kapıyı çalıyorum ve papyonumla oynuyorum, keşke onu ateşe atabilseydim. Sadece vantriloklar ve pedofiller papyon takmalı. Kapıyı bir kez daha çaldım ama Lukas ikinci kez çaldığımda kapıyı çekerek açtı ve tökezlememe neden oldu. Dün gece deplasmanda oynadığımız maç yüzünden vücudum ağrıyordu. Sahamız ve stadyumumuz korkunç yıldırım fırtınası yüzünden hâlâ harap haldeydi. O maçı kaybetmek zorunda kalmıştık, bu da bizi dezavantajlı duruma düşürmüştü. İhtiyacımız olan o son sayıları atıp atamayacağımızı asla öğrenemeyeceğimi bilmek içimi kemiriyordu. Koçumuz, spor salonunda ekstra antrenmanlar yaptırarak mağlubiyetin acısını bizden çıkarıyordu.

"Kardeşim, sakın ol." Diyor, sigarası dudaklarından sarkıyor.

"Babam seni öldürecek." Ağzındaki sigarayı çekerek söyledim. "Hey! Onu ben kullanıyordum."

"Seni babamın eleştirilerinden kurtarıyorum. Senin için hiçbir şey yapmadığımı söyleme." Lukas'ın papyonu hâlâ boynunda gevşek ve çözülmüş bir şekilde duruyor. İçimi çekiyorum, kumaşı kapıp hızlı ve düzenli bir düğüm atıyorum. Çocukluğumuzda katılmak zorunda kaldığımız siyah kravatlı davetler için bunları uykumda bile katlayabilirdim.

"Bu işi bitirmeye hazırım," diyor kravatını adem elması boyunca ileri geri çekerek. Hayal kırıklığıyla bir nefes verdim.

"Bunu mahvetme." Parmağımı ona doğru kıvrarak söylüyorum. O bana gözlerini devirirken saçlarımı alnımdan geriye doğru itiyorum.

Salem'e eşlik etmeyi teklif ettim ama o yine benimle konuşmamaya başladı. Yine de gece bitmeden onu yıpratıyordum. Mağaradan sonra kendimi bok gibi hissediyordum. Onun iyi olduğunu bilmem gerekiyordu.

Skye, Emmet ve Sloan dışındaki ev arkadaşlarımızın çoğu, hepimiz mirasçı olduğumuz için mezunlar balosuna gidiyordu. Okulun bu konudaki arkaik kurallarını anlamıyordum ama burada geleneği takip ediyorduk. Yola çıkmadan önce banyoya gidip saçımın her telinin yerinde olduğundan emin oldum. Yaşlı herife bu gece şikâyet edecek bir şey vermek istemiyorum. Siyah şeytan boynuzlu maskemi yerine takıyorum ve dilimi dişlerimin üzerinde gezdiriyorum.

Baloya varıyoruz ve akademinin en prestijli mezunlarının ve mevcut öğrenci mirasçılarının oluşturduğu bir sırada bekliyoruz. Helikopterler ve feribotlar bütün akşam çalışarak herkesin zamanında ve şık bir şekilde gelmesini sağlıyor. Bracken Hall'un dışında beklerken kuşağım yanıma batıyor, hava serin bir sisle ağırlaşıyor.

"Kıpırdanmayı kes." Lukas, ellerini ceplerine sokmuş, öyle diyor. Aynı şeytan boynuzlu maskeyi takıyor, sadece onunkinin üzerine belli belirsiz güller oyulmuş.

"Bu şey ne kadar sürecekt?" Topuklarının üzerinde hafifçe zıplayarak soruyor. Sıra hareket ediyor ve içeri bir göz atmamıza izin veriyor. Gözlerim kalabalığı tarıyor, içki masasına takılıyor. İlk nereye biliyorum. Sonunda içeri girmemize izin veriliyor ve girişten balo salonuna doğru yürürken bir sıcak hava dalgasıyla karşılaşıyoruz.

Şampanya kadehlerine doğru bir hamle yapıyorum ama tam birini masadan kaldıracakken, önümde iri ve önsezili bir figür beliriyor. "Pierce." Babamın sesinin derin tınısı beni çarpıyor.

"Baba." Diyorum, dudaklarım gergin.

"Ah ve senin yakalanması zor ikizin. Nerede saklanıyordun Lukas?" Sözleri dinleyen herkese hafif gelebilir ama gözlerindeki parıltı öldürücü görünüyor.

"Hiçbir yerde." Lukas masanın diğer tarafında duran şarap kadehlerini aşırarak için etrafından dolaşıyor. Koyu kırmızı sıvıyı bir yudumda içmeden önce etrafında döndürüyor.

"Gerçekten Lukas, böyle bir olay çıkarmak zorunda mısınız?" Babamızın sesi azarlıyor, gri gür kaşları bir araya gelerek derin bir onaylamama ifadesi oluşturuyor.

"İkinizden de en iyi şekilde davranmanızı bekliyorum."

"Artık ne yapacağımızı biliyoruz." Lukas tükürdü. Son zamanlarda daha karamsardı ve ona nedenini daha sonra sormak için aklıma bir not aldım.

"Beni utandırma. Bu sözümü unutma." En az kendisi kadar sahte görünen bazı önemli eski mezunlarla selamlaşırken sahte bir gülümseme takınarak uzaklaşıyor. Geleceğimiz bu mu?

Papyonumu çekiştiriyorum, keşke onu boynumdan söküp atabilsen diye. Boğazıma dolanmasının hissi her an daha da boğucu geliyor. Bu gecenin bitmesi için sabırsızlanıyorum.

OceanofPDF.com

BÖLÜM ELLİ YEDİ

Salem

Bu elbise muhteşem olabilir ama bu hava için yapılmamıştı. Topuklu ayakkabı giyerek çakıllı patikada yürümek pek de iyi bir karar değildi. Sis hafif bir serpintiye dönüşürken neredeyse en az dört kez bileğimi burkuyorum, sonra hızla cildimi doyuran yağlı damlacıklara dönüşüyor. Saçlarımın mahvolduğunu bilerek hızımı artırıyorum. Bir şemsiye getirmeliydim ama artık geri dönemeyecek kadar yolun aşağısındayım. Pierce'ın baloda bana eşlik etme teklifini kabul etmediğim için inatçılığımı sessizce azarlıyorum. Sinirlenirdim ama en azından kuru olurdum.

Bracken Hall'a vardığımda iyice üşümüştüm. Kapılar kapatılmıştı ve ben de donmuş parmaklarımı süslü ahşaplara vuruyordum. Birkaç dakika geçtikten sonra biri kıkırdayarak kapıyı açıyor.

Birbirlerine o kadar dalmışlar ki bana hiç aldırış etmeyen kadın ve yanından geçerken parti devam ediyor gibi görünüyor.

Beni uyuşmuş ayak parmaklarıma kadar ısıtan bir sıcak hava rüzgârı karşılıyor. En yakın tuvaletin nerede olabileceğini merak ederek etrafıma bakıyorum. Bracken Hall'da dersim yok, bu yüzden giriş ve koridor alanlarında dolaşan insan kalabalığının yolumu bulmam bir dakikamı alıyor.

Görünüşüme bakıyorum ve suyla çırpılmış saçlarımı düzeltmeye çalışıyorum. Skye ve ben bunun için çok zaman harcadık. Arkamdan birkaç kız gürültülü ve belli ki birkaç içki içmiş bir şekilde banyoya giriyor.

"Sen Cehennem Evi'nde yaşamak zorunda kalsın diye odasını yakan kız değil misin?" Tiz bir ses soruyor. Elim taramanın ortasında duruyor. İnsanların hâlâ bu aptal söylentiye yaydığına inanamıyorum.

"Ben yakmadım." Kızlara dönmeyip saçlarımı açmaya devam ettim. Neredeyse bitirmiştım. Sadece birkaç tutam daha ve sonra bu banyodan çıkabilirdim.

"Seni suçladığımdan değil, yani yargılamıyorum. O adamlar günahtan daha seksi." Arkadaşları arkasından kıs kıs gülüyor. Parmaklarım son düğümü çözüyor ve ellerimi gevşek saçlarımın dibinde sıkarak yere birkaç damla su akıtıyorum.

Bu kıza istediği tepkiyi vermiyor olmalıyım çünkü devam ediyor, "Ama düşününce, neden senin gibi birini seçeceklerini düşündüğünü anlamıyorum. İsrâf gibi görünüyor."

Yıllar boyunca katlandığım tüm lise zorbalarını hatırladım. Salem kasabasında Salem adını taşıdığım için kıkırdayanları. Saçlarımın daha koyu olduğunu, istediğim gibi giyindiğimi. Her ne kadar sözleri canımı yakmıyormuş gibi davransam da, yakıyordu. Bu kızın gereksiz saldırısı, uzun süredir gömülü olduğunu düşündüğüm yaraları açtı. İstedğim gibi içime kapanıp onu görmezden gelmek yerine, dik durup topuklarımın üzerinde dönüyorum. Kızıl saçlarını özenle örülmüş bir taçla toplayan, beyaz maskesini cerulean gözlerinin üzerine yapıştıran minyon kabadayının üzerinde yükseliyorum. Kötü kız enerjisine kesinlikle tahammülüm yoktu.

"Aslında odamın kazara yanması en iyisi oldu. Bu ateşli adamların bana yaşattığı seks gerçekten çok hoşuma gidiyor. Aletlerinin bu kadar büyük ya da yatakta bu kadar cömert olduğunu bilmiyordum." Kıpırmızı boyalı dudakları aralanıyor ve ağrıyan ayaklarımın beni taşıyabileceği kadar hızlı bir şekilde banyodan çıkıyorum, yalanlarım topuklarımı yalıyor. Dedikodu yaymak istiyorsa, bunu yapabilirdi.

"Büyük sikler, ha?" Pierce'ın sesi beni sıçrattı. İçgüdüsel olarak elimi kalbimin üzerine koyuyorum, sonra da kaşlarımı çatıyorum. Elbette bunu söylediğimi duymuş olmalıydı. Gözlerini tembelce aşağı kaydırarak görünüşümü inceliyor ve hain bedenim onun yoğun bakışları altında aydınlanıyor.

"Ne yaptın sen? Buraya gelirken okyanusa mı atladın?" Siyah şeytan maskesini kaldırıp kaşlarını çatarak başının üstüne koyuyor ve boştaki eliyle nemli saçlarımı tutup kulağımın arkasına sıkıştırıyor. Bana olan yakınlığı omurgamdan aşağı bir ürperti gönderiyor, ellerinin üzerimde nasıl hissettiğini, dudaklarının izini hatırlıyorum.

"Hayır, moron. Yağmur yağıyor."

"Benimle gelseydin, bundan kaçınabilirdin." Gözlerinin ardında bir meydan okuma parıldıyor ve ben onun önünde meydan okuyorum,

Neredeyse ayak parmağı parmağına, göğüs göğüse. O kadar yakınız ki nefesim onunkine karışıyor ve aramızda bir şampanya ve nane kokusu kaynıyor... Ben alt dudağımı yalarken gözleri meydan okumadan şehvete dönüşüyor ve arzuyla ısınıyor.

"Eğer böyle bir pislik olmasaydın, belki yapardım." Maskemi taktım, beni ne kadar etkilediğini göstermemeye kararlıyım. Bu gece çok fazla sinir bozucu etkileşime gebe gibi görünüyor, bari bir an önce bitsin. Etrafından dolaşmak üzereyken Pierce beni dirseğimden hafifçe yakalıyor.

"Bekle Salem." Bana cadı ya da başka aptal bir lakap takmak yerine adımı kullanınca ağzım açık kaldı.

"Ne istiyorsun Pierce?" Gözleri kısa bir süre dudaklarımda kaldıktan sonra gözlerime dikiliyor.

"Seninle dans etmek istiyorum." Büyük elini ustalıkla sırtımın küçük kısmına yerleştiriyor ve ben daha ne olduğunu anlamadan, beni şu anki danslarını yeni bitiren çiftlerle dolu büyük balo salonuna götürüyor.

Panik boynumu tırmalıyor ve başımı sallıyorum. "Nasıl yapacağımı bilmiyorum."

Maskesini indiriyor ve bana şeytani maskaralığına yakışır bir gülümseme veriyor. "Merak etme, düşersen seni tutarım." Nedense bu söz karşısında karnımın döndüğünü hissediyorum, elinin belimin kavisine mükemmel bir şekilde oturmasından ve popomun üst kısmıyla tehlikeli bir şekilde flört etmesinden nefret etmiyorum. Kendimi onun dokunuşuna doğru eğilmiş hissediyorum, belki biraz daha aşağıya sıyrır diye umuyorum. Yüce Tanrım, benim neyim var böyle? Bu Pierce Ledger, onca insan arasından! Ama o sürtük Libido bu gece hiç de mantık dinlemiyor, bu yüzden parmaklarını dekolte elbisemin üzerinde gezdirmesine izin veriyor. Her okşayışı klitorisime bir sıcaklık atışı gönderiyor. Sadece birkaç kelime ve dokunuşla beni etmeyi başardığını fark ederek bir nefes çekiyorum. Lanet olsun, erkekler konusunda en kötü zevke sahibim.

Şarkı bitti ve birkaç çift dans pistinden çıktı. sanki bıraksalar uçup gideceklermiş gibi sarılan kıkırdayan çifti önceden tanıyorum. Birbirlerine bu kadar aşık olduklarını görünce ağzımın bir gülümsemeye dönüştüğünü hissediyorum. Pierce neye baktığımı anlıyor ve boğazını temizler gibi bir ses çıkarıyor. Beni boş bir yere götürüyor ve papyonunu kurcalıyor. Gerginmiş gibi görünen bu hareket karşısında gözlerim doluyor.

Birdenbire beni bırakıyor ve sol ayağını hafifçe öne atmış bir sıra adamın karşısında duruyor.

Kahretsin, bu benim dışımda herkesin adımları bildiği o *Gurur ve Önyargı* dansı anlarından biri mi olacak? Kalbim göğsümde sertçe çarpıyor ve ellerim kenetleniyor. Neden bu, Aşk Tanrısı *Karıştırması*'nın yapıldığı türden bir etkinlik olmasın ki? O tür bir grup dansında öldürebilirdim. Ama bu olmaz. Walker ve Lukas'ın bize baktığını dans pistinden gizlice çıkmayı tartışıyorum. Şerefsizler. Her an benimle dalga geçmeye hazır görünüyorlar. Gururumu bir kenara bırakıyorum ve bu dans her neyse sonuna kadar dans edeceğime karar veriyorum. Ne lanet bir kabus.

Müzik başlıyor, Cat Pierce'in *You Belong to Me* şarkısı çalmaya başlıyor ve Pierce alçak sesle selam veriyor. Ne yapmam gerektiğini merak ederek diğer çiftlere bakıyorum ama buraya kadar her şey yolunda. Ta ki kadınlar tarafı da selam verene ve ben aptal aptal öylece kalana kadar. Dünyanın en kötü reveransını yapmadan önce Walker ve Lukas'ın kıs kıs güldüklerini duyuyorum. Bu tam bir kâbus.

Erkek tarafı öne doğru kayıyor ve Pierce elini benimkine koyuyor, diğer eli belimi sıkıca sarıyor. O bana sırtırken ben ona bakıyorum. Beni bir daire çizdirdikten sonra ondan uzaklaşmamı sağlıyor; ayaklarım, az önce bir topaç oynacağı gibi sardığı ayaklarıma ayak uydurmakta zorlanıyor.

Beni kendisine doğru döndürürken daha önce ondan hiç duymadığım gürültülü bir kahkaha atıyor. İstedğimden daha sert bir şekilde yere düştüm ve oof diye bir ses çıkardı.

"Dürüst olmak gerekirse, bu işte daha iyi olacağını düşünmüştüm." Sola doğru zıplayarak söylüyor. Diğer çiftlere bakıyorum ve kız tarafının kollarını kaldırmış beyefendilerin etrafında döndüğünü görüyorum. Diğerlerini taklit etmek için elimden geleni yapıyorum ama sonunda ele geçirilmiş bir flamingo gibi görünüyorum.

Bir kahkaha daha atıyor, gülümsemesi geniş ve rahat. "Sana söyledim, böyle nasıl dans edileceğini bilmiyordum."

"Açıkça." Elimi tutuyor ve beni bir kez daha döndürmeden önce kalçalarını kıcıma doğru sallıyor. Bu hızla giderse vertigo olacağım. Bir tur daha dönüyoruz ve beni eğiyor, vücudu benimkinin üzerine eğilmiş, ben ona bakarken beni sabit tutuyor. Kalbim boğazımda.

Beni ayağa kaldırdığında ağzı kulağıma yakındı, "Sana bu gece çok güzel göründüğünü söylemiş miydin Salem?" Bu sözler karşısında göğsümün sıkıştığını hissediyorum. Beni etkilemelerine izin , ama etkiliyorlar. Duvarlarımı aşıp geçiyorlar.

ve aptal kalbimin köşelerine yerleşiyor, zihnimdeki odadan yankılanıyor.

Sözleri beni sarsmış olsa da başımı hayır anlamında sallamak için kendimde güç buluyorum. "Gelip gelmeyeceğini merak etmeye başlamıştım."

", değil mi?"

"Kesinlikle öylesin." Kolumdan tutup beni son bir dalışa döndürüyor, beni yerde asılı tutarken gözlerim kolayca onu buluyor, ayaklarım kaymaya başlıyor.

"Lütfen, beni bırakma." Beni nasıl kolaylıkla tuttuklarını fark ederek pazularına yapışıyorum.

"Seni bırakmayı hayal bile edemem." Beni yukarı çekerken sözlerinin anlamı ağırdı.

Dans sona eriyor ve elleri hâlâ bana sarılmış durumda. Nefesim sanki maraton koşmuşum gibi hızlı hızlı geliyor ve açıkçası bunun Pierce yüzünden mi yoksa dans yüzünden mi olduğunu bilmiyorum. Sonunda beni bırakıyor, tam o sırada Walker ve Lukas yanıma geliyor. Walker bana bir kadeh şampanya uzatıyor ve beni Pierce'ın yanından tek bir hamlede uzaklaştırıyor. Pierce'ın vücudunun kabardığını, gözleri Walker ve benim aramda gidip gelirken çenesindeki bir kasın seğirdiğini görüyorum.

"Sizler orada kesinlikle bir şeydiniz." Lukas şöyle diyor
Gülümseme.

Walker kulağıma bir şey söylemek için eğildi, duygularım O dansın ve Piece'in bana söylediği sözlerin üzerinde öyle bir kasırga esiyor ki Walker'ın söylediği her şeyi kaçırıyorum. Tam tekrar etmesini isteyecektim ki uzun boylu, gümüş saçlı bir adam yanıma geldi. Hükmedici bir duruşu var ve gümüş bir tilkinin timsali.

"Pierce. Sen ve kardeşin beni her etkinlikte utandırmak zorunda mısınız?" Sözleri karşısında göğsümde bir buz kütlesi hissettim. Bu ikizlerin babası olmalı.

"Merhaba, ben Salem. Tanıştığımıza memnun oldum." Samimi olmaya çalışarak elimi uzatıyorum ama uzattığım elime bakarken küçümsemeyle karşılaşıyorum. Pierce'a dönüp, "Fahişeni kontrol et, orada kesinlikle gülünç görünüyordun" dedi.

Şok içinde elimi bıraktım. Walker beni daha sıkı çekiyor. Ne yapacağını görmek için Pierce'a bakıyorum ama o sadece ellerini ceplerine sokup beni görmezden geliyor. An uzuyor ve bu gece aramızda geçen her şeyin duman olup uçtuğunu hissediyorum. Onun fethettiklerinden farklı olduğuma inanacak kadar aptalım. Utanç göğsümü kaplıyor ve hissediyorum ki

yanaklarım alev alev yanıyor. Öfke, hayal kırıklığı ve kafa karışıklığının baş döndürücü bir karışımı kalbimi yalıyor.

"Affedersiniz." Kendimi Walker'ın elinden kurtarmaya çalışarak söylüyorum. Biraz havaya ihtiyacım var ve neyse ki gökyüzü yağmuru durdurmuş gibi görünüyor. En azından Pierce'ın pislik doğasının tam olarak nereden geldiğini biliyordum.

OceanofPDF.com

BÖLÜM ELLİ SEKİZ

Skye

Ev neredeyse bomboş ve ben boşa gitmesine izin verecek biri değilim. Hevesle artıkları karıştırıyorum. Burada kavga edecek kimse olmadığı için lazanyanın en güzel parçasını alıyorum, dişlerimi peynir ve sos katmanlarına batırıyorum. Graham'ın aile tarifleri ve büyük yemekler pişirme takıntısı için hemen minnettar oluyorum. Ağırılığımдан fazla makarnayı paketledikten sonra evi keşfetmeye karar veriyorum. Sayılamayacak kadar çok oda var, malikane asırlar boyunca yayılıyor. Sanki gotik bir mimar Viktorya döneminden bir bebek yapmış ve biraz daha lezzet katmak için Barok dokunuşlar eklemiş. Sonuç, içinde yalnız olduğum için biraz pişmanlık duyduğum bu tüyler ürpertici evdi, şimdi gerçekten perili ev titreşimlerini nasıl çılgılık attığına bakıyordum.

"Hey!"

"Aman Tanrım! Sloan. Beni korkuttun."

"Özür dilerim. Seni şömineye bakarken gördüm ve selam vermemenin kabalık olacağını düşündüm."

"Geldiğine sevindim. Herkes burada olmadan buranın ne kadar perili görüldüğünü düşünüyordum."

"Baloda değil misin?"

"Miras değil." Omuz silkiyorum.

"Ben de öyle." Omuz silkişimi taklit ediyor. "Gelip benimle bir oyun oynamak ister misin?"

Yolu göstermesine izin vererek gülümsüyorum.

"Bir oyun odamız olduğunu bile bilmiyordum." Etrafa saçılmış birkaç boş bira kutusu ve battaniyeyle bu odada iyi yaşanmış olduğu belliydi

büyük bir düz ekran televizyonu çevreleyen kanepeler ve sandalyeler. Sloan bana bir oyun kumandası uzattı.

"Bir itirafım var..." Kanepenin diğer ucunda oturduğumu söyledim. "Hiç video oyunu oynamadım."

"Şaka yapıyorsun."

Başımı salladım. "Sadece ben ve babam yollarda keşif yapıyorduk. Oturup oynamak için fazla zamanımız yoktu, ayrıca sanatım da vardı."

"Senin kirazını patlatmaktan onur duyuyorum Skye." Oyunu bana anlatırken gözleri parlıyor, kumandayı nasıl tutacağımı ve hangi tuşlara ne zaman basmam gerektiğini gösteriyor.

Oynat tuşuna basıyor ve ben vurulmadan önce sadece beş saniye dayanabiliyorum, kumandanın ellerimde titrediğini hissediyorum.

"Ne!" Çığlık attım. Sloan bir kahkaha attı.

"Tamam, bir deneyelim." En azından bu sefer tam bir dakika yapmaya kararlı bir şekilde omuzlarımı dikleştirdim.

Parmaklarını çalıştırma düğmesinin üzerinde gezdiriyor,

"Hazır mısın?" "Evet."

"EMİN MISIN?"

"EVET!" Sahte yoğunluğa gülüyorum.

"3,2,1, GO!" Parmağını yere vurdu ve başladık. Karakterimin eğilmesini ve ordunun ateş hattından sürünerek çıkmasını sağlıyorum. Ekran bölünmüş durumda, bu yüzden Sloan'ın çevresini ve harita konumunu not alıyorum, yavaşça onun küçük noktasına doğru ilerliyorum.

Onun tecrübeli parmakları düğmelerin üzerinden tereddüt etmeden , benimkiler yavaş ve beceriksiz. Sloan'ın kamuflajlı karakterinin arkasına gizlice yaklaşmayı başarıyorum. Benimkinin dışarı fırlamasını ve silahını Sloan'ın karakterine doğru tutmasını sağlıyorum.

"Yakaladım." Tetiği çekerek söylüyorum.

Sloan şaşkınlıkla başını bana çeviriyor, sonra bir kahkaha atıyor. "Oh, sen karanlık bir küçük Skylark'sın, değil mi?"

Sırıyorum, "Benim de bazı anlarım oluyor."

Ellerime kramp girene ve gözlerim uykudan ağırlaşana kadar oynuyoruz. Bir an için başımı arkaya yaslıyorum, kendime söylüyorum, ama sonunda uykuya dalıyorum, bacaklarım Sloan'inkilere dolanıyor.

BÖLÜM ELLİ DOKUZ

Salem

Kızarmış ve öfkeli bir şekilde dışarı çıkıyorum, derin bir nefes alıyorum, kendimi dengeliyorum ve maskemi çıkarıp keskin havanın yüzümü kesmesine izin veriyorum. Gece havası tenimi hemen üşütüyor. Binanın bu kısmı okyanusa bakıyor, veranda sisle dolu ve sanki biri buraya bir duman makinesi yerleştirmiş gibi görünüyor. Gökyüzünde birkaç bulut var, ayın pembeye çalan parçalarını engelliyor ve gökyüzünü puslu bir kırmızı-siyah yapıyor. Büyük şehirlerden bu kadar uzakta olmak, açık gecelerde yıldızların bozulmamış manzarasını görmemizi sağlar, ancak bugün yağmur bulutları hala belirirken, sadece birkaç parça görünebiliyor. Dirseklerimi taş parmaklıklara dayıyorum ve bu aptal baloda daha ne kadar kalmam gerektiğini merak ediyorum.

Hayatımda bana daha kötü şeyler söylendi ama onlar öylece durdular.

Kahkahalar, tokuşturulan kadehler ve *The Thong Song'un* enstrümantal bir versiyonuna benzeyen seslerle karışıyor. Soğuğu iliklerime kadar hissedene kadar dışarıda kalıyorum.

Tekrar içeri girdiğimde, biraz yiyecek aşırıya, müdürün beni gördüğünden emin olmaya ve ardından eve dönüp bu geceyi mümkün olan en kısa sürede atlatmaya kararlıyım. Garrison ve Graham'ı seçkin bir grup beyefendinin etrafında toplanmış, ellerinde şampanya kadehleriyle sohbet ederken görüyorum. Garrison daha yakından incelediğinde aslında iki flüt tutuyor. Yanlarından geçerken onlara gülümsediğimden emin oluyorum.

Tam bir çeşit kek almak üzereydim, yengeçli kek olabilir, o sırada tanıdık bir kahkaha duydum. Elimi havada donmuş bir şekilde çeviriyorum ve Büyükanne Clementine'in birkaç personel ve Müdür Hayden ile birlikte güldüğünü görüyorum.

"İşte orada!" Büyükanne her zaman teatraldır, şampanya kadehini ekstra vurgu için yüksekte tutarak genişçe hareket ederken hafifçe seslenir.

Yüzüme bir gülümseme yerleştirip dik duruyorum. Yengeç kekleri midemin büyük dehşetiyle unutuldu.

"Büyükanne Clementine! Burada ne yapıyorsun?"

"Pish posh girl. Böyle şeylere hep gelirim. Şimdi buraya gel ve bana sarıl." Kumaşına yıldızlar dikilmiş lavanta rengi bir elbise giyiyor. Maskesi elbisesinin rengine mükemmel bir şekilde uyuyor ve kenarlarına inciler iliştirilmiş. Beyaz saçları mükemmel bir şekilde toplanmış ve kollarını iki yana açmış, şampanya kadehini havaya kaldırarak beni davet ediyor.

İçten içe ürperiyor ve nereye giderse gitsin ona eşlik eden sarımsak dişlerinin saldırısına karşı kendimi hazırlıyorum ve bugünün de bir istisna olmadığını görüyorum. Doktoru yıllar önce ona sarımsak alımını artırması gerektiğini söylemiş ve o da bunu o kadar ciddiye almış ki, kokuyu maskelemek için hangi parfümü sürerse sürsün, koku gözeneklerinden dışarı sızıyor.

"Sana iyice bir bakayım. Şey..." diye söze başladı, "saçınız dışında, düzgün görüldüğünüzü söyleyebilirim."

"Teşekkürler." Sıkı sıkıya, bana yöneltebileceği iğnelemelere tamamen hazır olduğumu söylüyorum. Yüzünüzde bir gülümsemeyle sıkışıp kaldığınızda büyükannenizin sizi kesmek için bir yolu var ve kendinizi ona zaman ayırdığı için teşekkür ederken buluyorsunuz.

"Müdürünüz de tam bize odanızdaki şüpheli kundaklamadan bahsediyordu, turşu. Neden bana söylemedin?"

"Rahatsızlık vermek istemedim. Ayrıca Müdür Hayden bana bunun gerçek nedenini bulmak için ellerinden geleni yaptıklarını garanti etti." Müdürün çenelerinin sıkıca kenetlendiğini görüyorum. Şarap kadehini sıkıca kavradığı için boğumlu eklemleri beyazlaşıyor. Bir yudum aldığı anda, şarabın dişlerinde bıraktığı kırmızı lekeyi görüyorum. Kana bu kadar çok benzemesi sarsıcı, düz siyah maskesinin altından bana bakarken ona daha uğursuz bir nitelik veriyor.

"Öyle olsa iyi olur. Torunum Cehennem Evi'nde bir avuç serseriyle birlikte kalsın diye buraya iyi para bağışlıyorum." Etrafımızdaki insanlar kıkırdıyor ve midemde bir çukurun açıldığını hissediyorum. Umutsuzca buradan gitmek istiyorum. Kendimi kurtarmak için bahaneler uydurmadan önce birkaç dakika daha devam etmesine izin veriyorum. Ona sarılıyorum, yakında onu arayacağıma ve yangından bahsetmediğim için özür dileyeceğime söz veriyorum.

İlk geldiğim zamankinden çok daha fazla sarhoş olan insan kalabalığının arasından geçiyorum, müzik çalmaya devam ederken birkaçı birbirine doğru sallanıyor. Walker, Pierce ve Lukas'ı, ilk geldiğimde tuvalette benimle dalga geçen kızlarla bir grup halinde konuşurken görüyorum.

Burada. Sinirli bir nefes aldım. Bu geceden resmen bıkmıştım. Adımlarımı kapıya doğru hızlandırıyorum, ayaklarım iki beden büyümüş gibi hissediyorum ve eve döndüğümde onları ıslatmanın ne kadar iyi geleceğini hayal etmeye başladım bile.

Ön binanın etrafında zıplayan birkaç ifşaatçıyla birlikte eve geri dönüyorum. Cehennem Evi'ne giden patıkaya açılan ferforje demir kapıdan geçiyorum. Adımımı atarken vücudumu küçük bir ürperti sarıyor ve iyi aşınmış engebeli patıkada topallayarak ilerlerken keşke bir ceketim olsaydı ya da en azından ayakkabılarımı değiştirseydim diyorum. Düşüncelerimde kayboluyor, geceyi tekrar yaşıyorum. Ormanın derinliklerine indikçe artık yalnız olmadığımı hissediyorum. Omurgamdan aşağı bir ürperti akarken ensemdeki tüyler diken diken oluyor. Omzumun üzerinden bakıyorum ve yolu tarıyorum, gözlerim hiçbir şey görmüyor. Çok fazla korku filmi izlediğimi düşünerek yürümeye devam ediyorum. Ayrıca, dünyada tek başına bir kız olmak bile bazen yüksek bir uyanıklık hissine sahip olmanız gerektiğini hissettiriyor. Kanlı ay gökyüzünde yükseliyor ve etrafındaki bulutları kırmızı boyaya bulanmış gibi gösteriyor. Çok ürkütücü.

Yolda ilerlemeye devam ediyorum, eve varmama sadece birkaç dakika var. Ayaklarım her adımda bıçaklara basıyormuş gibi hissettiğinden normalden daha yavaş ilerliyordum. Üzerine basılan çakılların sesi kulaklarıma ulaşıyor ama sanki arkamdan geliyor gibi. Soğuk havadan başka bir şey tenimi yeniden karıncalandırıyor. Etrafıma bakıyorum, hâlâ bir şey göremiyorum ama elimden geldiğince hızlanmaya karar veriyorum. Telefonumu yanıma almadığım için kendime lanet ediyorum.

Rüzgâr, ortalama bir rüzgârdan çok tiz bir çığlık gibi ses çıkarıyor.

Gardımı alıyorum ama evden belki bir dakika uzaktayken sıcak bir nefesin ensemi ısırdığını hissediyorum ve sırtımda pençelerin gezindiğini hissedince ağzımdan bir çığlık fırlıyor. Etrafımda dönüyorum, gözlerim kocaman, ellerim birilerinin gözlerini oymaya hazır, ama kimse yok. Derin bir kıkırdama duyuyorum. O da neydi öyle?

"Pierce?" Aptalca şakalar yapacak havada olmadığım için soruyorum. Adımlarımı hızlandırıyorum, kalbim o kadar hızlı çarpıyor ki boğazımda hissediyorum.

"Salem, kaç." Yumuşak bir kadın sesi kulağıma fısıldıyor.

Sarsılıyorum, ayaklarım çakılda kayıyor ve bana çelme takıyor. Sertçe yere düşüyorum, küçük taş parçaları avuç içlerimi ısıtıyor. Bir kıkırdama daha yanımdan geçerken elbisem altıma dolanıyor.

"Ne istiyorsunuz?" Evden birinin beni duyacağını umarak bağıyorum.

Sadece bir kahkaha, aynı anda hem her yerde hem de her yerde olabilecekmiş gibi cevap verir.

Kalbim dörtlüğe atıyor, kulaklarımda o kadar yüksek sesle çarpıyor ki, o her neyse bana tekrar saldırmaya çalıştığında neredeyse ısıkalıyorum, ama bu sefer hazırım. Dönüyorum, eve doğru olabildiğince hızlı koşuyorum, elbisem arkamda dalgalanıyor, ama yolun çıkışına ulaşmak üzereyken saçlarım geriye doğru kopuyor ve sırtımda üç keskin pençe izi hissediyorum, o kadar derin ki kan olması gerektiğini anlıyorum. Avazım çıktığı kadar bağıyorum. Havadan başka bir şeye tekme atıp pençeliyorum. Deliriyor muydum? Saldırganı göremiyorum ama sırtım etimdeki yırtıklarla yanıyor. Kör edici acıyla göğsümün derinliklerinde bir çatlak hissediyorum. Bedenim derimin altında ısınıyor. Avuçlarımda toplanan bir ışık parıltısı görüyorum, kendimi tutulduğumu hissettiğim yere doğru kaydırıyorum.

Kapıldığım gibi aniden bırakılıyorum, nefesim kesik kesik geliyor. Ellerime bakıyorum ama her şey gibi normal görünüyorlar. Boğazımda biriken kustumuk parçasını itiyorum, zihnimi karışıklık kaplıyor.

"Salem?" Walker'ın derin çakıllı sesi soruyor. Gözlerimi kırıştırarak bana doğru yürüyen üç adama odaklanmaya çalışıyorum.

"Benden uzak dur." Topuğumu ayağımdan çekerek onu bir silah gibi kullanmaya hazır olduğumu söyledim. Sırtım çığlık atıyordu ve acıdan bayılmak üzereydim.

"Bebeğim, ne oldu?" Pierce Walker'ı iterek geçiyor ve benim darmadağınık halime bakıyor. Bana bebeğim demesini görmezden gelmeyi seçiyorum ama Walker, Pierce'a ters ters bakarken buna pek istekli görünmüyor. Suratının ortasına yumruğu indirmesine iki saniye kalmış gibi görünüyor ve bu Karma'yı iş başında görmekten hoşlanmayacağımı söyleyemem.

"Benimle taşak geçmeyi bırakabilirsin. Neden beni kovalıyordunuz? Sırtımı yırttınız!" Sırtımdan sızan kanı işaret ettiğimde üçünün de nefesi kesiliyor. Pierce ayakkabıyı elimden çekip almadan önce bana bir saniye bile vermiyor.

"Bunu sana kim yaptı?" Yaralarımı incelerken bedenimi ona doğru bastırarak soruyor. Şaşkınlıkla ona bakıyorum.

"Siz değil miydiniz?" Bana korku ve endişenin karışımı gibi görünen bir şeyle bakıyorlar.

"Lukas! Ceketini bana ver." Pierce tersledi. Lukas'ın silktiğini ve Pierce'ın siyah elbise ceketıyla baskı uyguladığını görüyorum. "Dayan bebeğim, seni tuttum. Walker, git ormanı kontrol et. Bak bakalım bunu yapan herif yakınlarda mı?"

Bayılmak üzereyken elimi uzattım ve parmaklarımı Pierce'ın kirli sakalında gezdirdim.

"Kimin yaptığını göremedim. Sen olduğunu düşündüm." Kaşlarını çatarak bana bakıyor, şeytan maskesi kirli sarı saçlarının üzerinde duruyor. "Lukas, git yardım getir. Çok kan kaybediyor." Pierce beni ısıtmak için vücudunu kullanarak kollarına alırken Lukas koşmaya başladı. "Benimle kal." "Benimle kal."

"Böyle bir söz vermiyorum." Bilincim kapanmadan önce fısıldamayı başarıyorum.

OceanofPDF.com

ALTMİŞİNCİ BÖLÜM

Walker

Ağaçların arasından ilerliyorum, kırmızı gökyüzü bir şey görmek için berbat, bu yüzden telefonumu çıkarıp el fenerini açıyorum. Salem'e kim zarar verdiyse cezasını çekecekti. Ayaklarım ormanın içinde ilerliyor, dalları kırıyor ve taşları uçuruyordu. Pierce ve Lukas'ın babası Salem'e fahişe dediğinde yüzündeki ifadeyi hatırlıyorum. Adam hâlâ nefes aldığı için şanslıydı. Gazabımın hiç bu kadar hızlı bir şekilde yerine oturduğunu, çıplak ellerimle boğazını parçalamaya hazır olduğumu hissetmemiştim. Onu bastırmak için her şeyimi harcadım, böylece ülkenin en önde gelen CEO'larından birini öldürmek zorunda kalmadım. Ama onun bize bakışı, sanki hayal kırıklığına uğramış gibiydi, bu beni en çok üzen şeydi. Özellikle de yatak odasında kontrolümü kaybettiğim o günden beri onu kendimden uzak tutuyordum. Onu incitirsem kendimle yaşayamazdım.

El fenerini sallayarak sık ormanı görünür hale getiriyorum. Kenara çok yaklaşmamaya dikkat ediyorum. Yanlış bir adım ya da sert bir rüzgâr beni uçurumun alt tarafına düşürebilir, tanınmayacak şekilde parçalanmama ya da kazığa oturmama neden olabilir.

Solumdan gelen bir hışırtı üzerine el fenerimi o yöne doğru salladım.

"Emmet? Burada ne halt ediyorsun?" O muydu

Salem'i inciten ne? Öfkem taşıp yüzünü dağıtmakla tehdit ediyor. Tökezliyor, belli ki sarhoş. Hay sikeyim. Neredeyse arkadaşımı yere seriyordum.

Onu ceketinin yakasından tutup ayağa kalkmasına yardım

ediyorum. "Bir tane fazla içtim, yolumu kaybetmiş olmalıyım."

"Evet, sen de kendini bir uçurumun kenarından aşağı atmak üzereydin.

Burada başka birini gördün mü? Biri Salem'e saldırmış." "Sss- o, tamam mı?"

"Bilmiyorum. Dinle, seni eve geri götürelim. Burada başka kimseyi görmüyorum."

"Teşekkürler, kardeşim."

Bana asılıyor ama beklediğim alkol kokusu yerine nane kokusuyla karşılaşıyorum. Ağzına bir nane atmış olabilir, bu Salem'e zarar vermek için burada olduğu anlamına gelmez. Geri dönüp başka birinin bir şey bulup bulmadığını ve en önemlisi onun iyi olup olmadığını görmek için umutsuzca başımı sallıyorum.

OceanofPDF.com

ALTMİŞ BİRİNCİ BÖLÜM

Pierce

Revir kanadındaki hastane yatağında Salem'e bakarken endişeyle bir ileri bir geri volta . Ona dehidrasyon teşhisi koymuşlar ve yaralarını talihsiz bir yeşillik çarpması olarak değerlendirmişlerdi.

Hemşire sarhoş olduğunu iddia edecek kadar cüretkârdı. Bütün gece boyunca bir damla bile alkol almadığını biliyordum, yani bu teori tamamen saçmalıktı. Bu olayın küçük, derli toplu bir şekilde kapatılmasını, kıyılarımızı hala süsleyen önemli mezunlar için hiçbir yaygara koparılmasını istiyorlardı.

Normalde onlar olmazdı. ifşa etmek herhangi bir şey hakkında a Ailemden başka herkes için hasta bir durum ama ben lanet olası bir Ledger'dım ve para konuşur. Babam bana bir şey öğrettiyse, o da herkesin bir bedeli olduğudur.

Salem kayıyor, bandajlarının içinde rahatsız olduğu belli. Hay sikeyim. Burada olmaktan başka bir şey yapamayacak kadar çaresiz hissediyorum. Uyanık kalmak için ellerimi yüzümün kenarlarına vuruyorum. Bütün gece ayaktaydım ve gözlerimi ondan bir saniye bile ayırmadım. Görevli doktor ve hemşireler tarafından götürüldüğü zaman dışında, onun yanına yapışmış, o yeşim yeşili gözlerin açılmasını bekliyordum. O dudakların bana siktirip gitmemi söylemesi için yanıp tutuşuyordum.

Kahretsin, bu bir işkenceydi. Daha önce hiç kimse için bu kadar aklımı kaçırmamıştım ve bundan hoşlandığımdan emin değildim. Onu kullanmam gerekiyordu, daha önce kızlara yaptığım gibi. Neden o? Aşık olabileceğim onca kadın varken, bu Salem Knox . Duygularımla ne kadar savaşıma çalışsam da, sonunda daha fazlası için geri dönüyorum.

"Bir şey var mı?" Walker bana bir fincan sade kahve uzatıyor ve Salem'in giymesi için Skye'dan aldığı kıyafetleri bir torbaya koyuyor.

Kafeinin verdiği sarsıntıya Őukrederek başımı sallıyorum. "Bir Şey buldun mu?"

"Hayır. Sarhoş bir Emmet'i saymak istemiyorsan tabii."

"Emmet orada mıydı?"

"Evet. Oldukça da bitkin görünüyordu. Onu yakalamamıŐ olsaydım, uçurumun kenarından aşağı yuvarlanabilirdi."

"Kahretsin."

"Evet."

Orada durup kahvelerimizi yudumlarken Salem'e bakıyoruz.

"Çok korkmuş görünüyordu." Walker fısıldıyor.

Sert bir yumru yutuyorum, onu yalnız gelip yalnız gitmek istemesine neden olduğum için utanıyorum.

"Pierce?" Salem mırıldanıyor. "Walker?"

"Buradayız, vahşi kedi." Walker onun elini tutuyor ve kadın Şaşkınlıkla gözlerini kırpıştırarak parmaklarını onun etrafında sıkıyor.

"Ne oldu? Sırtım neden ? Bekle. Neredeyim ben?"

"Hastane kanadındasın." Walker hâlâ tuttuğu elini sıkarak söylüyor.

Yüzünü buruşturarak aniden doğruluyor. "Vay canına, bebeğim. Uzan. Sırtında yaklaşık elli dikiş var." Yatağının başına gidip kahvemi üzerine dökmemeye dikkat ederek yatmasına yardım ediyorum.

"Bize ne olduğunu anlatmak ister misin? Seni bulduğumuzda korkudan titriyordun." Walker kolunu ovuşturarak soruyor. Walker'ın ona dokunduğunu görünce içimde bir kıskançlık parlaması hissediyorum ama bunu bir kenara itiyorum. En önemli Şey onun iyi olması ve bunu ona yapan ölü adamı bulmamız.

"I.... Yolda yürüyordum ama sanki biri beni takip ediyormuş gibi hissediyordum. Bu hissi bilir misiniz? Sonra arkamdan adımlarını duydum ama onları göremedim." Yüzünü buruşturarak nefes alıyor. "Neredeyse eve varmıŐtım ki birinin pençeleriyle sırtıma vurduğunu hissettim."

Walker'ın bana hızlı bakışını yakaladım. Kimseyi görmemiŐtik ama bu birinin ona saldırmadığu anlamına gelmiyordu. Bu orman çok sıktı. Kaybolmak için mükemmeldi. Ya da saklanmak için.

"Oh, iyi ki kalkmıŐsın." Bir hemşire el arabasını getirirken zili çalıyor. "Şimdi ikinizin gitmesini istiyorum, Bayan Knox'un sargılarını kontrol etmem gerekiyor."

"Ne zaman eve gelebilecek?" diye sordum.

"Bugün geç saatlerde izinli olacak. şimdi kıŐt."

Walker ve ben odadan çıktık. "Ben eve dönüp onu daha rahat bir yere yerleştireceğim." Başımınla onaylıyorum, hemşire işini bitirene kadar kapının dışında beklemeye kararlıyım.

Kahvemi bitirip fincanı fırlatıyorum ve şarjı bitmiş telefonumu kontrol ediyorum. Burada gerçekten şarj aleti bulundurmaları gerekiyor. Bu konuyu departman müdürüne açmak için aklıma bir not alıyorum.

"İçeri girebilirsin. O iyi olacak. Sizin gibi arkadaşları olduğu için çok şanslı."

Evet, eminim tüm iyi arkadaşlar arkadaşlarının odalarını ateşe verir. Nefret etmeyi sevdiği bir pislik gibi odasına girmeden önce suçluluk duygusunun üzerimden akıp gitmesine izin veriyorum.

Salem temkinli ve yorgun görünüyor ama onu ilk gördüğüm andaki kadar güzel.

"Vay canına, bok gibi görünüyorsun." Hiç lafını esirgemiyor ve ben buna bayılıyorum.

"Çok konuşuyorsun."

"Ha. Ha."

"Onu bulacağız Salem."

"Ya bir kadın olsaydı."

"O zaman onlar da aynı şekilde ölü olacaklar."

Nefesini içine çekiyor. Ne kadar ciddi olduğumu görmesine izin veriyorum. Isırıyor.

Dudağı.

"Dün gece baban bu kadar enerjikken Bana fahişe mi diyorsun?"

"Babamla işler biraz karışık ama haklısın, bir şeyler söylemeliydim. Özür dilerim."

"Neydi o?" "Ne neydi?"

"Bu kelimeler. Az önce Pierce Ledger'ın özür dilediğini mi duydum yoksa hastanedeki ilaçların etkisi altında mıyım?"

"Kesinlikle ikincisi." "Ben de öyle düşünmüştüm."

"Pekala, Bayan Knox. Gitmeye hazırsınız. Bandajlarınızı her 4-6 saatte bir değiştirmeyi ve iki gün içinde bir doktora görünmeyi unutmayın." Hemşire elinde bir rulo bandaj ve merhemle içeri girerken şöyle diyor. "Ağrı için biraz ibuprofen almanıza izin var. Bandajlarınızı değiştirirken bir ya da iki tane 200 mg'lık tablet. Bana bir iyilik yap ve iç."

su ile. Az önce onları kuru kuru yutan bir çocuk vardı ve yemek borusuna sıkışmıştı." Salem iğrenmiş bir yüz ifadesi takınır.

"Ona iyi bakacağıma söz veriyorum." Ben de öyle dedim.

Salem gözlerini bana dikti. "Kendi başımın çaresine bakabilirim."

"Biraz yardım kabul etmek kötü bir fikir değil. Yaralara ulaşmak zor."

Salem hemşirenin sözleri karşısında heyecanlanmış görünüyor.

"Bu şekilde buluşmak zorunda kaldığımız için

üzgünüm Salem." "Senin adın ne?" diye sordu.

"Oh, özür dilerim. Ben Jacqueline. Eşya çantanız hemen şurada, pencerenin yanında. Giyinmek için yardıma ihtiyacınız olursa lütfen bana haber verin." Salem'i bana kaşlarını çatmış halde bırakarak tekrar gitti.

"Üstünü değiştirirken arkana dönmemi ister misin?" Walker'ın bıraktığı çantayı gösteriyorum. Çantayı kapıyor, ani hareketle dişlerinin arasından havayı emiyor.

"Tamam. Dinle, hemşirenin birçok yerimi gördüğünü biliyorum, ama sakıncası yoksa..."

"Benim için fark etmez." Elbisesinin iplerinin arkasından tuttuğumu söylüyorum. Yavaşça çekerek kollarını kumaştan çıkarmasına izin veriyorum. Ben çantada bir gömlek olup olmadığına bakarken o mavi çiçekli önlüğüyle önünü kapatıyor.

"İstersen burada bir sütyen var ama denersek yaralarını ovalar." Başını sallıyor. "Sütyen yok o zaman." Düz siyah bir tişörtü buruşturuyorum, ensesinden sırtının ortasına kadar inen bandajlara dikkat ederek başını delikten geçiriyorum. Kollarını içeri sokuyor, ihtiyaç duyduğunda onu yönlendirmeme izin veriyor. Aşağıya bakıyor.

"İç çamaşırı mı?" diye soruyor. Çantayı karıştırıp arkası dantelli, transparan bir iç çamaşırı alıyorum. Kaşlarımı kaldırıyorum.

"Skye bunlara kimin için ihtiyacın olduğunu

düşünüyor?" Omuzlarını dikleştiriyor, "Kendim için."

Dantelleri parmaklıyorum, onları kendime saklamak istiyorum ama onun yerine yatağının ayak ucuna gidip hastane çorabı giymiş ayaklarını ellerime alıyorum. Dizlerini kaplayan bandajlara dikkat ederek, cimri kumaşı kremsi bacaklarından yukarı kaydırıyorum. Bacaklarında daha önce fark etmediğim doğum lekeleri var ama şimdi dudaklarımla izlerini takip etme isteğimle savaşıyorum.

"Ayağa kalkabilir misin?"

Başını sallıyor. Bacaklarını kenara doğru sallamak için birlikte çalışırken külot dizlerinin hemen altına seriliyor.

"Bana tutun." Kollarını boynuma doluyor ve benimle birlikte duruyor. Tişörtü önünü kapatacak şekilde düşüyor. Tutuşu titremeye başladığında iç çamaşırlarını bacaklarına doğru yönlendiriyorum. İnce kumaşı kalçalarının etrafına yerleştiriyorum, kumaş parçası kıcını zar zor örtüyor. Onu oturtuyorum ve her seferinde bir bacağını siyah taytının içine sokmasını sağlıyorum.

"Pekâlâ, bebeğim. Bir kez daha ayağa kalkmanı istiyorum. Sence başarabilir misin?"

Yorgun olmalı çünkü bana küstahlık bile yapmıyor. Başını sallıyor, yataktan kalkarken kollarını boynuma doluyor. Taytını hızla üzerine geçiriyorum. Kolu kayıyor ama onu pantolonunun yanlarından sıkıca tutuyorum. "Tamam, seni tuttum. Salem, benim için otur, tamam mı?" Oturdu, ben de saçlarını düzelttim.

"İyi misin?" Dudaklarını yalıyor ve başını sallıyor. "Sadece uyumak istiyorum."

"Tamam, bebeğim. Uyuyabilmen için seni buradan çıkaracağım."

Ben de tam olarak bunu yapıyorum. Hatta o kadar ileri gittim ki, rahat uyuyabilmesi için helikopterle özel yastıklarla birlikte yeni bir yatak getirttim.

ALTMİŞ İKİNCİ BÖLÜM

Emmet

"Tahtada başka bir oyuncu var. Bunun tek açıklaması bu."

Müdür Hayden sıcak bitki çayını karıştırıyor, hoşnutsuzluğu hissediliyor.

"Orada ne yapıyordun? Tüm planı tehlikeye atmış olabileceğinin farkında mısın?"

Gözlerimi ona diktim. "Salem'in saldırıya uğradığını gördüğümde yürüyüşe çıkmıştım. Beni görürse şüpheleneceğini biliyordum. İnan bana, iyi rol yaptım. Walker hiçbir şeyden şüphelenmedi ve Salem de beni hiç görmedi."

"Dua et de bizi öğrenmesinler, yoksa boynunu kırıp seni kendi adını söyleyemeyeceğin kadar hızlı bir şekilde Araf'a geri göndermekten çekinmem, Envy."

Şu anda içinde bulunduğu bedenin bırakın boynumu, bir tuzlu krakeri bile kıramayacağı konusunda dilimi tuttum, ama beni zehirlemesine izin vermezdim.

"Bunu düzeltsen iyi olur. Sana dolaylı olarak güvendiklerinden emin ol. Ne gerekiyorsa yap. Samhain'e çok yakınız, şimdi her şeyi berbat edemeyiz." Tükürük, büzülmüş dudaklarının kenarlarında toplanmış, Jonathan Groff gibi tükürük püskürtüyordu.

İhtiyacım olan son şey, birinin bizi perdeyi açmak için sahip olduğumuz tek umuttan kurtarmaya çalışmasıydı.

"Kimseyi görmediğinize emin misiniz?"

Sabırımın tükendiğini hissedebiliyorum. "Hayır. Daha önce de söylediğim gibi, tek gördüğüm Salem'in hava saldırısına uğramış gibi sert bir şekilde yere düştüğüydü."

Burun delikleri parlıyor ve bana önemli bir şey söylemediğini hissediyorum. Sormaktan daha iyisini bildiğimden, evinden ayrılıp Salem'in durumu hakkında biraz bilgi alabileceğim odama geri dönüyorum.

"Cihazı babandan mı aldın?" Cebimdeki flash belleği hatırlayarak, adanın sinyalini engelleyebilen teknolojiyi teslim ediyorum.

"Aktif hale getirdikten sonra kimse telefon görüşmesi yapamamalı." Ona söyledim.

"Düşünsene Envy, iki hafta içinde ailelerimizle yeniden bir araya gelebiliriz." Bulutlu gözleri hüznle parlıyor.

Onu anılarıyla baş başa bırakıp soğuğa göğüs geriyorum ve bu bedeni asla terk etmek zorunda kalmamak için önümüzdeki haftalarda yapmam gerekenlere kendimi hazırlıyorum.

OceanofPDF.com

BÖLÜM ALTMİŞ ÜÇ

Salem

Pierce ve Walker bana birinci kattaki tanımadığım bir yatak odasına kadar yardım ederken sırtım binlerce küçük bıçakla kesilmiş gibi hissediyorum.

"Nereye gidiyoruz?"

"Prenses kulene tırmanmaya çalışırken dikişlerini sökmene izin veremeyiz." Pierce şaka yapıyor.

Pelüş bir halı ve karmaşık duvar kağıdı tasarımıyla tamamlanan odanın süslü oymalarına bakarak göz kırpıyorum. "Görünüşe göre Kraliçe'nin süitine terfi ettim."

"Burası benim odam." Başımı ona doğru çeviriyorum. "Sorun değil. Ben kanepeyi alacağım ve Garrison da şimdilik senin yatak odanı alacak."

Onu anlamaya çalışırken kaşlarımın çatıldığını hissediyorum. Neden bu kadar iyi davranıyordu? Dün gecedan beri bana defalarca bebeğim dedi ve özür bile diledi. Bu beni şaşırtıyordu.

Beni dünyanın en rahat yatağına yatırdılar. Şu anda uyuyabilirim.

"Tak, ." Skye kapıdan sesleniyor. "Vay, güzel oda."

İçeri gelmesini işaret ediyorum ve o da yatağımın kenarına, yanıma oturuyor. "İyi olmana çok sevindim. Bütün gece senin için endişelendim." Elimi tutup sıktı. "Sana telefonunu getirdim." Şarj edilmiş olduğunu fark ederek elime aldım.

"Teşekkür ederim." Gözlerimi zorlukla açık tutabiliyorum ve uzanma ihtiyacı hissediyorum.

Walker'ın yıkık dökük elbisemi ve yırtık pırtık eşyalarımı taşıyan çantamı yerleştirdiğini görüyorum.

Ayakkabılar.

"Al bunları." Pierce bana iki ince beyaz hap ve bir şişe su uzattı.

Skye'ın elini bıraktım ve itaat ettim, karşı koyamayacak kadar yorgundum. Giyinip eve gitmek bile beni bitkin düşürmüştü.

"Biraz dinlenmeniz için sizi yalnız bırakacağız ama bandajlarınızı değiştirmek için 4 saat içinde geri geleceğim." Pierce, Walker ve Skye'ı dışarı çıkarıp ışıkları kapattığını söylüyor.

Arkama yaslanıyorum ve vücudumun benden istediği şeyi yapıyorum. Uyumak.

OceanofPDF.com

ALTMİŞ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Skye

Mutfak, Pierce'ın odasında iyileşmekte olan Salem için ne yapacaklarını tartışan adamlarla doludur.

"Herkes hasta olan birine tavuk çorbası yaptığını bilir!" Graham, kendisine sandviç yapmaya çalışan Walker'a bir kepçe salladığını söylüyor.

"O hasta değil, yaralı!" Walker ekmeğin üzerine daha fazla et koyuyor ve Graham'ın derme çatma silahından kolayca kaçıyor. Sandviç etleri onun ağzını bile açamayacağı kadar yığılmış durumda ama ben hiçbir şey söylemiyorum, onun yerine önümde yaşanan kaostan tadını çıkarırken bir yandan da cipslerimi atıştırıyorum. Ağzıma bir cips daha atarken ayaklarım tabureden tembelce sallanıyor, tuzlu dış yüzeyini çiğniyor ve Salem'e evimizin hemen dışında kimin ya da neyin saldırmış olabileceğine odaklanmamaya çalışıyorum. Ama bütün çocuklar evde olduğu için kendimi güvende hissediyorum. Acaba hedef Salem miydi yoksa baloya katılmayan tek kişi olan üçümüzün peşinden buraya mı geliyorlardı diye düşünerek keskin bir parça yutuyorum. Bu düşünce midemi bulandırıyor ve parmaklarımdaki yağı silerek kalan cipsleri çöpe atmama neden oluyor.

"Biz konuşurken Seattle'dan uçakla getirilecek gurme bir akşam yemeği sipariş ettim bile."

Walker ve Graham, elindeki telefonu onlara bir koz gibi sallayan Pierce'a bakakalıyor.

" olmaz." Walker et kulesinin üzerine bir parça ekmek . "Bununla ne yapacağım o zaman?" Eğilmiş et kulesini işaret ediyor.

"Bilmiyorum, kendin ye." Pierce omuz silkiyor ve telefonunda bir şeyler yazarken odadan çıkıyor. Duruşu tamamen işle ilgiliydi.

"Çorbam ne olacak!" Graham yakınıyor.

"Çorbanı içeceğim." Artık zerre kadar aç olmasam da bir kaşık alıyorum.

"Amore." Graham gülümseyerek beni sert göğsüne yasladı. Ruh hali kızgınlıktan hayranlığa doğru değişiyor. Parmağımı gamzesinin kıvrımına sokuyorum.

"Oh, siz ikiniz ne kadar da ." Lukas zehir dolu sözleriyle sinsice yaklaşıyor. Omurgamın dikleştiğini ve kaslarımın gerildiğini hissediyorum. "O sandviçi yiyecek misin?" Walker'a tabağı karıştırarak soruyor.

"Devam et." Yanıt olarak homurdanıyor ve bodruma geri dönmek için mutfaktan çıkıyor.

Graham Lukas'a ihtiyatla bakıyor. "Çorba?"

"Hayır dostum, bu sandviç bana yeter de artar bile, teşekkürler." Gözlerini üzerimde gezdirdi, zümrüt bakışlarının ardında bir miktar öfke yatıyordu. Bakışlarının yoğunluğu bana içime boşalırken bana nasıl baktığını hatırlattı. Çaresiz ve kızgın. Kendimi sıkarken buluyorum ve sanki üzerimdeki etkisini hissedebiliyor, dağ gibi sandviçini odamıza götürmeden önce ağzını yukarı kaldırıp sırtıyor. O gittikten sonra, önümdeki muhteşem şefe aynı derecede ilgi duyarken beni çıldırtan bir adamla aynı odayı nasıl paylaşacağımı düşünerek nefes alıyorum.

Graham bana bir kaşık uzattı ve ona küçük, yorgun bir gülümseme hediye etti. Belki yarın daha iyi bir gün olur ve sihirli bir şekilde aradığım cevaplara ulaşırım.

ALTMİŞ BEŞİNCİ BÖLÜM

Salem

Pierce, Walker ve Skye'in bitmek bilmeyen uğraşları arasında yavaş yavaş iyileşmeye başlıyorum. Emmet bile bu üçünden biri yanımda olmadığına bana uğramayı ihmal etmiyor. Emmet'in babasının ne kadar seksi olduğunu odama yiyecek bırakırken FaceTime'dan mesaj attığında öğrendim. Elma ağaçtan uzağa düşmedi. Emmet babasının ısrarı üzerine merhaba demek için telefon kamerasını bana çevirdiğinde kendimi aptal gibi kızarıırken buldum. Neredeyse içimden ölecektim, özellikle de saçlarımı henüz taramadığım ve yüzümde bir yastık kırışıklığı olduğundan emin olduğum için.

Doktor beni temize çıkardı ve bana ve randevuda bana eşlik eden Pierce'a iyi bir şekilde iyileştiğimi söyledi. Yemin ederim hepsi bana sakatmışım gibi davranmaya çalışmıştı. Neyse ki bu hafta başında bandajları çıkardıktan sonra iyi olduğumu anladılar. Cildim hala biraz buruşuktu ama Frankenstein'ın geliniymişim gibi beni ilk diktikleri zamandan bin kat daha iyi görünüyordu.

Bana kimin saldırdığına dair herhangi bir cevabımız yoktu, bu da beni tedirgin ediyordu. Derslere gidip gelirken bana sürekli eşlik ediliyordu, ki bunun biraz abartılı olduğunu hissediyordum. Hemşirenin söylediği gibi de olabilirdi. Sadece bazı sivri dallarla talihsiz bir karşılaşma ve belki de aklım başımdan gitti. Yoksa başka ne olabilirdi ki? Çocuklar bir şey görmedikleri konusunda ısrar ettiler ve bana yardım etme şekilleri bana zarar vermek isteyen biriyle uyuşmuyordu.

Ev, bu Cumartesi gerçekleşecek Cadılar Bayramı partisi için dekore edilmekle meşguldü ve ben de kendimi serbest bırakmaya hazırdım. Tema şuydu

Ölü ya da diri bir ünlü gibi giyinirdim ama kim olmak istediğime dair hiçbir fikrim yoktu. Seksi görünüp iyi vakit geçirmeye hazırdım. Sonunda ağır kesici ilaçlarımı bırakmışım ve iyice kafam güzel olana kadar içki içmek istiyordum. Kanımda kandan çok alkol varsa, çok daha iyiydi.

Walker'ın bana uzattığı kulaklıkları kulağıma yerleştirdim ve ödevime çalışabilmem için müzik açtım. Nedense arka planda bir şeyler çalarken daha iyi odaklanıyor gibiydim. Ben iyileşirken çocuklarla aramızdaki her şey askıya alınmış gibiydi. Kesinlikle dikkatliydim, ama özellikle kaslarını gösterdiklerinde içimde bastırılmış bir arzu hissi bırakıyorlardı. Walker'ın pazularını gösteren kaslı tişörtler giyme alışkanlığı beni çılgına çevirmişti. Pierce'ın o ağzı ne kadar iyi kullanabildiğini hatırlamam için bana bakması yeterliydi. Acaba diğer kısımlarını da bu kadar iyi kullanabiliyor muydu? Ritimlerin kulaklarımda durmaksızın çınlamasına izin verdiğimde, *Sex and Candy* karışık müziğimde belirdi ve beni bardaki o geceye götürdü.

Tanrım, Walker'la birlikte şarkı söylemek, sanki biri en derin, en gizli arzumu ortaya çıkarmış ve onu hayata geçirmiş gibiydi. Kimseye şarkıcı olmayı ne kadar çok istediğimi söylememiştim. Walker ve benim ortak noktamız, ailelerimizin hayallerimizi asla onaylamayacak olmasıydı. Onu gömülü tutmuştum. Asla bir olasılık haline getirmemek için küçük bir kutuya tıkmışım, ta ki o benden sahnede onlara katılmamı isteyene kadar. Benden bu işletme diplomasını alıp Massachusetts'e dönmem ve bu becerileri kullanmam bekleniyordu.

"Hey, vahşi kedi." Adamın kendisi içeri giriyor, ensesinde kıvrılan siyah saçları yeni aldığı duşla ıslanmış. Kulaklıkları çıkarırken boynundan aşağı inen su damlasını takip ediyorum.

"Selam." Ona gülümsedim. Sadece onun yanında olmak bile beni her zaman daha iyi hissettirmeyi başarmıştır.

"Nasıl hissediyorsun?" Yanıma çöküyor, nasırlı parmaklarını derimde gezdirerek sırtıma bakıyor, çiziklerimden kaçınmaya dikkat ediyor.

"Çok daha iyi, böylece bana her an kırılacakmışım gibi davranmayı bırakabilirsin."

"Bunu yapıyorduk, değil mi?" Kaşımı kaldırarak başımı salladım.

"Hey, sana bir şey sormak istiyorum."

"Öyle mi?"

"Grubun adı neden Nefret Hidraları?"

Kalçamı avuçluyor, sıcaklık sanki beni ateşe gibi bacağımdan yukarı sızıyor. "Bunu seçtim çünkü bir hidra kesildiğinde iki kat daha güçlü olarak geri döner."

"Buna bayıldım." Tüm kalbimle söylüyorum. Walker hayatına çok az insanın girmesine izin verme eğilimindeydi. Çoğu kişinin yanında sessizdi ama kendini rahat bıraktığında inanılmaz derecede komikti. Yine de, incinmiş olduğunu bana söyleyen bir şekilde ona yapışan bir öfke akımı vardı.

"Peki, kim gibi giyiniyorsun?"

"Henüz karar vermedim ama ne giyersem giyeyim seksi görünmek istiyorum."

"O konuda sorun yok." Bakışlarını alt dudağıma kilitleyerek söylüyor. Öne doğru eğilerek kalbimin hızlanmasını sağlıyor. Beklenti içinde dudaklarımı yalıyorum. Hareketi yakalıyor ve her ne büyüünün etkisindeyse uyanıp kendini geri çekiyor ve onunla birlikte umudumu da parçalıyor.

Ayağa kalkıyor, bana garip bir el sallıyor ve midemin derinliklerinde bir ağrıyla beni terk ediyor. Ona ne olarak gittiğini bile soramadım.

ALTMİŞ ALTINCI BÖLÜM

Skye

Bütün gün dekorasyon asmaktan ter içinde kaldım. Daha önce Javelynn ile şehre yaptığımız hızlı bir alışveriş gezisinde kostümüm için vintage görünümlü beyaz bir elbise kapabildim. Salem neredeyse eski haline dönmüştü ve ikimizin de biraz stres atmak için bir geceye ihtiyacımız olduğunu biliyordum. Profesör Whitelsbee'nin sürekli onaylamaması ve Lukas'ın sarhoş edici varlığı yüzünden midem endişe topundan başka bir şey değildi. Geceleri derin horlamalarını dinlediğim zamanlar hariç, Lukas'tan çoğunlukla uzak durmayı başarmıştım. Cidden, bu adamın bir uyku çalışmasına ihtiyacı vardı, bakalım bunu düzeltebilecekler mi? Ya da belki bir apne makinesiyle susturulmalıydı.

"Yardıma ihtiyacın var mı?" Basamaktan inerken Sloan elini uzatıyor.

Merdi

ven. "Teşekkürler." Dengede durması için elini tutarak parlak bir şekilde söylüyorum.

"Selam. Salem'e paket var." Emmet bir kutu söylüyor. "Uyandı mı?"

"Bilmiyorum. Neden çamur odasına koymuyorsun?"

Şimdi mi?" Ben öneririm.

"Ohhh görünüşe göre biraz turta almış." Sloan, Emmet geçerken kutuyu takip ettiğini söylüyor.

"Eminim Pierce'dandır. Kazadan beri ona her türlü hediyeyi veriyor."

"Zamparalıktan kırbaçlanmaya o kadar hızlı geçti ki kamçılandım."

Sloan ışıkları asmama yardım ettiğini söylüyor. Bir kahkaha attım.

"Bunu duydum, pislik." Pierce başka bir odadan seslendi. Sloan ve ben kahkahalarımızı bastırmaya çalışarak birbirimize bakıyoruz.

"Peki, kim olarak gidiyorsun?" Bana soruyor.

"Marilyn Monroe."

"Klasik."

"Öyle mi düşünüyorsun? Çok abartılı değil mi?"

"Onun klasik bir ikon olmasının bir sebebi var. Onun hakkını eminim."

İltifatı karşısında yanaklarım ısındı.

"Kim olarak gidiyorsun?"

"Nicholas Cage."

"Belirli bir film ya da an var mı?"

"Moonstruck. Tahta elini sallayarak karısı hakkında bağırdığı sahneyi asla unutamayacağım."

"Ben görmedim."

"Oh, . Çok komik. Şarkıcı Cher oynuyor."

"Filmler hakkında çok şey biliyorsun." Işıkların ucunu bağladığımı söyledim. "Bu benim gizli yeteneğim."

hayranlıkla bakarak geri çekildim. Bu müthiş bir parti olacaktı.

OceanofPDF.com

BÖLÜM ALTMİŞ YEDİ

Salem

Müzik vücudumda nabız gibi atıyor, kalçalarım ritimle birlikte hareket ediyor. Üç kadeh içtim, ağzımın tadı derme çatma dans pistine çıkmadan önce geri attığım vişneli jöle gibi. Hareket ettikçe kostümüm dar geliyor. Dans ederken vücudumun ısınmasına neden olan gözlerin beni sıktığını hissediyorum. Terli vücutlardan oluşan kalabalığı tarıyorum, kostümler birlikte sallanıyor. Bir el belime dolanıyor ve beni çok fazla Axe vücut spreyi kokan terli çıplak bir göğse doğru çekiyor. Terli elini karnımdan çekmeye çalışıyorum ama o her kimse beni daha sert bastırarak inlememe neden oluyor. Beni sinirlendiren karanlık bir kahkaha atıyor. "Çek ellerini!" Müziğin sesini bastırarak bağıriyorum ama beni duyduğunu belli edecek bir hareket yapmıyor. Gömleksiz adamı şaşırtarak dönmeyi başarıyorum. Kim olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Bu gecenin teması 'Ünlü İnsanlar- Ölü ya da Diri' idi. Şimdiye kadar iki Lady Gaga görmüştüm; biri etten bir elbise içinde, diğeri de American Horror Story'den.

Gömleksiz adamın gözlerinde yırtıcı bir bakış beliriyor ve bana doğru adım atıyor, geri çekiliyorum ve tanıdık kollar sırtımı sarınca duruyorum. Pierce'ın dudakları kulağıma yaklaşıyor ve vücudumda bir ürperti yaratıyor. "İyi misin?" Başımı sallıyorum.

Gömleksiz adamın gözleri aramızda gidip gelirken hoş karşılanmadığını anlıyor. Neden benim açıkça reddetmem değil başka bir adamın varlığı karnımın derinliklerinde bir öfke hissi uyandırıyor. Bedenler denizinde kaybolup kaçıyor. Pierce hâlâ sırtıma bastırıyor, elleri kalçalarımın doluyor.

Yüzümü ona döndüm. James Dean gibi giyinmiş, ukala sırtışını hiç . Vücudum kendi iradesiyle ona doğru sallanıyor ve beni

bir homurtu çıkardı. "Neden buradasın Pierce?"

"Ben burada yaşıyorum." Bakışları dudaklarıma kayıyor.

"Orada öylece duracak mısın yoksa benimle dans edecek misin?" Hırlayarak kalçalarını tekrar kavıyor ve vücutlarımızı birbirine bastırıyor.

"Benimle dans etmek ister misin, cadı?" Alt yarısını benimkine sürtünerek ısıtıyor. Ereksiyonunun nabzının bana baskı yaptığını hissedebiliyorum, bu da beni takdir eden bir inilti çıkarmamı sağlıyor. Sarhoşken tam bir sürtük gibiydim, hiç düşünmeden ona doğru eğildim. Hareketim karşısında gözleri kararıyor. Kalçalarını müzikle uyumlu bir şekilde bana doğru yuvarlarken, parmaklarını morartıcı bir tutuşla kalçalarıma bastırıyor, ama umursamayacak kadar iyi hissettiriyor. Müziğin dalgaları eşliğinde birbirimize sürtünürken, arkamdan sıcak bir sert kas baskısının geldiğini hissediyorum. Çam iğnelerinin kokusu beni sarıyor ve bunun kimin vücudu olduğunu hemen anlıyorum.

Tepkimi değerlendirmek için bana bakmadan önce Pierces'in yüzünde bir kızgınlık ifadesi görüyorum. Kolumu Walker'ın boynuna dolayarak onu daha da yakına çekerek cevap veriyorum. Pierce'in çenesi kıpırdıyor, sonra başını sallayarak dudaklarıma viski ve ateş tadında hızlı bir öpücük konduruyor. Bana doğru hareket etmeye devam ettiğinde bir inilti çıkarıyorum. Walker'ın vücudu da bizimkiyle aynı anda hareket ediyor.

Walker'ın kıcımda sertleştiğini hissetmem uzun sürmüyor. Kendimi hem Walker'a hem de Pierce'a sürtüyorum, içimden akan baş döndürücü hislerin içinde kayboluyorum, bir kez olsun sadece hissetmeme izin veriyorum. İstedikimi almak için kendime izin veriyorum. Ve istediğim şey her ikisi de. Kalçalarımın her yuvarlanışında sıklerinin titreştiğini, beni en lezzetli çılgınlığa sürüklediğini hissediyorum. Elleri geziniyor, Walker boynumu yalarken avuçluyor. Pierce bunu fark ediyor ve diğer taraftan kulak mememin peşine düşüyor, sıcak nefesi tenimde kayarak tüylerimi diken diken ediyor.

Külotumun arzumla ıslandığını hissederek bir inilti çıkardım. Etrafımızda insanlar olduğunun belli belirsiz farkındayım ama umursamanın ötesindeyim.

"Ne istiyorsun bebeğim?" Pierce kulağıma hırlıyor, ben ona doğru bastırırken sesi titriyor. Boyunun tamamının bana doğru sertçe itildiğini hissedebiliyorum, onu en çok istediğim yere çok yakın.

Walker kalçalarını kıcıma doğru yuvarlıyor, ben de onu devam etmesi için cesaretlendiriyorum.

"Bunu yapmaya devam edersen, bir sorunumuz olacak." Walker boynumu ısırarak uyarıyor. Ağzım bir sırtışa dönüşüyor.

"Bunu daha özel bir yerde yapmak ister misin, küçük cadı?" Pierce elini yan tarafımda gezdirerek göğsümün altını okşuyor. Meme uçlarım daha yukarı çıkması, bana dokunması ve göğsümü avuçlarının arasına alması için can atıyor ama o parmaklarını istediğim yerin hemen altında tutarak benimle alay ediyor. Onlara duyduğum bu açlık damarlarımda dolaşüyor, her bir titremeye, her bir hafif dokunuşa ve dudaklarının fırçasına karşı duyularımı keskinleştiriyordu. Vücudumu ateşe verdi, arzu sarsıntıları doğrudan klitorisime zonkluyordu. İçimde derin bir sızı başladı ve cevabımı biliyordum.

Başımı salladım, "Lütfen." Pierce'ın kulağına mırıldandım.

"Yalvarmana bayılıyorum." Beni koridora doğru çekerek söylüyor. Pierce bizi kalabalığın içine doğru çekerken Walker'ın bileğini tutuyorum. Mor flaş ışıkları yanıp sönerken bir sis makinesi yere sis püskürterek ortama ürkütücü bir hava katıyor. Yanlarından geçerken birkaç kişi bize çarpıyor. Bir Marilyn Monroe Pierce'ın dikkatini çekmeye çalışıyor ama o bunu tamamen görmezden geliyor. Bunun içimde bir his yarattığını inkar edemem. Tükettiğim alkolden tamamen ayrı bir şey.

Pierce'ın son iki haftadır işgal ettiğim odasına tökezleyerek giriyoruz. Birbirimize bakarken Walker kapıyı arkamızdan kapatıyor, nefesimiz kesik kesik ve belirsiz. Gözlerim Walker ve Pierce arasında gidip geliyor, her ikisi de beni yutmaktan saniyeler uzaktaymış gibi bakıyor. İçime çekiyorum, Walker amaçlı bir adım daha yaklaşırken odunsu kokusu beni sarıyor. Pierce'ın burun delikleri alevleniyor, gözlerine öfke ve arzu karışımı bir his yayılıyor. Yumruklarını sıkmış, her an patlayacakmış gibi bakıyor. Kalp atışlarım hızlanıyor, beklentiyle göğsümde öfkeyle çarpıyor.

Dudaklarımı yalıyorum ve Walker'ın gömleğini avuçlarımın arasına alarak onu kendime doğru çekiyorum. Dilimi dudaklarına değdiriyorum ve o da bana açılarak öpücüğümüzü derinleştirmek için bana tam erişim sağlıyor. Dilimi onunkine değdirirken bira ve biraz da nane tadı geliyor.

Pierce'ın ellerini kalçalarımda hissediyorum ve bir an sonra tekrar Pierce'ın kollarına atılıyorum. Beni döndürüyor ve saçlarımı çekiyor, böylece beni morartıcı bir öpücükle cezalandırmadan önce ona bakarak kemerli duruyorum. Dudaklarıma sert ve güçlü öpücükler yağıyor, beni kendine doğru çekiyor. İnce gömleğinin içindeki her kasın ön tarafıma sürtündüğünü hissedebiliyorum. Alt dudağımı ısırp beni tekrar döndürene kadar öpücükleri yavaşlıyor. Bu sefer beni eğilmeye zorluyor ve kıcımda keskin bir şaplak hissettiğimde hala yönümü bulmaya çalışıyorum. Şaşkın bir çılgılık attım. O

Beni kendine çekiyor, ağzı kulağımın hemen yanında, nefesini verirken nefesi gıdıklıyor.

"Küçük cadı, istediğinin bu olduğuna emin misin?" Pantolonunu silkmiş olan Walker'a bakıyorum. Gözleri şehvetle doluyor ve sikini avuçlayarak külotundan çıkarıyor. Ucundan küçük bir parıltı damladığını görebiliyorum ve onu görünce ağzım sulanıyor.

Pierce çenemin altından tutup başımı yana çekiyor, böylece doğrudan onun fırtınalı gözlerine bakıyorum.

"Ne istiyorsun?" Zorla soruyor. Sertçe yutkunuyorum, cevap vermeden önce dudaklarımı yalıyorum, sesim nefes nefese çıkıyor.

"İkiniz de." Başardım. Pierce'ın gözleri kararıyor ve dudaklarını dudaklarımın yapıştırarak beni şaşırtıyor. Ellerimi gömleğinin arkasına sokuyorum, sonra ensesine ve koyu sarı saçlarına götürüyorum. Saçlarını o kadar sert çekiyorum ki öpücüğü kesiyor ve o aptalca ateşli sırtışıyla bana bakıyor.

Walker'ın elleri jean eteğime gidiyor, parmakları kemer halkalarımın takılıyken kıcımı geriye doğru çekiyor. Eteğimi yukarı itiyor ve dizlerinin üzerine çömelirken file çoraplarımı taşıyor. Pierce beni öpmeye devam ederken kirli sakalları bacaklarımın arkasını sıyrıyor. Dili ağzımı okşuyor, okşuyor.

Gürültülü bir vuruş üçümüzü de sarsıyor, Walker geriye düşüyor ve Pierce alt dudağımı ısıyor.

"Hey, orada neler oluyor?" Emmet'in boğuk sesi soruyor. "Ne istiyorsun Em?" Pierce , alt yarısı itiyor içime, sert ve beni tam oraya götürmeye hazır.

"Pierce, nereye gittin lan sen?"

"Kimse kapıyı kilitledi mi?" Fısıldıyorum. Walker ellerini yüzüne sürüyor, ereksiyonu sönüyor ve Emmet kapıyı açmadan önce kendini örtmek için tam zamanında külotunu kapıyor.

Bir an öylece durdu, hepimizin darmadağınık görüldüğünü gördü, ağzı açık kalmıştı.

"Kapat şu lanet kapıyı." Pierce, Emmet'i sersemliğinden uyandıran bir tokat attı. Emmet'in ıslıl ıslıl parlayan yeşil gözlerinde şeytani bir parıltı kıvılcımlanırken, bu kez kapıyı kilitlemeye özen göstererek kendini bizimle birlikte odaya kapatıyor. Kapının kilitlenme sesi odayı dolduruyor. Üçü de bana bakarken partinin uzaktan gelen bas sesi havada uğulduyor. Kalbim gümbür gümbür atan müziğin ritmine uyarak çılgınca çarpıyor.

"İşte şimdi bir parti oldu." Emmet, ağız tehditkâr bir gülümsemeye dönüşerek şöyle diyor.

Önümdeki üç önsezili adama bakarken kalbim hızla çarpıyor. Yani üniversitedeydim ve deney yapmanın tam zamanı olduğunu söylemişlerdi. Şimdi değilse ne zaman? Günah kadar ateşli üç adamla oynama fırsatı başka ne zaman karşıma çıkabilirdi ki? Ama düşüncelerim sürüklenirken, her biri bana yaklaştı.

Kendimi neye bulaştırdım ben?

OceanofPDF.com

ALTMİŞ SEKİZİNCİ BÖLÜM

Pierce

Lanet olsun. Şimdi Emmet de mi Salem'den bir parça istiyordu? Onu sadece Walker'la değil, Emmet'le de paylaşmak isteyecek kadar zihnimin derinliklerine işlemiş olan bu küçük cadı için neler yapmazdım ki? Yine de dizlerinin bağı çözülene kadar onu becerme şansını geri çevirecek değildim. Belki sonunda onu sistemimden çıkarabilirdim. Öyle ya da böyle o lanet amcığın sikimin etrafında kaymak gibi olmasını sağlayacaktım. Onu gördüğüm andan beri beni rahatsız eden bu elektrikli arzuya teslim olmaya fazlasıyla hazırdım. Onu uzaklaştırmayı denedim ama benden ne kadar nefret ettiğini bilmeme rağmen, ilgisinin bir kırıntısı için geri gelmeye devam ettim. Ve şimdi burada, ondan aynı şeyi isteyen ve beni beceren diğer iki adamla birlikte bir odadaydım ve bu noktada ona istediği her şeyi verecek kadar ona aşık olmuştum. O anda, onu yarın Samhain'de olacaklardan korumam gerektiği netleşti. Lukas'a verdiğim sözü tutmanın başka bir yolunu bulacağım. Her şey cehenneme dönerse umarım beni affedebilir ama şimdilik kızıma bütün gece istediği vereceğim.

Emmet parmaklarını tişörtünün altına sokarak tişörtü baştan çıkarıcı bir şekilde başının üzerine kaldırıyor ve Salem'in parmaklarını kaslarının üzerinde gezdirmesine neden olan altılı paketini sergiliyor. Emmet ve Walker'ı sikerken onun dikkatini kaybedersem lanetleneceğim.

Gömleğimi çekip çıkarıyorum, bu onun dikkatini çekiyor ve adaçayı yeşili gözlerinin beni içine çektiğini görüyorum. İşte bu bebeğim, görmek istediğim şey bu, diye düşünüyorum kendi kendime onun önünde soyunmaya devam ederken. Emmet'in karın kaslarını izlemeye devam ederken gözleri bana yapışmış durumda.

Gözlerini Walker'a çeviriyor ve yüzünün tamamını aydınlatan bir gülümseme takınıyor; Walker da ona karşılık veriyor ve kıyafetlerini çıkarıp her şeyini ona gösteriyor. Walker Hart'ın bu kadar büyük bir güçle gülümsemesi göğsümün kıskançlık gibi bir hisle sıkışmasına neden oluyor. Salem'in bana hiç böyle gülümsediğini sanmıyorum. Kaşlarını çatıyor, sık sık yüzünü buruşturuyor, bana sayısız bakış atıyor, belki sırtıyor ama asla tam anlamıyla gülümsemiyor ve şimdi onu sadece sikimin etrafında döndürmeyi değil, aynı zamanda bana böyle bakmasını sağlamayı kendime görev edindim.

Salem'in parmaklarının Emmet'in külotunun altına dalmasını izliyorum, Walker'ın sikini ellerinin arasına almasını izlerken.

Salem uzanıyor ve narin parmağını Walker'ın yara izi boyunca gezdiriyor. Salem'in yara izine dokunmasıyla Wrath'ın Walker'ın yerine geçeceğinden korkarak Emmet'la endişeli bir bakış alışverişinde bulunuyorum ama bunun yerine Walker ürperiyor - parmağını dişleriyle yakalıyor ve siyah cilalı ucuna kadar yalıyor.

"Buraya gel."
Homurdanıyorum. Salem'in omurgası dikleşti.

"Hayır." Parmaklarını Walker'ın boynuna dolamadan ve onu kendine doğru çekmeden hemen önce söylüyor bunu. Ağzını sahiplenerek alıyor ve dilini onun esnek, sıcak ağzına daldırıyor. Göğsümün sıkıştığını hissediyorum.

"Hayır mı?" Diye soruyorum ama o beni duymazdan gelerek eliyle Emmet'i arkasına doğru çekiyor. Hiç tereddüt etmeden kot eteğini hızla çıkarıyor.

Gözlerimi dikmiş bakıyorum, ağrıyan aletim serbest bırakılma ihtiyacıyla zonkluyor.

Emmet file çoraplarında bir delik açıyor ve parmağını yarığında gezdiriyor. Walker'ın ağzına doğru inliyor ve Emmet'in dokunuşuna doğru geri çekiliyor. Onun inleme sesi doğrudan sikime bir sarsıntı gönderiyor, taşaklarımın sıkışmasına ve ucumun sızmasına neden oluyor. Kahretsin, çok ateşliydi.

Walker gömleğini yırtıyor ve lanet olsun, sutyen giymemiş. Walker bir meme ucunu ağzına alırken diğer göğsünü de nasırlı eliyle okşuyor.

"Beni izleyeceksin ve eğer çok uslu bir çocuk olursan, belki gelip oynamana izin veririm."

Gurur göğsümde çalkalanıyor. Neyi sikeyim?

Oturup diğer iki adamın istediğim kızın ırzına geçmesini mi izleyeyim?

Walker'ın külotunu çeğiştirirken Emmet'in parmaklarından biri çoktan onun ıslak amının derinliklerine girmiştir. Parmaklarını onun uzunluğu boyunca sarar.

Adam külotunu çıkarıyor, kadın onu yalamak için gözleri birbirine kilitleniyor.

"Kahretsin, evet Salem." Walker homurdanıyor.

Emmet bir parmak daha ekleyerek amını okşarken ağzı gülümsüyor. İnliyor, sesi doğrudan sikime vuruyor. Oluşan baskıyı hafifletmek için elimi sikimin etrafına sarıyorum.

"Kendine dokunabileceğini söyledim mi Pierce?" Doğrudan bana bakıyor, kaşlarını kaldırmış.

İşte bu . Salem'e doğru hızla ilerlerken kendimi tutamadığımı hissediyorum, onu saçlarından tutup tam sikimin önüne yerleştiriyorum. Emmet ve Walker ağzı açık bana bakıyorlar ama umurumda değil. Ona ihtiyacım var ve o da bunu çok iyi biliyor.

"Oh, iznine ihtiyacım olduğunu sanmıyorum tatlım. Şimdi yala."

Tereddüt anını görüyorum, parmaklarım kafa derisini kazıyor, gözleri öfke ve arzuyla parlıyor. Gül goncası dudaklarını yalıyor, dilini uzunluğumda gezdirmeden önce titreyen bir nefes veriyor.

Sikişmek, evet.

Beni tekrar, daha sert yalıyor - sakızımın toplandığı uçta oyalanıyor.

"Dilindeki tadımı seviyor musun, cadı?"

Buna karşılık dişlerini hafifçe sikimin üzerinde gıcırdatarak beni ağzının derinliklerine alıyor, emerken yanakları çukurlaşıyor. Yardım edemiyorum ama açgözlü ağzına doğru itiyorum, uzunluğumun etrafında nefes alırken boğazının arkasına çarpıyorum.

"Bunu kaldırabileceğini biliyorum."

Emmet arkasından kayıyor, ama ona dokunamadan önce, yüksek bir sesle ağzını aletimden koparıyorum.

"Prezervatif. Şimdi."

Walker komodinden bana bir tane atıyor, o da iki tane çıkarıyor.

Daha

fazla. "Bunu bana giydir prenses."

Dişlerini kullanarak folyoyu yırtıyor, gözleri benimkilerden ayrılmıyor.

O

uzunluğumu eline aldı ve sikimi kılıfına soktu. Onu ayağa kaldırıyorum, göğsü kabarıyor. O mükemmel meme uçları göğsüme sürtünmekten sadece santimetre uzaktaydı. Kulağının arkasına bir tutam saç sıkıştırıp parmaklarımı yanağında gezdiriyorum.

Onu boynundan dudaklarımı dudaklarına çarpmadan önce "Seni anlamsızca becereceğiz" diyorum. O da beni aynı vahşilikle karşıladı. Dudaklar ve dişler sıcak bir karmaşa içinde birbirine karışıyor. Ellerimi sırtından aşağı kaydırıyorum ve iki tam yuvarlak kık yanağını ellerimle kavırıyorum ve onu yukarı kaldırıyorum. Bizi yatağa geri götürürken bacaklarını kolayca etrafıma sarıyor. Yürürken sikim onun ıslak yarığını buluyor. İtiyorum, klitorisine doğru kolayca kaymayı başarıyorum.

"Siktir." Ağzıma karşı söylüyor.

Karanlık bir kıkırdama çıkarıyorum.

"Bu sadece başlangıç."

OceanofPDF.com

BÖLÜM ALTMİŞ DOKUZ

Salem

Bu üç adamın benimle oynamasına izin verdiğim için aklımı kaçırmış olmalıyım, ama eğer deliysem o zaman beni kilitleyin ve anahtarı atın. Hayatımın tadını çıkaracaktım. Pierce beni altına kısırdı; kollarımı başımın üzerine uzatmış, parmaklarımızı birbirine kenetlemiş, sikinin ucunu giriş deliğimin hemen dışında dengeliyordu. Hayatımda hiç bu kadar muhtaç hissetmemiştim ama onunla oynadığımız bu oyun beni kırılma noktama getirdi. Tüm nefretimi ona akıtacaktım, her hayal kırıklığını, her iğrenç bakışı dışarı çıkaracaktım. Bu yıl bana yaşattığı her şey için onu cezalandıracaktım.

Uzanıp alt dudağını ısıyorum, ağzımın içine çekmeden önce dişlerimin arasına sıkıştırıyorum.

Bir inilti çıkardı ve sonunda şakladı, canavar büyüklüğündeki sikini amıma soktu.

Bir çığlık attım. "Lanet

." "Alabilirsin."

Tüm vücudum titriyor. İçime girip çıkarken nabız gibi atan hisleri yüzüme kadar hissedebiliyorum.

"Çok sıkısın, lanet olsun, Salem."

Dönüp sikleri dışarıda ve hazır bekleyen Walker ve Emmet'e bakıyorum. Sıralarını sabırla bekliyorlardı.

Pierce çenemi tutup başımı dikleştiriyor. "Gözlerini benden ayırma prenses." Bacağımı daha yukarı kaldırarak onu içimde daha derine yerleştiriyor.

"Oh, siktir. Aman Tanrım, evet."

"Tanrı seni burada duyamaz prenses. Sadece biz günahlarız."

Orgazmımın içimden geçip omurgama tırmandığını ve parmak uçlarıma kadar yayıldığını hissederken omzuna doğru çığlık atıyorum. Pierce içime acımasızca pompalarken tüm vücudum titriyor ve beni başka bir orgazmın içine sokuyor. Ona daha da yaklaşmak için çaresizce tırnaklarımı sırtına geçiriyorum.

"Oh, lanet olsun, Salem." Pierce ağlıyor. Vücudumdan onunkine yayılan bir sıcaklık hissediyorum, aşağı doğru ilerliyor. Gözleri irileşiyor, serbest kalmasına izin verirken nefesi kesiliyor.

"Bu da ne, oh kutsal bok, evet. Durma." Saçlarımdan bir tutam tutup başımı arkaya doğru eğerek talep ediyor. Birlikte sallanırken dudaklarıma yapışıyor, bedenlerimizin yoğun orgazmdan inmesine izin veriyor.

Bir an öylece uzanıp birbirimize inanamayarak baktık. Az önce aramızda ne geçtiğini bilmiyorum ama dünyayı sarsan bir şeydi.

"Umarım henüz işin bitmemiştir, Wildcat." Walker yanıma doğru kayarak, ağırlığıyla yatağın alçaldığını söylüyor.

Pierce prezervatifi atarak üzerimden sıyrıldı.

"Bizim için hazır mısın, tatlım?" Emmet diğer yanıma gelerek soruyor.

Başımı sallıyorum ve Emmet'i dudaklarından öpüyorum. Bir kıkırdama çıkardı. "Açgözlü kız." Ben Walker'a dönüp onu da aynı hararetle öperken mırıldanıyor.

Bir eli vücudumda aşağı doğru kayıyor, hassas meme ucumu çimdikliyor. Parmaklarını kaplayan nasırları hissedebiliyorum. Walker'ın dokunuşuna inleyerek daha aşağıları keşfetmesine izin veriyorum. Beni damlarken buluyor ve daha fazlası için ağlıyor.

"Emmet haklıydı, sen açgözlü bir kızsın." Onu aşağı ittim ve kendimi kaya gibi sert horozunun üzerine konumlandırarak ona sarıldım.

"Bununla ilgili bir sorunuz mu var?"

Vücuduma baktıkça gözleri daha da kararıyor, bu kadar arzulandığım için kendimi lanet bir kraliçe gibi hissettiriyor.

"Hayır, bebeğim. Açgözlü kalbinin arzuladığı her şeye sahip olmanı sağlayacağım."

Ağzından çıkan bu sözleri duyunca amımı ona doğru çarptım ve ikimiz de bir inilti çıkardık.

"Seni tam buraya götüreceğim, tamam mı?" Emmet kaygan parmağını kıkımda gezdirerek söylüyor. Başımı sallıyorum.

"Evet. Lütfen, sana ihtiyaım var." Ben Walker'ın sikinin üzerinde zıplarken, onun yağlanmış bir parmağını içeri sokmaya başladığını hissediyorum.

"Tanrım, Salem. Yavaşla bebeğim, yoksa içine boşalacağım. Çok harika hissediyorsun." Boynuma öpücükler kondurdu.

Emmet'in bir parmağını daha soktuğunu hissederek nefes nefese kaldım. *Vay*.

"Benim için hazır mısın, tatlım? Dışarıda bırakılmaktan hoşlanmam." Sesinden kıskançlık damlıyor.

"Evet, evet, şimdi. Lütfen."

"Mmm, çok iyi bir küçük kız gibi yalvarıyorsun." Emmet parmaklarını kaldırarak homurdanıyor. Kaybettiğim için inliyorum, ama çabucak onları horozunun ucuyla değiştiriyor.

"Bizim için nefes almanı istiyorum Salem." Emmet içime girmek için sıraya girerken Walker kalçalarını tutarak sallanmamı yavaşlatıyor.

Pierce köşedeki koltuğa oturmuş, bizi izlerken aleti sertleşiyor.

Ona göz kırıyorum, o da dik oturuyor ve büyüyen ellerini yumrukluyor. uzunluk.

Emmet bana doğru itiyor, ilk başta geçici olarak alışmama izin veriyor. santim santim baskı uyguluyor.

Walker ve Emmet arasında gerildiğimi hissediyorum, kalp atışlarım göğsümde çılgınca çarpıyor. Kalçalarını biraz hareket ettiriyorum ve elektriğin titreşen klitorisimden yukarı kaydığını hissediyorum.

"Bunu hissettin mi?" Walker soruyor, gözleri içimde kılıflandığı yere yapışmış.

Başımı sallıyorum ve Emmet bir inilti karıyor.

Tekrar hareket ediyorum ve bu sefer daha da sertleşiyor, benim, Walker'ın ve Emmet'in vücudunu sarıyor. Ara veriyoruz, vahşi bir uzuv karmaşası içinde birlikte hareket ediyoruz, onlar bana karşı birlikte pompalarken birbirimizin orgazmını inşa ediyoruz. Daha önce hiç bu kadar ateşli ve dolu hissetmemiştim ama daha fazlasını istiyorum.

Gözlerim Pierce'ınkilere kilitleniyor ve o da arzumu anında anlamış gibi sandalyeden kalkıp bize doğru geliyor.

Gözlerinin içine bakıyorum ve aptalca ateşli yüzünde açıkça yazılı olan arzusunun gerçeğini görüyorum.

"İstiyor musun prenses?" Elini elime sokarak soruyor Sa.

"Evet." Dudaklarımı yalayarak ağzımı hazırlıyorum.

Yaklaşıyor, dudaklarımı şişmiş ucunun üzerinde gezdirmeme izin veriyor.

uzunlu Ellerin saçlarımı sıkıldığını hissediyorum.

k.

"Ne kadar iyi bir sen." Pierce ben onun sikini emerken sahip olduğum her şeyle.

Emmet arkamdan içime giriyor ve ben de ona karşılık veriyorum. Hareket ettikçe, ellerinin kıcımı kavradığını ve onları daha da ayırdığını hissediyorum. Pierce'ın etrafında inlememe ve Walker'ı sıkımda neden oluyor.

"Kahretsin, Angel, aynen böyle." Walker küfrediyor, içime daha hızlı giriyor. Kendimi Walker ve Emmet arasında dengede tutmaya çalışırken orgazmımın zirveye ulaştığını, bacaklarımın titrediğini hissediyorum.

"Oh, Salem'i sikeyim." Emmet elini doğrudan kıcıma vurarak beni ağılattığını söylüyor.

Pierce'ı yeniden yoğun bir şekilde emiyorum, boğazımdan aşağı boşalmasını istiyorum.

Parmakları saçlarıma dolanıyor, ben onu taşaklarına kadar yalarken saçlarımı çekiyor.

bahşiş.

Vücudum elektrik çarpmış gibi hissediyor.

aynı anda. İlk boşalan Walker oluyor, ben onun etrafında kenetlenip onu orgazmıma kadar takip ederken kalçaları çılgınca sarsılıyor. Sarsılırken içimdeki her şey bu baş döndürücü arzuya yanıyormuş gibi hissediyor.

"Lanet olsun." Emmet ağlıyor, kıcıma sertçe boşalıyor.

Pierce iki elini başımın arkasına koyuyor ve boğazımdan aşağı boşal kükrüyor. Öğürüyorum, gözlerim sulanırken yüzümden aşağı akıyor. Nefes nefese kaldım, ciğerlerime tekrar hava girmeye başladı. Emmet kendini benden uzaklaştırıyor, vücudu terden kayganlaşıyor. Walker'ın üzerinden yuvarlandım ve bir kahkaha attım. "Lanet olsun, bu çılgıncaydı."

"Evet, ." Walker da aynı fikirde.

Pierce ve Emmet'e bakıyorum, ikisinin de yüzünde gülümsemeler var.

"Seni bilmem ama ben bunu tekrar yapmak istiyorum." Pierce yemeğe hazırlanıyormuş gibi dudaklarını yaladığını söylüyor.

"Bırak da önce biraz soluklansın, Tanrım." Emmet prezervatifini çıkarıp çöp kutusuna atıyor.

"Su iyi olurdu." Mırıldanıyorum. Tüm doğru yerlerde en iyi türden bir ağı hissediyorum.

Üçü de kapıya doğru ilerler.

"Um... çocuklar?" Bana bakmak için döndüler. "Kıyafetler?" Çıplak vücutlarını işaret ediyorum.

Pierce yanıma gelip dudaklarıma bir öpücük kondurmadan önce kıyafetlerini giymek için çabalyorlar.

"Hemen döneceğim." Burnuma bir şaplak attı, sonra da Emmet ve Walker'ı odadan çıkarken takip etti.

Üzerime bir battaniye örtüyorum ve az önce olanları değerlendiriyorum.

O gece hayatımın en sıcak, en beklenmedik ve en vahşi gecelerinden biriydi ve içimden bir ses henüz bitmediğini söylüyordu. Yarın komik bir şekilde yürüyecektim. O çocukların sanki ben bir kraliçeymişim ve bana istediğim her şeyi verebileceklermiş gibi beni nasıl harap ettiklerini düşünürken dudaklarımda bir gülümseme belirmediğini hissediyorum.

Cehennem Evi o kadar da kötü görünmüyordu.

OceanofPDF.com

YETMİŞİNCİ BÖLÜM

Skype

Kaç içki içtiğimin sayısını unuttum ama çok fazla piruet yapmışım gibi başımı döndürmeye yetiyor. Kendimi duvara yaslıyorum, dans pistinden çıkmak için sabırsızlanıyorum. Müzik her yanımda nabız gibi atıyor, bedenim hâlâ ritme göre hafifçe sallanıyor. Salem ve ben gecenin başını birkaç kadehten daha fazlasını içerek geçirmiştik ve şimdi bu beni yakalamaya başlamıştı. Pierce ve Walker tarafından uzaklaştırılmıştı ve ondan bir Salem sandviçi mutlu görünüyorlardı.

Gözlerimi odanın içinde gezdirirken Graham ve Garrison'ın ortalarında ateşli bir esmerle dans ettiklerini görüyorum. Sloan karşımdaki duvara yaslandı ve kırmızı solo bardağını bana doğru kaldırdı. Lukas hiçbir yerde yoktu, sanki umurumdaydı. Umursamayı bırakmışım. Bir kez olsun düşüncelerimin Lukas Ledger'a kaymadığı bir gece geçirecektim. Marilyn Monroe'nun ikonik beyaz elbisesi gibi giyinmişim. Dudaklarımı yakut kırmızısına boyayarak Aşk Tanrısı'nın yayını vurgulamış, sarı saçlarımı dalgalı bir bob haline getirmiş, saçlarımı olduğundan daha kısa göstermek için tutturmuş ve boyalı uçlarımı uzakta tuttuğumdan emin olmuşum. Dudaklarımın üzerine boğucu siyah bir nokta koymayı bile ihmal etmedim. Şimdi hepsi mahvolmuştu. Makyajım dağılmıştı ve saçlarım vahşi bir karmaşaydı, özenle yaptığım tutturma işinden sarkan tüm başıboş parçalar. Damarlarımda dolaşan alkol beni hem ağırlaştırıyor hem de bir şeye ihtiyacım varmış gibi hissettiriyordu. Ya da birine.

Yaşam alanının dışında, şu anda dans pisti olarak kullanılan bir odaya doğru yavaşça ilerliyorum. Adımlarım titriyor ama karanlık odaya ulaşmayı başarıyorum. Hava almam lazım.

Fransız kapılarından içeri adımımı attığım anda vanilya kokusu beni içine çekiyor. *Lukas*.

Onun burada olduğunu bilmek göğsümü sıkıştırıyor. Tenim beklentiyle uğulduyor. Gitmem gerektiğini biliyorum. Lukas Ledger gibi bir dikkat dağıtıcıya ihtiyacım olmadığını biliyordum ama bir kere tatmışım ve unutulmazdı. Daha fazlasını arzuluyor, her yaklaştığında manyetik çekimini hissediyordum. Sırtımda gezinen sıcak nefesini hissettiğimde kollarımdaki tüyler diken diken oldu.

"Beni er ya da geç burada bulacağını biliyordum." Bir parmağını çıplak kolumda gezdirerek hırlıyor.

"Nasıl?" Kalbim düzensizleşiyor, onu çevreleyen kafese çarpıyor.

"Mıknatıs gibiyiz Skye. Her zaman birbirimize çekiliriz. Her zaman birbirimizi ararız. Hangi odada olursak olalım seni fark etmediğimi mi sanıyorsun? Biliyorum. Her zaman biliyorum."

Dışarıdaki şarkı *Bad Romance*'e geçiyor ve bu duyguya daha fazla katılamazdım. Lukas benim için ne kadar kötü olursa olsun, onu istiyordum. Onu sağlıklı olmayan bir şekilde arzuluyordum. Onu kendimden uzaklaştırmışım ama artık değil, sonunda beni mahvetse bile. Ona sahip olmalıydım. Benim gibi iyi bir kızın istememesi gereken her şey onda vardı ama belki de kendimi gösterdiğim kadar iyi değildim. Olmaya çalıştığım kişiyle gerçekte kim olduğum konusunda kendime karşı dürüst olma zamanıydı. Lukas bana bir bakış attı ve maskaralığın ötesini gördü ve beni bunun üzerine çağırdı, düşüncelerimi okuyabiliyormuş gibi saklamaya çalıştığım karanlık kısımlarımı kabul etmem için beni zorladı. Sanki hayal ettiğim her karanlık arzuya vakıfmış ve gördükleri hoşuna gitmiş gibi.

Dirseğimi tutuyor ve yüz hatlarını görebilmem için beni yavaşça döndürüyor. Burası yüz hatlarını seçebileceğim kadar aydınlık. Koyu renk boynuzlar ve gömleksiz deri bir ceket giyiyor. Siyah pantolonu aşağıya sarkıyor, belirgin vücudunu ve göğsüne yayılmış dövmelelerini gösteriyor.

"Kim olman gerekiyor?"

"Bilmiyor musun? Ben kılık değiştirmiş bir şeytanım." Sırıtarak, işaret parmağını askılı elbisemin dikişinden yukarı doğru, göğüs dekoltemin kabarıklığından başlayıp elbisemin boynuma bağlandığı yerde bitiriyor. Hafif dokunuşuyla nefesim hızla kesiliyor.

"Söylemiyorsun."

"Bana inanmıyor musun, Marilyn?" Yaklaşıyor, elbisemi yukarıda tutan düğümlü yularımı çekiştiriyor. Diğer elini kalçama koyup beni bilardo masasına doğru itiyor. Kırım kenara çarpıyor. Yayıldım

Bacaklarım içgüdüsel olarak Lukas'ın aralarına girmesine izin veriyor. Parmaklarım çıplak göğsünde geziniyor, dövmelelerinin kenarlarında geziniyor. Düğümü sertçe çekiyor, bu sefer onu tuttuğu yerden kurtarmayı başarıyor. Düğüm açılıyor ve göğüslerimi ona gösteriyorum. Elini aşağı doğru kaydırarak avucunun içine alıyor ve cezalandırıcı bir şekilde sıkıyor.

"Beni reddettin Skye."

"Biliyorum." Başını omzuma yaslıyor, yüzündeki kıllar tenime batıyor.

"Biz hiç olmamışız gibi davrandın." Yaka kemiğimi öpüyor.

"Biliyorum." Fısıldıyorum, ellerimi siyah saçlarına daldırıp tırnaklarımı kazıyorum.

"Neden şimdi buradan çıkıp gitmemem gerektiğini söyle."

"Çünkü." Boynumu öperken gözlerimi kapatıyorum. Göbeğime yayılan ısı ihtiyaçla nabzımı hızlandırıyor, bana bahsettiği her dokunuşla külotumun ıslandığını hissediyorum.

"Çünkü neden?"

"Çünkü seni istiyorum." Sanki onu bıçaklamışım gibi keskin bir nefes alıyor. İki eliyle yüzümü sertçe kavıyor ve ağzını morartıcı bir öpücükle üzerime kapatıyor.

YETMİŞ BİRİNCİ BÖLÜM

Lukas

Onu her şeyimle öpüyorum. Haftalardır içimde sadece onun yatıştırabileceği bir sızı vardı.

"Göründüğünden çok daha karanlıksın Marilyn ve bence kalbinin içinde yaşayan karanlık seni korkutuyor. Ama bebeğim, şimdiye kadar sahip olduğun her karanlık fanteziyi gerçeğe dönüştüreceğim. Karanlığın benimkiyle buluşmak için dökülene kadar seni parçalara ayıracağım ve sonra rol yaptığın iyi küçük kız gibi delikli horozumun her tarafına boşalmana izin . Bunu benimle şimdi yapacaksın ve geri dönüşü yok. Aramızda hiçbir şey olmamış gibi davranmak yok. Anladın mı beni?"

Başını sallayarak kabul ediyor, bilardo masasının ucuna tünemiş otururken bacakları titriyor,

"Bunu senin için çok iyi yapacağım." Alt dudağını ısırduğımdan emin olarak ona başka bir öpücükle söz veriyorum. Ağzımın içinde inliyor. "Böyle seviyorsun, değil mi? Sert ama biraz da şefkatli?"

Dilini alt dudağımın üzerinde gezdirerek ve onu ağzına alarak karşılık veriyor.

Lanet olsun bu kıza.

"Benimle aynı karanlıktan hoşlandığını nasıl bildiğimi biliyor musun?" Boynunu ısırpı meme ucunu parmaklarımın arasında döndürerek soruyorum ve bir nefes alıyorum. "Şu anda buraya herhangi biri girebilir ve sen burada, göğüslerin tüm çıplaklığıyla ." Eğildim ve düzleşmiş dilimle göğsünü yaladım, pembe ve büzülmüş meme ucunu ısırdım. "Mmm, çok lezzetli. Benim için hazır mısın?"

"Neden öğrenmiyorsun?" Alay ediyor. Bu kadını benim yapmaya hazır karanlık bir kıkırdama çıkarıyorum.

Parmaklarımı elbisesinin altından geçiriyorum ve onu çıplak ve tıraşlı buluyorum. Şaşkınlığıma gülüyor, dişleriyle dudağımı ısırıyor. Bir inilti çıkarıp parmağımı dar amına sokuyorum.

Tanrım, benim için çok sıkı ve ıslak.

Parmağımı sikerken elimi klitorisinin üzerinde gezdiriyorum, zevkini kovalarken bana biniyor. Bunu ona veren kişi ben olmak istiyorum. Sikimin pantolonuma karşı zorlandığını hissediyorum, onun için çaresizim ama kendimi beklemeye bırakıyorum. Dizlerimin üzerine çöküp bacaklarını benim için daha geniş açıyorum. Boştaki elimle kalçasının iç kısmına şaplak atıyorum, o inliyor ve ben sırtıyorum. İsteddiği şeyin bu olduğunu biliyordum. Hastalıklı bir tatmin duygusuyla doluyum, bu gece ona başka ne yapmama izin vereceğini merak ediyorum. Onu o kadar çok doldurmak istiyorum ki, kime ait olduğunu asla unutmasın. Tokatladığım yeri bir öpücükle yatıştırıyorum, pürüzsüz bacaklarını yalayarak yukarı çıkıyorum, kalça kemiğinde duraklıyorum.

"Lütfen." Yalvarıyor, kalçaları amını elime doğru yuvarlıyor. Bu kadar nazıkçe istediği şeyi ondan esirgeyemem.

"Ne kadar iyi bir kız, benim için yalvarıyor." Klitorisini yalıyorum, onu bir kraliçe gibi ödüllendiriyorum.

"Ne kadar güzel bir amcık." Kaygan tenine üfleyerek söylüyorum. Bir parmağımı daha sokuyorum, elimden aşağı damlarken sıklığını geriyorum. Bir inilti ile yalıyorum. "Tadın çok güzel, bebeğim."

Bacakları serbest bırakılma ihtiyacıyla kişniyor. Elimini gövdesinde gezdirip göğsünü kavıyorum ve dilimi klitorisine dayıyorum. Hassas tomurcuğunu yalayıp emerken titriyor.

"Lukas." İnliyor. Tanrım, adımını onun güzel dudaklarında duymaya bayılıyorum. "Daha fazlasına ihtiyacım var."

Ayağa kalkıyorum, ağzımı onun ağzına götürüyorum ve dilimde onun uyarılmışlığını tatmasına izin veriyorum.

"Beni nasıl istersin Skye bebeğim?"

"Çıplak." Bu kelime midemi delip geçti. Daha önce hiç kimseyi çıplak sikmemiştim. Sertçe yutkunuyorum, ona tam olarak istediği şeyi vermek istiyorum. "Temizim ve hap kullanıyorum." Kendimi kaybetmem için gereken tek şey bu.

Parmaklarını fermuarımdan aşağı indirip beni külotumdan kurtarmasına izin veriyorum. Pantolonumdan çıkıyorum ve onun girişiyle aynı hizaya geliyorum. Piercinglerimi hissediyor, soğuk metal uçlarında oyalanıyor.

"Ben de temizim." Söz veriyorum. Okul başladığından beri kimseyle birlikte olmadım ve olmak da istemedim. Sadece onu istedim. Onun benim için ne kadar özel olduğunu bilmek istiyordum. "Hiç kimseyle böyle olmamıştım. Beni duyuyor musun, Skye?"

Başını sallıyor, "Ben de." Samimiyeti kalbimi sarıp sarmalıyor. İçeri itiyorum ve ikimiz de bir nefes alıyoruz. Her şeyi hissedebiliyorum ve bu his çok büyük. Omurgamda inşa edilen orgazmımı dizginlemeye çalışırken vücudum titriyor. Taşaklarım sıkışıyor ve ona çarparken ucumun sızdığını hissedebiliyorum. Onu sırt üstü, bilardo masasının üzerine yatırdım, topları yoldan çektim. Bacaklarının arasına oturuyorum, olabildiğince derine girerken bacaklarım ağırlığımı onun üzerinde tutuyor. Elimini ince boğazına doladım ve sıktım. Gözleri şaşkınlıktan irileşiyor ama beni yansıtıyor, elini boğazımın etrafında sıkarken tırnaklarını boynuma geçiriyor. Sikimi ıslatırken kirpikleri titremeye başladığında bırakıyorum. Yüzünde kocaman bir sırıtişla açgözlü bir nefes emiyor.

Hızı kontrol etmeye çalışarak topuklarını kıcıma bastırıyor. Ellerini sırtımda gezdiriyor, aşağı inerken tırnaklarıyla sırtımı uzun ve zevkli çizikler atıyor, beni kendisininmişim gibi işaretliyor. Benimle birlikte hareket etmesini, bana karşı hissettiklerini severek ona doğru eğildim. Mükemmel uyuyor ve asla durmak istemiyorum.

Beni itiyor, kontrolü ele geçirirken bacağıma asılıyor ve üzerime biniyor. Sırtım masadaki toplara çarpıyor ve elim bir bilardo çubuğuna tutunuyor. Aklıma bir fikir geldi. Onun tüm karanlık fantezilerini gerçekleştireceğime söz vermişim ve sanırım nasıl başlayacağımı biliyorum.

"Bana güveniyor musun?" Sikime binerken fısıldıyorum, kalçalarını kaldırıyor ve her bir santimini içine alıyor.

"Evet." Tereddüt etmeden dudaklarımı öptüğünü söylüyor.

Havuz çubuğunun sapını ağzıma götürüyorum ve tükürüğümle kaplıyorum. Kayganlaştırmak için ağzıma alıyorum ve dilimi uzunlamasına gezdiriyorum. Gözleri ilgiye benzer bir şeyle parlıyor ve bunu daha sonrası için saklıyorum.

Sopayı arka girişine doğru götürüyorum. Bana ihtiyatla bakıyor ama istediğimi yapmama izin veriyor. Onu ısıtmak için parmağımı içeri sokmadan önce nem olduğundan emin olmak için parmağımı yalıyorum.

Hızını artırarak inliyor. "Hoşuna gitti mi?" Heyecanla başını sallıyor.

"Daha fazla." diye ısrar ediyor.

Sırıtarak içine pompalıyorum. Yanaklarını ayırdım, parmağımı çıkardım ve havuz çubuğunun kenarını açıklığına bastırdım. Ucunun sikime doğru kaydığını ve ıslak amını daha da daralttığını hissediyorum. Yavaşça giriyorum, nefes almasına izin veriyorum.

"Lukas, aman Tanrım. Yapamam.
Yapamıyorum." "Nefes al,
bebeğim."

Gözlerinde yaşlar birikiyor, "Acıyor ama aman tanrım çok iyi hissettiriyor. Lütfen, Lukas." Dudaklarını öpüyorum ve havuz çubuğunu ve horozumu birlikte hareket ettirerek deliklerini elimden gelen her şeyle yukarı çekiyorum.

Ağrıyan sikimin etrafında kenetleniyor ve ben onun
Kapat.

"İşte böyle bebeğim, iyi bir kız gibi sikimin her yerine boşal." Onun
bütün-

Vücudu etrafımda titriyor ve sonra haykırıyor, boşalırken beni terk etmeden sıkıyor. Hemen arkasındayım, şehvetimin yükseldiğini ve ikimize de çarptığını hissediyorum. Havuz çubuğunu çıkarıyorum ve fişkırان sıcak döllerimin onu doldurmasına izin veriyorum. Bir çığlık atarak tekrar boşalırken bu his tüm bedenimi ve onunkini sarıyor.

"Vay anasını." Boynuna bir öpücük konduruyorum. "Bu geçen seferkinden bile daha iyiydi. Sen iyi misin?"

Dudaklarıma bir öpücük konduruyor. "İyiden de öte."

Karanlıkta giyiniyoruz, partiye geri dönerken öpüşüyoruz. Havuz çubuğunu kimsenin yanlışlıkla kullanmayacağı bir yere sakladığımdan emin oluyorum. Skye'in elini tutuyorum ve onu kıvranan kalabalığın arasından sürükleyerek odamıza itiyorum. Ona sarılmaktan, onu becermekten, hatta yatağında uyumaktan bile mutlu olurum, eğer bu onun yanında olabileceğim ve ona benim diyebileceğim anlamına geliyorsa.

"Yine kaçmayacaksın değil mi?" Beni kendine çekerken soruyorum.

Yatak.

"Hiç şansın yok." Parmaklarını dövmelerimin üzerinde gezdiriyor.
göğsümde.

"Güzel. O zaman bir tur daha atabiliriz."

Gülüyor, kendini hevesle bana doğru bastırıyor ve aynı şekilde tekrar sertleşiyorum. Bu kızım hangi düğmelere basacağını biliyordu.

BÖLÜM YETMİŞ İKİ

Emmet

Tüm vücudum ağrıyor. Dün gece arzularıma yenik düşerek sınırları bulanıklaştırmıştım. Salem gardımı düşürmüş, hedeflerimi unutturacak şekilde onu istememi sağlamıştı.

Bu bir daha olmayacak.

Dün gece ne kadar iyi hissettirmiş olursa olsun, yine de onu mağaraya götürmem gerekiyordu.

Bu iş bugün bitiyor.

Salem yanımda uzanıyor, o boğucu dudaklarında dolu dolu bir gülümseme oynayıyordu. Onunla sadece odamın mahremiyetinde eğlenebileceğim şeyler yapmıştım. Yapmak üzere olduğum şey için neredeyse kendimi suçlu hissediyordum. Neredeyse.

Yüzünü ellerimin arasına alıyorum ve onu son bir kez öpüyorum. Bunun bir veda olduğunu hissedip hissetmediğini merak ediyorum çünkü geri çekildiğimde güzel yüzünü bir kaş çatması süslüyor.

Walker ve Pierce hâlâ baygın, vücutları yanımızdaki yatağa dolanmış durumda.

"Günaydın." Salem mırıldanıyor, saçları şeytani bir şekilde dağılmış.

"Kahvaltı ister misin?" Başını hevesle sallıyor. Pierce gerinirken eliyle Walker'ın suratına bir şaplak atarak kıpırdanır. "Gah! Bu ne .

Aletin neden bacağımda?" Walker iter

Pierce yatağın kenarından fırlar ve büyük bir gürültüyle yere düşer. Salem ellerine bakarak gülüyor, yeşil gözleri muziplikle parlıyor.

Halıyı altlarından çekmeden önce onları son neşeli anlarıyla baş başa bırakarak mutfığa çekiliyorum. Geçen gün Salem için sakladığım tarta kutusunu hatırlayarak, kutuyu tezgahın üzerine koyarak dolapların üstünden alıyorum.

"Oh, eminim." Sloan, ben arkamı dönüp tabakları almakla meşgulken bir parça kaptığını söylüyor.

"Hey! Hadi adamım bu... bu ne? Sloan?"

Ağzından çıkan siyah damarlar boğazına doğru ilerlerken yüzü sessiz bir ıglığa kilitlenmiş. Göğsünü tutuyor.

"Emmet, ne oluyor lan? Sloan? SLOAN? 911'i ara." Walker, Sloan yere yığılmadan önce onu yakalar.

Skye dudaklarından dökülen bir ıglıkla içeri girdi. Salem için aldığı tabaklarla ellerim titrerken oda kaosa sürükleniyor.

Salem.

Bu kutu özellikle onun için gönderildi.

"Geçmiyor!" Skye, elindeki telefon işe yaramaz bir şekilde bip sesi çıkarırken onu sallayarak bağıyor.

"Onu ben götüreceğim. Garrison, anahtarlarını ver." Walker, Sloan'ın çökmüş bedenini omuzlarına kaldırarak talepte bulunur.

"Ben de geliyorum." Garrison kabul eder ve Walker'ın kapıdan çıkmasına yardım ederek onu arabaya doğru koşturur. Bir süre sonra arabanın yoldan çıktığını duyarız.

"Ne oldu?" Skye gözyaşları yüzünden aşağı süzülürken soruyor.

Salem ve Pierce odadan el ele çıkar. "Neler oluyor? ıglıklar duyduk." Salem diyor ki. "Ah, turtta." Vücudumu onunla turtanın arasına koyarak odanın diğer ucuna uçuyorum.

"Yapma!"

"Emmet? oluyor?" Ellerini ellerinin üzerine koyarak Kalçalar.

"Sloan o turtadan bir ısırık aldıktan sonra... nefes alamadı. O... damarları. Aman Tanrım. Salem. Bu turtta sana gönderilmiş."

Oda sessizleşir. Pierce ölümcül görünüyor, elini o kadar sert sıkıyor ki beyazlaşıyor. Skye inanamayarak başını öne arkaya sallıyor.

"Ne?" Salem'in titrek sesi sonunda sorar.

"Kutu. Sana gönderilmişti." Pierce'ın elini bırakarak beni itti ve kutunun üstünü kaptı.

"Bu, bu doğru olamaz. Büyükannemden gönderildi."

Dehşet midemi dolduruyor. Tahtadaki diğer oyuncu. Havadan pençe yaratabilen biri. Baloya katılan biri. Salem'in perdeyi açmasını istemeyecek biri.

Müdür Hayden mutfağa girip silahını Salem'e doğrulttuğu anda kafamdaki tüm noktalar yerine oturuyor.

OceanofPDF.com

BÖLÜM YETMİŞ ÜÇ

Pierce

Dün gece, Salem'i Walker ve Emmet arasında paylaşmak anlamına gelse bile, muhtemelen yaşadığım en iyi gecelerden biriydi. Okul müdürünün aşık olduğum kıza silah doğrulttuğunu gördüğüm an her şey yerle bir oldu. Onu adadan uzaklaştırmak için daha fazla zamanım olacağını düşünmüştüm. Sonuçlara lanet olsun. Aile helikopteriyle Seattle'a gitmeyi planladım, hatta pilotla zaman bile ayarlamıştım.

Midemde bir çukur oluşurken, Emmet'in bu bilgiyle müdürü kolayca ihbar edebileceğini fark ettim. Adam bir teknoloji dehasıydı, başparmağını kaydırarak herkesin işine sızabilirdi. Bunu gözden kaçırmakla ne kadar aptallık ettiğime inanamıyorum. Dün gece Salem'le yaptıklarımızdan sonra Emmet'in de aynı fikirde olduğunu düşünmüştüm ama belki de bizimle oyun oynuyordu.

Müdür silahı geri itiyor. Merminin yerine oturduğunu duyabiliyorum, karşısındakini yok etmeye hazır. Ona zarar veremez, ona ihtiyacı var.

Salem ellerini kaldırmış, yüzünde renk kalmamış bir halde duruyor.

"Kesin şunu." Talep ediyorum. Bana kaşlarını çatıyor.

"Sadece yapsaydın bunu yapmak zorunda kalmazdım." Tükürüyor Dışarı.

"Neden bahsediyor Pierce?" Büyük yeşil gözleri yaşlarla doluyor, ve kalbimin kırıldığını hissediyorum. Bunu ondan saklayabileceğimi düşünerek aptallık etmişim.

"Evet, Pierce. Küçük cadını ona ne yaptığın konusunda aydınlatmak ister misin? Emmet, ellerini . Bizim olanı geri alma zamanı geldi."

Salem'in gözleri Emmet'e kayar, başı ileri geri sallanır. "Emmet, hayır. Lütfen."

"Üzgünüm, Salem. Bunu yapmam gerekiyor." Müdürün ona uzattığı bir fermuarla kızın ellerini bağlıyor. Aklım bunu nasıl durduracağıma dair düşüncelerle dolup taşıyor. Salem'in yüzünden yaşlar süzülüyor ve beni asla affetmeyeceğini biliyorum. Müdürün silahını doğrudan bana doğrultması çok uzun sürmez, bu yüzden bunu doğru planlamam gerekiyor.

"Diğerlerini bağladığınızdan emin olun." Emmet'i yönlendirir.

"Pierce. Ne büyük bir hayal kırıklığı. Bunu hâlâ düzeltebilirsin, biliyorsun. Bize katıl, ben de seni özgür bırakayım." Zalimliğinin derinliğini bildiğim için söylediği tek kelimeye bile güvenmiyorum ama peşine takılırsam belki bunu durdurabilirim.

"Oh, bekle. Bu doğru. Sen bir hainsin. Emmet onun da bağlandığından emin olsun."

Emmet etrafımda dolanıyor ve ellerimi tutmaya çalışıyor, onu sertçe itiyorum, bu da beni bir silahın namlusuna baktırıyor ve omurgam düzeliyor. Emmet o anı kollarımı arkamdan bağlamak için kullanıyor ve ayak bileklerimi de birbirine düğümlediğinden emin oluyor.

"Dramatığı geçelim, olur mu?" Müdür homurdanıyor, gözlerinden ölümcül bir parıltı yayılıyor.

"P-Pierce." Salem
arıyor. "Çok üzgünüm,
bebeğim."

"Kapa çeneni. Siz ikiniz. Emmet, kızı tut." Skye hıçkırıklara boğulurken Müdür yanımdan ayrılıyor.

Emmet Salem'i kolundan tutup kaldırıyor, Salem de ona tükürerek karşılık veriyor. Onu izlerken içimi bir gurur kaplıyor. Onu odadan çıkarıyor ve bizi mutfak zemininde bağlı ve çaresiz bırakıyor.

Senin için geliyorum, bebeğim. Merak etme.

BÖLÜM YETMİŞ DÖRT

Salem

Emmet beni evin arkasındaki patıkaya doğru sürüklerken tırnakları koluma batıyor. Takip ettiğim figür tıpkı rüyamdaki gibi. Karanlık ve uğursuz, yıpranmış Müdür Hayden. Rüyamda yüzünü hiç görmemiştim ama duruşu ona çok uyuyordu.

"Bunu bana neden yapıyorsun, Emmet?"

"Hayallerimi gerçeğe dönüştürmenin anahtarı sensin küçük cadı." Pierce'ın bana taktığı bu lakap karşısında irkildim. Müdür 'ona ne yaptığını söyle' derken ne demek istemişti? Pierce'ın tüm bunlarla ilgisi neydi? Benden ne istiyorlardı? Kafam, cevabını bilmediğim sorularla dolup taşıyor.

"Ne demek istiyorsun? Beni nereye götürüyorsun?" Soğuk havayla birlikte vücudum sivilcelendi. Üzerimde siyah bir tişört ve ona uygun bir iç çamaşırından başka bir şey yoktu. Bağlanıp kapıdan çıkarılmadan önce ayakkabılarımı bile giymemiştim.

Cevap vermiyorlar, bunun yerine beni kısa bir süre önce mağarayı keşfederken kullandığım patıkaya yönlendiriyorlar.

Beni şimdi oraya götürüyorlarsa, kumda bulduğum pentagramın nedeni onlar mıydı? Benim bunlarla ne alakam vardı?

"Neden burada olduğunu bilmiyormuş gibi davranma." Emmet tükürdü. "O yıldırım nasıl kullandığını gördüm, sanki hiçbir şey değilmiş gibi." Başımı kaldırıp ona bakıyorum. Kararlılıkla önüne bakarken çenesi sabitlenmişti.

"Benden ne istediğini bilmiyorum."

Mizahsız bir kahkaha attı.

"Oh Salem. Tüm dünyayı değiştirmek üzeresin ve bunun farkında bile değilsin. Birinin sana neden saldırmak isteyeceği hiç aklına geldi mi? Sana zehirli turta göndermek?"

Gözlerimi ona diktim. "Ne sen?" "Büyükannen.

Bunun arkasında o vardı."

Ona doğru dönüyorum, adımlarım kayıyor. "Aklını mı kaçırdın sen? Tabii ki aklını kaçırdın. Geceyi beni becererek geçirdikten sonra beni kaçırdın ve arkadaşlarımızı bağladın." İhanet yapıyor.

"Şimdiye kadar insanların seni becermesine alışmış olmalıydın. Yaptığı onca şeyden sonra Pierce'ın seni becermesine izin verdin."

"Neden ikiniz de onun bir şey yaptığını söyleyip duruyorsunuz? Ne yaptı?" Çıplak ayaklarım yine kayıyor. Her taş ayağıma bir bıçak gibi saplanıyor.

"Odanı kim yaktı sanıyorsun?"

O anda tüm gücüm beni terk etti. "Hayır." Yere yığıldım ve Emmet beni kaldırmak zorunda kaldı.

"Sana inanmıyorum." Ona tükürdüm.

"Görüyorum ki gerçekler pek hoşuna gitmiyor. Sanırım şimdi sana bir cadı olduğunu söylemenin bir önemi yok."

Nefesim kesiliyor, parçalar zihnimde yerine oturuyor. Bir cadı. Salem'den bir cadı... adı Salem. Neredeyse gülmek istiyorum. Gerçek tüm bedenimde çınlıyor. Söylediğı onca şey arasında ruhumu en çok etkileyen bu oldu. En azından bu konuda doğruyu söylediğini biliyorum.

"Ailen hepimizin ruhlarının Arafta tutulmasına yardımcı oldu ve bu nedenle, bu tutma büyüsünü kaldırabilecek tek kişi sensin."

"Büyü yapmayı bile bilmiyorum."

"Merak etme. Kanınızı tanıyacaktır." Gülümsemesi kötülük

. "Siz ikiniz sessiz olur musunuz? Neredeyse geldik." Müdür Hayden bağılıyor, belli ki tepeden aşağı inmek için mücadele ediyor.

Bana ihtiyaçları varsa, beni vuramazlar, değil mi? Emmet benim bir şeyin anahtarı olduğumu söyledi. O zamandan önce kaçabilirsem yardım çağırabilirim. Aklım Sloan'a takılıyor, hastane kanadına zamanında varıp varamadığını ve bir şey yapıp yapamadıklarını merak ediyorum. Emmet'in beni yemekten kurtardığı, benim için olan turta. Bunu neden yapsın ki? Beni şimdi her neyse onun kilidini açacak bir 'anahtar' olarak kullanabilmek için miydi? Ve bunun fırtına gecesiyle ne ilgisi vardı?

Emin olduğum tek şey, kurtulmayı başarsam bile kime
güvenebileceğimden emin olmadığımdı.

OceanofPDF.com

BÖLÜM YETMİŞ BEŞ

Skye

"Fermuar iplerime ulaşabilir misin?" Bana ulaşmak için yerde solucan gibi sürünen Pierce'a soruyorum.

"Evet, izin ver ters döneyim de arka arkaya oturalım." Doğru pozisyonda olabilmemiz için kendini çevirmeyi başardı. Yardım çağırmak hiçbir işe yaramadı. Partiye katılanların çoğu bayılmış ya da gitmiş olmalı.

Yakalanırsanız fermuarlı bağlardan nasıl kurtulacağınıza dair gördüğüm viral bir videoyu hatırladım ve hafızama kazımak için birkaç kez izlediğime sevindim.

"Tamam, bağları olabildiğince sıkı tutarak onları çekiştirmeni istiyorum." Pierce onları tutuyor ve talimatlarıma uymak için elinden geleni yapıyor. Plastik derime battıkça kan akışımın kesildiğini hissediyorum. Tanrım, umarım işe yarar. Salem'in bize ihtiyacı vardı.

"Tamam, üç deyince, bacağına sertçe ineceğim, tamam mı?" Pozisyonunu değiştiriyor ve bacağını arkamda destekliyor.

"1, 2, 3." Bir çığlık atarak kollarımı olabildiğince sert indiriyorum.

"Kahretsin!" "Belki tekmeleyebilirsin?"

"Lanet bileklerini kırmak istemiyorum, Skye!" "Sadece yap!"

"Hassiktir! Tamam. . 3 deyince tamam mı?"

Başımı evet anlamında salladım, çarpışmaya hazırlandım. "1, 2, 3!" Ayakkabılarını doğrudan fermuarlarıma vuruyor ve çıtırtıyla karışık bir ses duyuyorum. Acı koluma ve dirseğime doğru ilerliyor ama özgürüm.

Kollarımı öne doğru getiriyorum ve bileklerimi ovuşturarak bir daire çizmelerini sağlıyorum.

"Kırıldıklarını sanmıyorum!"

"Harika, Şimdi beni bundan kurtar."

Tezgâhtan bir makas kapıyorum ve Pierce'ın üzerine eğilerek bıçağı derisi ile fermuarın plastiğı arasında gezdiriyorum.

"Daha önce Salem'i götürürlerken ne demek istedi? İŞini yapman hakkında mı?"

Üzerindeki plastiğı çekip çıkardığımda iç geçiriyor ve ayak bileklerinin etrafındakileri yapmak için harekete geçiriyor. Makası plastiğın hemen altına yerleştirdim.

"Odanı ateşe verdim."

Şaşkınlıktan neredeyse bacağıını bıçaklayacaktım. "Ne?" Fermuar koptu ve makası elimden kaptı.

"Lukas'ı almamız gerek. Hadi gidelim." Beni yerde cevaplar ararken bırakarak odadan çıktı.

"Bekle, bekle! Ne haltlar dönüyor burada? Ne demek odamızı ateşe verdin?" Resmen çığlık atıyorum.

"Neler oluyor dostum?" Lukas dün geceden kalma her tarafı dağınık ve çizik içinde kafasını bizim odadan çıkarıyor.

"Müdür Hayden ve Emmet az önce Salem'i kaçırdı. Sloan zehirlenmiş ya da anafilaktik őoka girmiş olabilir. Gitmemiz gerek. Pierce, planlarını bildiğine göre, onu nereye götürdükleri konusunda bizi bilgilendirmek ister misin?"

"Mağara."

Lukas zorlukla kontrol altına alınmış bir öfkeyle ona bakar. "Sen de işın içindesin derken ne demek istedi?"

"Bizi özgür kılmak için çalışıyordum."

"Ve buna Salem'i kaçırmak da dahil mi? Lanet olası adam?" "Biliyorum! Bugün onu buradan çıkarmaya çalışıyordum." "İyi iş çıkardın."

"Neyden özgür?"

İkisi de kafalarını bana çeviriyor, çeneleri titriyor. Şu anda birbirlerine bu kadar benzemeleri sinir bozucu.

"Bunun için vaktimiz yok." Pierce sinsice uzaklaşıyor. Lukas bana bakıp bir süre düşündükten sonra ağabeyini takip ediyor. Ben de peőlerinden gidiyorum.

"Siz ikiniz hemen dökölmeye başlasanız iyi olur." Pierce odayı titreten bir çarpmayla kapıdan çıktı bile.

"Skye, bebeğim. 911'i aramanı istiyorum. Bizimle bu mağarada buluşsunlar." Bana haritada bir yer gösterdi. Kano gezimizde herkesi çok tedirgin eden yer olduğunu hatırlıyorum.

"Bana neler olduğunu anlatacak mısın?"

"Yapacağım bebeğim, söz veriyorum ama şu anda kötü bir şeyler olmadan ve hepimiz mahvolmadan önce gidip Salem'e yardım etmem gerekiyor. Bana güveniyor musun?"

Dün gece bana fısıldadığı o dört kelime zihnimde dönüp duruyor. Ve cevabım o zaman olduğu gibi şimdi de aynı. "Evet."

Beni dudaklarımdan öpüyor, ben de parmaklarımı saçlarına doluyorum. "Dikkatli ol." İkizinin peşinden kapıdan çıkıp bize kolayca silah doğrultan bir adama doğru ilerlemeden önce söylüyorum. 911'i aradığımda daha öncekiyle aynı meşgul tonuyla karşılaştığımda midem düğümleniyor. Bu berbat adanın ve yetersiz hizmetinin canı cehenneme. Öfkeden titrerken parmaklarımı ekrana bastırarak aramaya devam ediyorum. Lütfen, lütfen, lütfen Salem'e zamanında ulaşmalarına izin verin.

OceanofPDF.com

BÖLÜM YETMİŞ ALTI

Pierce

Her şeyin başladığı mağaraya giderken bileğimi burkmamaya dikkat ederek patikada olabildiğince hızlı koşuyorum. Hayatımın artık bana ait olmadığı yere. İki yıldan uzun bir süredir bu iblisle uğraşıyordum, kendimi gittikçe daha fazla kaybediyordum, ta ki Salem ortaya çıkana ve yeniden nefes alabileceğimi hissedene kadar. Kendim gibi hissettim. Düşen kütüğün üzerinden kolaylıkla atladım, futbol antrenmanlarında geçirdiğim onca saat için şükrettim.

Geliyorum, Salem.

Mağaranın girişine ulaşip seslerini dinliyorum ve aceleyle onların olacağını düşündüğüm yere doğru ilerliyorum.

Rüzgâr mağaranın içinden geçerek sivri kayalara çarpıp ısıklık çalıyor. Su, gelgitte birlikte tehditkâr bir şekilde ayaklarıma vuruyor. Kayaların üzerinde olabildiğince sessizce sürünüyorum, sanki kalbim boğazıma düğümlememiş ve başım pişmanlıktan zonklamıyormuş gibi. Mağaranın arka tarafında bir ışık parıltısı görüyorum ve midem dehşetle sıkışıyor.

Çok mu geç kaldım?

Kafatası duvarında ışıklar parlıyor ve eller çatlağı yırtıp geçmeye çalışırken mağara çığlık sesleriyle doluyor. Müdür ilahisine devam ederken mağara parlak kırmızı bir renkte yanıp sönüyor. Salem'in gözyaşları yüzünden akıyor, rimeli bulaşmış ve elleri arkadan bağlı. Onu dizlerinin üzerine çöktürüyor.

O büyüsünü bitirmeden Salem'e gitmeliyim.

Müdürün Salem'i dizlerinin üzerine çöktürdüğü yere yaklaştım ama Emmet neredeydi?

Skye ve Lukas yolda mıydı?

Müdür elini kayalara doğru iterken Salem kulakları tırmalayan bir çığlık atıyor. Kayaların üzerinden tırmanırken kalbim güm güm atıyor, burada olduğumuz her saniye su yükseliyor.

Salem'e geliyorum.

Ayaklarımın altındaki toprak gümbürdüyor ve ayakta durmam neredeyse imkânsız hale geliyor. Dengemi korumaya çalışırken kollarım çırpınıyor. Büyük bir kaya parçası yanıma çarpıyor, sarkıt beni sadece birkaç santimle ısıtıyor. Mağarayı bir çığlık dolduruyor ve kardeşim Lukas'ın bize doğru hızla geldiğini görüyorum. Emmet ayağa fırlıyor, silahı elinde ve doğrudan Lukas'ın göğsüne doğrultuyor.

Emmet'e doğru son sürat koşuyorum ve onu yere düşürüyorum. Emmet'in kafası bir kayaya çarparken silahın patladığını duyuyorum.

Müdür dönüyor, Salem'in duvarla temasını keserken yüzünü bir alay kaplıyor, onu boğazından sıkıca tutarken vücudunu önünde bir kalkan olarak konumlandırıyor. Salem onun pençelerine karşı koyuyor ama gücü onu ele geçiren doğal olmayan iblisle boy ölçüşemiyor.

"Lukas!" Emmet'in elindeki silahı almaya çalışırken kardeşimi aramak için mırıldanıyorum. Sersemlemişti ama hâlâ güçlüydü, mide bulandırıcı bir çatırtıyla kaburgalarımın tekme attı. Az önce kamyon çarpmış gibi hissederek hırıltılı bir ses çıkardım. Bir tomar kan tükürdüm ve silahı Emmet'in elinden çekip almayı başardım.

O kadar yakınım ki, yerden kalkıp Salem'e doğru son sürat koşarken yer hâlâ sarsılıyor, yol boyunca ciğerlerim yanıyor. Gözleri bana kayıyor ve başını hayır anlamında sallıyor ama onu öldürmek isteyen bu psikopatla bırakmayacağım. Kafasına bir kurşun sıkmak için kendimi hazırladığımda onu görmezden gelme kararımı anlıyor. Son saniyede dönüyor, parmağım tetiği çekmeden hemen önce ruhsuz gözleri intikam vaat ediyor.

O anda sanki zaman yavaşlıyor ve her şey ağır çekim oluyor. Kurşunun kafatasına saplanıp kafasında bir delik açtığı anı görüyorum. Yere yığılıyor, cansız ve ağzı açık.

Salem dizlerini göğsüne çekerek benden uzaklaşırken, perdenin arkasından gelen çığlıklar daha yüksek ve ısrarlı hale geliyor. Silahı bıraktım, az önce yaptığım şeyi idrak edemiyordum. Müdürün şok olmuş yüzünün görüntüsü hafızama kazınıyor.

"Salem! Bebeğim, çok üzgünüm, buradayım. Buradayım." Yanına gidip onu kollarımın arasına alıyorum, o da onu kucaklamama izin veriyor.

"Pierce. Neden?"

"Çok üzgünüm bebeğim. Düşündüm ki, lanet olsun! Bizi kurtarmanın tek yolunun bu olduğunu düşündüm. Müdür ruhlarımızı iblislere bağladı."

Bana inanamayarak bakıyor.

"Bu doğru." Lukas yan tarafını tutarak söylüyor.

"Oh lanet olsun! Lukas, vuruldun mu?" Yanına gittiğimde yarasından kan fışkırdığını gördüm.

"Sadece bir sıyrık." Küçük bir öksürükle söylüyor, kan akışını durdurma çabasıyla parmakları kıpkırmızı oluyor.

Silahı almaya giderken mağaradan bir gümbürtü daha geldi. Bir kaya parçası kayarak aşağı indi ve kafama çarptı. Ne olduğunu bile anlayamadan yere yığıldım.

"Pierce!" Lukas ve Salem birlikte çığlık atıyor. Nefes almak için mücadele ederken görüşüm tünelleşiyor, siyah kenarlarda sürünüyor.

"Lanet olsun." Salem yanıma koştu. Gözleri kıpkırmızı olan Salem'e uzanıyorum. Kızarmış yanaklarında iki rimel izi var ama hiç bu kadar güzel görünmemişti.

"Pierce, aman Tanrım."

"Ben iyiyim." Gözlerimi kırıştıtarak mırıldandım, yüzü bir anlığına odaktan çıktı. Kahretsin, bu acıttı.

"Buradan çıkmamız gerekiyor." Lukas yan tarafını tutarken yüzünü gererek söylüyor. Başımı sallayarak onaylıyorum ve Salem'in küçük avucuna tutunarak ayağa kalkıyorum. Bir baş dönmesi dalgasının beni vurduğunu hissediyorum ve kusma isteğimle savaşıyorum.

"Yapamayız!" Salem tuttuğum elimden tutarak beni durdurdu. Şaşkınlıkla ona bakıyorum.

"Bu şekilde bırakamayız! Gelip dünyayı yakıp yıkacaklar."

Binlerce çığlık havayı dolduruyor gibi görünüyor. Ellerimi kulaklarıma kapatıyorum ve Salem ile Lukas'ın da aynı şeyi yaptığını görüyorum. Sarsıntı şiddetleniyor ve birkaç sivri kaya mağaraya çarpıyor. Bir başka baş dönmesi dalgasıyla savaşıırken yüzümden kan damlıyor.

Salem dik dururken gürültü bir anlığına kesiliyor, omuzları kararlılıkla dikilmiş bir şekilde şimşek çatlağına bakıyor. Çekinerek elini kaldırıyor ama elini kayanın üzerine koyamadan onu elinden tutup kendime doğru çeviriyorum.

"Lukas sen git, ben Salem'le kalıyorum." Gözlerinde sıcaklıkla bana bakıyor, aramızda söylenmemiş binlerce şey var. "Eğer dünya

yanacağım, bırak seninle yanayım." Dudaklarımı onun dudaklarına bastırarak söylüyorum. Onu kaybetmek istemiyorum. Bana doğru açılıyor, beni sadece onunla deneyimlediğim yoğun bir tutkuyla öpüyor, ama bir saniye sonra geri çekiyor.

"Bunu yapmak zorundayım Pierce. Bunu yapmak için yaratıldım ve eğer ölmem gerekirse, dudakların son bir kez üzerimdeyken öleceğim." Diyor, her kelimesini kaplayan kararlılık beni şiddetle öpüyor. Tadı gözyaşı ve veda gibi. Benden uzaklaşırken isteksizce onu bırakıyorum, bunu düzeltebilecek tek kişinin o olduğunu biliyorum. Elini tekrar kaldırıyor ve çatlayan perdeye koyarken ne yaptığıını bildiğini umuyorum.

Yer sarsıldıkça çığlıklar daha da yükseliyor. Bir el yarıktan yılan gibi geçerek nefes alamayana kadar boynuma dolanıyor. Ellerini üzerimden çekmeye çalıştığımda güçleri muazzamdı.

"Salem," diye boğuluyorum. Gözlerini bana dikey ama her zamanki yeşim yeşili irislerinin bulunduğu yer siyah bir deniz tarafından yutuluyor. Mağara büyük bir sarsıntı geçiriyor ve Lukas'ın, Salem geri fırlatılmadan ve ben taşın ezici ağırlığıyla gömülmeden hemen önce Emmet'i açıklıktan dışarı sürüklediğini görüyorum.

BÖLÜM YETMİŞ YEDİ

Salem

Damarlarımın derinliklerinde bir his var, her hücremi kaplayan bir yanlışlık duygusu beni içten dışa doğru kemiriyor. Göz kırpıyorum, göz kapaklarım ağırlaşıyor ve gözlerim odaklanmıyor. Başım dönüyor. Uzuvarımı hareket ettirmeye çalışıyorum ama kaslarım sanki biri beni kum torbalarıyla sıkıştırmış gibi ağrıyor. Düşünmeye çalışıyorum ama düşüncelerim oluştukları hızla kaybolup gidiyor. Titreyerek nefes aldığımnda ciğerlerim çamurla dolmuş gibi hissediyorum. Kulak zarımda alçak ve sürekli bir uğultu yankılanıyor. Etrafımı saran serin ıslaklığın farkına varıyorum, sırlıklam kıyafetlerime çarpıyor. Elektrik çarpmış gibi doğruluyorum, ağırlık hala uzuvarımı kaplıyor. Gözlerimi kırıştırıyorum ve sonunda kıpırtısız iki formla karşılaşıyorum.

"Salem!" Tanıdık bir ses bağılıyor ama çok uzaklardan geliyor. sanki bir pekmez fıçısının içinde ilerlemeye çalışıyormuşum gibi yavaş. Görüşüm önümde daireler çizerken başım uğılduyor ve etrafımdaki her şey eğiliyor. Bir çift güçlü kol etrafımı sararak beni ayağa kaldırıyor.

"Salem, gitmeliyiz!" Ses çok tanıdık ama aynı zamanda da yanlış.

Odaklanamayan gözlerim etrafımı kavramakta zorlanıyor. Başımı çeviriyorum, bu sadece baş dönmesini daha da artırıyor, ama gözlerim hareketsiz iki figüre takılıyor. Birinin hareket ettiğini gördüğüme yemin edebilirim.

"Pierce için geri döneceğim ama gitmemiz gerek." Kişi söz veriyor.

Pierce'ın adı kulağıma çarpıyor ve göğsüm tanıma kabarıyor. Pierce. Oh Tanrım. Ne olmuştu? Anılarımı gözden geçiriyorum, görüntüler zihnimde tutabileceğimden daha hızlı bir şekilde yanıp sönüyor.

Kulak tırmalayan bir çatırtı etrafımdaki havayı ve beni sürükleyen her kimse onu dolduruyor. Birdenbire savruluyorum, baş aşağı asılı kalıyorum, o kişi koşarken ileri geri sallanıyorum. Vücudum her adımda sarsılıyor.

"Siktir!" Çığlık atıyorlar.

Kuma çakılıyorum, üzerimizde dolaşan tek ışık azalan aydan geliyor.

"SİKTİR!" Ses yine çığlık atıyor. Lukas mı? Döndüğümde dövmele ikizinin başını kanlı ellerinin arasına almış, yanıma yığılmış olduğunu görüyorum.

Anladım ve ayakta durmak için çabaladım, dünya hala dönüyordu ama seçebildiğim şey dumandan ve mağaranın olması gereken yerde bir kaya yığınının başka bir şey değildi.

"PIERCE!" Bağırıyorum, bacaklarım beni ileri itiyor. En yakın kayayı öyle bir tutuyorum ki tırnaklarımın kırıldığını hissediyorum. Tırnak etlerimden kan sızıyor ama bunu görmezden geliyorum. Pierce'a ulaşmak için içimdeki ısrar dışında her şeyi görmezden geliyorum.

"Salem. Salem! Dur! Yapabileceğimiz bir şey yok."

"Onu dışarı çıkarmalıyız!" Ağladığımı fark ettim. Başım dönüyor ama pes edemiyorum.

Dünya yanacaksa, bırak ben de seninle yanayım. Neyim var Bitti mi?

Bir çığlık attım, sesim karıştı. Bu benim hatam. O yapmazdı ben olmasaydım burada olmazdım.

Lukas'ın kollarının beni molozlardan uzaklaştırdığını hissediyorum. Ona doğru eğildiğimde dizlerim titriyor.

"Gidip yardım getirmeliyiz." Başımı sallıyorum, midem de başımla birlikte dönüyor. Gözlerimin kaymadan önce kafamın içine geri döndüğünü hissediyorum. Görüşüm kararıyor.

"Bekle." Lukas, Pierce'ın sesine o kadar benzeyen bir sesle söylüyor ki, Pierce ölmüş olabilecekken onun sesini duymak zorunda kalmanın acımasızlığı karşısında kalbim paramparça oluyor. Benim yüzümden ölebilirdi- tamamen bayılmadan önce düşünüyorum.

Devam edecek...

Yazardan okuyucuya not:

Uçurumlardan nefret etmez misin? Umarım buradan şeytani kıkırdamamı hayal edebilirsiniz, ama aynı zamanda acınızı hissettiğimi de bilin. Bu karakterler cehennemden geçtiler ve cehennemden geçmekle ilgili ne derler bilir misiniz? Diğer tarafa geçene kadar devam edin ve biz henüz orada değiliz. Cehennem Evi'nin hikayesinin geri kalanını gelecek yıl Queens of Hell House yayınlandığında okuyabilirsiniz. O zamana kadar, biraz baharatlı bir düzeltmeye ihtiyacınız varsa, kitabım [Öğretmenimin Kirli Sırrı](#)'na göz attığınızdan emin olun. Bir öğrenci ve öğretmeni arasında geçen tabu bir aşk hikayesi. İçini baharatla doldurdum. Eğer acı biberden bahsediyor olsaydık, hayalet biber olurdu. Ekstra acı.

Cehennem Evi hakkında diğer okurlarla konuşma ihtiyacı hissediyorsanız, [Facebook grubuma](#) göz atmayı unutmayın

Gelecek çalışmalarımı kaçırmak istemiyorsanız, üzerinde çalıştığım şeylerin yanı sıra güncellemeleri de paylaştığım [bültenime buradan](#) kaydolun.

OceanofPDF.com

Spotify Şarkı Listesi

Vorsa'dan kendi kendini yok eden

Alexander Jean tarafından Seks ve Şeker

Kötüler Nasıl Yaratılır Madalen Duke Poison

by Rita Ora

LULLANAS'tan Felaket Kraliçesi

Ruelle'den Canavarlar

DJ Gollum'dan The Bad Touch 2k20, Roses &

Revolution'dan Empyre One Big Bad Wolf

Killer by Valerie Broussard

Retired by Gabbie Hana

Rhiannon by Fleetwood Mac

The Animals'tan House Of The Rising Sun

Hate Me (with Juice WRLD) by Ellie Goulding, Juice WRLD Bad

Romance by Halestrom

Siyah Motosiklet Kulübü'nden Şeytanın Dövmesini Yenin

UNSECRET, Krigaré'den Vendetta

Don't Save Me by Chxrlotte

Merci Raines'den Şeytan Bir Centilmendir

Lerion'dan Saklambaç, Lauren Paley'den Katil

The Ready Set'ten

CRMNL'den Devil Inside

AC/DC'den Highway to Hell

Dorothy'den Raise Hell

Halsey'den Nightmare

Billie Elisha'dan Tüm İyi Kızlar Cehenneme Gider

The Civil Wars'tan Şeytanın Belkemiği

Sen Bana Aitsin yazan Cat Pierce

Aslan yazan Saint Mesa

Thong Song (Instrumental Version) by Sisco

Rituals by Jiovanni Daniel

Austin Giorgio'dan Bir Cadının Dudakları

Chandler Leighton'dan Adımı Söylediğinde Çiçek

Yüzlü Mucize

Dove Cameron'dan Kahvaltı

House of the Rising Sun- Enstrümantal John Slider Season

Of The Witch by Lana Del Rey

Reaper by Silverberg, Jordan Frye
Devil Doesn't Bargain- Alec Benjamin tarafından akustik
Stairway to Heaven- Led Zeppelin
Tatlı Yaratık- Harry Styles

OceanofPDF.com

Teşekkür

Her şeyden önce kitabımı seçtiğiniz için siz okuyuculara teşekkür etmek istiyorum. Hiçbir kitabın bu bölümünü okumadım, ancak bu kitabı mümkün kılan tüm insanlara teşekkür etmezsem kendimi eksik hissederim.

Bu kez, beni rahatsız eden tüm şüphelerime rağmen sürekli olarak klavyeye geri döndüğüm için kendime gerçekten teşekkür etmek istiyorum. Beni boğmaya çalışan çok fazla olumsuz ses vardı ve sonunda kalemi kağıda dökmek için kocamın cesaretlendirmesi ve kendi yolumdan çekilmek için kendi moral konuşmalarım gerekti... mecazi olarak, çünkü bunların hepsini bilgisayarda yazdım.

Kocacığım, sen varken kimin hareme ihtiyacı var ki? Aklıma ne gelirse yazmam için beni cesaretlendirdiğin için teşekkür ederim. Sen olmasaydın bu fikir ortaya çıkmazdı. Oburluk günahı hakkında konuştuğumuz ve ben daha onlarla ne yapacağımı bilmeden karakterlerin şekillendiği o anı asla unutmayacağım.

Penina, seni çılgın sürtük, tatildayken bile yaptığın tüm düzenlemeler için teşekkür ederim! Bu kitaba yaptığın katkı çok değerliydi. Birinci sınıfta, okulun o meşum ilk gününde gülüşünün sesini takip ettiğim için çok mutluyum.

Kara ve Melissa, kelime sayıları, olay örgüsü boşlukları ve tüm yazma sıkıntılarım hakkında durmadan şikayet etmeme izin verdiğiniz için teşekkür ederim. Desteğiniz bu kitabı gerçekten bitirebileceğimi hissetmeme yardımcı oldu!

Alison, beni her zaman kontrol ettiğin için harikasın. Kitaplar ve seyahat hakkındaki konuşmalarımıza bayılıyorum! Sen harika bir insansın ve seni tanıdığımıza memnunum.

Stephanie, aşkım, bilgi hazinen paha biçilemez ve bir okyanusla ayrılmış olsak da dostluğumuzun hala devam etmesini seviyorum. Beni desteklediğin ve yazma sürecinde bana yardımcı olduğun için teşekkür ederim.

Bana uyanıklık ve endişenin mükemmel karışımını verdiği için kahveye de teşekkür etmek istiyorum. İşlerimi halletmemi sağlayan isimsiz kahramansın.

Instagram'da beni heyecanlandıran ve kitabımı paylaşan, hiç motivasyonum yokmuş gibi hissettiğim günlerde bana motivasyon veren insanlar için minnettarım. Bu kişiler @bri.and.her.bookss @feliciaisbooked @rainey.day.reading @kiki.reads_ @jbfoxreads @thebookishgirlreviews @hannuuhhhh.reads @laniirobb

Courtney, dilbilgisi hatalarımı yakaladığın için teşekkür ederim! Sizinle çalışmak bir zevkti.

Tabitha, tüm yardımların için minnettarım. Sen olmasaydın Skye bazı sahnelerde yanlış kıyafetler giyiyor olacaktı. Bunu okuyan ve kaçırdığım kelimelerin ekran görüntülerini gönderen ARC için teşekkür ederim.

Bazılarını unuttuğumu hissediyorum ve eğer unuttuysam özür dilerim! Bir yazarın eserini paylaşmanın küçük nezaketini asla küçümsemeyin. Bu gerçekten bir fark yaratır.

Son olarak, benden önce gelen ve benim gibi yazarların önünü açan tüm yazarlara teşekkür istiyorum.

OceanofPDF.com

Yazar Hakkında:

Dakota hevesli bir okuyucu, yazar ve ressamdır. Üç çocuğu, kocası ve husky cinsi köpekleriyle birlikte ABD'de yaşıyor. Boş zamanlarında kocasıyla birlikte Netflix'te dizi izlemeyi seviyor. Ayrıca ailesiyle birlikte yeni ve heyecan verici yerlere seyahat etmekten hoşlanıyor.

Dakota'yı [Goodreads](#), [Tik Tok](#), [Instagram](#) ve 'te takip edin

www.DakotaWildeAuthor.com

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.